TOAMNĂ 2007

CUPRINS

PE COPERTA
Oftalmologul Hylton Mayer și-a ales specialitatea în parte pentru a putea petrece mai mult timp cu soția și fiica sa de 2 ani, Mia. La fel ca mulți medici tineri, Mayer consideră că este important să avem interese în afara medicinei.

Fotografii de Julie Brown

2 Aceasta tocmai în
4 Cronica
8 runde
io Constatări
i2 Cărți și idei
16 capsule

18 Repunerea focului în programul de transplant de la Yale
„Dacă îți folosești creierul, transpirația și inima”, spune chirurgul hepatic Sukru Em re, „nu există nicio cale să eșuezi”.
De Colleen Shaddox

***22* Evanghelia după Langer**
Trei membri ai facultății de la Yale au învățat bioingineria lucrând alături de un legendar profesor MIT care crede în a gândi mare.
De Pat McCaffrey

Luând DRUMUL ELECTRONIC
Un absolvent recent de la Yale (efecte asupra dorinței medicilor mai tineri de a avea o viață împlinită în afara medicinei
De Jennifer Blair, MD '04...

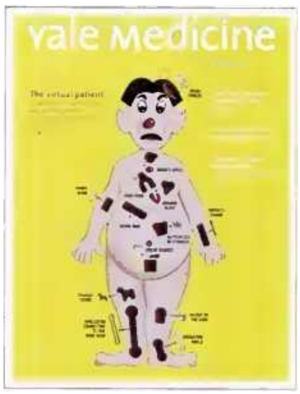

Facultate
Elevii
Absolvenți
In Memoriam
64 Urmare
64 Arhive
65 Notă de final

Pe Web
yalemedicine.y^le.edu
Pe site-ul nostru, cititorii pot trimite curs nu pot verifica calendarul de evenimente ale sau schimbarea adresei, un alias de e-mail Yale de-a lungul vieții prin stația virtuală Yale și căutați în arhiva noastră electronică.

CUM SA AJUNGE LA NOI

Yale Medicine primește știri și comentarii. Vă rugăm să trimiteți scrisori (350 de cuvinte sau mai puțin) și știri la *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la ymm@yale.edu și includeți un număr de telefon. Trimiterile pot fi editate pentru lungime, stil și conținut.

VIZITAȚI-NE PE WEB

yalemedicine.yale.edu

Yale anunță achiziționarea unui campus Bayer de 136 de acri

Președintele Richard C. Levin a anunțat în iunie că universitatea va cumpăra un campus farmaceutic de 17 clădiri și 136 de acri, care se întinde pe granița vecinelor West Haven și Orange. Complexul Bayer Healthcare va oferi 550.000 de metri pătrați de spațiu de laborator nou, 275.000 de metri pătrați de spațiu de birouri și 0.000 de metri pătrați de spațiu de producție. Bayer a anunțat în toamna trecută că va închide instalația.

Achiziția înseamnă mai mult decât mai mult spațiu pentru Yale, care este în mod cronic lipsit de spațiu pentru laboratoare, birouri și depozitarea colecțiilor din biblioteci și muzee. Noul spațiu de laborator îmbunătățește, de asemenea, -capacitățile de cercetare ale universității, în special la Școala de Medicină. Și ar putea încuraja -apariția continuă a zonei New Haven ca un incubator de startup-uri biotehnologice – există 40 de companii biotehnologice în zonă, multe dintre ele derivate din cercetarea Yale.

„Yale se află deja în mijlocul unui boom în expansiunea științei și a facilităților sale medicale ", a spus Levin, menționând că universitatea a adăugat câteva milioane de metri pătrați de spațiu în ultimul deceniu și intenționează să construiască mai mult. „Adăugarea acestui spațiu de cercetare gata făcut, de ultimă generație, va permite ca creșterea să se accelereze la un nivel fără precedent – făcând posibile noi inventii și descoperiri pentru Yale. vindeca cu ani mai devreme. Disponibilitatea -laboratoarelor științifice ale Bayer -ne va permite să luăm programe de cercetare pe care nu le-am fi avut spațiu să le dezvoltăm timp de un deceniu sau mai mult." În ciuda achiziționării campusului Bayer, Yale va continua cu planuri de a adăuga la facilitățile sale din New Haven. „Inima campusului Yale va rămâne întotdeauna în New Haven", a spus Levin. „De fapt, universitatea este deja angajată să construiască peste 2 milioane de metri pătrați de noi facilități în orașul său natal în următorii șase ani. Și suntem în discuții despre posibilitatea de a închiria o cantitate semnificativă de spațiu în Parcul științific pentru a ajuta la consolidarea rolului său de incubator pentru companiile startup bazate pe știință."

Ca parte a achiziției, Yale va efectua plăți voluntare către West Haven și Orange proporțional cu plata voluntară către New Haven. Municipalitățile vor primi fonduri suplimentare de plată în loc de impozite de la statul Connecticut, ca recunoaștere a viitorului statut academic netaxabil al proprietății. De asemenea, Yale va investi 1 milion de dolari în următorii trei până la patru ani pentru a îmbunătăți și a consolida dezvoltarea profesională a profesorilor de științe de liceu și gimnaziu din zona Greater New Haven.

Yale dezvoltă planuri pentru cea mai bună utilizare a facilităților din fostul complex Bayer.

O vedere aeriană a complexului Bayer Healthcare de 136 de acri, pe care Yale l-a achiziționat în această vară.

Medicina Yale

Buletinul Alumni al t'-e de Medicină a Universității Yale , toamna 2007, volumul 42, nr. 1

Redactor șef
Michael Kashgarian, MD '58, ORA '63
Profesor de Patologie și Biologie Moleculară, Celulară și Dezvoltare Editor
Michael Fitzsousa
Director de Comunicații

Editor manager
John Curtis

Editori colaboratori Janet Emanuel, PH.D. Peter Farley Jennifer Kaylin Karen Peart Cathy Shufro Jacqueline Weaver Marc Wortman, PH.D.

Colaboratori
Jennifer Blair, MD '04 Terry Dagradi John Dillon
Jill Max
Pat McCaffrey, PH.D.
Carol Milano
Kara A. Nyberg, DR.
Colleen Shaddox Sarah CP Williams

Editori de copiere Rebecca Frey, PH.D. Michelle Komie Anne Sommer

Întrebări pe lista de corespondență Claire M. Bessinger *Coordonator de comunicare*

Cheryl R. Violante
Coordonator site

Design www.daphnegeismar.com

Imprimare
The Lane Press

Yale Medicine este distribuită absolvenților, facultăților, studenților și prietenilor Școlii de Medicină, precum și liderilor din activitățile absolvenților de la Universitatea Yale. Abrevierile utilizate în mod obișnuit în *Medicina Yale* includ HS pentru a desemna ultimul an de rezidență pentru personalul casei, FW pentru ultimul an al unei burse, EPH pentru Departamentul de Epidemiologie și Sănătate Publică și Școala de Sănătate Publică și YNHH pentru Spitalul Yale-New Haven. Permis poștal deținut de Universitatea Yale. i$$ Whitney Ave., New Haven, CT 06520

Adresați corespondența către
Editor, *Yale Medicine*
300 George Street, Suite 773 New Haven, CT 06511 Telefon: 203-785-5824 Fax: 203-785-4327 E-mail: ymm@>yale.edu Site: http://yalemedicine.yale.edu

O diviziune generațională, inginerie biomedicală și un nou capitol în transplantul de organe

Când eram în căutarea unui scriitor care să exploreze o tendință generațională — dorința tinerilor medici de a-și echilibra viața personală și cea profesională — ne-am gândit imediat la Jenny Blair, MD '04. Jenny mai scrisese pentru noi – un eseu plin de duh despre jargonul medical pentru *Yale Medicine* [„From the Beautiful to the Obscure”, iarna 2004] și un articol despre cei patru ani de viață în căminul Harkness [„That College Feeling”, primăvara 2004). Ea și-a găsit timp, ca studentă la medicină, să scrie o rubrică pentru *Hartford Courant* despre cum să devină doctor. În povestea ei de acoperire a acestui număr, Jenny a vorbit cu medicii din propria generație care își doresc timp pentru ei înșiși și pentru familiile lor, precum și cu medicii mai în vârstă care își conduc viața după un etos diferit. Paralel cu povestea ei este eseul foto al fotografului din New Haven, Julie Brown, despre viața unui tânăr oftalmolog de la Yale, care încearcă să-și construiască o carieră, să petreacă timp cu soția sa nefrolog și cu fiica sa și să-și găsească totuși timp să joace fotbal.

Scriitorul Pat McCaffrey din Boston a călătorit la Yale în această primăvară pentru a raporta legăturile dintre trei tineri oameni de știință din Departamentul de Inginerie Biomedicală care și-au început cariera în laboratorul lui Robert Langer, SC.D., de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts. Toți trei — W. Mark Saltzman, PH.D., Erin Lavik, SC.D. și Laura E. Niklason, MD, PH.D. — au făcut progrese uriașe în ingineria biomedicală, în proiecte variind de la tuburi vasculare disponibile pentru operația de bypass până la napolitane îmbibate cu medicamente care se dizolvă în creier. Fiecare îl creditează pe Langer pentru că i-a încurajat și inspirat.

În cea de-a treia lucrare, îi urăm bun venit chirurgului hepatic Sukru H. Emre, MD, care a sosit la Yale în această vară de la Centrul Medical Mount Sinai din New York pentru a conduce programul de transplant de organe. De-a lungul carierei sale, el a câștigat laude de la pacienți, precum și de la foști studenți și rezidenți. „Nu am descris niciodată pe nimeni în care atât de multe surse au avut atâtea laude extravagante pentru un subiect”, a spus scriitoarea Colleen Shaddox. Profilul ei despre Emre începe la pagina 18.

John Curtis
Editor manager

A DOUA OPINIE DE SIDNEY HARRIS

K>W WMr'LLVO Vol? TU? tA
KIOS£ JOB."

Un meșteșug din secolul al XIX-lea imortalizează august

În anii 1950, un profesor de la Yale a creat modele în gips ale fețelor marilor școlii de medicină.

Pe coridoarele Sterling Hall of Medicine, oameni mari se uită din portretele lor cu expresii de compasiune vizionară. Dar pentru a vedea cum arătau niște profesori eminenti de altădată în trei dimensiuni, trebuie să vizitați biblioteca.

William Lawrence, DDS, fost profesor asociat și șef de chirurgie stomatologică, a donat recent Bibliotecii istorice de la Cushing/Whitney Medical Library o serie de mulaje, figuri tridimensionale modelate din fețele scaunelor de catedre ale școlii de medicină , pe care le-a realizat în anii 1950.

Moulajele au fost un experiment în economie, deoarece era costisitoare să comandă portrete în ulei ale fiecărui scaun de departament. Așa că Lawrence a fost rugat de decanat să-și încerce mâna la sculptură folosind tehnicile stomatologice.

El a început procesul prin acoperirea feței subiectului cu filmul folosit pentru a preleva amprente pentru a face obturații cu incrustații de aur. Apoi a urmat un strat de tifon, urmat de un strat de ipsos. Între timp, subiectul a respirat prin paiele introduse în nări. După ce mucegaiul s-a uscat, Lawrence a umplut-o cu piatră dentară. Rezultatul a fost o replică exactă a contururilor feței subiectului.

Procesul a fost oarecum incomod , dar era esențial ca subiecții să se relaxeze pentru a preveni strângerea mușchilor - faciali .

„Le-am spus să se gândească la ceva sexy”, și-a amintit Lawrence, acum în vârstă de 95 de ani. „Imaginați-vă bătrânii aceia care se gândesc la ceva sexy!”

Moulajele medicale au fost introduse pentru prima dată la sfârșitul secolului al XIX-lea, când erau fabricate din ceară și utilizate în diagnosticul și tratamentul bolilor venerice și ale pielii. Aceștia și-au făcut evidență la primul Congres Internațional de Dermatologie și Sifilologie de la Paris, în august 1889. Până la începutul secolului al XX-lea, mulajele erau produse cu mii în toată Europa.

Aranjarea timpului de față cu scaunele de departament, așa cum spunea, a fost dificil pentru Lawrence. „Toți au trăit vieți exaltate”, a explicat Lawrence. După prânzul într-o sufragerie privată, s-au întors la birourile lor și nu trebuiau să fie deranjați până la ora 14, a spus el.

Primul scaun pe care l-a făcut Lawrence a fost atât de mulțumit încât toți au vrut să facă moulages. Moulajele pe care le-a donat îl înfățișează pe un fost decan, Francis Gilman Blake, MD; Sterling profesor de fiziologie John F. Fulton, MD; Anthony Brady Profesor de patologie Harry Greene, MD; Catedra de chirurgie Samuel C. Harvey, MD; Decan CNH Long, MD; profesor de medicină preventivă John Paul, MD; John Slade Ely Profesor de Medicină John P. Peters, MD; Profesor asociat de Pediatrie Robert Salinger, MD; și profesor asociat și șef de chirurgie dentară Bert George Anderson, DDS Anderson a fost un prieten și coleg care l-a precedat pe Lawrence ca șef.

Școala a comandat portrete în ulei în ciuda popularității moulagelor, lăsând măștile în posesia lui Lawrence.

mai multe solicitări , inclusiv una de la un pacient celebru - autorul și dramaturgul Thornton Wilder. Lawrence a dezvăluit mulajul în timpul uneia dintre petrecerile pline de spirit ale lui Wilder la reședința sa din Hamden. Subiectul a obiectat că moulage nu face dreptate sprâncenei sale inteligente. Wilder compara mulajul realist cu sculptura lui realizată de Isamu Noguchi. Cu toate acestea, trebuie să fi ajuns să-i placă reprezentarea realistă, deoarece a fost donată împreună cu lucrările sale către Yale's Beinecke Rare Book and Manuscript Librar} [7].

Soția unui stagiar care a murit i-a cerut lui Lawrence să facă un mulaj din cadavru și să i-l poată trimite în Wyoming. „M-am întrebat întotdeauna cum a fost când a deschis cutia și a văzut chipul soțului ei”, a spus Lawrence.

Lucrarea lui i-a ajutat pe cei vii când a folosit tehnica de a face nasuri și urechi protetice din latex. Lawrence a conceput, de asemenea, un instrument care se potrivește între dinți și a permis unui veteran fără brațe să întoarcă paginile.

Molajele facultății sunt acum păstrate la bibliotecă, unde cercetătorii le pot folosi pentru a înțelege „o clipă în timp, ceva ce o imagine nu vă va oferi”, a spus Toby Appel, bibliotecarul John R. Bumstead pentru istorie medicală. Ele pot fi, de asemenea, expuse, astfel încât o comunitate mai largă să poată privi în fața istoriei.

— Colleen Shaddox

În anii 1950, William Lawrence și-a folosit abilitățile de chirurg stomatologic pentru a crea mulaje ale fețelor scaunelor de departament, inclusiv Samuel Harvey, un fost catedr de chirurgie.

Aducerea strategiilor de management în sistemul spitalicesc din Etiopia

În decembrie 1995, Elizabeth H. Bradley, MBA, PH.D. '96, profesor de sănătate publică, a primit un apel de la Fundația William J. Clinton despre un proiect în Etiopia. Deoarece nu fusese niciodată în Africa și nu era expertă în probleme de sănătate la nivel mondial, primul ei gând a fost: „Cui pot să triez acest apel?”

Dar două săptămâni mai târziu, când - reprezentanții fundației au vizitat Yale și au discutat despre Inițiativa de management al spitalului etiopian, Bradley a concluzionat: „Bănuiesc că am ceva de oferit”. Proiectul a implicat îmbunătățirea sistemelor de management al spitalelor – un domeniu în care Bradley este expert.

Fundația a ales Etiopia pentru că acolo nevoia este mare și oficialii guvernamentali au vrut să se concentreze pe îmbunătățirea sănătății. Reputația administrației spitalelor din Yale și a programelor de management al sănătății au făcut ca universitatea să fie o alegere logică pentru colaborarea cu fundația.

Bradley, care este director al Programului de management al sănătății din Yale în cadrul Diviziei de Politică și Administrare a Sănătății [7], a fost anterior administrator la Spitalul General din Massachusetts. Când a venit la Yale, ea și Harlan Krumholz, MD, M.sc., Harold H. Hines Jr. profesor de medicină și profesor de epidemiologie și sănătate publică, au demonstrat cum spitalele ar putea scurta timpul „de la ușă la balon” – perioada crucială dintre sosirea unui pacient cu atac de cord la spital și restabilirea fluxului sanguin prin angioplastie.

Scopul proiectului etiopian al lui Bradley este similar: îmbunătățirea calității asistenței medicale prin practici de management mai bune. În timpul a două vizite în țară, ea a constatat că spitalele nu aveau un set de sisteme fiabile. „Spitalele au sisteme limitate de înregistrare a pacienților, dosare medicale incomplete și controale inadecvate ale inventarului”, a spus ea.

În timp ce populația Etiopiei este de aproximativ un sfert față de cea a Statelor Unite, are doar 2% din numărul de spitale. Standardul Organizației Mondiale a Sănătății este de a avea un lucrător din domeniul sănătății la fiecare 10.000 de oameni, dar în anumite părți ale Etiopiei raportul este de unu la 50.000. O lipsă de provizii, salariile mici și pacienții care rareori pot plăti pentru îngrijirea lor se adaugă provocării.

Bradley speră să instituie „ elementele fundamentale” ale managementului bun al spitalelor , inclusiv sistemele de triaj, managementul inventarului și practicile îmbunătățite de prevenire a infecțiilor.

Pentru a implementa aceste măsuri, ea a adunat o echipă de 23 de bursieri ai Fundației Yale-Clinton în managementul asistenței medicale internaționale, care au lucrat cot la cot cu directorii și managerii medicali de spitale etiopiene timp de 10 luni. Ea a primit peste 150 de cereri în întreaga lume pentru cele 23 de sloturi. Solicitanții de succes aveau experiență în administrarea spitalelor și în sănătatea publică, cu diplome în domeniul sănătății publice, administrarea sănătății sau afaceri. După o orientare la Yale, echipa a plecat în Etiopia în iulie 2006. Un subgrup de bursieri va continua pentru un al doilea an.

Echipa lui Bradley a administrat o evaluare de bază a 100 de indicatori de management spitalelor etiopiene înainte de începerea programului. Acestea au inclus procentul de personal cu fișe de post și evaluări de performanță , dacă asistentele medicale au fost instruite în practici standard și procentul de vârstă a dosarelor medicale care ar putea fi recuperate la readmitere. Scorul mediu a fost de 60 la sută.

Când proiectul se încheie, o altă evaluare va determina dacă metodele de management au fost implementate și, dacă da, ce impact au avut acestea.

Dar Bradley vede deja dovezi că programul funcționează. „Acum, când mergi pe holul unuia dintre spitale, nu este neobișnuit să auzi directorul medical și asistentele folosind termeni precum „diagrame ale oaselor de pește”, „diagrame de flux” și „îmbunătățirea calității”. ” — *Jennifer Kaylin*

Spitalele din Etiopia, precum acesta , vor beneficia de munca profesorului de sănătate publică Elizabeth Bradley.

Recuperarea unui anatomist: operația lovește aproape de casă pentru șef de curs din primul an

Studenții din anul I la medicină au fost nevoiți să se descurce fără unul dintre cei mai iubiți profesori ai lor primăvara trecută, când William B. Stewart, PH.D., profesor asociat și șef al Secției de Anatomie și Chirurgie Experimentală, a suferit o intervenție chirurgicală a coloanei vertebrale în februarie.

O durere de gât l-a determinat pe Stewart să caute asistență medicală pentru ceea ce s-a dovedit a fi o tumoare la măduva spinării sale, care a necesitat o intervenție chirurgicală imediată, două săptămâni la Spitalul Yale-New Haven și cinci săptămâni de reabilitare la Spitalul Gaylord din Wallingford, Connecticut. Recuperarea sa a continuat prin primăvară, în timp ce a petrecut timp și energie acasă făcând exerciții de reabilitare, învățând să-și recapete o cârjă și să-și recapete faimosul fără arc. rar a fost văzut fără el în ultimele trei decenii. El se așteaptă să revină în laboratorul de anatomie pentru anul universitar curent.

Ca anatomist, Stewart este intim - familiarizat cu funcționarea interioară a corpului uman și este conștient de orice accident care ar fi putut avea loc în timpul operației delicate. „În unele privințe, este înfricoșător pentru că știi atât de multe – ce s-ar putea întâmpla și toate posibilele consecințe negative ”, a spus el. „În plus, cred că înțeleg multe despre cum funcționează corpul meu, astfel încât interacțiunile mele cu terapeuții mei au fost puțin mai bogate, pentru că putem discuta despre ce mușchi sunt implicați și putem face un plan mai eficient pentru dezintoxicare.”

Deși Stewart a lipsit de la laboratorul de anatomie aproape tot al doilea semestru în primăvara trecută, el a început să se pregătească devreme pentru începutul anului școlar curent, exersându-și cursurile și desenând pe o tablă acasă. Prelegerile sale au inclus în mod tradițional neurobiologia, dar el a spus că acum va fi puțin mai multă relevanță, având în vedere experiența sa de pacient. Colegul său și directorul de curs Lawrence J. Rizzolo, PH.D., profesor asociat de chirurgie (anatomie), a completat în timp ce Stewart se recupera. Rizzolo a remarcat că Stewart joacă, de asemenea, un rol important în organizarea și conducerea secțiunii. „Nu mi-am dat seama de tot ce face Bill până nu mi s-a cerut să fac ceva”, a spus el.

Fiecare student la medicină din ultimii 30 de ani a studiat sub conducerea lui Stewart, care instruiește medic asociat și studenți la asistenta medicală, precum și viitorii medici. Și pe lângă predarea studenților din Yale, Stewart supraveghează o colaborare între școala de medicină și Hill Regional Career High School. Elevii de la liceu vin la Yale la cursuri de anatomie conduse de studenți din anul I și II la medicină. „El are o prezență foarte liniștitoare, care te face să te bucuri de procesul de a învăța despre corpul uman”, a spus studentul în primul an Lionel McIntosh, unul dintre instructorii programului Career High . „Știe cum să ne facă profesori mai buni. Acea persoană potrivită dacă ai avut un concept dificil de explicat lipsea cu siguranță.” Pe lângă predarea anatomiei, Stewart studiază efectele nivelurilor scăzute de oxigen asupra dezvoltării postnatale a creierului.

Dar este evident pentru studenții care clamă pentru atenția lui în laboratorul de anatomie și pentru oricine i-a observat vreodată entuziasmul în clasă că prima dragoste a lui Stewart o predă.

—*Jill Max*

O vizită la medic pentru o durere la gât a dus la o intervenție chirurgicală pentru îndepărtarea unei tumori la măduva spinării a lui William Stewart, care a predat anatomie generațiilor de studenți la medicină din Yale. Familiaritatea lui cu corpul uman i-a oferit o perspectivă neobișnuită asupra operației. „În unele privințe, este înfricoșător pentru că știi atât de multe”, a spus Stewart.

ARMENIAN RECTOR VISITS YALE

Gohar P. Kyalyan, M.D., rector of Yerevan State Medical University in Armenia, met with Dean Robert J. Alpern, M.D., in March to discuss instruction in clinical skills using teaching methods practiced in the United States. Kyalyan visited Yale as part of a tour that included Boston University School of Medicine, Columbia University Medical Center, NYU Medical Center and UCLA Medical Center. She is seeking support for exchange programs between the Armenian school and medical schools in the United States.

Clinica gratuită condusă de studenți câștigă premiul Ivy pentru serviciul oferit comunității din New Haven

Lucrând la HAVEN Free Clinic i-a oferit studentei în anul I la medicină Emma Barber, care servește ca director asociat, șansa de a întâlni pacienți care sunt „unii dintre cei mai recunoscători, umili și uimitori oameni", a spus ea. Deschis în fiecare sâmbătă, HAVEN (Îngrijire a sănătății, Advocacy, Voluntariat, Educație și Cartier) oferă îngrijire primară, servicii sociale și trimiteri gratuite de specialitate. [Vezi „Studenții Reach Out to Uninsured at Free Medical Clinic in Fair Haven," Toamna 2006.] De la deschiderea centrului condus de studenți în noiembrie 2005, peste 200 de pacienți au primit îngrijire medicală gratuită.

Pe lângă recunoștința pacienților, HAVEN a primit și mulțumiri în această primăvară sub forma unui Ivy Award, acordat persoanelor și organizațiilor care continuă parteneriatul dintre New Haven și Yale. Premiile Elm-Ivy au fost înființate în 1979 cu sprijinul lui Fenmore Seton, un absolvent al Colegiului Yale din 1938, și al soției sale, Phyllis, care a înființat o dotare la Fundația Comunitară pentru Greater New Haven. Premiile Elm sunt acordate membrilor comunității New Haven , iar Premiile Ivy sunt acordate personalului, profesorilor și studenților din Yale.

HAVEN are sediul la Centrul de Sănătate Comunitară Fair Haven și este condus de studenți din domeniul sănătății publice, asistență medicală, medicină și programul Physician Associate, cu asistență de la absolvenți. Studenții lucrează cu medicii curant de la Școala de Medicină și din comunitate și cu clinicienii care participă la Centrul de sănătate comunitară Fair Haven.

Deși a fost conceput pentru a oferi îngrijire temporară gratuită pacienților, ajutându-i în același timp să obțină o acoperire medicală, mulți pacienți - dintre care un număr mare sunt lucrători fără acte fără asigurare de sănătate - văd clinica ca furnizorul lor de îngrijire primară, REFUGIUL oferă medicamente gratuite, program de sâmbătă și o atmosferă prietenoasă, a spus Barber.

Aceste relații de lungă durată i-au determinat pe organizatori să recunoască noi domenii de extindere, tratamentul tuberculozei latente și serviciile de sănătate mintală în limba spaniolă apărând ca priorități. Mulți pacienți prezintă depresie, a spus Barber, și se confruntă cu o listă de așteptare de 12 luni pentru servicii cu costuri reduse în altă parte. Alături de antidepresive și consiliere, organizatorii plănuiesc tururi ale comunității pentru a pune pacienții imigranți în legătură cu bisericile și alte resurse care i-ar putea ajuta să combată izolarea socială.

— *Colleen Shaddox*

Medical students who launched a free clinic in the Fair Haven neighborhood of New Haven received an Ivy Award last spring for their efforts. From left, Maggie Samuels-Kalow, Ryan Hebert, Mallika Mendu, Christopher Janson, Sara Crager and Andrew Simpson received the award from President Richard Levin.

Urmărirea navetei YALE ONLINE

Un nou serviciu a eliminat presupunerile din așteptarea navetei Yale. Oricine are un computer, un telefon mobil bazat pe Web sau un PDA poate urmări progresul navetei pe o hartă online a New Haven și a campusului Yale.
Yale Shuttle Services, parte a Departamentului de parcare și transport, oferă serviciul, numit Transit Visualization System, la www.yale.transloc-inc.com/ .

Rutele verzi, albastre, portocalii și violete sunt conturate pe o hartă a campusului Yale. Autobuzele se deplasează de-a lungul rutelor lor în timp real. Studenții, personalul și profesorii din Yale pot urmări progresul navetei și pot părăsi birourile sau sălile de clasă la timp pentru a lua o plimbare.

De obicei, autobuzele apar pe computer cu aproximativ cinci secunde în spatele locației lor reale pe stradă. Această diferență se datorează mai multor factori, inclusiv traficul de rețea, viteza computerului și numărul de programe care rulează pe un computer.

— *John Curtis*

POLITICĂ BENEFICIAȚI STUDIENȚI GRAD

Orice student absolvent știe că jonglarea cu cercetarea, îndatoririle de predare și bursele este destul de provocatoare și devine și mai mult atunci când este combinată cu responsabilitățile suplimentare ale părintelui. Acum, Yale a devenit mai prietenos cu familia, cu noi politici pentru DOCTORATUL cu normă întreagă. studenții care devin părinți în timpul primului până la al șaselea an de studiu.

După nașterea sau adopția unui copil, DOCTORAT. studenții își pot suspenda responsabilitățile academice și pot solicita scutire în cursul acelui semestru sau al celui următor. Studenții vor rămâne înregistrați pentru acel semestru și vor continua să primească ajutor financiar, iar obligațiile lor academice vor fi modificate. Ceasul academic al studenților se va opri și el timp de un semestru.

„Noua calitate parentală la nașterea sau adopția unui copil afectează în mod substanțial capacitatea studenților doctoranzi de a-și îndeplini obligațiile academice și profesionale”, a spus profesorul Andrew Hamilton, PH.D., despre noile politici care au intrat în vigoare la 1 iulie.

— *JC*

Pericol pentru pacienții observați în teste repetate

Un medic din Yale îi avertizează pe colegi că utilizarea excesivă a scanărilor CT poate crește riscurile pentru sănătate cauzate de radiații.

Începând cu anii 1970, tomografia computerizată (CT) a devenit un instrument de diagnostic din ce în ce mai important, a cărui utilizare s-a extins în ultimii ani pentru a înlocui procedurile convenționale precum razele X și ultrasunetele. Dar o dependență mai mare de această tehnică imagistică are un preț: expunerea crescută la radiații care ar putea crește riscul de cancer al pacientului.

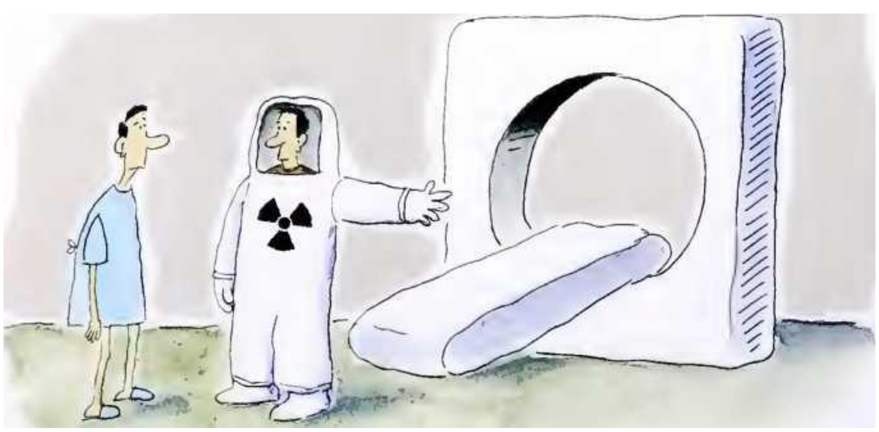
În discursul principal de la a 43-a reuniune a Consiliului Național pentru Protecția și Măsurătorile Radiațiilor din aprilie, James A. Brink, MD, profesor și președinte de radiologie diagnostică, a subliniat că medicii trebuie să fie mai conștienți de riscul CT și al altor dispozitive de imagistică care utilizează radiații. Numărul de examene CT administrate în fiecare an în Statele Unite a crescut exponențial, crescând de la 3 milioane în 1981 la 63 milioane în 2005. Scanările CT oferă pacientului o doză de 10 până la 25 milisievert (mSv), comparativ cu 0,10 mSv pentru o radiografie toracică. Dar chiar și acele expuneri la doze mici tipice scanărilor CT pot crește riscul de cancer, potrivit Fundației de cercetare pentru efectele radiațiilor, fosta Atomic Bomb Casualty Commission, care studiază efectele pe termen lung ale radiațiilor de la bombele cu fisiune de uraniu detonate la Hiroshima și Nagasaki. Aceasta înseamnă că pacienții care sunt supuși numeroaselor scanări CT, ceea ce nu este neobișnuit, se pot afla în - intervalul de expunere la doza medie a bombei atomice. Iar dozele mai mici au un efect cumulativ. „Este important, pentru că dacă faci mai multe scanări CT cu doze mici, acestea se adaugă la o doză mai mare care are același risc”, a spus Brink.

În Statele Unite, necesitatea medicală și judecata medicilor determină dacă scanările CT vor fi aprobate, dar expunerea la radiații nu face parte din ecuație, potrivit Brink. În Europa, totuși, fiecare țară reglementează expunerea la CT și alte modalități de imagistică care utilizează radiații. „Cred că suntem cu cel puțin un deceniu în urma Europei în ceea ce privește atenția și reglementarea cu privire la radiațiile medicale”, a spus Brink.

Deși Brink se grăbește să sublinieze că CT are un loc important în diagnostic, el observă, de asemenea, că există o serie de modalități de a controla expunerea la radiații pe care o implică. „CT ar trebui evitată atunci când RMN sau ultrasunetele au o utilitate de diagnostic comparabilă”, a spus el, citând un pacient care a avut 18 scanări CT timp de șase ani pentru durere de flanc, un simptom care indică, de obicei, probleme la rinichi . „Probabil că a avut nevoie doar de primul și nu a avut nevoie de următorii 17.” În plus, medicii ar trebui să evite examenele repetitive, adaptându-le la pacientul individual și aplicația individuală. Producătorii oferă instrumente pentru a modifica parametrii tehnici ai scanărilor, astfel încât un pacient care are un CT pentru pietre la rinichi, de exemplu, să nu primească atât de multe radiații ca un pacient supus unei scanări pentru cancer de colon metastatic.

Deoarece medicii nu pot lua măsuri pentru a evita sau reduce expunerea dacă nu sunt conștienți de existența problemei, educația este poate cea mai importantă componentă a controlului expunerii. Într-un studiu din 2004 la Yale, Brink și colegii săi au descoperit că doar 9% dintre medicii de urgență care au comandat scanări CT pentru durere pelvină pe o perioadă de două săptămâni au considerat că există un risc crescut de cancer de la CT. Când au fost întrebați câte radiografii toracice sunt echivalente cu un CT, 44% dintre radiologi au crezut că este egal cu între una și 10 radiografii toracice - răspunsul corect este între 100 și 250. „Nici și radiologii nu au apreciat diferența”, a spus Brink. „Arată că educația lipsește în general.”

—*Jill Max*

GARY

Yale se alătură efortului național de reconsiderare a beneficiilor terapiei hormonale

In 2002, Women's Health Initiative (WHI), un program de cercetare inceput in 1991 de National Heart, Lung, and Blood Institute pentru a aborda problemele comune de sanatate la femeile aflate in postmenopauza, a emis un raport exploziv. Femeile care au avut terapie de substituție hormonală (HRT) — o metodă populară și foarte recomandată de a reduce - disconfortul menopauzei — au avut un risc mai mare de a face atacuri de cord. Această știre – care era în contradicție cu cercetările anterioare – a zguduit comunitățile medicale și laice și a determinat multe femei și medicii lor să renunțe LA HRT.

Dar unii cercetători au avut îndoieli cu privire la studiu; ar putea limitările în analiza datelor să fi denaturat rezultatele? Înțelegând că WHI a studiat femeile în vârstă, acești cercetători s-au întrebat dacă HRT ar putea oferi un grad mai mare de protecție femeilor tinere care au intrat recent la menopauză.

Studiul Kronos Early Estrogen Prevention Study (KEEPS), coordonat de Kronos Longevity Research Institute din Phoenix, este un efort de a răspunde la această întrebare. Nouă site-uri din întreaga țară, inclusiv Școala de Medicină, participă la un studiu de cinci ani pe 720 de femei pentru a determina dacă începerea terapiei hormonale la femeile aflate la menopauză recent (cu vârste cuprinse între 42 și 58 de ani) protejează împotriva aterosclerozei, cauza majoră a atacurilor de cord.

Cercetatorul principal al porțiunii Yale a studiului este Hugh S. Taylor, MD, profesor de obstetrică, ginecologie și științe reproductive și de biologie moleculară, celulară și de dezvoltare mentală și director al departamentului de endocrinologie reproductivă și infertilitate. Nouăzeci de femei aflate la menopauză care se află în termen de trei ani de la ultima menstruație vor primi unul dintre cele trei regimuri - pro gestin plus un plasture cu estrogen; estrogen oral ; sau progestativ plus un placebo. Cercetătorii vor monitoriza efectele estrogenului asupra sistemelor cardiovasculare ale subiecților pe parcursul a patru ani, studiind markeri precum nivelul de calciu coronarian și grosimea pereților arterei carotide.

„Vrem să ne uităm la femei de la început, înainte ca ateroscleroza să înceapă deja să se dezvolte”, a spus Taylor. Problema cu studiul WHI , a spus el, este că cercetătorii s-au uitat la femeile care aveau deja peste un deceniu ultima menstruație. „Era prea târziu. Acele femei începuseră deja să dea semne de boli de inimă.” KEEPS va analiza, de asemenea, nivelurile de colesterol și alți markeri pentru a explora ce sistem de administrare a hormonilor este mai bun: transdermic sau oral. Estrogenul transdermic este considerat a fi mai sigur deoarece nu este procesat de ficat în concentrații mari.

În plus față de aceste două studii, fiecare sit DE PĂSTRARE își desfășoară propriile studii auxiliare. Cercetătorii de la Yale intenționează să analizeze efectele estrogenului asupra integrității pielii, densității osoase, dispozițiilor, cogniției (inclusiv memoriei) și ritmurilor cardiace.

Primăvara trecută, WHI a continuat cercetările inițiale cu un studiu asupra femeilor mai tinere. Descoperirile sale sugerează că studiul KEEPS poate oferi știri încurajatoare în materie de îmbătrânire pentru femei, CARE a constatat o reducere cu 24% a riscului de boală coronariană la femeile care încep HRT la mai puțin de 10 ani după menopauză și o reducere cu 330% a deceselor generale în rândul femeilor cu vârste cuprinse între 50 și 59 de ani care utilizează HRT. Și în iunie, un raport al cercetătorilor WHI , publicat în *The New England Journal of Mediane*, a descoperit că femeile care iau estrogen timp de șapte ani după menopauză au un risc mai mic de calcificare a arterelor.

— *Jennifer Kaylin*

podcast

Un podcast al lui Hugh Taylor vorbind despre acest subiect poate fi găsit pe pagina Yale de pe iTunes U. Vizitați itunes.yale.edu sau lansați iTunes, apoi selectați Yale din ofertele din iTunes U. Podcast-ul este inclus în „Yale Health & Medicine”.

ERORI ȘI PACIENȚI TRANSPLANT

Pacienții care se recuperează după transplanturi de organe prezintă un risc ridicat de erori de medicație care îi pot duce înapoi în spital, potrivit unui studiu Yale publicat în *Archives of Surgery* în martie.

În anii de după operație, primitorii de transplant de ficat, rinichi sau pancreas au luat în medie 10,9 medicamente. Studiul a constatat 149 de erori care au apărut la 93 de pacienți, dintre care 32% au dus la proceduri invazive, respingere sau transplanturi eșuate.

În mai mult de jumătate din cazuri - 56 la sută - pacienții nu au urmat instrucțiunile. În alte cazuri, farmaciștii au înlocuit medicamentele generice cu medicamente de marcă sau au refuzat să furnizeze medicamentele adecvate din cauza - interacțiunilor adverse cu medicamentele.

„Odată ce rețeta este comandată, nu avem feedback de rutină de la pacient, farmacie sau asigurător pentru a ști dacă medicamentul este utilizat”, a spus autorul principal Amy L. Friedman, MD, profesor asociat de chirurgie. Fiecare întâlnire cu un pacient ar trebui privită ca o oportunitate de a clarifica ce medicamente sunt luate.

— *John Dillon*

NOUL TRATAMENT PENTRU SVCS

Aproximativ 15.000 de oameni din Statele Unite au sindromul venei cave superioare (SVCS), un blocaj al venei mari care transportă sângele de la cap și partea superioară a corpului către inimă. Semnele sindromului, care este de obicei cauzat de o afecțiune malignă care presează vena, includ umflarea feței, cefaleea și tulburările de vedere.

„Sindromul venei cave superioare este adesea izbitor din punct de vedere clinic, dar rareori necesită intervenție de urgență”, a spus Lynn D. Wilson, MD, MPH '86, profesor și vicepreședinte de radiologie terapeutică și profesor de dermatologie, autor principal al unei lucrări publicate în *The New England Journal of Medicine* în mai. În lucrare, Wilson și colegii susțin că trebuie să se ocupe de cauza de bază - tumora.

Wilson a spus: „Descurajarea de la un plan de management multidisciplinar și concentrarea numai asupra efectelor sindromului ar trebui descurajată”.

— *John Curtis*

Antidepresivele au demonstrat că hrănesc neuronii

Oamenii de știință de la Yale au descoperit că o proteină care induce creșterea joacă un rol în combaterea tulburărilor de dispoziție.

Medicii avertizează pacienții care încep să ia antidepresive că vor trebui să aștepte săptămâni pentru ca efectele să se manifeste. Materialele de marketing pentru medicamente susțin că medicamentele corectează dezechilibrele neurotransmițătorilor din creier. Deci de ce trebuie să aștepte pacienții?

Acest timp de întârziere a stârnit curiozitatea lui Ronald S. Duman, PH.D., Elizabeth Mears și House Jameson Profesor de Psihiatrie și Farmacologie. Era clar, a spus el, că efectele medicamentelor asupra nivelurilor de neurotransmițători nu pot explica pe deplin de ce tragerile pot ajuta la ameliorarea depresiei. „Trebuie să aștepți să se întâmple altceva”, spune Duman.

Duman și studenta absolventă Jennifer L. Warner-Schmidt au arătat acum că „altceva” poate fi atribuit în parte unei - proteine care induce creșterea numită factor de creștere endotelial vascular (VEGF). Într-un articol din 13 martie din *Proceedings of the National Academy of Sciences,* ei au raportat că neurotrofina VEGF este necesară pentru ca antidepresivele să funcționeze în modelele preclinice.

În studiile anterioare la rozătoare, Duman a descoperit că utilizarea susținută a antidepresivelor și a terapiei electroconvulsivante (ECT) determină proliferarea de noi celule în hipocamp, o structură a creierului care joacă un rol vital în memorie, emoție și învățare. Hipocampul se micșorează în condiții de stres pe termen lung, iar Duman a arătat că, stimulând creșterea anvelopelor de noi neuroni, antidepresivul reduce sau blochează efectele stresului asupra hipocampului.

Duman și Warner-Schmidt au legat acum VEGF de neurogeneza din hipocamp. Ei au arătat că două clase de antidepresive și ECT cresc nivelurile de VEGF, în timp ce blocarea efectelor VEGF a împiedicat neurogeneza în hipocamp.

„Nurogeneza a devenit foarte interesantă”, a spus Duman. „Chiar și ideea că puteți face noi neuroni este incitantă și credem că neurotrofinele contribuie la efectele antidepresivelor.”

Duman a spus că VEGF și cel puțin un alt factor de creștere neuronal, factorul neurotrofic derivat din creier, sunt necesare nu numai pentru a permite neurogeneza, ci și pentru a susține funcția neuronilor maturi. „Factorii trofici nu sunt doar necesari pentru supraviețuire”, a spus el. „De asemenea, sunt necesare pentru creștere și implicate îndeaproape în funcționarea normală.”

Cu toate acestea, a spus Duman, descoperirea sa a rolului neurotrofinelor „probabil nu este întreaga poveste. Nu poți explica întreaga acțiune a antidepresivelor prin neurotrofine și neurogeneza.” Între timp, aceste noi informații despre VEGF ar putea oferi noi căi pentru terapiile antidepresive.

— *Cathy Shufro*

AMPLIFICATORUL ciclic , o moleculă legată de stres, joacă, de asemenea, un rol în pierderea memoriei

Memoria de lucru, sistemul de memento al creierului cu note lipicioase, păstrează informațiile necesare temporar formând rețele neuronale tranzitorii care continuă să declanșeze chiar și atunci când creierul se gândește la alte chestiuni. În acest fel, mesajul persistă în ciuda distragerilor. Cu excepția cazului în care, desigur, rețeaua este întreruptă – caz în care nota mentală de a vă ridica curățătorie după muncă dispare în eterul vostru cerebral.

După doi ani de experimentare pe trei modele animale, cercetătorii de la Yale conduși de Amy FT Amsten, DOCTOR în -neurobiologie, au identificat mecanismul molecular care poate face sau sparge o rețea neuronală reprezentând o memorie pe termen scurt. Aceste descoperiri deschid ușa pentru a înțelege ce cauzează scăderea funcției cognitive și cum să tratăm mai multe tulburări mintale.

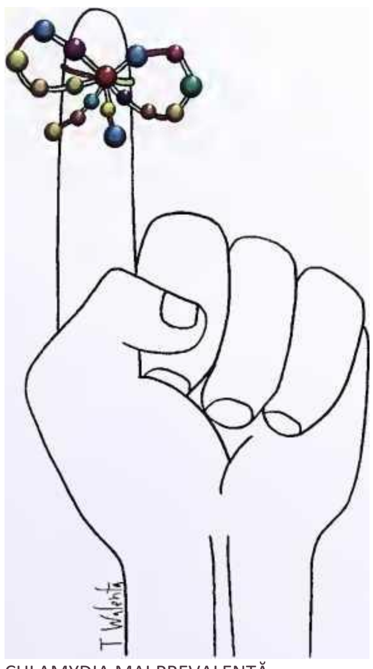
Ei au descoperit că o moleculă numită adenozin monofosfat ciclic (TABĂRĂ), care se acumulează în perioadele de stres și în creierul persoanelor cu anumite tulburări mintale, deconectează rețelele neuronale din cortexul prefrontal forțând deschiderea anumitor canale ionice, la fel ca declanșarea unui întrerupător pentru a opri fluxul de electricitate. Pentru a menține rețelele în funcțiune, aceste canale, numite canale ionice ciclice activate de hiperpolarizare (HCN) , trebuie să rămână închise. Aceștia primesc ajutor de la un alt tip de moleculă găsit lângă canalele HCN , adrenoceptorul alfa 2A, care, atunci când este activat, întărește rețelele neuronale și le menține conectate, împiedicând producerea TABEREI .

Adrenoceptorii alfa 2A sunt stimulați în mod natural de neurotransmițătorul -norepinefrină, dar medicamente precum guanfacina, un agent antihipertensiv, îi activează și ele, așa cum a arătat grupul Yale în lucrarea publicată în aprilie în revista *Cell.* Se știe de mult că guanfacina poate îmbunătăți performanța memoriei de lucru, iar medicamentul este acum utilizat pentru a trata mai multe tulburări corticale prefrontale, dar modul în care funcționează a rămas un mister până acum. Stimulat de datele interesante din laboratorul lui David A. McCormick, PH.D., profesor de neurobiologie, grupul a început să exploreze rolul canalelor HCN . „Acesta este un exemplu extraordinar de cunoaștere a modului în care funcționează un medicament până la nivelul unui canal ionic", a spus Arnsten.

excesivă a canalului HCN , a spus ea, stă probabil la baza deficiențelor funcției cognitive cauzate de stres, îmbătrânire normală și mai multe tulburări mintale, inclusiv tulburarea de hiperactivitate cu deficit de atenție (ADH), schizofrenia și tulburarea bipolară.

Cu această nouă descoperire, cercetătorii pot urma acum terapii medicamentoase pentru tulburările legate de memorie care implică cortexul prefrontal.

—*Kara A. Nyberg*

CHLAMYDIA MAI PREVALENTĂ

Femeile tinere cu vârste cuprinse între 14 și 19 ani se infectează și se reinfectează cu chlamydia într-o rată mai mare decât cea raportată anterior, potrivit unui studiu publicat în *Archives of Pediatrics and Adolescent Medicine* în martie.

Linda M. Niccolai, PH.D., profesor asistent de epidemiologie (boli microbiene), a urmărit 411 tinere pe parcursul a patru ani. Mai mult de jumătate au fost diagnosticați cu boală cu transmitere sexuală și aproape 30 % au raportat infecții repetate. Niccolai a atribuit rata mare de infecții recurente mai multor parteneri sexuali, lipsa folosirii prezervativelor și tratamentul inadecvat al partenerilor sexuali ai tinerelor femei.

Niccolai a spus că este important să se educe și să consilieze pacienții la momentul diagnosticului inițial. „Este posibil ca femeile tinere să creadă că chlamydia nu este mare lucru, deoarece este ușor de tratat cu o singură doză de antibiotice orale", a spus ea. Netratată, totuși, chlamydia poate duce la boli inflamatorii pelvine, complicații ale sarcinii și sterilitate sau artrită reactivă la bărbați.

— *John Curtis*

UN SUPERBUG DE LA IRAO

Soldații răniți care se întorceau din Irak în toamna anului 2006 s-au dovedit a fi purtători de o „superbacteristică" responsabilă de infecții foarte rezistente la medicamente care se răspândesc rapid în spitale. De vină este *A. baumannii,* o bacterie care provoacă pneumonie, meningită, -septicemie și infecții ale tractului urinar. Folosind o metodă nouă și rapidă numită secvențiere piro de înaltă densitate , cercetătorii de la Yale au secvențiat genomul bacteriei pentru a afla cum funcționează, potrivit unui raport din numărul din 1 martie a revistei *Cenes and Development.* Analiza a arătat că 17,2 la sută din ADN-ul bacteriei care codifică proteinele se află în 28 de așa-numite insule extraterestre, secvențe care au provenit din alte microorganisme.

„Infecțiile bacteriene rezistente la medicamente sunt o problemă în creștere rapidă în mediul spitalicesc , iar acum în condiții dificile de luptă ", a spus cercetătorul principal Michael Snyder, PH.D., profesor Lewis B. Cullman de biologie moleculară, celulară și de dezvoltare. „A avea secvența genomului acestui microbi este esențială pentru înțelegerea modului în care dăunează oamenilor. "

— *JC*

Autorul Sherwin Nuland în a lui Hamden, Connecticut, studiază: „Deoarece viața este finită, îi recunoaștem valoarea.”

Tulburând în ani

Un chirurg reflectă asupra pierderii identității care vine odată cu pensionarea și asupra modului în care îmbătrânirea poate aduce reînnoire.

Medicii care se pensionează trebuie să accepte faptul dureros că „nu vor mai fi văzuți ca vindecătorii nimănui”, a spus Sherwin B. Nuland, MD '55, HS '61, profesor clinic de chirurgie. „Medicii au o mare tendință de a se identifica prin chemarea lor, profesia lor, mai degrabă decât după umanitatea lor. Medicina este identitatea lor.”

La cincisprezece ani după ce a renunțat la operație pentru a scrie cărți, Nuland, în vârstă de 76 de ani, simte încă pierderea identității sale de medic : „Mi-am renunțat la identitatea tehnică. Am renunțat la conducerea unei echipe. Mi-am renunțat la rolul meu de cineva căruia un singur individ îi poate căuta o atingere vindecătoare.” Deși cariera sa de scriitor nu a dezamăgit – a câștigat în 1994 National Book Award pentru non- ficțiune pentru *How We Die: Reflections on Life's Final Chapter,* care s-a vândut aproape jumătate de milion de exemplare în Statele Unite și a fost publicat în 24 de limbi – Nuland numește îngrijirea persoanelor bolnave „cel mai important lucru pe care l-am făcut în viața mea”.

În cea de-a zecea carte a sa, *Arta îmbătrânirii: o rețetă medicală pentru bunăstare,* Nuland împletește sfaturi, studii de caz și descrieri ale impactului fizic al trecerii timpului. Îmbătrânirea, scrie el, înseamnă „pur și simplu să intri într-o altă fază mentală de dezvoltare a vieții”. În timp ce cartea sa oferă un studiu științific al scăderilor în vârstă – pierderea agilității, a libidoului și a imunității la boli – Nuland susține că îmbătrânirea își poate oferi propriile bogății.

„Avine un moment, probabil la sfârșitul anilor 50 de ani, în care ar trebui să începi să te redescoperi pe tine, persoana care erai înainte de a merge la școala de medicină sau la școala de jurnalism sau la școala de afaceri”, a spus el. „Îți redescoperi umanitatea și începi să te desprinzi de o dependență totală de identificarea cu acea profesie.”

Eforturile sale de a se reface l-au transformat pe Nuland într-un „șobolan de sală”. Antrenamentele sale au dat roade când sa alăturat unui grup de medici într-o călătorie în Sri Lanka în decembrie 2004 pentru a oferi îngrijiri medicale de urgență după tsunami. Nuland a spus că a ținut cu ușurință pasul cu colegii mult mai tineri . (Ca savant, el poate fi motivat să exercite în

ROBERT LISAK

parte de un fapt pe care îl notează în carte: exercițiul cauzează secreția unui hormon derivat din creier care se adaugă la funcționarea cortexului cerebral.)

Ca parte a procesului de reînnoire, Nuland pledează pentru scris. „Afli despre interesele tale, despre cum ai sintetizat viața, lucruri pe care nu le-ai descoperi niciodată dacă nu ai scrie. Majoritatea oamenilor se întâmplă mult mai multe în cap decât au visat vreodată că au.”

O plăcere de a îmbătrâni pentru Nuland este dragostea lui pentru cei trei nepoți ai săi (al patrulea fiind așteptat în această toamnă). „Nu este o problemă ca ADN-UL MEU să continue”, a spus el. „Este o întrebare despre ce au adus copiii mei în propriile lor vieți, ceea ce este o mare sursă de plăcere și de mirare pentru mine.”

În schimb, moartea prietenilor și a mentorilor provoacă durere. „Sfatul meu este să nu crezi că odată ce steaua a căzut din firmamentul tău, oricine o poate înlocui. ... Lasă-te să te întristezi atâta timp cât ai nevoie.”

Totuși, Nuland nu își dorește ca oamenii să fie nemuritori. „Deoarece viața este finită, îi recunoaștem valoarea. Dacă viața ar fi infinită, nu am înțelege nimic despre această comoară care ne-a fost dăruită.”

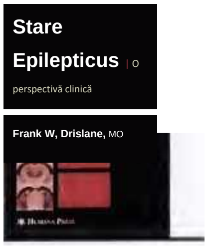
— *Cathy Shufro*

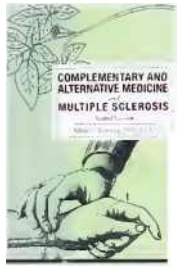
podcast

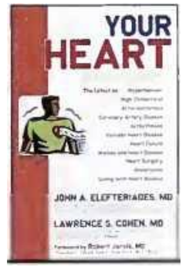
Un podcast al lui Sherwin Nuland vorbind despre acest subiect poate fi găsit pe pagina Yale de pe iTunes U. Vizitați itunes.yale.edu sau lansați iTunes, apoi selectați Yale din ofertele de sub iTunes U. Podcastul este inclus în „Yale Books & Authors”.

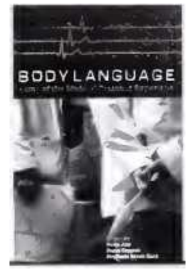
Bookshelf se concentrează pe cărți și autori la Școala de Medicină.
Trimiteți sugestii lui Cathy Shufro la cathy.shufro@yale.edu .

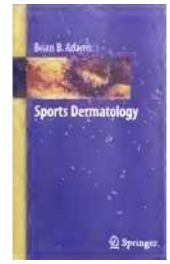

Ce îți spune Poo-ul tău? de Josh Richman și Anish Sheth, MD, FW '08 (CHRONICLE BOOKS) ACEASTĂ VERSIUNE PENTRU ADULȚI A cărții pentru copii *Everybody Poops* te va ajuta să înțelegi ce se întâmplă cu corpul tău prin ceea ce se află în vasul de toaletă. Cartea oferă bare laterale, trivia, cazuri neobișnuite și explicații medicale despre „caca” prin descrieri ilustrate pline de spirit.

Apetitul pentru profit: cum industria alimentară subminează sănătatea noastră și cum să luptăm de Michele Simon, MPH '90 (Nation Books) Această carte oferă un ghid pentru tehnicile de relații publice, grupurile de front și tacticile de lobby pe care companiile alimentare le folosesc pentru a comercializa alimente nedorite, în special copiilor. Include, de asemenea, un glosar distractiv care explică retorica corporativă, inclusiv expresii precum „mâncăruri mai bune pentru tine”.

Stare epileptică: o perspectivă clinică
editat de Frank W. Drislane, MD '80 (Humana Press) Acest text trece în revistă numeroasele forme de stare epileptică (SE), cauzele, manifestările, metodele de diagnostic și tratamentele adecvate ale acestora . Cartea se concentrează pe boala întâlnită de clinicianul din domeniu și pe importanța recunoașterii și a diagnosticului corect. Alte evidențieri includ reproduceri EEG care oferă exemple clasice de pacienți cu SE, o discuție despre SE la copiii foarte mici și nou-născuți și o analiză a fiziologiei celulare și a proceselor care apar în SE.

Medicina complementară și alternativă și scleroza multiplă , ed. a II-a .
de Allen C. Bowling, MD '88, PH.D. (Demo) A doua ediție a acestei cărți reflectă progresele în domeniu de la publicarea inițială a cărții. Terapiile sunt organizate în ordine alfabetică, astfel încât cititorii să poată indica un anumit tratament și să învețe despre originile, meritele și posibilele utilizări ale acestuia în tratarea sclerozei multiple. De asemenea, este discutată utilizarea suplimentelor, ierburilor, vitaminelor, acupuncturii, biofeed - back și alte tratamente alternative . Acest ghid oferă noi opțiuni de ameliorare atunci când terapiile convenționale sunt limitate, explorând care terapii sunt eficiente, cu risc scăzut și ieftine și care sunt ineficiente, periculoase și costisitoare.

Your Heart: An Owner's Guide de John A. Elefteriades, MD '76, HS '81, FW '83, şeful de chirurgie cardio-toracică şi William WL Glenn Profesor de Chirurgie Cardio-toracică, şi Lawrence S. Cohen, HS '65, Ebenezer K. Profesorul de medicină Ebenezer K. Hunt este principala cauză a morţii în Books. state. Autorii oferă informații medicale clare și actualizate despre probleme bine-cunoscute precum hipertensiunea arterială, colesterolul crescut și angina pectorală și afecțiuni mai puțin cunoscute precum boala valvulară, febra reumatică și aritmia. De asemenea, ei discută despre teste și diagnostice; schimbarea stilului de viață ; medicamente și terapii; și astfel de proceduri chirurgicale - precum înlocuirea valvei și transplanturile de inimă. O secțiune specială este dedicată femeilor și inimii lor.
Limbajul corpului: Poezii ale experienței de pregătire medicală editat de Neeta Jain, MD, Dagan Coppock, MD '04, și Stephanie Brown Clark, MD, PH.D. (BOA Editions) Această antologie de 91 de poezii scrise de studenți la medicină, stagiari, rezidenți și medici curenți cronicizează - experiențele lor provocatoare . Medicii care sunt și poeți abordează o gamă variată de situații medicale în această carte, care oferă perspective asupra lumii interioare a oamenilor care se ocupă în mod obișnuit de deciziile de viață și de moarte.

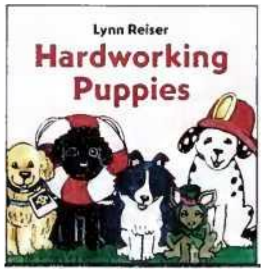
Dermatologie sportivă
de Brian B. Adams, MD '95 (Springer) Această carte adună cele mai relevante informații clinice în zona emergentă a dermatologiei sportive. Fiecare afecțiune a pielii legată de sport – atât cea obișnuită, cât și cea neobișnuită – este discutată cu atenție la următoarele: epidemiologie, prezentare clinică, diagnostic, tratament și prevenire.

Boala aortică acută
de John A. Elefteriades, MD '76, HS '81, FW '83, șef de chirurgie cardio-toracică și profesor William WL Glenn de chirurgie cardio-toracică (Informa Health care) Această sursă ajută medicii să examineze și să evalueze persoanele afectate în medii clinice sau de îngrijire de urgență. Oferind o serie de ilustrații, raze X și fotografii operative pentru a sublinia observațiile anatomice cheie , acest ghid analizează cele mai recente - evoluții biologice, radiologice, clinice și chirurgicale din domeniu.

ADN : Metode în Medicina Moleculară
editat de W. Mark Saltzman, PH.D., profesor de inginerie chimică și biomedicală a Fundației Goizueta și profesor de fiziologie celulară și moleculară, Hong Shen și Janet L. Brandsma, PH.D. '81, profesor asociat de medicină comparativă și patologie (Humana Press) Împărțit în cinci secțiuni, acest volum conține proceduri de ultimă generație pentru cea mai recentă tehnologie a vaccinurilor CU ADN . Partea I conține protocoale de proiectare a vaccinurilor cu ADN, Partea a II-a prezintă metode pentru livrarea ADN - ULUI , Partea a III- a discută metodele actuale pentru creșterea potenței vaccinurilor CU ADN , iar Partea a IV-a descrie câteva domenii cheie de aplicare în domeniu. Cartea se încheie cu o trecere în revistă a protocoalelor de producție și purificare a vaccinurilor, precum și a metodelor aplicabile de control al calității.

Joacă = Învățare: cum jocul motivează și îmbunătățește creșterea cognitivă și social-emoțională a copiilor , editat de Dorothy G. Singer, PH.D., cercetător principal în Centrul de Studii pentru Copii, Roberta Michnick Golinkoff, PH.D. și Kathy Hirsh-Pasek, PH.D. (Oxford University Press) Această carte descrie varietăți de joc - simulare, povestire și interpretare de povești, și matematică - și oferă perspective adunate din mai mult de 40 de ani de cercetare care leagă jocul cu o atenție sporită, creativitate , interacțiune constructivă între semeni și sănătate mintală.

Immunology of Pregnancy: Medical Intelligence Unit de Gil Mor, MD, PROFESOR asociat de obstetrică, ginecologie și științe reproductive (Springer) Această carte oferă o trecere în revistă completă a cunoștințelor actuale despre rolul sistemului imunitar în timpul sarcinii și interacțiunile dintre placentă și sistemul imunitar matern . De asemenea , acoperă în detaliu o serie de ipoteze și studii legate de imunologia implantării și oferă o abordare practică a aplicării cercetării imunologice de bază a reproducerii la complicații ale sarcinii precum preeclampsia, travaliul prematur și restricția creșterii intrauterine.

Autism and Pervasive Develop - mental Disorders, a 2-a ed. editat de Fred R. Volkmar, MD, profesor Irving B. Harris în Centrul de Studii ale Copilului și profesor de psihiatrie, pediatrie și psihologie (Cambridge University Press) Această ediție actualizată reflectă cele mai recente progrese în înțelegerea autismului și a afecțiunilor conexe. Subiectele capitolului includ abordări actuale ale definiției și diagnosticului; prevalența și planificarea furnizării de servicii; caracteristici cognitive , genetice și neurobiologice ; și mecanismele fiziopatologice . Un nou capitol acoperă problemele de comunicare, în timp ce capitolul final abordează natura tulburărilor sociale fundamentale care caracterizează autismul.

Cățeluși harnici
de Lynn Reiser, MD '70, profesor clinic de psihiatrie (Harcourt Books) Aceasta este o poveste pentru copiii cu vârste cuprinse între 3 și 7 ani despre câinii de lucru și meseriile lor. La fel ca și cântecul „Ten Little Indians", cartea îi ajută pe copii să învețe să numere înapoi de la 10 la zero, deoarece fiecare cățeluș se face pereche cu un om muncitor – un pompier, un clovn, un salvamar și un voluntar din spital, printre alții.

Retinal Degenerations: Biology, Diagnostics and Therapeutics de Joyce Tombran-Tink, PH.D., profesor asociat vizitator de oftalmologie și științe vizuale , și Colin J. Barnstable, PH.D., profesor adjunct de neurobiologie și oftalmologie și științe vizuale (Humana Press) Se discută despre noi tehnici de diagnostic și modalități terapeutice inovatoare pentru păstrarea vederii.

Descrierile de mai sus se bazează pe informații de la editori.

TRIMITE NOTIFICĂRI DESPRE CĂRȚI NOI CĂTRE

Cheryl Violante, *Yale Medicine.* 300 George Street, Suite 773, New Haven, cr 06511, sau prin e-mail la cheryl.violante@yale.edu

Un bibliotecar în sala operatorului

When medical librarian Denise Hersey, M.L.S., overheard Paul G. Barash, M.D., HS '74, professor of anesthesiology, joke that he wished he had a librarian in the operating room, she took him seriously. While Hersey does not enter the OR itself, she comes pretty close: every week she spends several hours answering questions in the anesthesiology lounge in Yale-New Haven Hospital's south pavilion.

Anesthesiologists face the universal problem of figuring out how to access information on the Internet. As Barash puts it, "You have a paradox: you have an overload of information and an inability to get it."

Hersey's regular visits to the OR suite solved that problem. As a librarian for liaison activities, she could use the visits to forge a connection between the library and the department. Anesthesiology faculty members and residents began asking for her advice on Internet search strategies.

Soon Hersey began brainstorming with the department's chair of education council, Viji J. Kurup, M.D., assistant professor of anesthesiology and assistant director of medical studies, to find new ways of searching the Web. They held a PDA-loading party at which they showed faculty and residents how to load electronic medical resources into their personal digital assistants.

Kurup and Hersey also enlisted residents to record definitions of anesthesiology keywords so that their fellow residents can listen to them on MP3 players in preparation for board exams. When Hersey noticed that the doctors kept hanging journal club articles on a bulletin board, she posted them on an electronic bulletin board.

"It's been fun," said Hersey, who now serves on the department's residency education committee.

Kurup knew that Hersey was making contributions but, like any good scientist, she wanted proof. A study Kurup conducted found that faculty and residents significantly increased their electronic searches for articles in key anesthesiology journals. Kurup presented her findings at the summer meeting of the Society for Education in Anesthesia.

Barash is enthusiastic, too. "It opens up all of Cushing Library to those whose hours don't let us go to the library." The medical librarians, he said, have "reinvented themselves."

—*Cathy Shufro*

In Circulation focuses on activities at the Cushing/Whitney Medical Library. Send suggestions to Cathy Shufro at cathy.shufro@yale.edu.

Pot copiii să spună adevărul? Evaluarea reclamațiilor de abuz

Cum, a întrebat Michael E. Lamb, PH.D. '76, ar trebui poliția, psihologii și asistenții sociali să evalueze pretențiile copiilor cu privire la abuz sexual? Vorbind la marile runde de pediatrie din aprilie, Lamb, profesor la Universitatea Cambridge din Anglia, a spus că mărturia unui copil poate fi singura dovadă. „Majoritatea incidentelor de abuz sexual au loc în privat", a spus el. „În majoritatea cazurilor, sursa primară de informare este copilul."

Dar cererile copiilor au primit numeroase provocări în instanță. Unii psihologi criminaliști susțin că copiii nu își pot aminti, că se complac în fantezie și că nu pot distinge între adevăr și invenții. Aceste afirmații, a spus Lamb, nu reușesc să reziste controlului. Copiii sunt la fel de de încredere și sinceri ca și adulții, a spus Lamb, care a scris protocolul privind intervievarea copiilor pentru Institutul Național pentru Sănătatea Copilului și Dezvoltarea Umană de la National Institutes of Health.

Dar metodele adecvate de interviu sunt esențiale. Numeroase studii au descoperit că întrebările deschise obțin informații mult mai precise decât întrebările principale. „Pe cât posibil, concentrați-vă pe - incidente specifice", a spus Lamb. „Rolul intervievatorului este să-l lase pe copil să vă ofere informații. Cu cât spui mai puțin, cu atât interviul este mai bun."

— John Curtis

Susține protecția împotriva cancerului de col uterin

„Acesta este subiectul meu preferat", a spus Laura Koutsky, PH.D., profesor de epidemiologie la Universitatea de Sănătate Publică din Washington.

Koutsky se referea la două vaccinuri împotriva papilomavirusului uman (HPV) , ambele protejând femeile împotriva cancerului de col uterin, o boală care aduce 250.000 de vieți pe an în întreaga lume. Gardasil de la Merck a fost aprobat de Food and Drug Administration în iunie 2006, în timp ce GlaxoSmith Kline a depus aprobarea pentru vaccinul său, Cervarix, în martie 2007. Cercetarea lui Koutsky asupra vaccinului HPV este susținută de fonduri de la Merck.

Koutsky a oferit o privire de ansamblu asupra siguranței, eficacității și profilului de imunogenicitate al vaccinurilor profilactice împotriva HPV în timpul unei discuții la Școala de Medicină în aprilie. Menționând că HPV este foarte contagios și răspândit (într-un studiu 2,8% dintre subiecții de testare care au avut un singur partener sexual au fost infectați cu - HPV genital în decurs de 12 luni), Koutsky a recomandat ca vaccinurile, care s-au dovedit a fi de succes în prevenirea infecțiilor, să fie „folosite pe scară largă și disponibile pe scară largă".

În mod ideal, fetele ar trebui să fie vaccinate înainte de a deveni active sexual. Părinților care nu se - simt bine cu această recomandare , Koutsky le-a spus: „Învățați-vă valorile", dar le-a sfătuit și: „Copiii au nevoie de protecție adecvată vârstei împotriva consecințelor - infecțiilor cu transmitere sexuală și, în ciuda dovezilor contrare, cei mai mulți doresc ajutorul părinților lor."

— Jennifer Kaylin

Acordarea de brevete asupra genelor împiedică cercetarea biotehnologică

Companiile nu ar trebui să dețină brevete asupra genelor mai mult decât ar trebui să dețină aerul pe care îl respirăm, a spus David R. Koepsell, JD, PH.D., un cercetător în vizită la Donaghue Initiative în etica cercetării la Centrul Interdisciplinar pentru Bioetică al Universității Yale, vorbind la o prelegere în iunie.

„Cred că situația actuală, în care aproximativ 20% din genom este brevetat, este un stimulent pentru inovație și cercetarea frisoanelor", a spus Koepsell, profesor de filozofie la Universitatea de Stat din New York din Buffalo. „Nu se bazează nici pe o politică bună, nici pe o logică bună".

Koepsell a susținut că genele găsite în natură nu se încadrează în definiția actuală a proprietății intelectuale. Nu sunt nici invenții, nici expresia unei idei noi. Brevetele, a spus el, ar trebui să recompenseze utilizările noi ale genelor pentru teste și terapii, mai degrabă decât pur și simplu secvența ADN-ULUI în sine. În prezent, brevetele sunt acordate atât pentru gene, cât și pentru utilizările acestora.

Unii oameni de știință spun că oprirea brevetelor de secvență genetică ar putea dăuna industriei biotehnologiei, dar Koepsell nu este de acord. „De fapt", a spus el, „cred că va crea noi oportunități pentru jucătorii mici care doresc să vină și care nu își pot permite taxele de licență. Cred că ar fi de fapt un avantaj pentru tehnologie."

— Sarah CP Williams

Aducerea valorilor, a relațiilor înapoi în medicină

Sarah L. Berga, DR. SARAH L. BERGA, a administrat o doză de idealism rezidenților din cadrul Departamentului de Obstetrică, Ginecologie și Științe ale Reproducerii în cadrul Zilei Cercetării Rezidenților din iunie, făcând apel la tinerii medici să „facă din sănătate o prioritate, nu să facă bani".

Berga, profesorul James Robert McCord și președintele Departamentului de Ginecologie și Obstetrică de la Emory University School of Medicine, a susținut cea de-a patra prelegere anuală Nathan Kase: „Contractul social al medicinei". Pe măsură ce - vindecarea a fost transformată într-o afacere, iar sănătatea a devenit o marfă, a spus ea, profesia de medic riscă să-și rupă contractul moral cu societatea. „Mulți oameni simt că nu ne descurcăm atât de bine pe cât ar trebui", a spus ea. „Conducerea în medicină astăzi eșuează serios." O parte a problemei, a spus Berga, este că unii medici sunt „exces de competitivi ". Alții sunt atât de concentrați pe „aspectele tehnice" ale profesiei lor încât dau „o scurtă trecere la imaginea de ansamblu".

Sfatul lui Berga? „Integrează conceptul de profesionalism – morala, valorile și relațiile care susțin încrederea pe care publicul o are în medici – în afacerile - medicinei." Ea recomandă, de asemenea, să se implice în următoarele alegeri prezidențiale.

— JK

Din comorile istorice ale bibliotecii

Elevii citesc primele ediții ale textului de anatomie clasică al medicului renascentist Vesalius.

De Jill ***Max***

În 1543, când Andreas Vesalius și-a - publicat textul despre anatomia umană, *De Humani Corporis Fabrica Libri Septem (Șapte cărți despre țesătura corpului uman),* el a pornit pe o cale revoluționară. Astăzi, *De Fabrica* este considerată prima mare carte de medicină modernă și prima publicație care conține ilustrații extinse bazate pe observații extrase din disecții umane.

„Este extraordinar de important pentru că este unul dintre primele ghiduri de secțiune reale ale corpului uman", a spus Thomas P. Duffy, MD, profesor de medicină și director al programului de Științe Umaniste în Medicină.

Trei exemplare din *De Fabrica* și alte lucrări din acea perioadă au făcut obiectul unei sesiuni speciale în aprilie a Serii de prelegeri Umanistice în Medicină, una dintre cele patru adunări anuale care prezintă studenților la medicină și asistență medicală unele dintre comorile istorice din Biblioteca Medicală Harvey Cushing/John Hay Whitney. „Acesta este singurul context în care studenții ajung să vadă cu adevărat aceste lucruri și să audă despre ele", a spus Susan Wheeler, curator de tipărituri și desene. Donată de neurochirurgul Harvey Cushing, MD, un fondator al bibliotecii și cel mai mare colecționar mondial al Vesaliana, colecția include două prime ediții ale lui *De Fabrica,* dintre care una a fost dată lui Cushing de Sir William Osler, MD, împreună cu ediția revizuită publicată în 1555.

Fiecare volum conține mai mult de 400 de ilustrații meticuloase derivate din disecții, unele realizate de Vesalius în public, în timp ce el ținea prelegeri studenților la medicină, profesorilor și - liderilor religioși și guvernamentali. Înainte de instruirea lui Vesalius, anatomia a fost predată în primul rând prin studierea scrierilor lui Galen, medicul antic grec ale cărui opinii, bazate în mare parte pe disecții animale, au dominat medicina timp de peste 1.300 de ani. Încercarea lui Vesalius de a clarifica aceste scrieri timpurii prin observație directă a fost văzută de unii ca antigalenist, dar în realitate el a căutat să se bazeze pe lucrarea lui Galeri, corectând-o acolo unde era necesar. Identitatea artistului sau artiștilor responsabili pentru desene rămâne o chestiune de dezbatere, dar se crede că unele lucrări au fost realizate de însuși Vesalius, în timp ce altele ar fi fost realizate de Stefan van Kalkar, un elev al lui Tițian.

Vesalius a publicat *De Fabrica* la 28 de ani, la cinci ani după ce și-a luat diploma de medicină de la Universitatea - din Padova. Venit dintr-un lung șir de medici, Vesalius a avut acces la materiale medicale de la o vârstă fragedă. În calitate de student, a vizitat adesea cimitirul, unde el și colegii săi de clasă se legau la ochi și încercau să identifice oasele găsite. Mai târziu, când a început să predea, Vesalius a creat diagrame pe care a desenat imagini pentru ca privitorii să poată urmări ceea ce se întâmplă în timpul disecțiilor sale. Șase dintre aceste desene au fost tipărite pe coli mari în 1538 pentru a fi folosite ca ghiduri pentru studenți și frizeri-chirurgi, iar acum sunt cunoscute sub titlul *Tabulae Anatomicae Sex.* Publicația populară a fost rapid plagiată în toată Europa. Copia germană temporară inclusă în colecția bibliotecii este extrem de rară.

Alte atracții ale colecției Vesalius - includ tipărituri ale celor mai faimoase ilustrații *ale lui De Fabrica , „oamenii musculari ", care descriu disecții din ce în ce mai profunde ale sistemului muscular* , care au fost utile atât artiștilor, cât

și VIZAVI . 28 de ani, la cinci ani după ce și-a primit diploma de medicină.

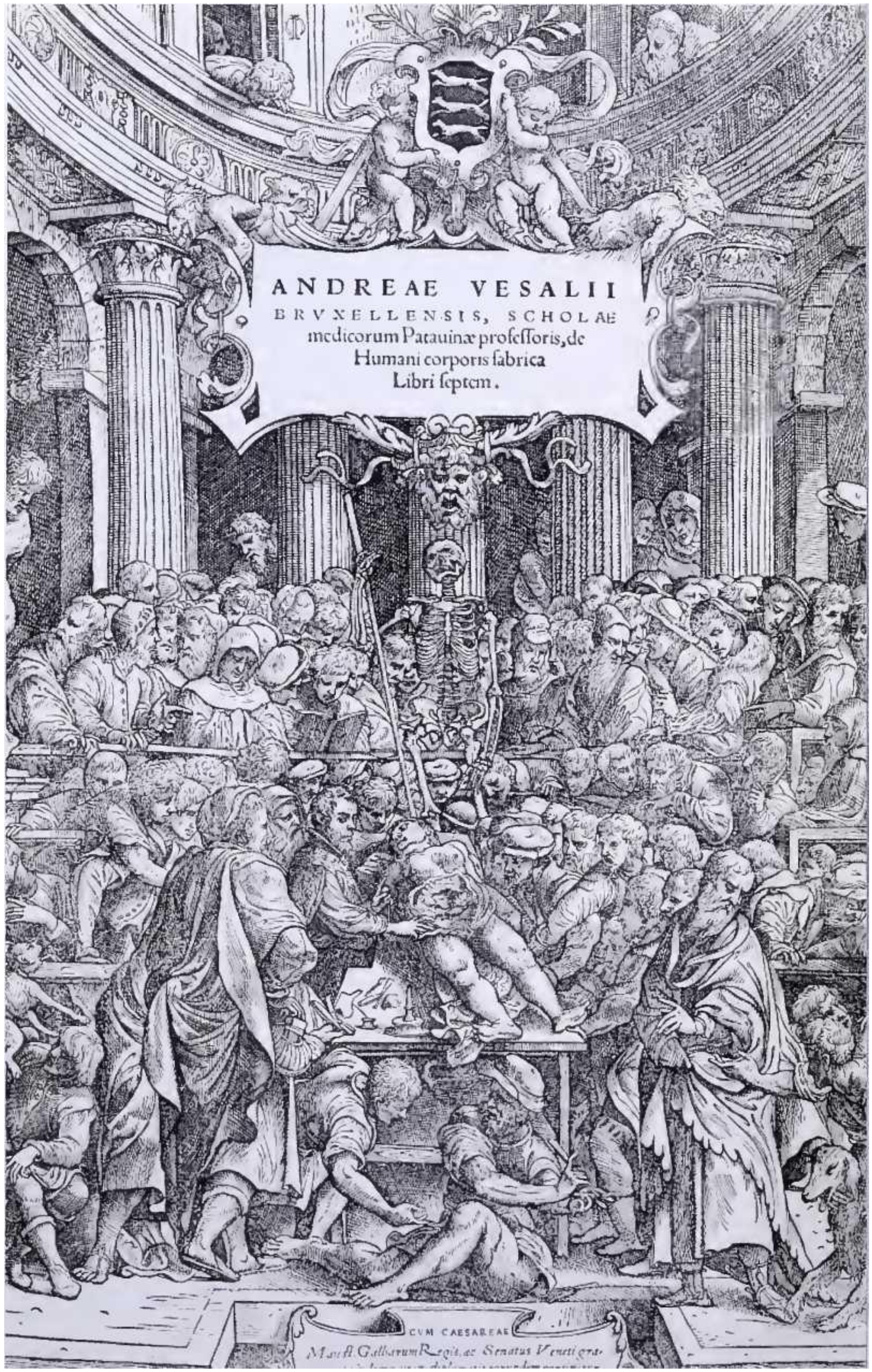
MAI JOS *De Fabrica* este considerată a fi prima mare carte a medicinei moderne. Pentru prima dată, un text medical conținea ilustrații extinse - bazate pe observații extrase din disecții umane. Neurochirurgul Harvey Cushing, unul dintre fondatorii Bibliotecii Medicale/Istorice și cel mai mare colecționar al Vesaliana din lume, a donat bibliotecii trei copii ale textului, inclusiv două ediții inițiale. Fiecare volum conține peste 400 de ilustrații meticuloase.

elevilor. Există, de asemenea, două volume ale predecesorilor lui Vesalius, medicii Berengario da Carpi și Johannes Dryander, ale căror desene brute și incomplete - urmează tradiția de a folosi ilustrațiile anatomice ca ajutoare de memorie, spre deosebire de reprezentările realiste făcute celebre de Vesalius.

La scurt timp după publicarea *De Fabrica*, Vesalius a devenit medic al Sfântului Împărat Roman Carol al V-lea și a obținut renumele ca chirurg. Cu toate acestea, el este cel mai recunoscut pentru cartea extrem de detaliate, care este la fel de impresionantă astăzi ca atunci când a fost publicată inițial.

Jill Max este scriitoare în Connecticut.

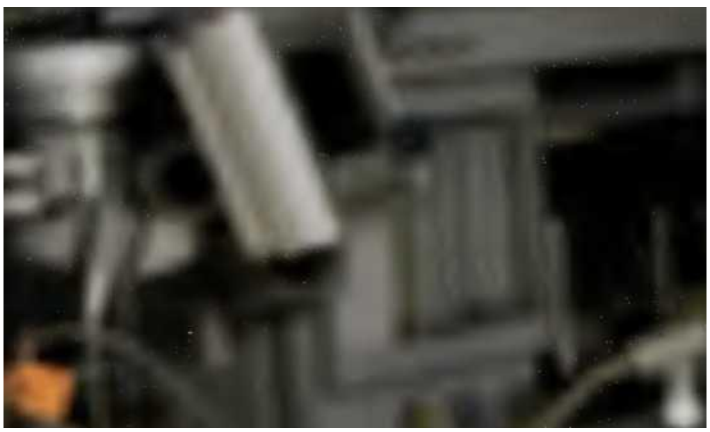

Repunerea focului în programul de transplant de la Yale

Chirurgul hepatic Sukru are așteptări mari pentru programul de transplant de organe din Yale și pentru colegii săi din OR. El afișează, de asemenea, o încredere blândă și tăcută: „Dacă îți folosești creierul, transpirația și inima”, spune el, „nu există nicio cale să eșuezi”.

• Sukru Emre numește operația de transplant „o matrice comnlex, nu o disciolină”.
și cooperare între departamente. .

By Colleen Shaddox
Photographs by Robert Lisak

Când Prometeu a furat focul de la zei, Zeus l-a condamnat să-i fie mâncat ficatul de un vultur în fiecare zi. Mitul , spune chirurgul Sukru Emre, MD, arată că grecii antici știau că ficatul se poate regenera - o proprietate care îi face posibil ca Emre să ia parte din ficatul unei persoane sănătoase și să-l folosească pentru a susține viața altuia. Povestea regenerării servește și ca metaforă pentru noul rol al lui Ernre

Karen Lewis spune că a avut „încredere absolută" în chirurgul transplantator Sukru Emre. Emre l-a operat pe fiul ei, Christopher, care avea nevoie de un transplant din cauza unui anevrism la ficat.

ca șef al Secției de Transplant de Organe și Imunologie din Yale, unde sarcina lui este de a reînvia un program de transplant de ficat în mare măsură inactiv, în timp ce consolidează și programele de transplant de rinichi și pancreas din Yale. Ca și povestea clasică, această poveste are un erou: Emre însuși, un transplant sur geon de reputație internațională pe care pacienții și colegii îl laudă deopotrivă pentru inovația sa pricepută, etica de lucru și capacitatea de a empatiza cu pacienții și familiile lor.

Emre preferă să se considere un constructor de echipe. „Ar putea funcționa dacă o singură piesă ar lipsi?" întreabă el, ridicându-și mâneca pentru a-și dezvălui ceasul.

Emre a fost director al programelor de transplant hepatic pentru adulți și copii la Centrul Medical Mount Sinai din New York timp de cinci ani, înainte de a se alătura facultății Yale în iulie. La Muntele Sinai, echipa sa de pediatrie a atins o rată de supraviețuire de 98% la un an și o rată de supraviețuire de 92% la cinci ani, în timp ce a crescut recensământul pacienților de 15 până la 17 cazuri pe an la un volum mediu anual de 28 până la 30 de cazuri. Folosește unul dintre cuvintele sale preferate pentru a explica succesul: chimie. În acest caz, chimia înseamnă ca toată lumea, de la asistenți administrativi la asistente și la specialiști, să se sprijine reciproc și să ofere o îngrijire remarcabilă a pacienților. Emre subliniază că operația de transplant este „o matrice complexă, nu o disciplină", care necesită excelență și cooperare între departamente.

Și de aceea, Yale face o investiție de 12,5 milioane de dolari în secția sa de transplant, care va crește numărul de chirurgi, asistente și personal de sprijin, potrivit Robert Udelsman, MD, MBA, director de departament și profesorul de chirurgie William H. Carmalt. Fiecare zonă atinsă de medicina de transplant, cum ar fi terapie intensivă și imagistica de diagnostic, se va îmbunătăți pe măsură ce programul de transplant crește, a spus el. Punctele forte ale lui Yale in hepatologie, imunologia transplantului si biologia vasculara au pus bazele pentru colaborari intre clinicieni si cercetatori de banc pentru a imbunatati nivelul de practica in aceasta ramura tanara a medicinei. Scopul lui Ernre este de a crește numărul actual de transplanturi de ficat la Yale de la patru sau cinci pe an la între 80 și 100; dublarea numărului de transplanturi de rinichi la 150; și aduceți numărul de transplanturi pancreatice până la 20, o creștere de cinci până la 10 ori față de cifrele actuale.

Evident, atingerea acestor obiective ambițioase va dura ani de zile. Benjamin Shneider, DR., fostul șef de hepatologie pediatrică la Muntele Sinai, spune că nimic nu este în afara acestui chirurg. „Unul dintre lucrurile izbitoare despre Sukru este că nu va accepta înfrângerea", spune Shneider. El spune că l-a văzut de obicei pe Emre cucerind „probleme clinice de nerezolvat ". Shneider a recunoscut că evaluările preoperatorii ale copiilor pentru a se asigura că structurile lor anatomice ar permite operația de transplant au fost „irelevante", deoarece Emre ar găsi întotdeauna o soluție în sala de operație.

Paul M. Sethi, MEDIC chirurg ortoped în practică privată în Greenwich, Connecticut, și fost student al lui Ernre, spune că mentorul său l-a implorat să nu „accepte

standardele, norma. ... M-a învățat să-mi folosesc creierul și mâinile în același timp pentru pacient”, a spus Sethi.

Dar nu există o normă adevărată în chirurgia transplantului, un domeniu relativ nou. Primul transplant de ficat a avut loc în urmă cu doar 40 de ani și multe medicamente imunosupresoare au devenit disponibile abia în anii 1990. Chirurgii de transplant realizează normele pe măsură ce se desfășoară în timp ce se confruntă cu bariere semnificative în calea succesului, inclusiv respingerea transplantului și deficitul de donatori de organe. Emre este specializata in domeniul cel mai dificil din punct de vedere tehnic, pediatria, in care procedurile sunt neaparat in continua evolutie. Posibilitățile de transplant sunt limitate de mărimea pacientului. Cu toate acestea, efectuează în mod obișnuit transplanturi și pe pacienți adulți. Emre a avut un succes deosebit în abordarea deficitului de donatori prin transplanturi de ficat divizat, în care secțiuni dintr-un singur ficat sunt folosite pentru a servi doi pacienți, un copil și un adult; transplanturi de domino, în care ficatul îndepărtat de la un pacient supus transplantului poate servi în continuare unui alt pacient cu o durată de viață anticipată mai scurtă; și transplantul de ficat de la donator viu, în care o secțiune de ficat sănătos este transplantată de la un donator viu într-un receptor al cărui ficat a fost îndepărtat.

Un medic complet

Emre a venit în Statele Unite din Turcia natală în 1988 pentru a studia transplantul. După ce s-a încheiat comunitatea de la Muntele Sinai, a luat decizia dificilă de a rămâne la New York, deoarece a simțit că America le va oferi copiilor săi oportunități educaționale mai bune. Operația de transplant l-a atras datorită profunzimii și lărgimii cunoștințelor medicale pe care le necesită. „Asta te face un medic complet ”, spune el.

Un medic complet este, de asemenea, disponibil și simpatic cu pacienții, o provocare pentru un chirurg care poate - efectua o operație de n ore în orice zi. Dar pacienții spun că Emre – nu unul dintre asistenții săi – răspunde la apeluri telefonice și e-mailuri în 24 de ore.

Conversațiile extinse cu Emre i-au convins pe Phil și Lisa Brudos să-și ducă cu avionul pe fiica lor de n ani, Marie, de la Chicago la New York, astfel încât Emre să o poată opera. Cazul Mariei a fost complex. Născută cu boală polichistică de rinichi autosomal recesiv și fibroză hepatică congenitală, a avut nevoie atât de transplant de rinichi, cât și de ficat și, în opinia unor chirurgi , ar fi trebuit să-i fie extirpată și splina. Emre a schițat o strategie pentru a evita îndepărtarea splinei. „I-am trimis pagini și pagini de întrebări. Am sunat de două sau trei ori pe săptămână”, își amintește Brudos. „Dr. Emre a fost de necrezut în compasiune și îngrijorare.” La trei ani de la transplanturi, Marie prosperă.

Judy Gilman, o asistentă din New Jersey, a apreciat timpul pe care l-a luat Emre pentru a „explica tot ce ai putea întreba” atunci când și-a făcut transplantul. „Era minunat, cu adevărat un om plin de compasiune și sensibil.”

Christopher Lewis, în vârstă de doisprezece ani, din Killingworth, Connecticut, se descurcă, de asemenea, bine la mai bine de doi ani și jumătate după transplantul de ficat de urgență, necesar din cauza unui anevrism la ficat. La recomandarea medicilor de la Yale , care l-au trimis pe Christopher la Emre din New York, mama lui Karen Lewis s-a trezit călare într-o ambulanță către Mount Sinai de la Spitalul Yale-New Haven, în timp ce fiul ei de 10 ani eșua rapid. Emre a trebuit să-i scoată ficatul lui Christopher chiar înainte de sosirea organului donator. „Voi avea grijă de el așa cum aș face dacă ar fi al meu”, a asigurat-o Emre pe mama îngrozită.

„Aș putea spune că a vrut să spună serios”, își amintește Lewis, care a devenit donatorul de ultimă instanță pentru transplantul fiului ei. „Trebuie să-și iubească meseria.”

Emre ar fi de acord: „Totul crește cu dragoste. Trebuie să iubești ceea ce faci. Altfel devine o povară și nu o poți duce.” Totuși, există momente precum petrecerea de a cincea aniversare a fiicei sale, Gulus, când a sunat beep-ul. Emre și-a cerut scuze fetei că a plecat. „Este în regulă”, a spus ea printre lacrimi. „Veți salva vieți.”

„Asta e tot soția mea”, spune Emre. Ea a insuflat o apreciere profundă copiilor ei pentru munca tatălui lor, explică el. Urnit Emre , MEDIC specialist pulmonar pediatric, a susținut constant cariera solicitantă a soțului ei, în timp ce își îngrijește propria specialitate și își asumă mai mult decât partea ei de responsabilitate acasă, spune el.

Copiii săi nu sunt niciodată departe de mintea lui, mai ales ori de câte ori sosește o donație de ficat pediatric - o șansă de viață pentru un copil care decurge din moartea altuia. „Mă duc acasă și îi mulțumesc lui Dumnezeu că copiii mei sunt sănătoși”, spune el. Dacă a ratat câteva zile de naștere, Emre a ajuns la concursurile de dezbateri, recitalurile de la Carnegie Hall și multe alte repere din viața celor trei fiice pe care le laudă cu evidentă bucurie. Și poate că succesele lor au legătură cu lecția de viață pe care le-o repetă adesea: „Dacă îți folosești creierul, transpirația și inima, nu ai cum să eșuezi.”

Este o lecție pe care o va folosi la Yale. „Una dintre cele mai bune universități din lume merită un program grozav de transplant. Asta e natura mea; Accept o provocare”, spune el. „Și nu renunț.” YM

Colleen Shaddox este scriitoare independentă în Hamden, Connecticut.

@)
podcast

Un podcast al lui Sukru Emre care vorbește despre transplantul de organe și despre motivele pentru a fi donator de organe poate fi găsit pe pagina Yale de pe iTunes U. Vizitați itunes.yale.edu sau lansați iTunes, apoi selectați Yale din ofertele de sub iTunes U. Podcastul este inclus în „Yale Health & Medicine”.

Ilustrații de Calef Brown

Evanghelia după Langer

By Pat McCaffrey

Trei ingineri din Yale și-au învățat meseria lucrând alături de un profesor legendar CARE crede în a gândi mare.

Unul dintre cei mai influenți oameni din departamentul de inginerie biomedicală (BME) DIN YALE nu face parte din facultate și nici nu este student. Nu a participat niciodată la Yale, deși a primit o diplomă onorifică la Început în mai. De fapt, el nu a ocupat niciodată nicio funcție în New Haven şi lucrează la kilometri distanță în Cambridge, Mass. Cu toate acestea, poza lui se află în mod proeminent în biroul lui W. Mark Saltzman, PH.D., PREȘEDINTELE departamentului , iar viziunea lui pătrunde în viața de zi cu zi în laboratoarele BME din clădirea Malone Engineering de pe Prospect Street.

Această forță puternică este Robert S. Langer, SC.D., profesor de institut și profesor de inginerie chimică și biomedicală Kenneth J. Germeshausen la Institutul de Tehnologie din Massachusetts (MIT), și mentorul unei noi generații de ingineri din Yale hotărâți să inventeze orice obstacol pentru a îmbunătăți diagnosticul, tratamentul și prevenirea bolilor.

Vrei să dai o lovitură mortală tumorilor cerebrale încăpățânate? Încercați să le înconjurați cu napolitane chimioterapeutice care scurg un medicament toxic pe celulele canceroase din apropiere și lasă țesutul sănătos în pace. Trebuie să repare o măduvă spinării, tăiată într-un accident cu handicap? Încercați să implantați un dop de polimer plastic însămânțat cu celule stem. Rămâneți fără vase de sânge sănătoase pentru a înlocui arterele deteriorate în timpul unui bypass cardiac? Luați de pe raft vasele de inginerie de țesut, gata făcute ca piesele de schimb pentru o mașină.

Prima dintre aceste viziuni este acum realitate datorită muncii lui Saltzman, profesor de inginerie chimică și biomedicală a Fundației Goizueta și profesor de fiziologie celulară și moleculară. Celelalte sunt vise în desfășurare: Erin Lavik, SC.D., profesor asistent de inginerie biomedicală, a reparat cu succes măduva spinării rupte la șobolani, prevenind paralizia și restabilind capacitatea animalelor de a merge. Laura Niklason MD, PH.D., profesor asociat de bioinginerie și anestezie, este pe punctul de a testa vasele de sânge fabricate la oameni.

Toți trei și-au început munca revoluționară în laboratorul Langer. După propriile conturi, Langer este un model descurajant (vezi bara laterală). Un cercetător și inventator muncitor și de succes fenomenal, el găsește, de asemenea, timp pentru a fi un consilier atent și atent și chiar un amplificator atunci când este nevoie de majorete. Cel mai important, spun ei, Langer este un vizionar care crede că nimic nu este imposibil. Și cumva a inspirat o nouă generație de ingineri să creadă și asta.

În calitate de moștenitori ai moștenirii sale științifice, cei trei ingineri din Yale și-au găsit succesul luând la inimă sfatul preferat al lui Langer. Langer o rezumă în cinci cuvinte simple:

„Gândește mare. Nu renunța."

Livrarea mărfurilor

În calitate de student absolvent în laboratorul Langer, Saltzman își amintește că a stat cu colegii și a încercat să analizeze ce l-a făcut pe Bob, așa cum îl numesc toată lumea, atât de mult succes. Ce combinație specială de atribute ar trebui să cultive tinerii cercetători doar pentru a aborda realizările mentorului lor ? „Nu ne-am dat seama niciodată. Știam că Bob este ridicol de genial și că lucrează foarte mult”, spune Saltzman. „Strălucirea este greu de imitat, dar un lucru pe care ne-am dat seama este că am putea întotdeauna să încercăm să muncim foarte mult.”

Mark Saltzman, președintele de inginerie biomedicală, este unul dintre cei trei membri ai facultății care s-au instruit sub profesorul MIT Robert Langer.

When Erin Lavik was thinking about a switch from materials science to biomedical engineering, she found "Mecca" in Langer's lab.

Muncind din greu, Saltzman a ajuns departe. Conduce un laborator, predă studenți și studenți absolvenți și a scris trei manuale, despre ingineria țesuturilor, administrarea de medicamente și chimia polimerilor. A câștigat premii pentru cercetare și predare în fiecare etapă a carierei sale. De când a sosit la Yale în 2002 pentru a forma noul departament, și-a văzut grupul de facultate crescând la 19 membri. Acest număr include cercetători din alte departamente adunați în cele din urmă într-un singur loc, plus trei noi recruți.

Dar în 1981, când Saltzman își termina diploma de licență în inginerie chimică la Iowa State, era în derivă. După patru ani și-a dat seama că nu avea niciun interes să producă sau să meargă în industria petrolului - lucrurile pe care le fac de obicei inginerii chimiști. Din fericire, sa întâmplat cu o prelegere despre inginerie biomedicală și a fost cucerit. „Am văzut că lucrurile pe care știam să le fac ar putea fi folosite într-un mod diferit decât am crezut vreodată.”

La MIT, a găsit un spirit înrudit în Langer, care, de asemenea, se îndreptase spre biologie din ingineria chimică. Pretenția lui Langer la faimă la acea vreme a fost invenția sa a polimerilor biodegradabili pentru livrarea medicamentelor. Aceste pelete și napolitane de plastic tip fagure ar putea fi încărcate cu proteine sau medicamente și implantate în organism. Pe măsură ce polimerii s-au rupt încet în sânge sau în celule, capsulele au livrat bunurile, apoi au dispărut. Datorită structurii poroase noi a ambalajului , ar putea furniza molecule care erau mult mai mari decât era posibil anterior. Pentru teza sa de doctorat, Saltzman a studiat proprietățile moleculare ale polimerilor și le-a reglat fin pentru a furniza proteine și alte medicamente.

După ce și-a primit DOCTORATUL. în 1987, Saltzman a plecat pentru un post de facultate la Universitatea Johns Hopkins și a primit câteva sfaturi de la mentorul său. Langer a sugerat să se concentreze pe livrarea de droguri către creier, o zonă interesantă și neexplorată. Și mai important, Langer l-a prezentat pe Saltzman unui tânăr neurochirurg, Henry Brem, MD, acum profesor de neurochirurgie Harvey Cushing, neurochirurg șef și președinte al Departamentului de Neurochirurgie de la Hopkins.

Odată cu Langer furnizarea polimerului biodegradabil, Saltzman și colegii săi au dezvoltat modalități de a-l încărca cu carmustină, un medicament împotriva cancerului, și de a urmări eliberarea medicamentului, în timp ce Brem a condus testarea la pacienți. Rezultatul a fost Gliadel, o napolitană de dimensiunea unei monede, impregnată cu medicamente, pe care chirurgii o folosesc acum în mod curent pentru a prelungi viața pacienților cu tumori cerebrale mortale. În 1996, Gliadel a devenit primul dintre polimeri care a fost aprobat de Food and Drug Administration pentru uz uman.

„Bob are un talent pentru a reuni oamenii potriviți”, spune Saltzman. Abilitatea de a fi un matchmaker științific este esențială în ingineria biomedicală, o disciplină în care nu ajungi prea departe pe cont propriu, spune Saltzman. „Imprumutăm abilități și tehnici din atât de multe locuri diferite, trebuie să aveți

acele conexiuni.”

Când Saltzman a fost recrutat să conducă noul - departament de inginerie biomedicală, el a recunoscut Yale ca un loc bun pentru a promova astfel de conexiuni. El citează Programul Interdepartamental de Biologie Vasculară și Transplant (VBT) al școlii de medicină ca doar un exemplu. „Avem biologi de celule și imunologi și chirurgi și patologi și bioingineri care lucrează împreună într-un mediu ideal pentru munca interdisciplinară. Cred că se întâmplă foarte rar în rândul universităților”, a spus el.

Astăzi, Saltzman continuă să lucreze la livrarea de medicamente către creier și, de asemenea, lucrează cu colegii de la Yale la celulele vaselor de sânge modificate genetic, care ar putea fi transformate în bandaje vasculare pentru restabilirea alimentării cu sânge a țesutului deteriorat.

Facand o diferenta

Lavik și-a petrecut ani de formare la MIT, obținând o diplomă de licență și un master în știința materialelor, iar apoi și-a finalizat S.D. în laboratorul Langer. Ea nu este doar un cercetător stelar, ci și un scriitor și regizor de piese de teatru și un maestru decorator de prăjituri. Ea locuiește la Colegiul Davenport, unde este rezident.

Ca student, Lavik intenționa să studieze ingineria civilă. Dar detaliile construcției barajului de ciment au lăsat-o rece, așa că a trecut la știința materialelor. Ea a început chiar și școala absolventă lucrând pe aceeași temă, dar oricât de interesant era, se temea că munca ei nu va schimba niciodată viața nimănui. Ea a vrut să facă ceva care să aibă un impact mai mare asupra lumii.

Lavik se gândea să plece de la MIT , când, întâmplător, mama ei a pus-o pe o nouă cale. Zburând acasă în Virginia de la o vizită la MIT, doamna Lavik s-a trezit vorbind despre situația dificilă a fiicei sale cu colegul ei de scaun, care s-a dovedit a fi Martha L. Gray, PH.D., profesor Edward Hood Taplin de inginerie medicală și inginerie electrică la MIT. „Mama m-a sunat încântată și mi-a spus că Martha Gray i-a spus că ar trebui să mă gândesc la inginerie biomedicală și să mă gândesc la biomateriale”, își amintește Lavik.

După ce a vorbit cu Gray, Lavik a făcut turul - laboratoarelor de materiale bio la MIT. „Era clar că laboratorul lui Bob era Mecca”, spune ea.

Luând un indiciu de la o prietenă care a lucrat la noi tratamente pentru leziunile măduvei spinării, Lavik a văzut șansa ei de a face diferența. Lavik și-a propus să folosească țesut proiectat pentru a înlocui bucățile rupte de măduva spinării, reconectarea nervilor tăiați și permițând pacienților să-și depășească rănile.

A văzut o șansă de a folosi ceea ce știa despre materiale , dar cu puține cunoștințe în biologie, Lavik își asuma un risc mare. În următorii cinci ani, ea a creat și testat schele polimerice, căutând structura perfectă pentru a sprijini creșterea celulelor stem neuronale și a reproduce arhitectura complexă a măduvei spinării. Pariul a dat roade, iar până în 2002 Lavik a dezvoltat un implant care le-a oferit șobolanilor cu măduva spinării tăiate o recuperare completă. În 2003, acest succes i-a adus lui Lavik un loc râvnit printre vedetele în ascensiune ale cercetării , când a fost aleasă ca unul dintre cei mai buni 100 inovatori sub 35 de ani a revistei MIT *Technology Review* .

De când a venit la Yale în 2003, Lavik a continuat să folosească modele animale pentru a îmbunătăți implantul măduvei spinării , dar este nevoie de mai multă muncă. De asemenea, ea găsește modalități de a proteja alte tipuri de neuroni care pot suferi leziuni sau degenerare. Laboratorul ei încearcă să facă o retină de înlocuire și colaborează cu cercetători din Boston și Danemarca pentru eliberarea controlată a factorilor de creștere a nervilor în ochi pentru a ajuta la conservarea neuronilor cu risc de moarte. Toate aceste experimente sunt încă în stadiul de testare pe animale.

Lavik își amintește un mediu solicitant, dar încurajator în laboratorul Langer. „Cu siguranță există un sentiment de scufundare sau înot, dar partea pozitivă este că am avut resurse incredibile. Nu aveam nicio experiență în domeniu și chiar nicio afacere în a face această cercetare, dar Bob a susținut-o financiar și intelectual.”

Din exemplul lui Langer, Lavik a spus că și-a dat seama că munca ei va fi la fel de bună ca și studenții ei. De asemenea, a văzut clar că treaba ei este să le faciliteze cercetarea. „Sunt binecuvântat să am unii dintre cei mai buni studenți la care aș putea spera, iar cel mai important lucru pentru mine este să mă asigur că sunt bine finanțați și că au sprijinul de care au nevoie pentru a face munca pe care doresc să o facă.”

Direcția pe care acei studenți o urmăresc acum sub îndrumarea ei abordează o problemă din centrul ingineriei tisulare. Lavik vrea să găsească modalități de a crea schele pentru vasele de sânge. O rețea vasculară este un pas critic pentru realizarea unui șablon pentru proiectarea de noi țesuturi. „Unul dintre motivele pentru care ingineria tisulară a început cu cartilajul este că nu este foarte vascularizat. Măduva spinării este însă un țesut foarte vascularizat. Speranța noastră este că, dacă putem începe să facem rețele microvasculare stabile, le putem folosi ca bază pentru proiectarea altor țesuturi”, explică ea.

„Mulți oameni au făcut o muncă frumoasă făcând rețele microvasculare, dar a fost greu să stabilești acele rețele”, spune Lavik. Recent, ea a descoperit o modalitate de a face exact asta.

În organism, celulele vasculare trăiesc în mod normal în imediata apropiere a celulelor neuronale. Îi trecu prin minte că s-ar putea să se ajute reciproc. Ea a venit cu ideea de a folosi un amestec de celule stem neuronale și celule endoteliale ale vaselor de sânge pentru a însămânța o schelă 3-D. Pentru a face schela, Lavik a produs un polimer solubil în apă care arăta ca o rețea de vase de sânge microscopice. Apoi, a aruncat un polimer mai stabil în jurul lui. În cele din urmă, ea a dizolvat prima schelă care a lăsat o rețea de pori dantelate în care celulele endoteliale și celulele neuronale ar putea interacționa pentru a forma un pat vascular.

În colaborare cu Joseph A. Madri, MD, HS '76, PH.D., profesor de patologie și biologie moleculară, celulară și de

dezvoltare, Lavik a început să crească celule pe

Another Langer disciple, Laura Niklason, is developing off-the-shelf blood vessels for use in the operating room.

schelă. Cercetătorii au descoperit că amestecarea celulelor stem neuronale și a celulelor endoteliale pe noul suport a dus la vase de sânge care durează până la 12 săptămâni, comparativ cu doar câteva săptămâni pentru încercările anterioare. Când au pus întregul ansamblu sub pielea unui șoarece, implantul a fuzionat cu alimentarea cu sânge a șoarecelui și au putut urmări la microscop cum sângele umplea vasele proiectate. Cel mai bine, sângele curgea încă trei luni mai târziu.

O idee de la sala de operații

Spre deosebire de colegii ei absolvenți Langer, Laura Niklason nu a început ca inginer. Ea a știut de la început că vrea să devină medic-om de știință, iar după ce a absolvit o diplomă de licență în fizică a intrat direct în MD/PH.D. program la Universitatea din Chicago. Mult mai târziu, în timp ce lucra în sala de operație, a decis să crească vase de sânge pentru a-și câștiga existența.

Asta a fost în ianuarie 1995, după ce Niklason sa mutat la Boston pentru un rezidențiat în anestezie. În timpul ei liber, pe lângă îngrijirea a doi copii mici, s-a alăturat laboratorului Langer ca bursier de cercetare postdoctoral. „Am crezut că ingineria țesuturilor este cel mai tare lucru din lume și am vrut să fac asta", spune ea.

Nevoia de a crește artere a venit direct din munca ei clinică. În sala de operație, ea era martoră la chirurgi vasculari și cardiaci căutând pacienții lor pentru vene de rezervă, deseori găsind doar vase de foarte proastă calitate. — M-aș gândi, la naiba, nu ar fi grozav dacă am avea niște vase de schimb pe care să le scoatem dintr-un borcan?

La acea vreme, cercetătorii tocmai începeau să înțeleagă cum să facă ca celulele vaselor de sânge să formeze tuburi microscopice într -o cutie Petri . Laboratorul Langer a fost locul perfect pentru ca Niklason să-și urmeze visul de a crește artere întregi. Pentru că are un palmares atât de remarcabil și un grup mare, explică ea, Langer poate face multe pariuri, pornind de noi linii de cercetare. Și este dispus să facă niște pariuri foarte riscante pe idei noi, știind că are nevoie doar de câteva succese pentru a menține întreaga întreprindere în funcțiune.

„Pentru mine, acea situație a fost minunată. Într-o zi, am intrat în biroul lui Bob și am anunțat: „O să-mi crească o arteră". El a spus: „E grozav, Laura. Tu faci asta."

A fost o mișcare curajoasă pentru un tânăr cercetător, iar afacerea a devenit înfricoșătoare – proiectul nu a dat niciun rezultat timp de doi ani. Dar în al treilea an, Niklason a descoperit trucul de a pune celulele vaselor de sânge pe tuburi de polimer într-un incubator și de a le hrăni prin pomparea unei soluții nutritive asemănătoare sângelui prin tuburi. Imitând forțele naturale pe care sângele le generează atunci când curge prin vasele care se dezvoltă în organism, ea a găsit o modalitate de a produce artere artificiale puternice și suple. Vasele de casă erau comparabile ca rezistență cu arterele reale, iar când le-a instalat în porci, sângele curgea.

These are not the lacy microscopic networks of vessels that Saltzman and Lavik are working on, although Niklason is interested in those, too. What she's grown are sturdy tubes about the length of a pencil and only slightly thinner. These are the plumbing supplies for heart and other bypass operations when large, hardy vessels need to be replaced. Niklason launched a company in 2005 to develop the vessels for clinical use; the firm has produced fully human engineered arteries with "spectacular" properties, she says, which are now being tested in baboons.

Niklason's confidence was tested at Duke University, where she went after leaving Langer's lab. During her first years there she wrote 30 grant applications before accruing enough funding to run her lab. "I started to think, 'Well, maybe my ideas aren't very good after all, and maybe I really can't do this.' At that time Bob was very stalwart and kept telling me, 'Your ideas are very good, Laura, just keep working at it.' " Eventually, the money started coming in, and today she supports a lab of 12 researchers working on arteries and heart tissue.

Niklason joined the Yale faculty one year ago. The growing bioengineering group, together with what she calls the "world-class" VBT program, was a combination she could not pass up. Her current work involves collaborations with her BME colleague Themis Kyriakides, PH.D., assistant professor of pathology, and several VBT researchers, including program head William C. Sessa, PH.D., professor of pharmacology, and former head Jordan S. Pober, M.D. '77, PH.D. '77, professor of pathology, immunobiology and dermatology.

"Yale is unique in having a collection of people who all think about blood vessels on many different levels," she says. "What's more, they all talk to each other—that's absolutely unique in my experience, and was very important to my decision to come here."

"Of course, having other Langerites here was a draw, too," Niklason says with a laugh. She and Saltzman have worked together on several large grant applications to expand the research activities in the department. With Lavik, she has made a bond that never existed at MIT, even though they overlapped in the Langer lab for a year. "Bob's lab was so large, and since I was 'vascular' and she was 'neural,' we didn't intersect very often," Niklason says. At Yale the two meet frequently. With their shared experience and vision, they are not only upholding the Langer legacy but at the same time creating their own.YM

Pat McCaffrey is a freelance writer in Boston.

podcast

A podcast of Mark Saltzman and Laura Niklason speaking about advancements in biomedical engineering can be found on the Yale page on iTunes U.
Visit itunes.yale.edu or launch iTunes, then select Yale from the offerings under iTunes U.The podcast is included under "Yale Engineering &< Technology."

O diplomă onorifică pentru o lumină de frunte în inginerie biomedicală

La inaugurarea Yale din 2007, universitatea a acordat un doctor onorific în știință lui Robert S. Langer, SC.D., profesor de institut și profesor Kenneth J. Germeshausen de inginerie chimică și biomedicală la Institutul de Tehnologie Massa Chusetts. Langer a fost onorat pentru contribuțiile sale de neegalat la ingineria biomedicală - mai mult de 600 de brevete acordate sau în curs de dezvoltare a noilor tehnologii de pionierat, de la plasturi transdermici și microcipuri care furnizează doze precise de medicament până la țesuturi musculare și de organe „fabricate".

Onoarea Yale a fost cea mai recentă dintr-un lung șir de laude pentru Langer, în vârstă de 58 de ani, un inovator care a fost printre primii care a perceput beneficiile căsătoriei ingineriei și biologiei. Munca sa a modelat domeniile livrării de medicamente, biomaterialelor și ingineriei țesuturilor, cele trei ramuri principale ale ingineriei biomedicale.

Realizările sale științifice sunt superlative. Alegerea într-una dintre Academiile Naționale (Academia de Științe, Academia de Inginerie, Institutul de Medicină și Consiliul Național de Cercetare) este o onoare de limitare a carierei pentru mulți oameni de știință; dar în 1992, când avea 43 de ani, Langer a devenit cea mai tânără persoană din istorie care a fost aleasă în trei. În 2002 a primit Premiul Charles Stark Draper, considerat echivalentul Premiului Nobel pentru ingineri, de la Academia Națională de Inginerie. În 200S, a fost numit profesor de institut la MIT, cea mai înaltă onoare acordată de facultatea MIT cuiva dintre ei.

Un inventator prolific, entuziasmul și talentul lui Langer pentru acordarea de licențe pentru invențiile sale au contribuit la destigmatizarea noțiunii că cercetătorii academicieni ar putea lucra cu companii pentru a-și traduce cercetările în produse utile. În plus, laboratorul său este un teren de antrenament de prim rang pentru noii ingineri biomedicali . După propria sa estimare, peste 400 de oameni au trecut prin laborator de când a venit la MIT în 1977, iar mulți dintre aceștia au continuat o carieră stelară în drepturi proprii.

În spatele CV-ului formidabil se află o persoană care este dezarmant de umilă în ceea ce privește propriile sale realizări și ireprimabil de optimist față de studenții săi. Secretul succesului lui? „Încerc doar să aduc oameni cu adevărat străluciți în laboratorul meu și să le ofer tot sprijinul și încurajarea de care au nevoie", spune Langer. Despre cei trei descendenți din Yale, el spune: „Toți sunt grozavi în diferite moduri și toți au cariere grozave." El folosește cuvinte precum „super inteligent" și „super drăguț" și „superb" pentru a-i descrie pe fiecare dintre ei, apoi adaugă: „Toți sunt oameni cărora le iubesc foarte mult".

Saltzman, Lavik și Niklason toți dau impresia că sentimentul este reciproc. În iulie anul trecut, Saltzman sa alăturat altor absolvenți ai laboratorului Langer pentru a organiza un omagiu mentorului lor. Ei au organizat un simpozion de patru zile care marchează cea de-a 30-a aniversare a publicației lui Langer în *Nature,* care descrie utilizarea polimerilor pentru livrarea medicamentelor . Evenimentul a atras peste 400 de participanți.

„Am început să planificăm o întâlnire obișnuită a oamenilor din laborator", a spus Saltzman. „Dar a fost de necrezut câți oameni și-au dorit șansa de a spune public „mulțumesc", care au luptat pentru acea șansă."

La gală, Niklason a vorbit despre lecțiile învățate în timpul ei cu Langer, iar Lavik a copt un tort decadent de ciocolată fără făină pentru onorat, care este cunoscut pentru dragostea lui pentru orice ciocolată.

A fost un omagiu binemeritat, chiar dacă a fost un timp ciudat, a spus Saltzman. „Nimeni nu a avut

un impact mai mare pe teren decât Bob, dar aceasta a fost o sărbătoare la care te-ai putea aștepta pentru cineva care se retrage sau împlinește 80 de ani. Dar nu cred că Bob a atins apogeul încă.”

— *PM*

O viață ocupată, dar echilibrată

Când Hylton Mayer, MD, HS '06, FW '07, era student la Colegiul de Medicină din Ohio, a participat la misiuni medicale în Ecuador și Honduras. Deși a considerat că experiența merită, a fost ceva nesatisfăcător pentru el în a lăsa sătenii cu cutii cu antibiotice „și apoi pur și simplu a zburat departe". Și-a dat seama că vrea să se specializeze într-un domeniu al medicinei în care să aibă un impact mai durabil asupra vieții pacienților.

El a ales oftalmologia pentru că a ajutat pacienții să-și păstreze și să-și restabilească capacitatea de a vedea îndeplinită acel standard. Și-a dorit să se specializeze și într-un domeniu al medicinei care să nu-i preia viața și să-l lase fără timp pentru altceva. „Oftalmologia are reputația de a avea un stil de viață rezonabil", a spus el. „Întotdeauna m-am bucurat de echilibru în viața mea. Nu am vrut să fiu copleșit de muncă."

Ceea ce nu înseamnă că Mayer lucrează la bancherul proverbial

►► PAGE 30

Luând ER<

Un absolvent recent de la Yale reflectă n d ˉ Sire f \ J; a fulfilling life outside of medicine.

De Jennifer Blair, MD **'04 Fotografii de Julie Brown**

În rezidențiatul meu de medicină de urgență, cu toții împărtășim - paginatorul pentru pericole. Asemenea unui cartof fierbinte, acesta este transmis personalului casei care, pe rând, speră că nu vor fi chemați pentru a înlocui un rezident bolnav.

Colegii mei știu că detest ideea ca medicii să lucreze când sunt bolnavi. În lumea mea, IV-urile sunt obișnuite, dar cred că oricine este suficient de bolnav încât să aibă nevoie de unul nu ar trebui să vină la muncă. Îi îndemn pe stagiari, care nu sunt siguri despre ce poate fi dat, să sune bolnavi dacă trebuie.

Așa că convingerile mele au fost testate într-o duminică însorită de toamnă, când a declanșat paginatorul de pericol. Unul dintre stagiari, un rezident în ortopedie, care trecuse la medicina de urgență, a sunat bolnav de vărsături și diaree. În calitate de rezident „pericol" din acea zi, ar trebui să lucrez în tura ei la urgența pediatrică. Acolo am făcut drumeții, spălând rufe și seară de film. Am condus la spital, amintindu-mi că tocmai făcea ceea ce i-am recomandat.

Când s-a terminat, am sunat să văd cum era. Și-a cerut scuze pentru absența ei, dar a trebuit să-i spun că a făcut ceea ce trebuia. La ce bun să vii la serviciu, doar să-ți răspândești germenii sau să alergi la baie la fiecare câteva minute? Ca o chestiune pur practică, cum puteți resuscita în siguranță o persoană grav bolnavă în timp ce sunteți răvășit de marea naută și de amețeli?

„Încă simt vina acestui chirurg pentru că nu a intrat", a mărturisit ea. „Am lucrat cu pietrele la rinichi când eram la ortopedie."

Mi s-a părut greu de crezut.

„Prezenții mi-au spus că nu mă poate cruța. L-am luat pe Motrin. Am plâns pe toată durata operației. Apoi m-am dus acasă și am leșinat cu Percocet."

Colega mea și-a părăsit rezidențialul chirurgical pentru a se alătura noștri în medicina de urgență, împreună cu alte cinci foste operații și

Oftalmologul Hylton Mayer își petrece zilele vizitând pacienți și efectuând operații la ochi. Domeniul ales de el îi permite o viață echilibrată, crede el.

Oftalmologia permite Mayer t ; pe care să-l petrec cu soția lui, Patricia Seo-Mayer, și cu fiica lor, Mia, în vârstă de 2 ani.

hours. The day he spoke with *Yale Medicine* was his first day as an assistant clinical professor, so he was still waiting to see what his work schedule would be like. But prior to his new appointment, his days as a glaucoma fellow began at 8 a.m. (an hour earlier if he had a lecture or a meeting) and ended at about 6 p.m. He worked four days a week in the clinic and one in surgery.

On clinic days, he saw between 40 and 60 patients—new patients and others needing ongoing or postoperative care. He performed diabetes screenings and eye exams for patients (children and those with special needs) who needed to be under anesthesia. On his surgery day, Mayer typically performed six procedures, mostly for glaucoma, but also for cataracts.

"The hardest part was dealing with the unpredictable," he said. "Handling 30 patients a day isn't a problem, but if you had a difficult patient, or one who has lots of questions, it throws your schedule off."

Any wrinkle in the schedule can pose problems for Mayer, who is married with a 2-year-old daughter named Mia. Two days a week a nanny comes to the house to care for Mia; the other three days she goes to daycare. On those days, either Mayer or his wife, Patricia Seo-Mayer, picks her up, depending on whose workday is more manageable. Seo-Mayer, a pediatric nephrologist, divides her time between clinical duties and research, which involves studying the kidney damage that occurs in low-oxygen settings, such as after serious surgery or an infection. On research days, she can usually pick Mia up, but when she's at the hospital, the job frequently falls to Mayer.

It's not just the frequent need to relieve the sitter or pick up Mia from daycare that makes Mayer grateful for a predictable workday. "One of my favorite parts of the day is when I come

rezidenți de medicină de familie care au început un nou rezidențiat în grupul nostru de 48. Ea face parte dintr-o tendință care a fost remarcată în primul rând în rândul studenților la medicină: în număr tot mai mare, aceștia aleg specialități „stil de viață”.

„E-ROAD” înseamnă medicină de urgență, radiologie, oftalmologie, anestezie și dermatologie. Acestea fac parte dintr-un grup de specialități medicale care oferă un „stil de viață controlabil”, permițând medicilor o capacitate mai mare de a controla timpul petrecut cu sarcinile clinice. Un dermatolog poate aranja un program 940-5 în timpul săptămânii (sau ceva apropiat), deoarece nu există multe urgențe cutanate pe timp de noapte . Medicina de urgență este munca în schimburi și, deși mișcările frecvente între nopți și zile fac ravagii în programul de somn, domeniul permite doctorilor să lucreze doar atâtea ture câte cred că pot gestiona. Comparați acest lucru cu medicina de familie, obstetrică sau chirurgia generală, toate acestea pot necesita ca medicul să vină la muncă pe neașteptate și să muncească ore excepțional de lungi pentru a menține o practică viabilă.

Problema cu E-ROAD este că domeniile medicinii care au cel mai mult nevoie de noi medici nu sunt în grupul „stil de viață”. Liderii medicali au recunoscut de multă vreme o lipsă de medici primari sau cei instruiți în medicină internă generală, medicină de familie și pediatrie. Încă din anii 1980, în literatura medicală și chirurgicală au apărut articole care atrageu atenția medicilor asupra acestei tendințe tulburătoare. Mai recent, în 2006, Colegiul American al Medicilor a cerut „o politică națională a forței de muncă din domeniul sănătății... pentru a inversa prăbușirea iminentă a medicinei primare”. La Școala de Medicină din Yale, numărul absolvenților care aleg specialitățile E-ROAD a crescut de la 17 în 1997 la 34 în acest an. În aceeași perioadă, numărul absolvenților de specialitate în medicină internă, pediatrie și medicină de familie a scăzut de la 36 la 22.

Aceste cifre reflectă o tendință națională. Un studiu din 2003 în *JAMA: Jurnalul Asociației Medicale Americane* a arătat că procentul studenților la medicină care intră în îngrijirea primară a scăzut de la 49,2% în 1987 la 44,2% în 2002. Din acest grup, mulți care se formează în medicină internă fac acest lucru cu intenția de a se specializa, nu de a deschide un cabinet generalist. Aceste cifre sunt vești proaste. Council on Graduate Medical Education estimează un deficit de zeci de mii și până la 197.000 de generaliști până în 2020, dintr-un număr total proiectat de aproximativ un milion de documente echivalent cu normă întreagă (au fost 781.200 de documente echivalent cu normă întreagă în Statele Unite în 2000). Au existat eforturi pentru a încuraja studenții să aleagă carierele de asistență medicală primară, cu strategii variind de la iertarea datoriilor până la îmbunătățirea programelor generaliștilor din mediul academic . Dar nemulțumirea medicilor primari este în creștere, iar acest lucru nu este pierdut pentru studenți. Tendința a progresat până acum, încât nu este clar cine va oferi îngrijire de bază pentru generațiile viitoare de copii, adulți și în special bătrâni. Baby boomerii îmbătrâniți vor necesita generaliști care sunt bine versați în îngrijirea pe termen lung a mai multor boli, dar începe să pară că specialiștii le vor gestiona în funcție de sistemul de organe, fără niciun medic care să coordoneze îngrijirea generală.

„Oamenii folosesc cuvântul „criză” pentru a descrie ceea ce se întâmplă în medicina primară”, spune Greg A. Sachs, MD '85, șef de geriatrie la Universitatea din Chicago până în august, când a devenit șef de medicină internă generală și geriatrie la Universitatea Indiana. „Suntem foarte îngrijorați de unde vin cursanții noștri.”

Asghar Rastegar, MD, profesor de medicină (nefrologie) și director asociat al Departamentului de Medicină Internă din Yale, subliniază că medicina este definită ca profesie deoarece a încheiat un contract social cu publicul. „Dacă profesia noastră nu respectă acel contract, publicul va rescrie contractul”, avertizează el.

Însă doar plângerile și jucăriile nu vor inversa tendințele din ultimele decenii. Medicii au fost în mod tradițional dispuși să lucreze ore lungi cu prețul timpului personal și al familiei , poate pentru că există recompense etice și respectul societății care vin cu doctoratul. „Epoca de aur” postbelică a medicinei, când cheltuielile pentru îngrijirea sănătății au crescut mai repede decât numărul medicilor și medicii se bucurau de o mare autonomie de luare a deciziilor, a dispărut, la bine sau la rău, în fața unui sistem de sănătate în schimbare.

Un alt articol din *JAMA* din 2003 a fost unul dintre câțiva care au elucidat principalii factori care îi fac pe medici să nu fie -capabili: nu numai orele lungi de muncă, ci și scăderea autonomiei, mai multă presiune a timpului și dificultatea de a menține îngrijirea de înaltă calitate. Presiunea de azi de a vedea mai mulți pacienți în mai puțin timp, libertatea de acțiune diminuată care a însoțit îngrijirea gestionată și rambursările pentru *gândire* care sunt mult mai puțin decât pentru *a face* (un internist care decide asupra unei strategii de tratament câștigă mult mai puțin pentru necazul său decât gastroenterologul care urmărește pacientul, de exemplu) au început, poate, să modifice ambițiile studenților. Ceea ce a fost întotdeauna dificil

slujba a devenit din ce în ce mai ingrată, iar studenții se răzvrătesc în liniște.

„Cu aproximativ 20 de ani în urmă”, spune Peter N. Herbert, MD '67, ns '69, vicepreședinte senior și șef de personal la Yale-New Haven Hospital, „stăteam la masă cu cei patru copii ai mei și le-am spus: „Cui ar dori să intre în medicină ?” Și ei au răspuns aproape ca un cor: „Nu eu!”. I-am întrebat de ce și mi-au spus: „Nu vrem să trăim ca tine”. ” Sachs gândește: „Cred că, din păcate, lucruri precum datoria [studenților], ceea ce ei văd că se întâmplă în ceea ce privește opțiunile de carieră, rambursare, FINANȚARE și cetera – acestea sunt lucruri care modelează oamenii în ceea ce privește cât de mult își doresc oamenii de la ea, nu sunt sigur că aș avea mai multe ore 120.000 de dolari în datorii, nu știu dacă aș fi făcut aceleași alegeri... Suma datoriilor pe care am avut-o nu este nimic în comparație cu ceea ce au oamenii în zilele noastre.

Thomas P. Duffy, MD, profesor de medicină (hematologie) la Yale, recunoaște cu ușurință că datoriile grele îi afectează pe studenții de astăzi la medicină. Totuși, el critică aspirațiile lor financiare. „Așteptările unor studenți la medicină [sunt] acum să obțină o viață de clasa superioară la scurt timp după absolvirea școlii de medicină. Sumele de bani care se pot face în dermatologie și chirurgie plastică sunt o tentație căreia mulți oameni nu pot rezista”, spune el. „Nevoia de lux este mai urgentă în generația actuală decât a fost în a mea.”

O criză în îngrijirea primară

Deși s-ar putea să nu fie de acord cu privire la motivațiile studenților, nimeni nu pune la îndoială faptul că lipsa asistenței primare este gravă. Dar cum afectează preferințele studenților pentru specialitățile „stil de viață” modul în care îngrijesc pacienții? Surmenajul și apelurile frecvente peste noapte sunt adesea menționate ca factori respingenți în medicina primară. Dovezile tot mai mari sugerează că rezidenții care sunt forțați să neglijeze nevoile personale, cum ar fi odihna adecvată, le pot face pacienților un deserviciu grav. Un studiu recent de la Harvard, publicat online în decembrie 2006 în jurnalul *PLoS Medicine,* a constatat că rezidenții care se aflau mai frecvent în gardă au raportat că au comis un număr crescut de erori medicale care au dus la vătămarea unui pacient. Lucrătorii lipsiți de somn au fost comparați cu șoferii beți în ceea ce privește abilitățile neurocomportamentale - conform cercetărilor publicate în *Nature* în 1997, 24 de ore de veghe provoacă o deteriorare comparabilă cu un nivel de alcool în sânge de 0,10%.

Dacă afectarea prin oboseală depășește de fapt beneficiile „continuității îngrijirii” - a fi îngrijit de același medic oră după oră, evitând astfel erorile inerente transferurilor către alți medici - nu a fost examinat în mod medical. Nu există un consens universal pe această temă. „Pacienții simt adesea că nimeni nu conduce orchestra”, spune Herbert. „Ei văd o gamă amețitoare de subspecialiști care se ocupă de fiecare dintre problemele lor individuale, dar adesea simt că nimeni nu acordă prioritate problemelor. ... S -a pierdut ceva major.” Rastegar este de acord. „Continuitatea îngrijirii”, spune el, „este probabil mai importantă decât ca medicii să fie „bine odihniți”.

La urma urmei, studenții la medicină, rezidenții și medicii sunt obișnuiți să treacă prin oboseală și lipsă de entuziasm. Asta facem. Așa ieșim în fruntea claselor noastre de liceu, chimie și fizică la facultate și supraviețuim cerințelor școlii de medicină. Așa ne tragem departe de un pui de somn de jumătate de oră în mijlocul unui apel de 30 de ore pentru a răspunde la o pagină. O *putem* face. Întrebarea este, *ar trebui să?* Oboseala psihică și fizică ne face mai rău doctori? Sunt convins de asta. Mi s-a părut de multă vreme clar că privarea de somn trebuie să fie la fel de periculoasă pentru medici ca și pentru piloți și șoferi de camioane. Dar nu toată lumea este atât de sigur că reformele orelor de lucru, cum ar fi săptămâna de lucru de 80 de ore introdusă în 2003 de Consiliul de Acreditare a Educației Medicale Absolvente, produc medici mai buni.

„[Când] eram rezident”, își amintește Sachs, „eram de gardă în fiecare a treia noapte. Avem o zi liberă la fiecare trei săptămâni, întotdeauna duminica. Ai rămas până când ți-a terminat munca, chiar și după apel. Dacă ai avut un pacient pe care l-ai internat la 2 dimineața și s-a prăbușit la 14:00 după apel, l-ai internat [la CU]. Am urât asta. Am crezut că este destul de barbar și inuman. Cred că în mod clar trebuia schimbat. Mă bucur că a avut. Trebuie să existe genul de lucruri care să le permită oamenilor să aibă o viață — cu siguranță nu am avut o viață când eram rezident.

„Dar și așteptările oamenilor s-au schimbat. În ciuda cât de „bine” au [comparativ cu] prin ceea ce am trecut, oamenii încă reușesc să se plângă amar de cât de mult muncesc, de câte ore lucrează și de asemenea lucruri. Am îngrijorări cu privire la cât de centrați pe pacient și cât de devotați sunt pacienților lor. [Nu știu] dacă este vorba despre schimbări în pregătire, schimbări în atitudini sau îndatorare care modelează alegerile oamenilor. Este greu să găsești oameni care să fie încântați de ideea că „acesta este al meu”.

răbdător, sunt acolo pentru ei, pun asta pe primul loc, chiar dacă asta înseamnă multe neplăceri pentru mine și familia mea. ”

O viață în medicină își face taxă

Yale nu este remarcat în special pentru a participa la medici primari , deși în fiecare an un număr de studenți aleg această cale. Trei clase recente au produs un total de șapte rezidenți destinați pentru practica de familie, 25 pentru pediatrie (și încă șase pentru medicină/pediatrie) și 19 pentru medicină internă/asistență primară. Aceasta este aproximativ o cincime dintre studenții care au absolvit între 2004 și 2006. Prin comparație, școlile de medicină de primă clasă, precum Universitatea din Washington și Universitatea din Carolina de Nord din Chapel Hill, se laudă cu o rată de absolvenți de asistență primară de aproape 50%, potrivit *US News and World Report.* (Yalies nu fac excepție de la tendința de a căuta specialități E-ROAD : clasa din 2004 a avut 12 studenți destinați la dermatologie, o specialitate care oferă doar aproximativ 300 de posturi în fiecare an celor peste 15.000 de absolvenți de medicină ai națiunii.)

Kristen Sueoka, MD '07, este responsabilă pentru medicină internă/asistență primară. Și-a ales domeniul pentru că dorește să se concentreze pe educarea pacienților și pe medicina preventivă , precum și pe managementul bolilor cronice. „Mi-a plăcut foarte mult tot ce m-am rotit și mi-a plăcut ideea de a fi chirurg. Dar mi s-a părut o specialitate puțin prea dureroasă în ceea ce privește antrenamentul”, a spus ea.

Ce zici de a fi de gardă?

„Simt că este ceva de care eram conștient atunci când m-am înscris pentru job în primul rând.”

Cu toate acestea, Sueoka este interesată de impactul psihologic pe care îl poate produce o viață în medicină. „Cred că ești un medic mai bun dacă ai o viață în afara spitalului, dacă ai ieșiri pentru stres, frustrare și problemele emoționale pe care le întâlnești la locul de muncă. Una dintre cele mai bune modalități de a îmbunătăți medicina, de a reduce numărul de greșeli, de a reduce faptul că medicii au rate mai mari de sinucidere și abuz de substanțe decât populația generală , este să încerce să încurajeze medicii să fie complet în loc să fie căsătoriți cu cariera lor. Cred că asta face cu adevărat medici mai buni și îngrijire mai bună a pacienților... Încercarea de abnegație îi doare cu adevărat atât pe medici, cât și pe pacienți.”

Găsirea unui echilibru

Aisha Sethi, MD, HS '06, dermatolog la Universitatea din Chicago , a urmat o facultate de medicină din Pakistan și a ales dermatologia după ce a văzut manifestările cutanate ale leishmaniozei, febrei hemorhagic și a altor boli. „Stilul de viață a fost cu siguranță un factor important în alegerea mea – având oportunitatea zilnică de a efectua proceduri, dar nu trebuia să rămână în sala de operație ore lungi. Îmi place absolut. Nu mă puteam imagina făcând altceva. Are stilul de viață la care mă așteptam.”

Ziua ei tipică în dermatologie academică? „Am o clinică toată ziua cu unul sau doi rezidenți cu mine. Am ceva timp liber în timpul săptămânii pentru scopuri academice, astfel încât să pot participa la conferințe în alte departamente. Sunt , de asemenea, director asociat programului de rezidențiat, așa că lucrez la dezvoltarea curriculumului pentru rezidenți. În weekend, lucrez în mare parte la manuscrisele pe care le am în lucru sau merg la spital și ajung din urmă cu rezultatele biopsiei. Când sunt la consultații pentru o lună, una sau două luni pe an, apoi intru și văd consultații . Cu orice specialitate o poți face atât de ocupată sau relaxată cât vrei. Este întotdeauna un echilibru.”

Un geriatru instruit la Yale își găsește propria versiune a acestui echilibru. Caroline N. Harada, MD '01, a absolvit o bursă de geriatrie la Universitatea din Chicago, unde este acum la facultate. Ea spune că stilul de viață nu a jucat un rol important în decizia ei de a intra în asistența medicală primară, dar recunoaște că, în calitate de medic geriatru academic, probabil are un program de apeluri mai ușor și un sprijin mai bun decât colegii ei din comunitate.

„Nu sunt atât de mulți geriatri în comunitate , pentru că în geriatria privată este greu să-ți câștigi existența. Medicare rambursează în funcție de numărul de pacienți consultați, nu de timp, iar interviurile [cu pacienții vârstnici] pot dura mult timp.”

Am întrebat-o dacă a observat o diferență de atitudine față de medicină între generațiile mai vechi de doctori și doctorii din propria ei generație.

„Sunt prea tânăr să spun. Geriatria este un domeniu atât de tânăr încât nu sunt foarte mulți geriatri bătrâni”, a spus ea. „Cred că pentru că geriatrii abordează lucrurile dintr-un fundal foarte interdisciplinar , înțelegem că modelul biopsihosocial al medicinii se aplică tuturor, tuturor. Trebuie să pui o persoană în contextul ei. Medicii, cât și pacienții au un context. Dacă acest lucru nu este apreciat și recunoscut, atunci nu aveți de-a face cu persoana completă.”

Sunt pacienții mai bine serviți de medici care simt așa?

„Este bine pentru pacienți, pentru că nu mă gândesc bine când sunt obosit. Nu mă gândesc bine când sunt preocupat de ceva

acasă sau trebuie să fiu în două locuri deodată. Când sunt aici la serviciu, încerc să fiu 100% aici. Atâta timp cât ai

acasă și să te joci cu ea. Ne place să mergem în parc”, spune el. Când Seo-Mayer lucrează până târziu, el o hrănește și cu cina Miei și îi face prânzul pentru a doua zi.

Între muncă și a fi cu Mia, Mayer nu are prea mult timp pentru hobby-uri, dar o pasiune pe care o răsfață este fotbalul. A jucat cea mai mare parte a vieții sale, inclusiv a concurat în Divizia a III-a de fotbal la facultate. Zilele acestea încearcă să ajungă la cât mai multe jocuri de preluare lângă Yale Bowl. „Este o mare colecție cosmopolită de jucători din întreaga lume și din medii sociale”, spune el. „Îmi place să mă joc.”

Când Mayer tratează pacienți, merge în parc cu Mia sau se pregătește pentru un meci de fotbal, he knows ophthalmology was the right career choice for him. “Sure, it’s easy to become enamored by the drama and high intensity of some specialties,” he says. “It gives you a rush, but I was willing to give up that rush. In the long run, it wasn’t that satisfying to me.”

He also knows that any field of medicine can become all-consuming, but he’s confident that as an ophthalmologist, it will be easier for him to live a balanced life than it would be in many other specialties. “I’m just on the doorstep of my attending career, so I'm anxious to see how it works out, but so far I’m very pleased,” he said.

—Jennifer Kaylin

un program inteligent conceput în care există întotdeauna un corp de gardă pentru a răspunde preocupărilor pacienților și a se ocupa de urgențe, îngrijirea pacientului nu trebuie să fie compromisă, permițând medicilor să aibă un stil de viață decent și timp personal.”

Un stil de viață în cadrul unui stil de viață

Rezidențiatul meu în medicină de urgență s-a încheiat și lucrez la un departament academic de urgență într-un spital din Chicago. Predarea rezidenților într-un cadru urban este important pentru mine. Dar a existat o altă *condiție sine qua non* în căutarea unui loc de muncă: trebuie să lucrez cu jumătate de normă. După ani de programe răsturnate, după ce m -am grăbit acasă să aleg între a mânca și a face exerciții fizice cu o oră înainte de culcare, după ce m-am smuls din somn în loc să mă trezesc natural și complet odihnit, am fost obosit. Atât de obosit, încât s-au strecurat în gândurile mele despre cariera mea în medicină niște vârste de resentimente. Fanteziile de a părăsi terenul au început să capete detalii neliniștitor de realiste. Cu toate acestea, cred că acestea au fost simptomele oboselii, nu ale unei alegeri greșite. Eram - nerăbdător să împiedic ca aceste sentimente să se transforme într-un epuizare totală. S-ar putea spune că am ales un „loc de muncă în stil de viață” în cadrul unei specialități de stil de viață.

Am crezut mai degrabă că acele sentimente ar putea apărea. De aceea am ales Yale Med. Sistemul Yale, care tratează studenții la medicină ca niște studenți absolvenți în care se poate avea încredere că își organizează propria învățare, mi-a permis spațiu pentru a medita, a crește puțin și a studia medicina care m-a interesat pe lângă cerințe. În loc să învăț să echivalez medicina cu corvoadă, am absolvit cu pasiunea intactă. Reședința, totuși, a văzut-o să scadă. O pot cultiva din nou pentru că mi-am ales o specialitate care mă va permite. Pacienții mei, cred, merită să aibă un medic odihnit, entuziast și bine citit. Oricine a avut o piatră la rinichi sau a văzut pe cineva având unul, poate înțelege nu numai indiferența brutală a unei culturi care face membrilor ei ceea ce ia făcut colegului meu, ci și nebunia unui sistem medical care tinde să ignore nevoile de bază ale medicilor. Poate că nu există o soluție simplă la criza din asistența medicală primară, dar se pare că studenții vor continua să aleagă specialități care să-i recunoască pe ei, nu doar pe pacienții lor, ca ființe umane. „Domnule, vindecă-te.” Va trebui, cred, să ne vindecăm unul pe altul, DA

Jennifer Blair, MD '04, și-a terminat rezidențiatul în medicină de urgență la Spitalele Universității din Chicago în iunie 2007. Acum lucrează la Spitalul Mercy din Chicago.

Thomas Steitz

Becca Levy

Hal Blumenfeld Lawrence Moss

John Persing

Robert Schultz

Un savant în ribozomi primește Premiul Gairdner

THOMAS A. STEITZ, PH.D., profesor Sterling de biofizică moleculară și biochimie, profesor de chimie și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, a fost printre cei cinci oameni de știință premiați în aprilie cu Premiul Internațional Gairdner 2007 pentru a recunoaște contribuțiile lor LA știința medicală. munca de pionierat care a condus la identificarea structurii detaliate și a funcției ribozomului, structura subcelulară în care sunt sintetizate proteinele. Steitz și Noller au identificat că reacțiile catalizate de ARN sunt critice, iar munca lor explică câte antibiotice funcționează și cum pot fi dezvoltate altele noi.

Steitz folosește tehnici de cristalografie cu raze X și de biologie moleculară pentru a stabili structurile și mecanismele proteinelor și acizilor nucleici implicați în exprimarea, replicarea și recombinarea genelor . În 2000, Steitz și colegii săi au publicat două articole în revista *Science* în care au dezvăluit structura de bază a ribozomului. Munca lor a oferit prima dovadă fără echivoc că ribozomul este o ribozimă, o enzimă ARN. Steitz și colegii săi au folosit un fascicul de raze X de înaltă energie pentru a sonda cristale fragile de ARN și proteine și pentru a produce imagini detaliate ale ribozomului, unde aminoacizii sunt legați pentru a forma proteine asemănătoare lanțurilor.

În experimente mai recente, Steitz și echipa sa au studiat rezistența la antibiotice. Cercetările lor au arătat că ținta principală a antibioticelor din celulele bacteriene devine rezistentă la unele medicamente. Descoperirile conduc deja la noi antibiotice experimentale care sunt concepute pentru a evita rezistența , care este o problemă majoră de sănătate la nivel mondial.

Fiecare premiat Gairdner va primi 30.000 USD în octombrie, la Toronto. Beneficiarii sunt aleși de două comitete consultative formate din oameni de știință medicali de top din Canada și din întreaga lume.

Potrivit Fundației Gairdner, 68 din cei 283 de oameni de știință care au primit premiul în ultimii 48 de ani au câștigat premiul Nobel. Anul trecut, premiul a fost acordat a doi oameni de știință din Yale, JOAN A. STEITZ, PH.D., Profesor Sterling de Biofizică Moleculară și Biochimie și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, a fost onorat pentru descoperirea snRNP-urilor, complexe de proteine și ARN care editează și îmbină alte fire DE ARN pentru a forma ARN MESAGER, rețeta genetică folosită de mașinile de producere a proteinelor din celule, THOM. POLARD, MD, catedră și profesor Sterling de - biologie moleculară, celulară și de dezvoltare mentală, a fost recunoscut împreună cu colegul său Alan Hall, PH.D., de la Memorial Sloan-Kettering Cancer Center din New York, pentru descoperirea bazei moleculare a motilității celulare și a mecanismului de reglare a acesteia. In 2004, **ARTHUR L. HORWICH, MD, HS** '78, Eugene Higgins profesor de Genetica si Pediatrie si un investigator Howard Hughes Medical Institute, a fost onorat pentru constatarile sale cu privire la plierea proteinelor si relevanta acesteia pentru bolile neurodegenerative.

Consilierul special părăsește postul decanatului

LAWRENCE S. COHEN, MD, HS '65, profesorul de medicină Ebenezer K. Hunt, a demisionat după 16 ani în biroul decanului, dar va continua ca - membru al facultății și medic cardiolog practicant . În calitate de decan adjunct din 1991 până în 1997, apoi ca consilier special, responsabilitățile sale au variat de la supravegherea numirilor și promovărilor facultăților până la strângerea de bani pentru profesori dotați până la investigarea abaterilor științifice și a fraudelor.

Cohen a venit la Yale în 1958 ca stagiar, după studii de licență la Universitatea Harvard și școala de medicină la Universitatea din New York . Doisprezece ani mai târziu, după o perioadă în Baltimore, Boston, Bethesda, Md. și Dallas, s-a întors la Yale ca șef de cardiologie.

În 1991, Cohen a fost numit decan adjunct al facultății de medicină de către decanul de atunci Leon Rosenberg, MD. A continuat în această funcție sub succesorul lui Rosenberg, Gerard N. Burrow, MD, și ca consilier special al fostului decan David A. Kessler, MD, și al decanului Robert J. Alpern, MD.

Lawrence Cohen este felicitat de un coleg în timpul unei ceremonii care îl onorează în mai.

Doi oameni de știință de la Yale au primit Premii Investigator de la Patrick și Catherine Weldon Donaghue Medical Research Foundation for Health-Related Research în acest an. Aceste premii vor finanța studii despre modul în care persoanele în vârstă se văd pe ei înșiși, precum și noi tratamente pentru a ajuta oamenii să continue să conducă. Fiecare cercetător va primi 600.000 USD pe cinci ani.

Becca R. Levy, PH.D., PROFESOR asociat de epidemiologie (boli cronice) și psihologie , va efectua un studiu controlat randomizat care vizează creșterea comportamentelor care promovează sănătatea la persoanele în vârstă.

Hal Blumenfeld, MD, PH.D., profesor asociat de neurologie , neurobiologie și neurochirurgie , va studia pacienții folosind simulatoare de conducere în timpul crizelor epileptice. În timp ce pacienții „conduc", neuroimaginile și măsurătorile electrice vor ajuta la determinarea regiunilor creierului implicate în crizele de epilepsie și a modului în care crizele provoacă pierderea conștienței.

În luna mai au fost anunțate trei numiri în profesori dotați. R. Lawrence Moss, MD, a fost numit profesor Robert Pritzker de chirurgie pediatrică. John A. Persing, MD, a fost numit profesor de chirurgie plastică Irving și Silik Polayes. Robert T. Schultz, PH.D., a fost numit profesor asociat Harris de psihologie și psihiatrie infantilă.

Moss este specializat în chirurgie generală, toracică și laparoscopică a copiilor, chirurgie neonatală și separarea gemenilor uniți, precum și oxigenare extracorporeală cu membrane. Este chirurg șef la Spitalul de Copii Yale-New Haven și

Paul Cleary

Vincent DeVita Jr.

Daniel DiMaio

Arthur Horwich

şef chirurgie pediatrică la Şcoala de Medicină. De asemenea, este director de program al Bursei de Chirurgie Pediatrică a Şcolii de Medicină. Sa alăturat facultății din Yale în 2002, după ce a predat la Universitatea din New Mexico din Albuquerque și la Centrul Medical al Universității Stanford.

Persing este specializat în - chirurgia cranio-facială, cu un interes deosebit în craniosinostoză, fuzionarea prematură a suturilor craniene, care deseori duce la creşterea anormală a creierului și a craniului. Interesele sale clinice și de cercetare includ, de asemenea, tratarea traumatismelor cranio-faciale; malformații vasculare ale capului și gâtului; tumori ale bazei craniene; şi tulburări ale plexurilor brahial şi lombar şi ale nervilor periferici. Persing sa alăturat facultății din Yale în 1992 ca profesor de chirurgie plastică și neurochirurgie și şef al Secției de Chirurgie Plastică și ca șef de chirurgie plastică la Spitalul Yale-New Haven.

Schultz își concentrează cercetările pe bazele biologice ale tulburărilor din spectrul autist. Directorul Yale Develop mental Neuroimaging Program, Schultz studiază, de asemenea, formele genetice ale retardului mintal, cum ar fi sindromul Williams și o varietate de alte tulburări psihiatrice ale copilăriei. Schultz folosește - imagistica prin rezonanță magnetică structurală și funcțională (fMRi) și evaluări neuropsihologice detaliate pentru a studia anatomia și funcția creierului în aceste tulburări. Folosind fMRI, el și colegii săi cartografiază, de asemenea, sistemele cerebrale implicate în percepția fețelor umane, a expresiilor faciale și a inferențelor atribuirii sociale la pacienții cu autism și sindrom Williams. Schultz a venit la Yale Child Study Center în 1994 cu o bursă. În prezent, este afiliat atât la Centrul de Studii ale Copilului, cât și la Departamentul de Radiologie Diagnostică.

Paula A. Armbruster, MSW, profesor clinic asociat la Centrul de Studii pentru Copii, a fost numită *Cambridge Who's Who* Professional of the Year in Child and Adolescent Mental Health. Doar un membru din fiecare disciplină este desemnat Profesionist al Anului. Un comitet de selecție selectează premiații *Who's Who* în funcție de realizările, realizările academice, conducerea și serviciul. Armbruster a făcut parte din consilii naționale și locale, comitete și grupuri operaționale pentru sănătatea mintală a copiilor, inclusiv servicii în școală, îngrijire gestionată de Medicaid și licențiere pentru servicii psihiatrice în ambulatoriu pentru copii.

Christopher K. Breuer, MD, profesor asistent de chirurgie (pediatrie) si pediatrie, a primit un premiu pentru dezvoltare clinica pentru cercetatori clinici Doris Duke Charitable Foundation, marcand prima data cand un membru al facultatii Yale a primit acest premiu. Fundația oferă granturi medicilor-oameni de știință juniori pentru a le facilita tranziția către cariere independente de cercetare clinică.

Paul D. Cleary, DR., decan și CE.A. Winslow Profesor de Epidemiologie și Sănătate Publică în cadrul Departamentului de Epidemiologie și Sănătate Publică, a fost ales la Academia de Știință și Inginerie din Connecticut în mai. Academia a fost înființată în 1976 de Adunarea Generală din Connecticut pentru a identifica și studia problemele tehnologice și progresele de interes pentru cetățenii din Connecticut. Cercetarea recentă a lui Cleary include un studiu despre modul în care caracteristicile organizaționale afectează costurile și calitatea îngrijirii pentru persoanele cu SIDA, o evaluare națională a unei inițiative de îmbunătățire continuă a calității - în clinicile care oferă îngrijire persoanelor infectate cu HIV; dezvoltarea de instrumente de decizie bazate pe web pentru a îmbunătăți luarea deciziilor privind îngrijirea cancerului; și un studiu al impactului pe termen lung al îngrijirii spitalicești centrate pe pacient.

Vincent T. DeVita Jr., MD, profesorul de oncologie Amy și Joseph Perella la Yale Cancer Center (YCC), a fost - înmânat cu un premiu Statesman de către Societatea Americană de Oncologie Clinică la întâlnirea anuală din Chicago. Premiul aduce un omagiu membrilor a căror activitate a contribuit la îmbunătățirea societății. Anul acesta, premiul acordă o recunoaștere specială realizărilor remarcabile din trecut. Director al YCC din 1993 până în iulie 2003, DeVita este în prezent președinte al Consiliului consultativ YCC . Și-a petrecut prima parte a carierei la Institutul Național al Cancerului (NCI). În 1980 a fost numit director al NCI și al Programului Național de Cancer, funcție pe care a deținut-o până în 1988.

Daniel C. DiMaio, MD, PH.D., a fost numit director științific al Yale Cancer Center (YCC). DiMaio va avea o vedere largă asupra tuturor cercetărilor științifice de bază din cadrul YCC. În prezent, este vicepreședinte al Departamentului de Genetică, profesor de genetică Waldemar Von Zedtwitz și profesor de radiologie terapeutică. Ca parte a noilor sale responsabilități, el va prezida Comitetul științific de conducere AL YCC , al cărui mandat este de a recomanda cheltuieli de fonduri pentru recrutarea științifică și îmbunătățirile programatice. El va supraveghea, de asemenea, Divizia Programului de Cercetare în Științe de bază.

Bernard G. Forget, MD, profesor de medicină (hematologie) și genetică, este unul dintre cei 10 membri ai facultății din Yale numiți bursieri ai Academiei Americane de Arte și Științe. Forget cercetează mecanismele expresiei genelor normale și anormale în timpul - diferențierii globulelor roșii. Burserii sunt cercetători și practicieni ai disciplinelor, de la matematică, fizică, științe biologice, științe sociale, științe umaniste și arte până la afaceri publice și afaceri. Cei nou aleși vor fi introduși la o ceremonie în octombrie, la sediul academiei din Cambridge, Mass.

Arthur L. Horwich, MD, HS '78, profesor Eugene Higgins de Genetică și Pediatrie și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, a primit Premiul Wiley în Științe Biomedicale în aprilie pentru contribuțiile sale la înțelegerea modului în care proteinele se pliază. A fost premiat împreună cu Franz-Ulrich Hartl, MD, DR.MED., de la Institutul de Biochimie Max Planck din Germania. În ultimii 17 ani, laboratoarele lui Horwich și Hartl au ajutat la explicarea modului în care - proteinele sunt transformate din lanțuri de aminoacizi în structuri tridimensionale a căror formă le determină funcția . Premiul este acordat de Fundația Wiley, care a fost

Arthur Levy

Charles Lockwood

Gil Mor

Gerald Shulman

înființată în 2001 de John Wiley & Sons, un editor vechi de 200 de ani de cărți științifice, tehnice și medicale și servicii online.

Carol H. Lee, MD, profesor de radiologie de diagnostic și președinte al Comisiei de imagistică a sânilor a Colegiului American de Radiologie, a fost numit al doilea specialist în imagistica pentru femei în numărul din aprilie 2007 al revistei *Medical Imaging* . Cel de-al doilea Top 10 anual *al industriei de imagistică medicală* onorează profesioniștii ale căror cunoștințe sunt încorporate în practică - îmbunătățirea vieții oamenilor cu tehnici de ultimă oră , interacțiune în industrie și abilități de rezolvare a problemelor.

Arthur L. Levy, MD, profesor clinic asociat de medicină și asistență medicală, a fost numit director medical pentru oncologie medicală. Levy va supraveghea activitățile clinice în practica de oncologie medicală la Yale Cancer Center (YCC). Pe lângă rolurile sale administrative și de conducere la YCC, Levy va fi implicat activ în formarea și educarea studenților la medicină, a personalului casei și a colegilor. Ca parte a acestui rol, el va continua să îngrijească pacienții cu cancer cu o gamă largă de boli, inclusiv limfom și alte afecțiuni maligne hematologice, precum și tumori solide. Înainte de a se alătura Ycc Levy a fost medic oncolog în cabinet privat în New Haven timp de 30 de ani . Este autorul sau coautorul a numeroase - articole, capitole de carte și recenzii, inclusiv mai multe despre bolile hematologice maligne.

Charles J. Lockwood, MD, the Anita O' Keefe Tânăra Profesor de Sănătatea Femeii și catedră de obstetrică, ginecologie și științe reproductive, a fost numită președinte al Societății pentru Investigații Ginecologice (SGI) pentru mandatul 2007-2008. SGI este cea mai importantă organizație de cercetare din lume în știința reproductivă . Lockwood va prezida reuniunea anuală a societății din 2008 din San Diego, împreună cu Hugh S.Taylor, MD, profesor asociat - de obstetrică, ginecologie și științe reproductive și de biologie moleculară, celulară și de dezvoltare mentală, care va servi ca director de program al întâlnirii . Lockwood a fost președinte ales al SGI în 2006-2007 și anterior a fost trezorier-secretar al SGI .

Bernard Lytton, MBBS, profesor emerit de chirurgie/urologie Donald Guthrie, a fost ales președinte al Asociației Americane a Chirurgilor Genito-urinari în aprilie. Termenul este de un an.

Cindy R. Miller, MD, profesor asociat și șef de co-secție de imagistică pediatrică în radiologie de diagnostic, a primit premiul Jack O. Haller pentru excelență în predare de la Societatea de Radiologie Pediatrică (SPR) în aprilie. Premiul este acordat în memoria lui Haller, care a excelat ca educator , mentor și autor. SPR este dedicat conducerii în promovarea asistenței medicale pediatrice prin imagistică medicală și terapie legată de imagine.

Gil Mor, DR., profesor asociat de obstetrică, ginecologie și științe ale reproducerii, a primit premiul J. Christian Herr de la Societatea Americană pentru Imunologie Reproductivă în luna mai. Premiul este acordat anual unei persoane care a realizat realizări remarcabile în cercetarea fundamentală sau aplicată în imunologia reproductivă, în special pentru anchetatorii implicați în transferul de tehnologie.

Clarence T. Sasaki, MD, profesor de chirurgie Charles W. Ohse și șef al Secției de Otolaringologie, a fost numit președinte al Asociației Americane de Bronho-Esofagologie (abea), DUPĂ trei ani în calitate de trezorier al asociației .

Robert S. Sherwin, MD, profesor de medicină CNH Long, a primit medalia Banting pentru realizările științifice de la Asociația Americană de Diabet (ADA) la cea de-a 67-a sesiune științifică a organizației din Chicago, în iunie. Medalia Banting onorează o persoană care a contribuit semnificativ pe termen lung la înțelegerea noastră despre diabet, tratamentul și/sau prevenirea acestuia.

Warren D. Shlomchik, MD, profesor asociat de medicină și imunobiologie, a primit în martie un Clinical Scientist Award in Translational Research de la Burroughs Wellcome Fund. Premiul de 750.000 USD sprijină medicii de - știință consacrați care sunt dedicați atât îndrumării medicului stagiarilor - de cercetare translațională. Shlomchik studiază boala grefă versus gazdă și grefa versus leucemie în transplantul de celule stem alogenice.

Gerald I. Shulman, MD, PH.D., profesor de medicină (endocrinologie) și de fiziologie celulară și moleculară și Howard Hughes Medical

Investigator al Institutului, a fost unul dintre cei 72 de noi membri aleși la Academia Națională de Științe în luna mai, ca recunoaștere a realizărilor lor distinse și continue în cercetarea originală. Cei aleși, printre care 18 asociați străini, ridică numărul membrilor activi la 2.025. Shulman este cunoscut ca un expert în diabet. Grupul său de laborator examinează rezistența la insulină la pacienții cu diabet și la modele de șoareci transgenici . Obiectivele pe termen lung ale laboratorului sunt de a elucida mecanismele celulare ale rezistenței la insulină și de a identifica noi ținte terapeutice pentru a inversa rezistența la insulină la pacienții cu diabet de tip 2.

Robert I. White Jr., MD, profesor de radiologie diagnostică, a fost inclus în Societatea savanților Johns Hopkins pentru munca sa în domeniile radiologiei și cardiologiei. Societatea găzduiește foști bursieri postdoctorali și facultati juniori și vizitatori de la Johns Hopkins care s-au distins în științe sau științe umaniste.

TRIMITEȚI ȘTIRI FACULTĂȚII LA
Claire M. Bessinger, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

SUS De la stânga, Maria Mazzeo, Arianne Boylan și Lauren Krause au mărșăluit spre Old Campus pentru ceremonia universității.

DREAPTA De la stânga, Kristin Sueoka, Joshua Shofner și purtătoarea steagului Karen Morris-Priester au așteptat începerea procesiunii către Old Campus.

Neurochirurgul Ben Carson a oferit adresa de începere.

pe podium fiul ei de 1 ani , Oak, pentru a-și primi diploma de la decanul Robert Alpern.

Din centrul orașului la Yale și neurochirurgie,

Benjamin Carson, MD, **le-a spus absolvenților că greutățile pot fi un lucru bun .**

Un neurochirurg de elită născut în sărăcia zdrobitoare, Benjamin Carson, MD, a povestit cursului din 2007 cum învățarea i-a transformat viața și i-a îndemnat pe absolvenți să-și folosească educația pentru a transforma societatea.

Carson, selectat de clasa absolventă de 86 de medici noi ca vorbitor de început, este director al Diviziei de Neurochirurgie Pediatrică la Centrul pentru Copii Johns Hopkins și un fost coleg al Yale Corp. El a realizat prima separare reușită a gemenilor uniți în ceafă și a scris mai multe cărți populare, inclusiv autobiografia sa, *Gifted Hands.* Carson a împărtășit o parte din acea poveste de viață, începând cu originile sale umile și -continuând prin educația sa la Colegiul Yale și, în cele din urmă, a ajuns la o poziție de proeminență în medicină.

Carson a fost un elev de școală elementară cu un comportament prost, cu rezultate slabe, până când mama sa, care avea doar studii de clasa a treia, a început să-i dea rapoarte de carte de două ori pe săptămână. Strategia ei a funcționat, iar Carson a devenit un elev excelent împrumutat, doar ca să renunțe la liceu din cauza presiunii colegilor. „Colegii, acestea sunt Persoane care se angajează în erori, grosolănie și prostie”, a glumit el. Mama lui l-a readus repede pe drumul cel bun.

Carson a atribuit luptele copilăriei sale din centrul orașului Detroit pentru perseverența sa. „Îți pune foc în burtă. Greutatea este un lucru bun”, a spus el.

Acum are DIRECTORI GENERALI , iar membrii regali vin din întreaga lume pentru consultații . „Fiecare dintre ei ar fi dat cu plăcere fiecare titlu și fiecare bănuț pentru o stare de sănătate curată”, a spus el. Puterea medicului de a restabili sănătatea este motiv de smerenie, nu de mândrie, a continuat el. „Nu ne face speciali, dar ne face incredibil de privilegiați.”

Succesul lui Carson l-a determinat să creeze Carson Scholars Fund împreună cu soția sa, Candy. Organizația nonprofit -oferă premii în bani și oportunități de dezvoltare studenților remarcabili din clasele a 4-a până la a 11-a, cu burse acordate pentru participarea la colegii și universități de patru ani după absolvirea liceului.

Societatea este afectată de probleme pe care „noi, cei din profesia medicală, avem unele dintre instrumentele de rezolvat, deoarece suntem cei mai educați oameni din societate”, a spus Carson. El a îndemnat clasa să fie activă în propriile comunități și să fie o voce în probleme naționale precum cele 47 de milioane de americani care trăiesc fără asigurări de sănătate. „Cum putem suporta asta?” întrebă el.

Mai mulți membri ai facultății au primit premii pentru predare la ceremonie. Premiul Bohmfalk pentru Predare i-a revenit DR. FRED GORELICK, profesor de medicină și biologie celulară, pentru predarea științelor de bază, și DR. JESSICA L. ILLUZZI, profesor asistent de obstetrică, ginecologie și științe ale reproducerii, pentru predarea clinică. Premiul Leah M. Lowenstein a fost acordat DR. VINCENT J. QUAGLIARELLO, profesor de medicină, și dr. Karen Santucci , profesor asociat de pediatrie. Hal Blumenfeld, MD, PH.D., profesor asociat de neurologie , neurobiologie și neurochirurgie, a primit premiul Francis Gilman Blake. Damani Piggott, MD, DR. '03, HS, a primit premiul pentru personalul Betsy Winters House. Premiul Leonard Tow Humanism in Medicine a fost acordat lui Majid Sadigh, DR., profesor asociat de medicină. Leo M. Cooney Jr., MD, Profesorul Fundației Humana de Medicină Geriatrică, a primit Premiul Alvan R. Feinstein pentru predarea remarcabilă a abilităților clinice.

Cadoul clasei va fi împărțit între

Society of Distinguished Teachers, un program care sprijină excelența în misiunea de predare a școlii și înfrumusețarea terasei din afara Marigold's, cantina școlii de medicină.

— *Colleen Shaddox*

MIJLOC De la stânga, Sonia Lee, Elizabeth Lutzker, Katherine Johnson și Joshua Rosenzweig în procesiunea către Început la Old Campus.

DE JOS Decanul Paul Cleary cu speaker-ul de începere Julie Gerberding, șefa Centrelor pentru Controlul și Prevenirea Bolilor.

JOHN CURTIS (3)

TOP From left, Rina Dhopeshwarkar, Michelle Gubatina, Saki Miwa, Anne Reiner and Cynthia Tsai posed for a photo before Commencement.

Învățarea, colaborarea și implicarea sunt esențiale, spune șeful CDC absolvenților EPH

Într-o lume din ce în ce mai interconectată, rețelele de sănătate publică sunt de o importanță vitală, a declarat purtătoarea de început Julie L. Gerberding, MD, MPH, studenților din domeniul sănătății publice în timpul - ceremoniilor de inaugurare de la Battell Chapel pe 28 mai.

Gerberding, directorul Centrelor pentru Controlul și Prevenirea Bolilor (CDC), a descris patru calități care vor stimula aceste rețele. Ea a spus că, pentru a răspunde la întrebări urgente, bărbații și femeile din domeniul sănătății publice vor avea nevoie de „știința rapidă” care poate rezulta din platformele științifice integrate și colaborările. Profesioniștii din domeniul sănătății publice ar trebui să împărtășească idei între discipline pentru a crea o piață de idei. „Trebuie să vorbim nu doar unul cu celălalt”, a spus ea, adăugând că practicienii din domeniul sănătății publice trebuie să implice oamenii de la toate nivelurile societății. „Suntem obișnuiți să facem totul de sus în jos”, a spus Gerberding. „Asta nu va mai funcționa.” În cele din urmă, valorile de bază ALE CDC de respect, integritate și responsabilitate ar trebui să fie încorporate în activitatea de sănătate publică la toate nivelurile.

Gerberding le-a spus celor 119 candidați, profesori și invitați absolvenți la master că crede că „fiecare viață este la fel de valoroasă” și că ar trebui să continuăm să învățăm în fiecare zi. — Ai un privilegiu, spuse ea. „Ați absolvit o universitate care vă va deschide porți.”

Oficiind la prima sa absolvire de la Yale , decanul Paul D. Cleary, PH.D., a - prezentat Premiul pentru excelență în predare 2007 lui Robert Dubrow, PH.D., MD, profesor asociat de epidemiologie și sănătate publică. Dubrow a spus că orice sărbătoare a sănătății publice în 2007 „trebuie temperată de catastrofa războiului din Irak”, care „reprezintă un dezastru de sănătate publică la mai multe niveluri”. Pacea, a spus Dubrow, este o condiție esențială pentru bunăstarea umană.

Studentă Lubna Tanveer Shamsi, MPH '07, a vorbit cu mulțumire despre inițiativa de sănătate publică a unui coleg de clasă, Anant C. Shah, MPH '07, care a solicitat orașului pentru îmbunătățirea siguranței pietonilor după ce Shamsi a fost lovit de o mașină în apropierea campusului.

Premiile acordate studenților absolvenți au inclus Premiul Decanului pentru teză remarcabilă MPH , pentru Martin Anderson, Anne Reiner și David Thomas; premiul pentru inspirație Henry J. (Sam) Chauncey Jr., lui Seamus Collins; și premiul Cortlandt Van Rensselaer Creed, lui Rene Herbert.

— *Cathy Shufro*

SUB Neil Vason, acompaniat de un cor, cântă „The System of Yale”.

JOS Mark Schlangel, dreapta, înfățișând decanul adjunct pentru educație Richard Belitsky, cu membrul distribuției Yasha Modi.

TERRY DAGRADI (2)

Anxietatea pătrunde în sistemul Yale! Studenți, profesori stresați! Decan adjunct la salvare!

Ce s-a întâmplat cu sistemul Yale, care se îndreaptă spre roată liberă și facil? Cum a intrat stresul în viața studenților la medicină de la Yale? A fost un blestem? O infecție?

Așa a început *Infected*, emisiunea de anul II prezentată în februarie de Clasa 2009. Anxietatea a apărut mai întâi odată cu trecerea în biroul de educație al școlii. Herbert S. Chase, DR., fostul adjunct decan, plecase, pentru a fi înlocuit de un Richard Belitsky, DR., APARENT DERUTAT, interpretat de Mark Schlangel. Ce a prevestit această schimbare? „Va trebui să studiem embriologia?” întrebau elevii.

Elevii și-au exprimat îngrijorările într-o parodie a „Circle of Life”, melodia de succes din emisiunea de la Broadway *„The Lion King”.*

Din ziua în care am ajuns în campus Am fost la prelegere, nu am văzut niciodată soarele, Există mai mult de citit decât se poate citi vreodată Mai mult de învățat, munca noastră nu s-a terminat niciodată.

Sunt mult prea multe de luat aici, trage-ți respirația și vei rămâne în urmă. Așa că studiem în trei, operațiile în umbră. Singurul motiv pentru care nu ne pierdem mințile este sistemul Yale.
Este ceea ce ne ține calmi Prin coduri secrete, Prelegeri de patruzeci de minute. Este singura modalitate de a evita concurența — Este sistemul, sistemul Yale.

Intriga s-a îngroșat odată cu apariția limfomului Johns Hopkins, numit și boala Johns Hopkins, o ciumă de origine necunoscută care a devastat

sistemul relaxat și sfințit de educație medicală Yale. Elevii au început să-și facă griji cu privire la examene, clasamentele clasei și concurența colegilor de clasă.

Virusul a generat o nouă linie de preluare: „Am auzit că virusul se transmite sexual. Vrei să afli?” Facultatea a observat schimbarea, dar nu s-a așteptat ca virusul să se răspândească la ei. Până la urmă, au recunoscut ei, a existat un contact redus între studenți și profesori.

Dar s-a răspândit, deoarece distribuția a interpretat o melodie originală a studentului din anul II Josh Trufant:

Dr. Bia își petrece zilele urmărind
Fetele devenise sălbatice,
Fortin a predat Zen în arta plăcilor de bucătărie,
Jefuirea mormintelor lui Rizzolo, Hep C în ochiul lui Duffy,
JHD se întinde ca cremă de brânză. Acum o are și facultatea... Suntem înnebuniți! Suntem terminați!

Până la sfârșitul spectacolului, totul s-a descurcat în bine. Belitsky, un psihiatru, și-a dat seama că problema era în capul studenților și nu era cauzată de un agent infecțios. Sanitatea a prevalat, sistemul Yale a fost în siguranță și calmul a revenit la școala de medicină.

— *John Curtis*

În calitate de cercetători în devenire, studenții dezvăluie un talent pentru știința „amenitoare”.

De la un studiu asupra unui șoarece transgenic cu boala Alzheimer până la o analiză a efectelor prezenței la clinică asupra pierderii în greutate după operația de bypass gastric, o gamă diversă de proiecte au fost expuse în Ziua Cercetării Studenților din mai.

Jack A. Elias, DR., profesor de medicină Waldemar Von Zedtwitz și catedră de medicină internă, a numit calitatea exponatelor științifice din Hope Building „absolut uluitoare”, în timp ce un oaspete mai în vârstă a fost auzit spunând unui contemporan: „Îți poți imagina că facem ceva atât de sofisticat când eram studenți - aici?”

April Levin, o studentă în anul al patrulea la medicină care intenționează să se specializeze în neurologie pediatrică, a studiat crizele de epilepsie la șobolani WAG/Rij, o tulpină de șobolan consangvinizată care este susceptibilă genetic la convulsii. Levin a vrut să vadă dacă a avea o criză învață cumva corpul să aibă mai multe crize. Prin utilizarea etosuximidei (ESX), un tratament pentru convulsii de absență, Levin și echipa ei au reușit să prevină crizele la șobolani foarte tineri. Luni mai târziu, o comparație a undelor cerebrale a arătat că tratamentul precoce cu medicamentul antiepileptic ESX înainte de debutul crizelor a dus la scăderea activității convulsive la câteva luni după ce ESX a fost întrerupt.

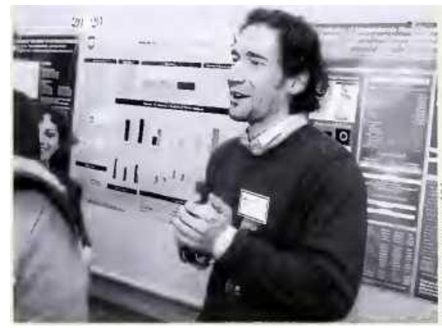
Karen Archbald a studiat dacă discuțiile prenatale despre alăptarea de către furnizorii de servicii medicale fac o diferență în alegerile de hrănire ale proaspetelor mame. Archbald, o studentă în anul al patrulea la medicină care intenționează să se specializeze în obstetrică și ginecologie, a constatat că, deși 95% dintre femeile intervievate aveau preocupări cu privire la alăptare, doar un sfert dintre acestea și-au abordat preocupările de către un furnizor de asistență medicală. În timp ce 75 la sută au spus că au fost întrebați despre planurile lor de hrănire, doar 25 la sută dintre aceștia au simțit că au avut o conversație cu furnizorul lor de asistență medicală. „Există mult loc de îmbunătățire în ceea ce privește discuțiile”, a concluzionat Archbald.

Discursul principal al zilei, cea de-a 20-a conferință anuală Farr, a fost susținută de Elias, care și-a petrecut cariera studiind bolile pulmonare. Astmul, a spus el, este o „epidemie tăcută” care afectează până la 20 de milioane de oameni doar în Statele Unite. Un diapozitiv pe care l-a arătat Elias a condus punctul acasă, totuși, chiar mai mult decât acel număr uluitor. Diapozitivul era un specimen de autopsie de la o fetiță de n ani care a murit în urma unui atac de astm, în timp ce mama ei a condus-o la spital.

Elias a încheiat cu o notă care cu siguranță a lăsat publicul său de oameni de știință în devenire să se simtă plin de energie în ceea ce privește cariera lor: munca desfășurată în laboratorul său a pus bazele științifice pentru Aerovant, un nou tratament pentru astm. Aerovant arată acum rezultate promițătoare în studiile clinice.

Rezumatele și tezele complete ale studenților la medicină din Yale sunt accesibile online prin Biblioteca digitală Yale Medicine Thesis la http://ymtdl.med.yale.edu/ .

— Jennifer Kaylin

TERRY DAGRADI (2)

Medical student Ryan Kaple studied athero-sclerotic plaque components.

Cinci studenți care au făcut prezentări orale au pozat cu John Forrest Jr., directorul Oficiului de Cercetare a Studenților, președintele de medicină internă Jack Eiias și decanul Robert Alpern. Rândul din spate din stânga: Rajesh Rao, Forrest, Pau! Kaianithi și Rânjit Bindra. Rândul din față din stânga: Brent Schultz, Elias, Alpern și Bernice Ng.

Lu Anne Dinglasan, stânga, și Alison Maresh au sărbătorit meciul lui Maresh la New York-Presbyterian Hospital.

Ziua meciului 2007

La nivel național, meciul de anul acesta a fost cel mai mare din istoria programului de $$-an, cu aproape 28.000 de studenți la medicină concurând pentru puțin sub 22.000 de locuri. La Yale, pentru a doua oară în ultimii trei ani, toți cei 84 de studenți din meci și-au găsit rezidențe.

California

Centrul Medical Cedars-Sinai, Los Angeles
Aram Lee, medicină preliminară

Centrul Medical Regional Contra Costa, Martinez
Rebecca Kershnar, medicina de familie

Harbor-UCLA Medical Center, Torrance
Hassana Ibrahim, tranzitorie

Centrul medical Santa Clara Valley, San Jose
Anika Nina Watson, de tranziție

Centrul Medical al Universității Stanford
Aaron Berger, chirurgie plastică Paul Kalanithi, neurochirurgie Bernice Ng, dermatologie

UCLA Medical Center, Los Angeles
Hassana Ibrahim, diagnostic radiologie
Aram Lee, diagnostic radiologie Peter Yang, medicină internă

Universitatea din California, San Francisco Jason Andrews, medicină internă/ primar
Lucy Goddard, medicină internă/ primar
Priya Shete, medicină internă Stephen Shiao, oncologie cu radiații Ramnath Subbaraman, medicină internă
Kristen Sueoka, medicină internă/ primar

Universitatea din California de Sud, Los Angeles
David Jeng, oftalmologie

Centrul Medical Județean Ventura, Ventura
Emlyn Jones, medicina de familie

Colorado

Facultatea de Medicină de la Universitatea din Colorado, Denver
Arianne Boylan, chirurgie-preliminară, neurochirurgie

Connecticut

Spitalul Greenwich
Silas Wang, medicină-preliminar

Spitalul Saint Raphael, New Haven
Phoebe Koch, medicină preliminară
Peter Lin, de tranziție
Robert McGlynn, medicină preliminară
William Worden, medicină preliminară

Centrul Medical St. Vincent, Bridgeport
James Schafer, de tranziție

Spitalul Yale-New Haven
Omar Chaudhary, oftalmologie
Sean Christensen, medicină - preliminară, dermatologie
Mary Dombrowski, medicină/ primar-preliminar, neurologie
Matthew Egalka, pediatrie

Gretchen Graff, medicină/ primar-preliminar, dermatologie
Brendan Jackson, medicină internă/primar
David Jeng, medicină/primar- preliminar
Hristos Kaimakliotis, preliminar chirurgie, urologie
Stefan Mansourian, medicina/ primar-preliminar
Anthony Ndu, chirurgie ortopedică
Bernice Ng, medicină/primar- preliminar
Sally Romano, psihiatrie
Stephen Shiao, preliminar de medicină
Linus Sun, medicament-preliminar
Edward Teng, chirurgie plastică
Nataliya Uboha, medicină internă

Georgia

Colegiul Medical din Georgia, Augusta
Omar Chaudhary, preliminar de medicină

Illinois

Centrul Medical McGaw din Universitatea Northwestern, Chicago
Rajesh Rao, de tranziție

Maryland

Spitalul Johns Hopkins, Baltimore
Peter Lin, anestezie
Arnab Mukherjee, anestezie

Massachusetts

Beth Israel Diaconess Medical Center, Boston
Bidhan Das, chirurgie generală
Victoria Kuohung, preliminar de medicină
Ahou Meydani, medicină-preliminar
Charlotte Wu, medicină internă

Universitatea din Boston
Chukwuemeka Nwanze, oftalmologie

Alison Maresh, otolaringologie
Caryn St. Clair, obstetrică și ginecologie
Lara Suh, chirurgie-preliminar, urologie
Linus Sun, neurologie

New York - Spitalul Presbiterian - Centrul Medical Weill Cornell, New York City
Jana Colton, psihiatrie
Maria Mazzeo, anestezie
Aditya Sharma, medicină de urgență

Școala de Medicină a Universității din New York, New York City
Viral Juthani, oftalmologie
Victoria Potterton, preliminar de medicină
Alain Ramirez, chirurgie generală
Silas Wang, oftalmologie

Spitalul Universitar North Shore-Școala de Medicină NYU, Manhasset
Masha Diede, medicină de urgență

Ohio
Fundația Cleveland Clinic
Kikelomo Olorunrinu, anestezie

Centrul Medical al Universității din Boston
Victoria Kuohung, dermatologie

Spitalul Brigham și Femei din Boston
Bridget Collins, medicină internă
Rebecca Hunter, preliminar de medicină
Lauren Kendall Krause, medicină de urgență
Karen Morris-Priester, anestezie Oren Rosenberg, medicină internă Joshua Shofner, medicină preliminară William Worden, anestezie

Spitalul de copii din Boston
Christopher Janson, pediatrie
April Levin, pediatrie

Massachusetts Eye and Ear Infirmary, Boston
Rebecca Hunter, oftalmologie
Rajesh Rao, oftalmologie

Spitalul General Massachusetts, Boston
Eric Ackah, medicină internă
Kristopher Kahle, chirurgie preliminară
Aida Kuri, medicină internă/primar
Chukwuemeka Nwanze, medicină - preliminară

Oyere Onuma, medicină internă Russell Ryan, patologie
Joshua Shofner, dermatologie
Marlynn Wei, psihiatrie

Michigan
Sistemul de sănătate al Universității din Michigan, Ann Arbor
James Schafer, radiologie diagnostic

Minnesota
Colegiul de Medicină Mayo Clinic, Rochester
Brian Koh, medicină internă/cercetare

Universitatea din Minnesota, Minneapolis
Phoebe Koch, dermatologie
Brian Yablon, medicină-pediatrie

Mississippi
Centrul Medical al Universității din Mississippi, Jackson
Anika Nina Watson, diagnostic radiologie

New Jersey
UMDNJ-Școala de Medicină din New Jersey, Newark
Ahou Meydani, dermatologie

New York
Colegiul Albert Einstein/Centrul Medical Montefiore, Bronx
Cameron Page, medicină internă/ primar/social

Centrul medical Beth Israel,
Orașul New York
Arnab Mukherjee, preliminar de medicină

Memorial Sloan-Kettering Cancer Center, New York City
Rânjit Bindra, tranzitorie, radio-oncologie
Juthani viral, tranzitoriu

New York Eye and Ear Infirmary, Orașul New York
Robert McGlynn, oftalmologie

New York - Spitalul Presbiterian - Centrul Medical al Universității Columbia, New York City
Sheila Kumar, medicină internă
Stefan Mansourian, neurologie

Colegiul de Medicină al Universității din Cincinnati
Deborah Kaplan, medicină fizică și reabilitare

Pennsylvania
Centrul medical Albert Einstein, Philadelphia
Jessica Kirk, tranzitorie

Spitalul de copii din Philadelphia
Nana Akua Asafu-Agyei, pediatrie
Jennifer Kalish, pediatrie

Spitalul Universității din Pennsylvania, Philadelphia
Farrah Datko, medicină internă
Roshan Shah, chirurgie ortopedică/cercetare

Spitalul Lehigh Valley, Allentown Karen Morris-Priester, de tranziție

Centrul Medical al Universității din Pittsburgh
Shekar Davarya, obstetrică și ginecologie
Rebecca McNutt, medicină de urgență

Rhode Island
Universitatea Brown - Spitalul pentru femei și sugari, Providence
Karen Archbald, obstetrică și ginecologie

Centrul medical Roger Williams, Providence
Jessica Kirk, dermatologie

Washington
Universitatea din Washington afiliată Spitale, Seattle
Maya Maxym, pediatrie
Brent Schultz, chirurgie plastică

Următorii studenți au ales alte opțiuni decât rezidențiale în Statele Unite. Shobi Syed Ahmed studiază Orientul Mijlociu și studii islamice la Universitatea Harvard. Ryan Kelly intenționează să continue predarea și cercetarea în științe biologice. Douglas Lyssy este bancher de investiții la Merrill Lynch Global Healthcare Group. Kyeen Mesesan va lucra în cercetarea și politica internațională în domeniul sănătății. Alexander Nissen participă la un program de rezidențiat în Norvegia .

VIZAVI De la stânga, Zofia Piotrowska, Lara Suh și Viral Juthani, alături de iubita lui Juthani, Neha Surana, au analizat lista de meciuri din 2007.

PLECAT Charlotte Wu a împărtășit vestea meciului ei cu programul de medicină internă de la Beth Israel Deaconess Medical Center din Boston.
TOP Matthew Egalka, care s-a potrivit cu programul de pediatrie de la Spitalul Yale-New Haven, a împărtășit vestea colegului de clasă Bridget Collins, care s-a potrivit cu medicina internă la Spitalul Brigham and Women's din Boston.

DEASUPRA Karen Morris-Priester, stânga, a fost potrivită cu - programul de anestezie de la Spitalul Brigham and Women's, iar Gretchen Graff a fost asociată cu dermatologia la Spitalul Yale-New Haven.

Reuniunea 2007

Zeci de absolvenți s-au întors la Yale în iunie pentru un weekend de rememorare și reconectare.

Reunion 2007 s-a deschis pe 1 iunie cu recepția tradițională și coacerea scoicilor - dar, pe o abatere față de anii trecuți, recepția a avut loc mai degrabă în Harkness Courtyard decât în Biblioteca Medicală/Istorică.

Reuniunea, a spus decanul Robert J. Alpern, MD, profesor de medicină, a marcat cea de-a treia aniversare ca decan. El a asigurat absolvenții despre statutul sistemului Yale de educație medicală. „Sistemul Yale este viu și bine, așa că relaxează-te și bucură-te de weekend."

În dimineața următoare, după un simpozion de reuniune despre funcția creierului, Alpern a oferit o imagine mai detaliată a stării școlii. Cererile la facultatea de medicină au crescut, a spus el. Cu peste 4.000 de solicitanți în fiecare an pentru 100 de locuri, comisia de admitere a crescut de la 30 la 74 de membri. „Calitatea solicitanților este incredibilă", a spus el. El a mai menționat că pentru a doua oară în trei ani, 100 la sută dintre studenți s-au egalat anul acesta.

În plus, 102 noi studenți absolvenți au intrat la școala de medicină în 2006. Anul acesta va începe un nou proiect de colaborare cu China, în care opt studenți absolvenți chinezi vor veni la Yale, cu educația finanțată de universități și de guvernul chinez. „Va fi foarte bine pentru China și pentru Yale", a spus Alpern.

Trei noi centre de cercetare au fost înființate la Yale: Centrul PENTRU ANIMALE DE COMPANIE ; centrul de celule stem finanțat parțial de statul Connecticut; și Centrul Yale pentru Investigații Clinice . Două inițiative importante sunt de asemenea în curs, a continuat Alpern. Unul este să ne asigurăm că practica clinică se desfășoară cât mai eficient posibil: Navigant Consulting, o firmă de consultanță independentă specializată, a identificat domenii în care practica poate fi îmbunătățită. Și Spitalul Yale-New Haven (YNHH)

The Association of Yale Alumni in Medicine elected new officers in June. From left, Dean Robert Alpern joined Vice President Harold Bornstein Jr., President Jocelyn Malkin, and outgoing President Frank Lobo.

Dean Robert Alpern, left, and outgoing alumni association President Frank Lobo, right, joined Howard Minners and Peter Herbert, who received the Distinguished Alumni Service Award this year.

și școala de medicină lucrează la planificarea comună a liniilor de servicii pentru îngrijirea cardio-vasculară, transplantul de organe, neuroștiințe , oncologie și pediatrie.

Dotarea școlii de medicină a crescut de la 1 miliarde de dolari la 1,8 miliarde de dolari în ultimii trei ani. În plus, sunt în lucru trei facilități majore: un spital de cancer este în construcție; o nouă clădire de cercetare de pe strada Amistad urmează să fie deschisă în octombrie; și încă o clădire de cercetare este pe planșa de desen.

Asociația absolvenților de medicină din Yale (AYAM) a ales o nouă listă de ofițeri în acest an. Jocelyn S. Malkin, MD '52, HS '54, FW '60, a devenit președinte. Harold D. Bornstein Jr., MD '53, HS '56, a fost ales vicepreședinte. Robert W. Lyons, MD '64, HS '68, a rămas secretar, un post de trei ani . Francis M. Lobo, MD '92, și-a încheiat mandatul de doi ani de președinte.

Howard A. Minners, MD '57, și Peter N. Herbert, MD '67, au primit premiul Distinguished Alumni Service Award. Minners a fost onorat pentru serviciul său în favoarea școlii de medicină, a țării și a lumii. A lucrat ca chirurg de zbor pentru Administrația Națională de Aeronautică și Spațiu, a dezvoltat vaccinuri la National Institutes of Health, a fost asistent chirurg general și a servit ca consilier științific al Agenției Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională.

Herbert, șef de personal la YNHH, a fost recunoscut pentru realizările sale în elucidarea mecanismelor metabolismului lipidelor și pentru serviciul său la trei spitale din zona New Haven - YNHH, Spitalul St. Raphael și Sistemul de sănătate VA Connecticut din West Haven.

La simpozionul științific despre funcția creierului din 2 iunie, Sreeganga Chandra, mai sus, a descris rolul unei proteine în boala Parkinson, iar Susumu Tomita, dreapta, a descris reglarea forței sinaptice.

Biologul celular Pietro De Camiili, dreapta, a vorbit despre neurotransmitatori.

JOHN CURTIS (3)

TERRY DAGRADI

În onorarea primului absolvent afro-american Astăzi, peste 350 de afro-americani dețin diplome de la Școala de Medicină Yale, dar acum 150 de ani exista doar una: Cordandt Van Rensselaer Creed.

Când Creed și-a primit diploma în 1857, el a fost primul afro-american care a primit vreo diplomă de la Universitatea Yale și primul care a obținut o diplomă de medicină de la o școală Ivy League. Școala de Medicină a sărbătorit acest eveniment emblematic în weekendul reuniunii din iunie, când 50 de membri ai familiei Creed au participat la evenimente comemorative, inclusiv o vizită la mormântul lui Creed din cimitirul Grove Street, în timpul căreia Curtis Patton, PH.D., profesor emerit de epidemiologie și sănătate publică, a dezvăluit o nouă piatră funerară pentru Dr. Creed. Piesa centrală a weekendului a fost o prezentare despre viața lui Creed de către Forrester A. Lee, MD '79, decan asistent pentru afaceri multiculturale și profesor de medicină (cardiologie).

A fost nevoie de o muncă extinsă de detectiv genealogic din partea lui Darryl K. Daniels, MD '91, și a altora pentru a completa detaliile vieții lui Creed și pentru a-i găsi urmașii; nicio fotografie cu el nu a fost găsită vreodată. Cu toate acestea, s-au învățat multe despre Creed și multele sale realizări.

Originar din New Haven, Creed a fost nepotul prințului Duplex, un soldat revoluționar din război. Mama lui, Vashti Duplex, a fost primul profesor afro-american din New Haven, iar tatăl său, John Creed, a fost îngrijitor și furnizor de servicii de catering la Colegiul Yale.

Creed a servit ca chirurg în timpul Războiului Civil și ca ofițer medical al Gărzii Naționale din Connecticut. El a continuat să practice medicina în practici de succes de rasă mixtă din New Haven și

STÂNGA SUS Forrester Lee a descris viața lui Cortlandt Van Rensselaer Creed, primul afro-american care a absolvit Școala de Medicină.

SUS DREAPTA Diane Williams și mama ei, Gwen Washington, au cântat la dedicarea unei pietre funerare pentru strămoșul lor, Cortlandt Van Rensselaer Creed.

MEDIU Descendenții lui Cortlandt Van Rensselaer Creed au participat la clambake cu Forrester Lee și Dean Robert Alpern.

MAI SUS, descendenții lui Creed s-au adunat la mormântul lui din cimitirul Grove Street pentru dezvelirea unei noi pietre funerare.

Brooklyn, NY, atrăgând atenția presei pentru abilitățile sale chirurgicale și criminalistice. Se pare că medicii de la Washington i-au căutat expertiza când președintele James Garfield a fost asasinat în 1881. La acea vreme nu existau aparate cu raze X sau alte dispozitive care să poată detecta locația exactă a gloanțelor - înfipte adânc în corp, iar chirurgi eminenți din afara Washingtonului au fost consultați în efortul de a localiza glonțul și de a-l elimina pentru a preveni viața infecțiilor lui Garfield.

Memoria lui Creed la Yale dăinuie prin burse și premii. La Școala de Sănătate Publică (EPH), Bursa Creed/Patton/Steele sprijină studenți remarcabili din minoritățile subreprezentate. Atât Școala de Medicină, cât și EPH prezintă un premiu Creed anual unui student minoritar subreprezentat pentru realizările academice și angajamentul față de serviciul comunitar.

După prezentarea lui Lee, mai mulți membri ai familiei Creed s-au pe rând pe podiumul din Rosenberg Auditorium din clădirea Jane Ellen Hope. Un emoționant George Creed a spus: „Ați imortalizat unul dintre strămoșii noștri.
Nu mă pot gândi la un dar mai mare pentru om pe pământ.” Referindu-se la descendenții lui Creed , Georgette Creed a adăugat: „Toți suntem activiști într-o anumită formă sau mod. Încă purtăm bannerul.”

Amintiri ale femeilor de la Yale

Absolvenții care s-au întors la weekendul reuniunii la începutul lunii iunie se așteptau cu siguranță la reminiscențe cu ochii încețoși despre homar și Chablis cu foști colegi și profesori, dar unii au avut și șansa de a pătrunde în trecut într-un mod mai structurat cu Naomi Rogers, DR., conferențiar universitar de istoria medicinei și de studii de gen și femei.

Lisa Straus was one of a dozen women who recalled their medical school experiences for historian Naomi Rogers during reunion weekend. Straus described the evening she didn't feel like studying and thought, "I don't have to do this. There's no test." A moment later it hit her, "These are people's lives. I have to do this."

Rogers, care alcătuiește o istorie orală a femeilor absolvente a Școlii de Medicină din clasa 1920 până în prezent, s-a întâlnit individual cu absolvenții pentru a-și consemna amintirile despre viața în școala de medicină. Ea a vorbit cu aproximativ o duzină de femei din clasele din 1944 până în 1986.

Majoritatea femeilor în vârstă intervievate de Rogers erau fie pediatri, fie psihiatri, specialități considerate adecvate pentru femei în primii ani de admitere a femeilor la școala de medicină. Deși discriminarea nu a fost o problemă arzătoare pentru femeile intervievate de Rogers, uneori au apărut incidente specifice pe măsură ce vorbeau. O femeie care a absolvit la sfârșitul anilor 1960 și-a amintit de un episod inconfortabil în timpul rotației sale chirurgicale. După ce s-a încheiat o operație, ea și restul echipei chirurgicale au început să discute cazul. În timp ce vorbeau, s-au mutat împreună în dressing. Un bărbat în lenjerie intimă era furioasă că o femeie tocmai a intrat în camera „medicilor” și i-a spus să folosească camera marcată „asistente”.

„Acesta a fost un moment puternic pentru ea și nu o poveste profund neobișnuită”, a spus Rogers.

Cu toate acestea, femeile intervievate de Rogers s-au uitat înapoi la anii lor medicali cu mare drag. „Au fost aproape toți optimi”, a spus ea. „Mergerea la facultatea de medicină a fost o experiență minunată. Au obținut ceea ce și-au dorit și și-au făcut niște prieteni buni pe parcurs.”

Rogers a spus că a întreprins proiectul de istorie orală pentru a extinde ceea ce se știe despre istoria școlii de medicină și pentru a inspira femeile să-și prețuiască propriile povești. Până la sfârșitul weekendului, a spus Rogers, un număr de bărbați s-au apropiat de ea și i-au spus: „Când ai de gând să ne intervievezi?”.

Lui Rogers îi place ideea asta.

Fostul președinte de chirurgie Arthur Baue a participat la reuniunea Societății Chirurgicale cu soția sa, Rosemary, copiii lor și soții copiilor lor.

Fostul scaun de chirurgie a fost sărbătorit La a 12-a reuniune anuală de primăvară din mai, Yale Surgical Society l-a onorat pe chirurg, profesor emerit și autor Arthur Baue, MD, care a petrecut ani de zile la Yale ca director de chirurgie și chirurg șef la Spitalul Yale-New Haven.

zilnică a lui Baue , a spus Walter E. Longo, MD, MBA, profesor de chirurgie (gastroenterologie), urma să depună eforturi pentru excelență în îngrijirea pacienților și educația studenților. Longo l-a creditat pe Baue că a pus bazele unei abordări metodice a educației chirurgicale și a stabilit standarde pentru procesul de evaluare inter pares în revistele medicale.

Baue a numit deceniul său la Yale „punctul culminant al carierei mele” și a spus că ceea ce îi lipsește cel mai mult sunt întâlnirile săptămânale cu studenții. „Nu au luat nimic de bun”, a spus el. Și-a amintit de un student care contesta politicos, dar ferm, ceva ce spusese în clasă. „Și știi ce?” spuse Baue . „A avut dreptate.”

Baue, care a fost la Yale din 1975 până în 1984 înainte de a se muta la Universitatea St. Louis , a absolvit Facultatea de Medicină Harvard și a absolvit o rezidenție în chirurgie la Spitalul General din Massachusetts . El a fost autor sau coautor a 12 cărți pe teme medicale, a publicat 600 de articole profesionale , a editat un text în două volume despre chirurgia cardiotoracică și a servit timp de 10 ani ca editor al Arhivelor de Chirurgie a Asociației Medicale Americane . Cea mai recentă carte a sa, *Doctor, Can I Ask You a Question? Răspunsul la întrebările dumneavoastră de îngrijire a sănătății,* a apărut în martie 2006. Baue continuă să scrie, dar nu mai vede pacienți. El și soția sa, reverendul Rosemary Dysart Baue, cinci pe Fishers Island, New York.

Reuniunea societății chirurgicale a avut, de asemenea, o discuție despre viitorul chirurgiei toracice [7] susținută de Frank C. Detterbeck, MD, șef și profesor de chirurgie toracică. Detterbeck a descris unele dintre noile tratamente la orizont pentru pacienții cu cancer pulmonar. De la tehnici de imagistică în timp real și chirurgie robotică [7] până la plămâni artificiali și chimioterapie personalizată, el a spus că instrumentele dezvoltate vor permite medicilor și pacienților să gestioneze cancerul pulmonar într-un viitor nu prea îndepărtat ca o boală cronică, mai degrabă decât o boală adesea fatală.

Societatea a oferit premii de călătorie studentei din anul trei Heather McGee, pentru 1.000 de dolari, și studentei din anul doi, Amanda Silverio, cu 500 de dolari. Premiile vor ajuta la plata pentru stagia de călătorie internațională a lui McGee în Zambia și pentru ca Silverio să participe și să susțină o prezentare la conferința Colegiului American de Chirurgii din această toamnă, la New Orleans.

SIDA rămâne o amenințare globală pentru sănătate. Diagnosticul de SIDA era o condamnare la moarte, dar în cei 25 de ani de când boala a fost identificată, terapiile medicamentoase au îmbunătățit considerabil prognosticul pe termen lung pentru mulți pacienți. Cu AJUTORUL AJUTOARELOR care nu mai domină titlurile sau paginile de necrolog, este uşor să trageți concluzia că nu mai este o amenințare serioasă pentru sănătate.

Nimic mai departe de adevăr, potrivit paneliştilor într-un atelier desfăşurat la weekendul reuniunii Zilei Alumni a Şcolii de Sănătate Publică. În timp ce un mic procent de pacienți au acces la medicamente care salvează vieți, SIDA rămâne o boală devastatoare pentru o mare parte a planetei, au spus vorbitorii. „Evoluția unei pandemii globale: povestea HIV/SIDA și răspunsurile la politicile de sănătate din întreaga lume” s-a concentrat pe modurile în care diferite țări - Iran, China, Rusia, națiunile din Caraibe și Statele Unite - gestionează epidemia.

Vorbitor principal Peter Selwyn, MD, MPH, director medical al Leeway, a

DE SUS LA JOS
În discursul său principal de la Ziua absolvenților Școlii de Sănătate Publică, Peter Selwyn a spus că dinamica transmiterii în diferite țări trebuie înțeleasă pentru a opri epidemia DE SIDA .

Kaakpema Yelpaala, care a primit premiul Eric W. Mood New Professionals, lucrează pe probleme de dezvoltare și sănătate la Fundația William J. Clinton.

Epidemiologul Linda Niccolai a descris epidemia de HIV/SIDA din Rusia.

Idalia Sanchez consideră că HIV/SIDA rămâne o - problemă serioasă în Statele Unite, în ciuda progreselor în tratament.

CU SIDA din New Haven și profesor și președinte al Departamentului de Medicină de Familie și Socială, Centrul Medical Montefiore și Colegiul de Medicină Albert Einstein, a spus că pentru a opri răspândirea AJUTOARELOR, trebuie înțeleasă „dinamica transmisiei”. În Iran, de exemplu , consumul de droguri intravenoase este modalitatea majoră de transmitere a SIDA . „Trebuie să te uiți la nivel local la dinamica specifică a modului în care este răspândit AJUTOARELE ”, a spus Selwyn, care a petrecut șapte ani la Yale ca director asociat al programului de AJUTOARE . Aceste informații pot fi apoi utilizate pentru a personaliza strategiile de intervenție eficiente.

Rusia post-comunistă a devenit terenul de reproducere perfect pentru HIV/SIDA, cu a doua epidemie cu cea mai rapidă răspândire din lume, după Ucraina. Un motiv pentru distincția dubioasă a Rusiei, a spus Linda M. Niccolai, PH.D., profesor asistent de epidemiologie, este că guvernul nu va recunoaște amploarea problemei. „Nu se potrivește cu imaginea lor internațională”, a spus ea. Într-o perioadă în care guvernul a alocat doar 4 milioane de dolari pe an pentru prevenirea și îngrijirea locală A AJUTOARELOR , contribuia cu 20 de milioane de dolari la un fond global pentru combaterea AJUTOARELOR în alte părți. „Au dorința de a fi văzuți ca *ajutând* națiunile aflate în nevoie, mai degrabă decât *ca fiind* o națiune în nevoie”, a spus Niccolai.

Caraibe, una dintre numeroasele locații în care Kaakpema Yelpaala, MPH '06, a lucrat pentru Inițiativa Clinton HIV/SIDA , se confruntă cu un obstacol diferit: stigmatizarea și discriminarea. Drept urmare, a spus Yelpaala, care acum are sediul în Statele Unite, de multe ori pacienții nu sunt testați sau nu caută tratament. În ciuda acestor obstacole, Yelpaala a spus că a existat o îmbunătățire semnificativă în negocierea reducerilor de preț pentru medicamentele antiretrovirale utilizate pentru tratarea SIDA.

Kaveh Khoshnood, MPH '89, DOCTORAT. '95, profesor asistent de - epidemiologie (boli microbiene), a propus ceea ce el a numit „diplomația sănătății” – îmbunătățirea relațiilor internaționale prin colaborări centrate pe managementul bolilor. „Sănătatea poate și ar trebui să aibă un rol proeminent în discuțiile globale”, a spus el.

Deși boala rămâne o problemă în creștere în Africa de Nord și Orientul Mijlociu, Khoshnood a spus că o schimbare majoră de atitudine din partea unor oficiali guvernamentali din Iran a fost pozitivă. Oficialii guvernului iranian acceptă acum că HIV/SIDA este o problemă serioasă și susțin măsuri progresive precum tratamentul cu metadonă și programele de schimb de ace.

În timp ce China are, de asemenea, unele politici clare PRIVIND SIDA , inclusiv medicamente gratuite pentru pacienții CU SIDA din zonele rurale, stigmatizarea pacienților și povara financiară a îngrijirii lor au zădărnicit diagnosticarea și îngrijirea adecvate, a declarat Kenneth E. Legins Jr., MPH '95, șeful Programului HIV/SIDA la Biroul UNICEF pentru China. „Chiar și atunci când există politici bune, stigmatizarea și discriminarea – inclusiv defilarea lucrătorilor sexuali pe străzi pentru a le umili – reprezintă o barieră majoră”, a spus el. Legins speră că tinerii, cu opiniile lor mai luminate, vor contribui la o schimbare de atitudine atât de necesară în China.

Idalia Ramos Sanchez, MPH '81, director asociat al diviziei de știință și politică din cadrul Departamentului de Sănătate și Servicii Umane din SUA, a subliniat că, în ciuda știrilor încurajatoare despre ratele de supraviețuire și opțiunile de tratament, SIDA rămâne o problemă serioasă și în Statele Unite. Ea susține crearea de rutină a testării AJUTOARELOR și acordarea mai multă atenție problemelor subiacente care creează bariere în calea îngrijirii, cum ar fi locuința . „Dacă nu ai o locuință adecvată , la ce folosește un medicament care necesită refrigerare?” întrebă ea. Sondajele de opinie publică au descoperit că americanii consideră acum AJUTOARELE ca o problemă mai mult la nivel global decât una internă.

„Nu mai este văzut ca ceva urgent”, a spus Sanchez, „dar este”.

O viziune pentru sănătatea publică

În timpul prânzului la Lawn Club, Paul D. Cleary, PH.D., le-a povestit absolvenților despre eforturile sale în primul său an ca decan al sănătății publice și a descris viziunea sa pentru viitor. El a eficientizat administrația , a spus el, prin reducerea numărului de comitete. Sunt în desfășurare căutări pentru oameni de știință specializați în genomică, HIV, managementul sănătății, științe analitice și epidemiologie ecologică. Și 11.000 de metri pătrați de spațiu nou au devenit disponibile la 135 College Street.

Deoarece sănătatea publică este o școală mică, a spus Cleary, își poate crește impactul prin parteneriate și alianțe cu alte școli absolvite și profesionale din Yale, precum și cu grupuri civice și guvernamentale din New Haven. Cum, a întrebat el, poate New Haven să aibă problemele de sănătate pe care le are cu o instituție de cercetare atât de preeminentă precum Yale în granițele sale? „Trebuie să facem mai bine", a spus el. „Trebuie să facem New Haven mai bun." Observând o incidență semnificativă a rahitismului în oraș, el a spus: „Nu este în regulă să se întâmple asta". '

Viziunea sa include o nouă etapă pentru măsurarea succesului - îmbunătățirea vieții oamenilor. „Nu suntem doar academicieni ", a spus el. „Vrem să pregătim oameni care vor avea un impact"

După prânz, absolvenții au fost onorați pentru serviciile oferite școlii și realizările lor profesionale. Elaine Anderson, MPH '76, care a ocupat numeroase posturi în guvernarea statului și la școală, a primit premiul Distinguished Alumni Award. Carolyn Millman, MPH '84, care a petrecut 20 de ani la școală, cel mai recent în relațiile cu absolvenții, a primit premiul Bulldog. Premiul Eric W. Mood New Professionals a revenit lui Kaakpema Yelpaala, MPH '06, care este specializat în probleme de dezvoltare și sănătate la Fundația William J. Clinton.

Kaveh Khoshnood, MPH '89, DOCTORAT. '95, profesor asistent de - epidemiologie (boli microbiene) și Edith Pestana, MPH '93, au fost numiți pe Tabloul de onoare al serviciului public al absolvenților din 2007. Khoshnood a fost onorat pentru angajamentul său față de drepturile omului, prevenirea bolilor infecțioase și eradicarea stigmatului social legat de HIV/SIDA. Pestana a fost onorat pentru că a întruchipat principiul de bază al profesiei - protejarea sănătății publicului.

TOP Carolyn Millman a primit premiul Bulldog pentru cei 20 de ani de serviciu în școală.

MIDDLE Elaine Anderson a primit premiul pentru absolvenții distinși pentru munca sa în sănătatea publică.

JOS Edith Pestana a fost numită pe Tabloul de onoare al serviciului public al absolvenților pentru angajamentul său față de sănătatea publică.

STÂNGA Kaveh Khoshnood a primit Premiul de onoare pentru absolvenții serviciului public de la Susan Addiss.

1947
a 60-a Reunire

La 23 decembrie 1543, clasa care a venit din 1947 s- a adunat la Sterling Hall of Medicine. Șaisprezece membri ai acelei clase s-au adunat anul acesta pentru a 60-a reuniune. Vineri, 1 iunie, Camera Căpitanului de la Mory's a fost dominată de contingentul nostru octogenar pentru o sesiune socială și o cină. Am fost plăcut surprinși de o vizită neașteptată a unei duzini de foști Whiffenpoof de la clasa Yale College din 1977, care își făceau propria reuniune la Mory's.

Sâmbătă, 2 iunie, ne-am adunat la Clubul Absolvenților la ora 18, pentru o oră socială și o cină . Colegii de clasă prezenți au fost: Henry și Lorraine Stansfield, Roy și Margaret Breg, John Cannon, Bob și Ann Chase, Amoz și Renate Chernoff, Bill Collins și fiica Ruth, Bob și Susan Darrow, Bob și Claire Kerin, Brock Lynch, Bill și Betty Jean McClelland, Bob și Martha Newton, Bill Rudman și invitații, Olive El Pitt și Ann Thompson, Olive El Pitt și Van Claire. și Sumner și Marie Ziegra.

Trei colegi de clasă făcuseră planuri și rezervări pentru a participa, care au deraiat. Doi dintre ei, Betty Price și Dick Carlin, sunt menționați împreună, deoarece dragostea lor de la facultatea de medicină i-a unit prin căsătorie. De asemenea, Phil și Josephine Philbin nu au putut participa.

Scrisorile de la patru colegi de clasă au amintit toate amintirile frumoase din timpul școlii de medicină și fiecare a trimis urări de bine. Roland Chambers i-a trimis salutările din Australia, unde s-a stabilit. Alții care au trimis amintiri au fost Owen Doyle, Edgar Phillips și Henry Williams.

Era evident că nu durează mult pentru a ajunge la 80 fie pe vitezometru, fie pe calendar.

Robert J. Kerin și
Robert F. Newton

1952
a 55-a Reunire

Deși, din păcate, mai puțini dintre noi s-au întors la cea de-a 55-a întâlnire, cei care au venit s-au bucurat de camaraderia noastră obișnuită. Dintre cei 35 de supraviețuitori cunoscuți, un număr semnificativ locuiește departe. Cei care au participat au fost John Wolff, care a călătorit din Florida, Frank și Barbara Coughlin, care locuiesc în Connecticut, Jack Roberts, care a venit din Philadelphia, Bob Cerety și Margie, care au călătorit din Vermont, și Bob Owen și Edie din St. Louis. De asemenea, clasa din '52 a primit-o oficial în rândurile noastre pe Jocelyn Malkin, care absolvise cu membrii clasei noastre. Ea este, de asemenea, viitorul președinte al Asociației Absolvenților din Yale în Medicină.

Câțiva dintre noi ne-am văzut și am reînnoit vechile prietenii vineri dimineață, în timp ce ne înregistram în rotonda de la intrarea Sterling Hall of Medicine. Acel loc pentru prima noastră întâlnire părea potrivit, pentru că, la fel ca Biblioteca Medicală Istoric, caracterul său ferm neschimbător este liniștitor în mediul care, de altfel, evoluează rapid, al medicinei moderne.

Bineînțeles, a existat un timp pentru o părtășie suplimentară la - recepția de bun venit a Dean Robert Alpern și în timpul legendarului clambake în stil New England care a urmat. Jack Roberts, care a fost și el la Yale, a cântat împreună cu - reverență și memorie fără cusur atunci când trupa Dixieland a cântat câteva cântece vechi din Yale.

Simpozionul reuniunii de sâmbătă, care a prezentat cercetările actuale în eliberarea neurotransmițătorilor și reglarea - forței sinaptice, a fost foarte iluminator . Prânzul tip bufet cu sherry a fost o altă ocazie bună de a avea părtășie între noi, precum și de a face noi prieteni printre absolvenții din alte clase.

Cina noastră de clasă a avut loc la Clubul Absolvenților. Jack a distribuit copii ale fotografiilor de la piesa noastră de clasă pentru seniori; fusese o adevărată falsă, iar imaginile au evocat multe amintiri. Întrucât eram un grup mic, a existat ocazia de a circula multe conversații printre noi, bogate în reminiscențe . Am acoperit multe subiecte, de la sublim (minunile medicinei moderne) până la ridicol (versurile cântecului Whiffenpoof). A fost o seară plăcută pentru a fi amintită de mult. A fost, de asemenea, un memento, împreună cu anii care au trecut, pentru ca noi toți să păstrăm legătura.

Bob Owen

1957
a 50-a Reunire

Clasa din 1957 a avut cea de-a 50-a reuniune cu *un* număr record de colegi de clasă care s-au întors – aproximativ 60 la sută din membrii în viață ai clasei. Cu toții ne-am distrat de minune întâlnindu-ne și vorbind unul cu celălalt.

La întâlnirea anuală de sâmbătă dimineața, ne-am bucurat să vedem pe unul dintre membrii noștri, Howard Minners, primind Premiul pentru servicii pentru absolvenți distinși, un omagiu binemeritat pentru munca sa cu fondul pentru absolvenți și clasa noastră de-a lungul anilor.

Mai târziu în acea după-amiază, după poza de clasă de pe treptele de la intrarea în Școala de Medicină care o simulează pe cea făcută acum 50 de ani, ne-am convocat în Sala Beaumont pentru întâlnirea noastră de clasă. Gil Hogan a povestit despre munca sa în calitate de reprezentant al absolvenților la comitetul de educație, politici și curriculum și despre experiențele sale în predarea cursului de abilități clinice. Harry Briggs a povestit de mulți ani de predare a anatomiei. Calvin Bigler ne-a încântat povestind anii săi de practică într-un cadru rural ca „chirurg complet”.

Mai târziu, sâmbătă, ne-am - reunit la casa lui Bill și Priscilla Kissick din Branford pentru cina noastră de clasă, care a fost un mare succes. Dean Alpern și soția lui au venit și au rupt pâinea cu noi, făcând-o și mai specială.

Mai devreme seara a fost oferit un toast cu șampanie de către clasa adunată pentru supraviețuirea noastră și pentru întoarcerea noastră la o școală minunată cu multe amintiri. Ca de obicei, eram fericiți să fim unul cu celălalt.

Gil Hogan

1962
a 45-a Reunire

Sărbătoarea de weekend a reuniunii din 2007 – cea de-a 45-a aniversare a absolvirii Școlii de Medicină din Yale – a fost o combinație clasică a tot ceea ce ne-am fi cerut. Recepția în aer liber de vineri seara pe gazonul de la Harkness Medical Dorm a fost informală, confortabilă și completă, printre altele, cu homar proaspăt delicios și stridii pe jumătate de coajă. Locurile interioare de la Harkness au fost alese de majoritatea, dar câțiva au ales corturile, care s-au dovedit a fi sigure și uscate; de fapt, plăcut.

Bruce Elfenbein și soția Christine, și Joe Ferrone și soția Pat au putut face doar această porțiune de o zi a sfârșitului de săptămână din cauza angajamentelor în altă parte, dar s-au bucurat de seară la fel de mult ca noi ceilalți. Acest grup a fost format din Fred Cantor, Charlie Carl și soția Diane, John și Trudy Harrington, Walt Karney, Manny și Marcia Lipson, Bill și Ann Miller și Dick și Peggy Pschirrer. Mulți dintre noi au avut și plăcerea de a petrece timp în sfârșitul săptămânii cu Stew și Emily Wright, care au fost aici pentru cea de-a 50-a reuniune a Colegiului Yale.

Activitățile de sâmbătă au inclus prelegeri despre cercetarea medicală științifică de prim-plan la Facultatea de Medicină, precum și adresa decanului cu privire la evaluarea sa a școlii de medicină în 2007. Până la urmă, a fost foarte optimist... cel mai mare număr de solicitanți pe an, randament excelent (acceptări) și o dotare în creștere rapidă a școlii de medicină (distinctă de dotarea generală a Universității Yale). El a remarcat în mod specific că sistemul Yale este încă intact, funcționând spre satisfacția continuă a tuturor, cu doar mici modificări în ultimii 45 de ani.

Un moment culminant plăcut pentru mulți dintre noi a fost

sâmbătă seara

cina de clasă ținută la New Haven Lawn Club în sala de mese privată de la primul etaj. La aceasta au participat Fred și Anita Anderson, Dick și Lucie Collins, Arnie și Nancy Eisenfeld, John German și Alan și Rhona Lieberson, în plus față de cei deja menționați.

Mâncarea și vinul au fost destul de bune, serviciul personalului a fost eficient, plăcut și simpatic... dar starea de după cină și comentariile voluntare ale aproape tuturor celor prezenți, bărbați și femei, vor fi amintite mai presus de toate. Căldura prietenoasă și intimă, dar mai ales sinceritatea și candoarea tuturor, au fost remarcabile în discuția despre cariere și vieți de până în prezent. După ce s-a încheiat seara , a existat un sentiment de împreună plăcută, despre care simt că va rămâne mult timp în minte.

Dick Pschirrer

1967
a 40-a Reunire

Din discursul lui William Faulkner de acceptare a premiului Nobel: „... când ultimul ding-dong al fatalității a zguduit și a dispărut de pe ultima stâncă fără valoare care atârnă fără maree în ultima seară roșie și pe moarte, că chiar și atunci va mai fi un sunet: acela al vocii micuțe inepuizabile *a [omului] , încă vorbind."* Pentru *[om's]* put ['67's] și aveți situația așa cum este de fiecare dată când ne întâlnim, simt că ar trebui să spun ceva important - pentru a ne deschide procedurile, dar până când spun „Bine ați venit", nimeni nu ascultă – fiecare este complet cufundat în propriile conversații . Este minunat și ca niciun alt lucru din viața mea.

Printre cei prezenți la cea de-a 40-a reuniune a clasei din 1967 au fost Daniel și Elissa Arons, Mary Williams Clark, Cynthia Rapp Curry, James și Dolly Dineen, Alexander și Trina Dora, James Dowaliby, John Drews cu Janet Eyster, Richard și Lilian Hart, Richard și Carol Heppner, Peter și Maureen Kirkrob, Anthony și Melvy și Galen Herkrob, Robert și Maureen Kirkrob, Lovell, Stephen și Christina Miller, John și Marilyn Pastore, Brian Rigney cu Jessica Coviello, Sidney și Lucy Smith, Helen Smits cu Roger LeCompte, Richard și Caroline Swett, Robert SK Young, Ihorand Areta Zachary și Peter și Ellen Zeman.

Sentimentul de solidaritate dintre cei dintre noi care participăm la reuniunile noastre este într-adevăr remarcabil . Conversația nu începe; pur și simplu continuă acolo unde sa oprit acum cinci ani. Am câștigat mult timp dacă toate clasele DE YSM au această calitate. Acum cred că nu – chiar cred că este special. O dovadă care să susțină acest lucru: Alex Dora a raportat că vineri seara, la coacerea cu scoici, '67 era încă strâns împreună, vorbind, când toți ceilalți plecaseră acasă.

Cina de sâmbătă seara la Mory's a fost foarte frecventată. Singurul defect era că eram în două camere, așa că dacă voiai ca toată lumea să audă ceea ce spui, fie trebuia să stai în prag, fie să spui de două ori. Steve Miller a stat în pragul ușii pentru a raporta că darul nostru de reuniune pentru școală este semnificativ. Peter Herbert nu era în prag când a vorbit pentru el însuși (și pentru noi ceilalți, de asemenea) despre admirația și afecțiunea lui pentru grup, așa că trebuie să fi spus asta de două ori. Peter, trebuie remarcat, a fost onorat de școală cu Distinguished Alumni Service Award — un premiu binemeritat, câștigat prin muncă asiduă și serviciu devotat.

A trebuit să vă spun noapte bună și să plec devreme de la petrecere anul acesta. În timp ce făceam cu mâna și ieșeam, m-am uitat înapoi. Ghici ce. Nimeni nu mi-a observat ieșirea — erau deja complet cufundați în propriile lor conversații. Minunat!

James M. Dowaliby II

1972
a 35-a Reunire

A 35-a noastră reuniune, la care au participat 13 colegi de clasă și doi soți, a fost cu adevărat memorabilă. Așa cum a fost cazul pentru cea de-a 20-a, Jerry și Roz Meyer au găzduit o cină fabuloasă la magnifica lor proprietate de pe malul apei din Guilford. Cina „oficială" de sâmbătă a avut loc la Clubul Quinnipiack.

Au participat Phil Rothfield, care „se relaxează" în practica sa de radiologie și vară pe lacul Bantam. Lenny Cohen își continuă practica cu normă parțială și își petrece, de asemenea, timp ca consultant financiar. Era într-o formă bună ca un pasionat de înot în tură . Era însoțit de soția Linda. Felix Freshwater și-a adus laptopul cu fotografii cu noul hobby de la ora de restaurare. și Louise au patru fii, dintre care unul este un fizician teoretician. Bruce Haak sa retras ca șef de neurologie la Spitalul St. Raphael din New Haven. El și Valerie vară în Connecticut și iarna în Walnut Creek, California . Orleans, Phil Liebowitz, care participă cu Susan, este director de cercetare clinică în anestezie la Spitalul Montefiore din New York și a aspirat recent la golf și pian. Jerry Meyer, care s-a retras din psihiatrie, este un artist experimentat și are o expoziție personală care se deschide la Chelsea anul acesta. Gary Strauss, care participă cu Meda, conduce nava de oncologie la Tufts. Phil Cohen, care participă cu Annie Hall, îi va da în curând o serenată Annei cu noul său pian Steinway. Bob Goodman practică ortopedie în Durango, Colorado. Frank Kahr, care participă cu Katherine, este un canotaj competitiv și a călătorit singur de la Albany la Podul George Washington. John Fulkerson a participat la prânzul de sâmbătă.

Telefonul mobil i-au fost trimise lui Tom Converse în urma scrisorii sale emoționante de regrete și lui Harry Malech, care a avut un discurs principal la Seattle.

Au fost inițiate planuri pentru o recrutare majoră de participanți la următoarea 40-a noastră.

Bruce Haak

1977
a 30-a Reunire

Vremea din New Haven vineri, 1 iunie și sâmbătă, 2 iunie, a cooperat frumos, permițând unui grup mai mic, dar plin de energie, de membri ai clasei 1977 să se adune, să facă schimb de știri și să accepte schimbările și creșterea de pe Cedar Street, restul campusului Yale și centrul orașului New Haven în general. Îi datorăm mulțumiri speciale lui Bob Hand, care a creat un site web și un depozit pentru știrile de clasă, biografii și fotografii, și lui Ricky Schneider, care a comunicat cu pricepere primirea de noi informații în timp aproape real în săptămânile și lunile care au precedat reuniunea noastră. Toți colegii și prietenii sunt bineveniți să ne viziteze site-ul, *yale.medlung.com;* faceți clic pe vulpe, introduceți ID-ul de utilizator *harkness* și parola *esophagocse.*

Pe lângă golf, excursii, prelegeri și evenimente similare, Alan Penziner a povestit o aventură întâmplătoare sâmbătă cu alți colegi de clasă la Biblioteca istorică, unde unul dintre bibliotecari l-a dus pe el și grupul său într-un birou secundar puțin cunoscut, care adăpostește artefacte și cărți din colecția personală a lui Harvey Cushing. - weekendurile ulterioare de reuniune.

Cina noastră de clasă a avut loc sâmbătă seara la Sage (fostul Chart House), chiar pe apă, la capătul Howard Avenue, cu vedere la Long Island Sound și la intrarea în portul New Haven. În timpul turului bibliotecii din acea după-amiază, unii colegi de clasă au reușit să recupereze copii ale fotografiilor individuale originale ale clasei noastre (toamna anului 1973), pe care le-au adus și le-au distribuit la cină, amintindu-ne de colegii de care nu mai auzisem de ceva vreme; de cât de puțin ne schimbasem cu adevărat cei de la reuniune; și poate cel mai important, despre cât de trecătoare a fost perioada dintre 1973 și 2007.

Au participat pentru tot sau o parte a weekendului: Marcia Clark Arem, Wayne Barber și Sharon Nelson-Barker, Diane Barnes, Harriet Comite și Alan Geltman, Alissa și Jim Fox, Julia Frank, Attilio Cranata și Claudia Dinan, Bob Hand și Marianne Lynch, Bob Mitchell, Alan Penziner și Paula Cohen, Steven, Rachel, Wendy, Schinder și Rickman. Gail Sullivan, Polly Thomas și Rick Bell și Sharon Weinstein.

Attilio V. Cranata

1982

a 25-a Reunire

Douăzeci și șase dintre noi ne-am adunat pentru a sărbători cea de-a 25-a aniversare de la absolvirea facultății de medicină și pentru a ajunge din urmă cu călătoriile vieții în și în afara medicinei.

Jim Reinprecht a sosit cu mai multe copii ale fotografiilor noastre din prima săptămână de facultate de medicină. Acordul general a fost că arătăm cu toții mai bine acum decât atunci! Jim practică medicina internă în Abington, Penn. Câțiva oameni au parcurs mii de mile pentru a împărți weekendul. Fred Drennan și Terry Massagli au primit premiul pentru că au venit cel mai departe, din Seattle, unde Fred practică gastroenterologie după o incursiune în administrarea sănătății , iar Terry este la facultatea de medicină de recuperare pediatrică a Universității din Washington . Augusta Simpson Roth și soțul ei, Bruce, au zburat din Arizona. Gus a început ca obstetrică/ginecologică, dar Bob Rohrbaugh, care conduce studiile medicale pentru departamentul de psihiatrie din Yale, a convins-o să schimbe specialitatea, iar acum se bucură de practica ei în psihiatrie. David ColdsteIn și fiul său în vârstă de 6 ani au venit din New Mexico, unde practică anestezie. Gary Carshfield ne-a trimis o biografie pe care să o citim din California, unde este patolog. Bert Ungricht a venit din Salt Lake City, unde este în cabinet privat în mologie oftalmologică. Bert a adus vești despre

Don Stromquist, care se află și el în Salt Lake City și practică reumatologie.

Patty Kellner a fost la New Haven sărbătorind cea de-a 30-a reuniune la Yale College și ni s-a alăturat vineri seară. Ea lucrează în cabinetul de familie în Cleveland, Ohio. Paula Braverman se află, de asemenea, în Ohio, după ce s-a mutat la Cincinnati cu câțiva ani în urmă pentru a deveni director de programe comunitare în divizia de medicină pentru adolescenți de la Spitalul de Copii din Cincinnati. Michael Katz (proaspăt căsătorit în aprilie) a sosit din Boca Raton, Florida, unde practică radiologie pediatrică. Michael a adus vești despre alți doi colegi de clasă din Florida: Henry Stern este și radiolog în Wallington și Peter Namnum este pneumolog în comitatul Broward. Vangy Franklin a venit din Louisiana, unde este șef al serviciilor clinice și al sănătății angajaților pentru orașul New Orleans. Vangy a supraviețuit ravagiilor uraganului Katrina și intenționează să rămână în oraș pentru a ajuta la îmbunătățirea asistenței medicale.

În partea de est a țării, Pat Toth practică radiologia la Spitalul Hackensack din New Jersey. Pat ne spune că Steve Resnick este medic dermatolog în Cooperstown, NY, și că Ron Voit este în Hilo, Hawaii, practică ob-ginecologie. Michael Carty a coborât cu mașina din Boston, unde practică medicina internă la Harvard Student Health Services. Duncan Wright ne-a distrat la cina de sâmbătă seara cu o scenetă memorabilă despre un far – trebuia să fii acolo – potrivit locației sale din Maine, unde practică psihiatrie . Bill Sikov locuiește în Providence, RI, predă la Brown, practică oncologia adulților și efectuează cercetări clinice în cancerul de sân. Bill a adus vești despre Joyce O'Shaughnessy, care locuiește în Dallas și lucrează pentru US Oncology, concentrându-se în primul rând pe studiile clinice pentru cancerul de sân. Jeff Tepler este, de asemenea, hematolog-oncolog la New York-Presbyterian/Weill Cornell. Jeff îl vede pe Jose Guillem, care este chirurg colorectal la Memorial Sloan-Kettering. Steve Gore este, de asemenea, hematolog-oncolog la facultatea Johns Hopkins, specializat în leucemie la adulți. Steve a avut vești despre Risa Chait Jampel, care practică dermatologia în Baltimore, și despre John Younger, care este specialist în geriatrie în Seattle. Philip Sager s-a întors pe Coasta de Est. Phil sa mutat din California pentru a deveni director de cercetare cardiovasculară la AstraZeneca. Kamau Kokayi practică medicina holistică, inclusiv acupunctura, homeopatia, kinesiol - ogie aplicată și plante medicinale, în clinica sa din New York City. Stephanie Wolf Rosenblum a sosit din New Hampshire, unde este ofițer medical șef la Southern New Hampshire Medical Center din Nashua. Jessica Herzstein a venit din Philadelphia. Jessica sa pregătit în medicina muncii și este în prezent director medical al Air Products and Chemicals, o companie globală cu sediul în Allentown, Penn. Jessica ne spune că Troy Brennan este acum director medical al Aetna și locuiește în Boston. Jessica o vede și pe Sylvia Beck, care practică oftalmologia în Philadelphia. Katalin Roth a trimis o salutare clasei de la Washington, DC, unde este directorul de divizie de geriatrie și medicină paliativă la Universitatea George Washington. Jane Cross practică pediatrie în Holyoke, Mass. Jane ne spune că Kate Albert și Hugh Hemmings lucrează în Manhattan, unde locuiesc cu fiica lor. Daphne Hsu se află și în New York City, unde este la facultatea Columbia de cardiologie pediatrică. Daphne a auzit recent de la Mary van der Velde, care este și medic pediatru auto la Universitatea din Michigan. Daphne a adus și o salutare de la Muriel Cyrus, care practică medicina de urgență în Vermont.

Apoi sunt aceia dintre noi care cumva nu au părăsit New Haven. Câțiva membri ai clasei noastre predau de fapt cele mai noi generații de studenți la medicină din Yale. Stuart Gardner are un pediatru comunitar solo

practică în zona New Haven. Bob Rohrbaugh este șef asociat de psihiatrie la VA Connecti cut Healthcare System din West Haven, precum și directorul de formare psihiatrică menționat mai sus la Yale. Carrie Redlich este profesor de medicină în medicina muncii la Yale și încă joacă fotbal. Lynn Tanoue este director medical de oncologie toracică și șef de secție interimar în divizia de medicină pulmonară și de îngrijire critică la Yale. Aceia dintre noi de la facultatea din Yale cred că clasa din 1982 ar putea fi interesată să știe că clasa din 2009 a omis la fel de multe prelegeri anul acesta precum am făcut-o când repetam spectacolul din anul doi! Lynn și Daphne au auzit în sfârșit de la Colin Lee, care practică cardiologia intervențională între drumeții, caiac și alpinism în Idaho. Lynn a primit și un cal! recent de la David August, care practică medicina internă la Harvard Community Health din Boston și aude că Paul Sylvan este în viață și sănătos, practică - radiologia și joacă golf în San Diego.

Am luat un moment ca grup pentru a reflecta la moartea a trei dintre colegii noștri de clasă – David Sears, Tom Brennan și, cel mai recent, Saul Sadka. De asemenea, vrem să-i transmitem sincere simpatii lui Victor Perez, care practică psihiatrie în Guam, care și-a pierdut fiica în comă osteosarică - anul trecut. Aceste pierderi ne amintesc că viața este scurtă și trebuie trăită la maxim și că ar trebui să sărbătorim familia și prietenii des și cu bucurie. Reuniunea a fost un moment minunat pentru a fi din nou împreună chiar și pentru câteva ore, pentru a ne aminti, pentru a împărtăși povești de viață și pentru a râde.

Lynn Tanoue

1987

a 20-a Reunire

Reuniunea clasei din ’87 a fost o șansă de a călători înapoi la New Haven din Orlando, Fla., pentru a-i vedea prieteni vechi, mulți dintre care acum sunt în locuri noi. Joe King și Amy Justice s-au întors în comunitatea Yale și ambii lucrează la sistemul de sănătate VA Connecticut din West Haven. Ken și Debby Newhouse au călătorit din Idaho cu cei trei copii ai lor pentru reuniune și pentru a vizita colegiile din New England. Bob Malison și Gene Vining rămân fericiți în New Haven și s-au oprit la clambake. Am văzut-o și pe Diane Louie la clambake. Mike Solon a făcut turul pe jos al campusului. Matt Miller ne-a surprins venind sâmbătă seara la cina clasei de la Graduate Club. Matt fin isi termina DOCTORATUL. în sănătatea publică și face cercetări la Harvard. Lisa Cairns a lucrat la CDC din Atlanta, dar se pregătește să plece pentru o perioadă de câțiva ani la Beijing. Cina la Graduate Club a adus mai mulți colegi de clasă, inclusiv Leslie Vogel, Kristen Mertz, David Ives și Ian Chandler. Ian lucrează mai degrabă pe Wall Street decât în lumea medicinei. Am luat-o din urmă cu Lisa Straus, care spune că este „medic de țară” care practică îngrijirea primară într-un cadru rural... și iubește asta! Deși mulți dintre clasele au avut probleme să ajungă la cea de-a 20-a reuniune, ne pregătim pentru o prezentare puternică la cea de-a 25-a reuniune din 2012!

Barry Weinstock

1992

a 15-a Reunire

Bună ziua, clasa de medicină din 1992! Pentru cei dintre voi care nu pot participa la cea de-a 15-a noastră reuniune, iată cele mai recente informații despre participanți:

Mike și Nancy Girardi au cinci (da, CINCI) băieți. Oricine nu poartă un beeper fierbinte sau cu patru sau mai puțini copii care au ratat reuniunea chiar nu are nicio scuză valabilă. Cinci băieți – totuși atât Mike, cât și Nancy par chiar mai tineri decât la facultatea de medicină în urmă cu 15 ani. Hei, Mikey, împărtășește câteva secrete de dermatologie Yale cu unul dintre colegii tăi de clasă care se încrețesc și șifonează (un urolog anonim, căsătorit cu trei copii, care locuiește și lucrează chiar în afara Bostonului).

Practic, fără excepție, cei prezenți la reuniunea noastră păreau sănătoși și entuziaști ca întotdeauna, în ciuda eforturilor depuse de sistemul nostru de sănătate. Claudia Reynders (radiolog), care se află în centrul unui grup mare și excelent de radiologie de pe North Shore din Boston, a fost însoțită de soțul ei Chat și de fiul și fiicele lor gemene . Annie Egan (pediatrie) a fost în oraș cu soțul ei, care a participat și la reuniunea lui de licență, și cu *cei doi* seturi de gemeni ai lor. Annie, care duce o viață altfel sănătoasă în Jacksonville, Fla., purta o cârjă temporară câștigată după un incident cu un prieten ecvin.

Din păcate, ortopediștii Tobenna „diet-me- tell-u-some-thin”’ Okezie, Evan Fischer și Chai Kulsakdinun nu fac picioare. (Ei bine, cel puțin nu la reuniuni). Tobenna și Evan, care practică amândoi solo în New Jersey, au fost însoțiți de soțiile lor. Nu am primit prea multe vești de la Tobenna, care și-a urmărit fiul și fiica peste gazonul Harkness pentru cea mai mare parte a serii. Spre surprinderea mea , Chai, care este la facultate la Montefiore, și Lawrence Gardner (hematologie), care s-a mutat de la Hopkins la NYU, nu se întâlnesc niciodată în New York City. Cred că nu este atât de uimitor când te gândești că lucrează în diferite departamente. De asemenea, Lawrence a menționat ceva despre petrecerea unui timp destul de mare la Bellevue, în special în unitatea închisorii.

Nate Schmiechen (medicină de urgență), după ce a făcut o lungă expediție din orașele gemene, a organizat un ceai înainte de reuniune (OK, petrecere de bere) la Newton, Massachusetts. În imposibilitatea de a face călătoria la New Haven, dar prezenti joi seara au fost Fred Welt (cardiogie) și Dan Solomon (reumatologie), ambii reparând vieți prin Spitalul Brigham și Women's Hospital. Soția lui Nate, Malinda, a terminat facultatea de drept și acum pledează pentru drepturile omului. Fetele lor gemene au acum 12 ani! Am condus la întâlnirea cu Nate, care rămâne un maestru al inteligenței și al perspicacității.

La scurt timp, Tom Davenport (chirurgie plastică) a plecat cu mașina din Long Island, unde este vicepreședinte și în curând președinte al unui grup mare. Când nu se bucură de viața socială DIN NEW YORK , el dedică o bună parte din timp personal în Lumea a Treia ca chirurg voluntar la Interplast. Ross Zbar (chirurgie plastică) este și el voluntar pentru Interplast, dar acum locuiește în New Jersey. Du-te Tom și Ross! Suresh Kame (Gl) și soția și copiii au participat și ei la cina de sâmbătă seara la Graduate Club, făcând călătoria din Alabama.

Robin Goldenson (alias B00B00) și Elizabeth Mullen (alias Betsy) au sosit împreună la cina de clasă , o negare flagrantă a pericolelor - autostopul. M-aș aștepta la un comportament mai responsabil de la doi medici importanți din Boston, fiecare dintre ei fiind mamă a trei copii. Robin, radiolog la Brigham and Women's Hospital, are două XX și un XY; iar Elizabeth, medic oncolog pediatru la Spitalul de Copii din Boston (CHB), are trei XX. Mustafa Sahin (neurologie pediatrică), tot la CHB, are un laborator activ de cercetare unde studiază scleroza tuberoasă pe lângă responsabilitățile sale clinice. Și-a împărțit timpul reuniunii cu reuniunea de licență a soției sale undeva pe York Street. Au copii și locuiesc în afara Bostonului.

Ne-am întâlnit cu Nancy Harthun (chirurgie vasculară) și familia ei, care participau la reuniunea de licență. Ea trăiește fericită în Charlottesville, Virginia și este membru al facultății la UVA.

Sper că toată lumea este bine. Fă-ți planuri pentru data de 20!

Mat Massicotte

1997

a 10-a Reunire

Clasa din 1997 a avut o prezentare grozavă pentru cea de-a zecea reuniune, inclusiv ceea ce părea a fi aproximativ 59 de copii cu vârste cuprinse între 0 și 6 ani. Homarii și stridiile i-au încântat pe cei de la coacerea cu scoici, inclusiv pe Julie MacRae, din suprafața ei de plastic.

clinică de medicină în Delaware și Jaimie (terminând ceea ce ne asigură că este ultima sa părtășie) și Amy (unul dintre câțiva pediatri fericiți prezenți) Nathan din Cincinnati. Max și Rachel (Rapaport) Kelz și-au adus puii, inclusiv viitorul luptător de aligator Zeke, din Philly, unde Max este acum plătit pentru a adormi oamenii, iar Rachel lucrează și predă în sala operatoria. Dan și Lesley Wolf au venit și ei din Philadelphia cu copii adorabili. Brigitte Kerpsack, proaspăt premiată la pediatrie din New YORK , a venit din New York, la fel ca Tony și Juliet Aizer cu munchkin în cârpă, Nina și Lou Fisher și chiar și neurochirurgul ocupat Nirit Weiss. Jason Cold a participat împreună cu soția Ann, în timp ce fostul scrimă de clasă mondială James Boren - continuă să arate că stăpânește toate obiectele ascuțite în timp ce le-a oferit colegilor de clasă povești despre noi tehnici urologice. Jim și Eileen O'Holleran au adus unul dintre cei trei copii din Massachu , în timp ce Dan (MED '98) și Barb McGee Coughlin și-au adus pe cei doi din Rhode Island. Matt Klein și Bob și Andrea Kalus din Seattle și Jerry O'Regan din Boston nu au putut decât să se minuneze de colegii lor fertili.
Jon Crauer, Eric Fan, Kristina Crothers și Mark Skirgaudas ne-au distrat cu povești despre isprăvile lor în și în jurul zonei New Haven. Sarah Nikiforow a reușit să se desprindă de spitalul Yale-New Haven spre sfârșitul cinei pentru a arăta fotografii cu propriul ei copil frumos. Grupul a terminat sâmbătă seara la Richter's, luptându-se să găsească sinonime nefolosite pentru cuvântul „copil”.

2002

a 5-a reuniune

de cinci ani din clasa din 2002 a fost un succes uluitor! Premiul pentru cea mai lungă distanță parcursă îi revine Kinari Webb, care a venit din West Kalimantan, Indonezia, unde lucrează la o inițiativă de conservare a sănătății și a mediului pentru Health in Harmony (www. healthinharmony.org). Premiile pentru cea mai scurtă distanță revin Anna Gibb Hallemeier, Anita Karne și Alison Norris, care au venit din New Haven. Anna și soțul ei , Pete, au o fiică, Nola, care are aproape 3 ani; și un fiu, Nicholas, care s-a născut în septembrie 2006. Anna lucrează ca medic/medicament la Spitalul Waterbury. Anita este profesor asistent de medicină la propriul nostru spital Yale-New Haven. Ea a participat la întâlnirea cu soțul Mehul Dalal. Alison se pregătește să absolve YSM cu clasa 2008. După o perioadă de 10 ani ca studentă la medicină la Yale, ea va părăsi New Haven cu un doctorat, un DOCTORAT și trei copii — Maggie, Franklin și Solomon (să nu mai vorbim de soțul ei mereu distractiv, Dodie McDow).

Scott Berkowitz și soția Lesley Farby au călătorit din Baltimore, unde Scott se pregătește să-și înceapă bursa de cardiologie la Johns Hopkins. În ciuda faptului că era post-apel de la MICU, Scott a reușit să ia parte la toate festivitățile. Tot din Baltimore, John Koo este pe cale să-și finalizeze rezidențiatul de oftalmologie la Johns Hopkins. El plănuiește să petreacă anul viitor ca consultant înainte de a începe o bursă de oculoplastică la Johns Hopkins.

Premila Bhat și soțul Kiran Mandrekar au făcut călătoria din Manhattan. Prem este bursier în nefrologie la Columbia. George Lui și soția Vanessa au completat contingentul din New York . George este bursier de cardiologie la Columbia și plănuiește o carieră în bolile cardiace congenitale la adulți.

Deb Smith a venit la New Haven din Michigan cu trupa soțului Daniel Buday. Deb este un medic primar în cabinet privat. Cuplul are o fiică de 5 ani, Emma, care avea lucruri mai bune de făcut decât să ia cina cu o grămadă de doctori.

Contingentul din Boston i-a inclus pe Karen Thomas și Mike Rothenberg, care au fost însoțiți de adorabila lor fiică, Jane, în vârstă de 4 săptămâni. Karen finalizează o bursă de cardiologie la Beth Israel-Deaconess și plănuiește o a doua -navă în electrofiziologie cardiacă. Eileen Scully, căreia i s-a permis să părăsească spitalul pentru câteva ore scurte pentru a participa la reuniune, este pe cale să finalizeze un stagiu medical la Brigham and Women's Hospital. Ea plănuiește o carieră în boli infecțioase .

Margaret Bourdeaux își termină -rezidențiatul în medicină și medicină și va începe o bursă în sănătatea femeilor la nivel global la Harvard. Ea și soțul David Charbonneau au două fiice frumoase, Stella, născută în noiembrie 2005 și Aurora, născută în mai 2007. Tracey Cho și soția sa, Josalyn, au fost, de asemenea, prezenți. Tracey este rezident șef de neurologie la spitalele Massachusetts General și Brigham and Women. El plănuiește să finalizeze o bursă în boli neuro-infecțioase la Massa Chusetts General. Au participat și Andrew Norden și soția Pamela. Andrew este pe cale să înceapă un loc de muncă ca medic neuro- oncolog la Dana-Farber Cancer Institute și Brigham and Women's Hospital.

Copreședintele social Reunion, Jackie Park, nu a putut participa, deoarece studiază soluții de rehidratare orală pentru copiii din India cu diaree infecțioasă. Ea a cerut ca 75 de scoici liofilizate să fie trimise prin poștă direct de la clambake la casa ei din Vellore, India.

Vă așteptăm cu drag la reuniunea noastră de 10 ani!

Andrew Norden

O alumnă PA îi servește pe cei care au slujit

Amanda Turner Magee ajută veteranii răniți din Irak și Afganistan în recuperarea lor.

Câți absolvenți ai programului Physician Associate primesc vizite la locul de muncă din partea senatorilor americani, a secretarului apărării și a președintelui George W. Bush?

Pentru Amanda Turner Magee, PA-C, MMSC. '03, este o întâmplare frecventă la Centrul Medical al Armatei Walter Reed, unde este asistent medic pentru îngrijirea pacientului cu amputații și leziuni provocate de explozie în Departamentul de Medicină Fizică/Reabilitare. Face parte dintr-o echipă care are grijă de soldații răniți care se întorc din Irak și Afganistan. Această echipă include fiziatri, chirurgi, asistenți medicali, terapeuți fizici și ocupaționali, asistente medicale, protezători, asistenți sociali și psihologi.

„Funcţionarea medicinii militare şi logistica care implică tratarea soldaţilor răniţi de luptă sunt lucruri noi pe care le învăţ", a spus Magee, care a lucrat

Amanda Turner Magee works with wounded veterans at Walter Reed Army Medical Center.

anterior într-o cameră de urgență din Pennsyl Vania și a fost tehnic de terapie fizică înainte de a veni la Yale. Cu toate acestea, fiind o unitate de predare mare, Reed seamănă cu „marile spitale academice prin care am făcut rotații la Yale". Dar în slujba ei actuală, „... suntem adesea în ochii publicului".

Politicienii, liderii militari și celebritățile vizitează adesea soldații de la Walter Reed. „Președintele vine la fiecare câteva luni, uneori complet neanunțat", a descoperit Magee. „O vizită anume a fost anunțată pentru că el prezenta Purple Hearts, unele pacienților pe care i-am tratat. Am fost selectat să particip la ceremonie și la întâlnirea informală în care a vorbit individual cu destinatarii și alți pacienți. Câteva săptămâni mai târziu, Casa Albă mi-a trimis o fotografie a președintelui, a pacientului meu, a soției pacientului și a mea. A fost o surpriză minunată."

Departamentul ei are în medie 15 până la 25 de pacienți internați, transportați de MedEvac de două ori pe săptămână de la un spital din Germania la

în apropiere de baza Andrews Air Force. Majoritatea pacienților au fost implicați într-un anumit tip de explozie. „Un pacient amputat care nu necesită asistență medicală este de obicei admis la serviciul nostru la aproximativ o săptămână de la data accidentării sale. Au multiple probleme medicale, inclusiv infecții, leziuni ortopedice și adesea sindroame dureroase severe”, a spus Magee. „Oferim îngrijire medicală generală, inclusiv tratarea infecțiilor și a cheagurilor de sânge, îngrijire pre și postoperatorie, gestionarea durerii și îngrijirea rănilor. ... Le inițiem procesul de dezintoxicare, inclusiv educarea pacientului și a familiei, și supraveghem progresul lor în terapie pentru a-și stabili planurile de dezintoxicare pe termen lung.” Comorbiditățile pacienților includ adesea pierderea vederii; leziuni ale creierului sau ale măduvei spinării; fracturi; leziuni nervoase sau vasculare severe; și tulburarea de stres post-traumatic.

„Majoritatea pacienților noștri se adaptează remarcabil de bine. Ei au un sprijin excelent aici în PT, OT și proteze, înconjurați de soldați care au aceeași vârstă cu răni similare”, a spus Magee. „Când sunt suficient de bine pentru a-și părăsi camerele și pentru a se implica mai mult în dezintoxicare, se îmbunătățesc din punct de vedere psihic , simt că fac parte din nou dintr-un grup și văd progrese.”

În primele lor pauze prelungite acasă, pacienții se confruntă dintr-o dată cu realitatea vieții civile ca amputat. „Încercăm să anticipăm [dificultățile fizice și adesea emoționale cu care se vor confrunta după externare] și să îi ajutăm să trimită pacienții acasă cu un plan – cum ar fi un loc de muncă sau o înscriere la facultate – așa că, în mod ideal, după luni de dezintoxicare, ei știu ce vor face dacă vor ieși din armată”, a spus Magee.

Inițial, o serie de articole din *Washington Post* din februarie, care subliniau

neglijența și deficiențele în tratamentul - pacienților ambulatori la Walter Reed, nu au afectat echipa lui Magee. „Simt cu adevărat că pacienții primesc îngrijire foarte bună aici. Avem un program cuprinzător de dezintoxicare a amputaților care se concentrează pe readucerea pacienților la cel mai înalt nivel posibil de funcționare. Unii merg la maratoane, fac parașutism și revin la serviciul activ”, a spus Magee. Cu toate acestea, din moment ce atenția presei asupra dificultăților de la Walter Reed și demisiile oficialilor cheie, un accent recent acordat la nivelul întregului spital pe problemele administrative o ține mai ocupată ca niciodată. „Urmăm noi politici atunci când devin ambulatori. Facem o treabă mai bună de a le urmări după externare și de a ne asigura că pacienții [continuă] să primească și asistență pentru sănătate mintală .”

Mary L. Warner, MMSC., PA, DECAN asistent și director de program al programului Physician Associate de la Yale, și-a amintit că Turner s-a remarcat în timpul pregătirii clinice. „Ea a demonstrat relații excelente cu pacienții și personalul, ceea ce probabil a fost crucial în munca ei la Walter Reed. Sunt sigur că pacienții beneficiază de amploarea bazei ei de cunoștințe și de entuziasmul real pentru a oferi îngrijiri medicale remarcabile.”

Experiențele ei au creat legături profunde între Magee și pacienții ei. Magee simte că „devine angajată în îngrijirea sănătății veteranilor. Mi-ar plăcea să rămân în ea – este un privilegiu să fiu implicat în viața oamenilor într-un moment ca acesta, să-i pot ajuta. Pacienții sunt minunați și este foarte plină de satisfacții.”

— *Carol Milano*

Un medic american găsește acasă pe malurile opuse ale Oceanului Pacific

Alice Shepard Cary, MD '45, ns '47, își amintește că stătea pe un tatami făcut din paie țesute, cu picioarele ascunse sub ea, în casa unui pacient din Kyoto, Japonia, la începutul anilor 1950. În timp ce lumina pătrundea ușor prin pereții translucizi de hârtie washi, ea și-a ținut mâna în timp ce se pregătea să introducă un ac atașat la o - mașină de pneumo-torax între coastele tinerei femei întinse pe un futon. Atentă să nu pună plămânul fetei, Cary a injectat aer între plămân și peretele toracic până s-a simțit încrezătoare că a prăbușit cavitatea din plămânul tinerei, rugându-se să o salveze pe fată de un caz fatal de tuberculoză.

Cary a tratat mai mulți pacienți cu tuberculoză timp de 48 de ani ca misionar medical la Kyoto. Înainte ca streptomicina să ajungă în acest colț al lumii, la mijlocul anilor 1950, tratamentul obișnuit pentru cavitățile tuberculoase a fost colapsul plămânului infectat pentru a-l „odihnește”, astfel încât leziunile să se poată vindeca, sau pentru a-l îndepărta chirurgical – adesea folosind doar anestezice locale . La fel ca părinții și bunicii ei înaintea ei, pasiunea de-a lungul vieții a lui Cary a fost să-i vindece pe bolnavi și să aibă grijă de alții, în conformitate cu credința ei protestantă.

Născută în iunie 1920, Cary și-a petrecut primii 14 ani în Turcia, unde tatăl ei, Lorrin A. Shepard, MD, sur geon și absolvent al Colegiului Yale în 1914, a fost director al Spitalului American din Istanbul. Cary a venit în Statele Unite în 1934 pentru a urma liceul

în Massachusetts și a continuat studiile pre-medicine la Wellesley College.

În acest timp, săgeata lui Cupidon a lovit. Obiectul afecțiunii ei a fost Otis Cary, frumosul coleg de cameră al fratelui ei la Academia Deerfield. Născut la Kyoto, Otis a fost și copilul și nepotul misionarilor. Când a început al Doilea Război Mondial, Otis a părăsit Colegiul Amherst pentru a se alătura Marinei și a fost repartizat într-un lagăr DE PUȘCĂRIE din Pearl Harbor, unde, datorită fluenței sale în limba japoneză și a naturii sale amabile, a devenit ofițerul executiv al interogatoriului. Alice și Otis s-au căsătorit în decembrie 1944.

Între timp, Alice a fost una dintre cele trei femei dintre cei 56 de bărbați din clasa 1945 a Școlii de Medicină din Yale. Amintirile ei din acea vreme nu sunt decât încântătoare. Ea se grăbește să sublinieze că nu a suferit nicio discriminare din cauza sexului, fie din partea profesorilor, fie a colegilor ei de sex masculin. „Cei puțini profesori care au folosit sarcasmul ca instrument de predare au fost la fel de sarcastici cu bărbații ca și cu femeile”, spune ea.

Alice Shepard Cary was one of three women in the medical school's Class of 1945. After a residency at Yale she and her husband moved to Japan, where she spent 48 years as a physician.

După război, Otis s-a întors la Amherst, apoi a început studiile postuniversitare în istorie la Yale. Între timp, Alice a fost stagiar și asistent rezident la Spitalul New Haven. În 1947, cuplul s-a stabilit în Japonia, unde Otis fusese trimis de Colegiul Amherst să predea studii americane la Universitatea Doshisha din Kyoto. Alice a început să lucreze în centrul de sănătate al studenților. Cei doi locuiau în Amherst House, un mic cămin din campus unde au făcut legătura între culturile occidentale și cele orientale în următoarele patru decenii.

Primii ani în Japonia au fost dificili , deoarece Alice s-a luptat cu limba și a încercat să transforme cartofii deshidratați, ouăle și spam-ul în mese apetisante. În 1957 s-a alăturat Spitalului Baptist din Kyoto, unde a văzut pacienți, aproximativ jumătate dintre ei japonezi și jumătate străini. În ciuda faptului că era medic occidental în Asia, a avut puține dificultăți în îngrijirea pacienților și spune că nu a primit niciodată reacții negative de la pacienții ei japonezi.

„În primii ani au existat multe cereri de medicamente care nu erau încă disponibile în Japonia”, a spus ea. „Le -am putut, și am făcut, să le comand din Statele Unite, dar aveam doar fonduri limitate, așa că a trebuit să dezamăgesc majoritatea pacienților.” Ea a lucrat, de asemenea, cu jumătate de normă tratând pacienți în ambulatoriu la Institutul Louis Pasteur și a crescut patru copii, dintre care trei au soți japonezi.

Alice s-a retras din spital în 1993 și s-a întors în Statele Unite în 1996 cu Otis, care începea să sufere de boala Alzheimer. Otis a murit de pneumonie în aprilie 2006. Alice, care locuiește în Oakland, California, se întoarce în Japonia cel puțin o dată pe an pentru a-și vizita doi dintre copiii ei care încă locuiesc acolo. Ea a făcut parte din consiliul de administrație al capitolului East Bay al Asociației Națiunilor Unite din America, o organizație care se străduiește să susțină principiile ONU prin educarea și mobilizarea americanilor. „Vreau să susțin ONU pentru că, la fel ca mine, încearcă să aibă ochii pe întreaga lume și aș dori ca Statele Unite să afle mai multe despre bunăstarea restului planetei noastre și să fie mai preocupate de aceasta.” De asemenea, reușește să-și viziteze colega de cameră din Yale, Louise Burr Albulet, o dată sau de două ori pe an.

Alice spune că scopul ei de-a lungul vieții a fost să „iubească lumea și pe toți cei din ea – chiar și pacienții și rudele dificile . Nu am avut un succes total.” Dar, din nou, ea spune: „Un obiectiv demn este întotdeauna dincolo de atingerea cuiva.”
—Kara A. Nyberg

Chipuri Familiare

Ai un coleg care face diferența în medicină sau sănătate publică sau a urmat un drum neobișnuit de când a părăsit Yale? Ne-ar plăcea să aflăm despre absolvenții Școlii de Medicină, Școlii de Sănătate Publică, Programul de Asociație de Medici și programele de doctorat, burse și rezidențiat ale școlii de medicină. Trimiteți-ne o linie la ymm@yale.edu sau scrieți la Faces, *Yale Medicine,* 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511.

Maxine Singer Lee Goldman Bonnie Kerker

194OS

Irving G. Rudman, MD '47, a primit Silver Cross Sehring Medalia de Excelenta pentru asistenta medicala in decembrie de la Silver Cross Foundation din Joliet, III. Rudman, un chirurg, s-a pensionat în 1996, după 42 de ani de muncă la Spitalul Silver Cross din Joliet. În calitate de vicepreședinte pentru afaceri medicale la spital, Rudman a avut un rol esențial în formarea celui mai mare sistem de paramedic din stat.

195OS

Maxine F. Singer, Ph.D. '57, - președinte emerit al Instituției Carnegie din Washington, DC, a primit în aprilie medalia de bunăstare publică, cel mai prestigios premiu acordat de Academia Națională de Științe. Medalia este prezentată anual pentru a onora utilizarea extraordinară a științei pentru binele public. Singer va primi premiul pentru furnizarea de lider inspirat și eficient în știință și relația sa cu educația și politica publică. Singer este un pionier în biologia moleculară și lider în politica științifică, care s-a ocupat de multe dintre problemele cheie de astăzi. Ea a promovat cauza femeilor și a minorităților în știință , încurajând accesul egal la educație și la oportunități de carieră și a lucrat neobosit pentru a îmbunătăți educația științifică.

196OS

Norman C. Fost, MD '64 MPH, profesor de pediatrie si bioetica la Universitatea din Wisconsin Scoala de Medicina si Sanatate Publica, a primit doua premii onorand realizarile sale in etica biomedicala si protectia cercetarii umane. Fost a acceptat Premiul Patricia Price Browne pentru etică biomedicală în februarie 2007. Premiul, aflat acum în anul de fondare, este susținut de Institutul de Cercetare Medicală pentru Copii și administrat prin Universitatea din Oklahoma Colegiul de Medicină. La sfârșitul anului 2006, Fost a primit Premiul pentru Excelență în Protecția Cercetării Umane, creat de Institutul pentru Îmbunătățirea Sănătății, o organizație caritabilă nonprofit. Acest premiu pentru succesul vieții recunoaște excelența în promovarea bunăstării oamenilor care participă la cercetare.

197OS

David Adler, MD '73, profesor de psihiatrie și medicină la Tufts University School of Medicine (TUSM); psihiatru senior la Centrul Medical Tufts-New England (T-NEMC); om de știință principal la Institutul de Sănătate, Institutul de Cercetare Clinică și Studii de Politică în Sănătate; și Directorul de Cercetare a Serviciilor de Sănătate Mintală la T-NEMC, a fost distins cu Premiul TUM PENTRU Facultate Distinguished pentru 2006. Premiul recunoaște - cadrele didactice care au adus - contribuții remarcabile la școala de medicină în predare, burse și servicii pentru viața academică TUSM , pacienți și asociați.

Lee Goldman, MD '73, MPH '73, vicepreședinte executiv al Universității Columbia și decan al Colegiului Medicilor și Chirurgilor din cadrul Universității Columbia, a primit în 2007 Premiul Memorial John Phillips de către Colegiul Medicilor din America în aprilie. Premiul este acordat pentru munca remarcabilă în medicina clinică. Goldman a fost, de asemenea, onorat de Asociația Americană a Inimii (AHA). Aha Quality of Care and Outcomes Outstanding Achievement Award a fost prezentat la Forumul științific AL AHA privind calitatea îngrijirii și cercetarea rezultatelor în bolile cardiovasculare și accidentul vascular cerebral din Washington, DC, pe 9 mai .

199OS

Bonnie D. Kerker, MPH '95, PH.D. '01, sa căsătorit la New York în martie cu Peter J. Ephross. Kerker este comisarul asistent al serviciilor de epidemiologie la Departamentul de Sănătate și Igienă Mintală din New York. Ephross lucrează, de asemenea, pentru Departamentul de Sănătate, scriind rapoarte interne, articole de jurnal și mărturii date la reuniuni ale comitetelor Adunării de Stat și ale Consiliului Local pe teme de sănătate mintală.

2OOOS

Heather M. Babington, PA '05, și Jeffrey A. Tomchik s-au căsătorit pe 27 octombrie în Bethel, Connecticut. Heather Tomchik este medic asociat la Departamentul de Ortopedie al Spitalului Waterbury. Soțul ei a servit în Corpul Marin al SUA timp de șase ani și acum este pompier în Danbury, Connecticut.

Brad Helfand, MPH '03, a primit - premiul Early Careerist Healthcare Executive of the Year pentru Metropolitan CHICAGO în noiembrie 2006. ACHE este o societate profesională internațională cu peste 30.000 de directori din domeniul sănătății care conduc spitale, sisteme de sănătate și alte organizații de îngrijire a sănătății.

Badri Rengarajan, MD '99, și Avanti Ambekar, MD, s-au căsătorit pe 8 octombrie 2006, la Chicago. Groomsmen inclus Ron Yap, MD '00. Badri și Avanti au fost prezentați de Matthew Falk, MD '00, și de soția sa, Gloria Lee. Badri și Avanti locuiesc în San Francisco, unde Badri este analist de cercetare de capital în biotehnologie la Lehman Brothers, iar Avanti este bursier în domeniul musculo-scheletic și neuroradiologie la Universitatea din California, San Francisco.

Eric M. Poolman, MD '05, MBA '05, FW '07, și Emlyn S. Jones, MPH, MD '07, s-au căsătorit în aprilie la Harkness Memorial State Park din Waterford, Connecticut. Cei doi s-au întâlnit la Yale, unde Poolman a fost un post-doctorat în boli infecțioase. Jones este rezident în medicina de familie la Ventura County Medical Center din California.

TRIMITE ȘTIRI ABSOLVENȚILOR CĂTRE
Claire M. Bessinger, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

VIZITAȚI -NE PE WEB
yalemedicine.yale.edu

Oscar W. Avant Jr., MPH'59 a murit pe 17 martie în Sumter, SC. Avea 75 de ani. Avant a fost administrator la Spitalul Barnwell County din Carolina de Sud și șef al licențelor și certificării pentru departamentul de resurse umane din Carolina de Nord . El a fost, de asemenea, directorul executiv al unei companii care deținea și administra patru case de bătrâni, președinte al unui centru de îngrijire a sănătății și de pensionare și proprietar al multor case de bătrâni.

Arthur W. Boddie Jr., MD '67, a murit pe 22 octombrie 2006, la Chicago, din cauza unor complicații legate de demența lobului frontal-temporal. Avea 64 de ani. Boddie a fost retras din funcția de vicepreședinte al departamentului de oncologie chirurgicală de la Universitatea Illinois din Chicago (uic). El a fost recrutat la uic de la Universitatea din Texas Medical School ca profesor asociat de chirurgie în 1990 și a fost numit vicepreședinte de oncologie chirurgicală în 1997.

Richard Alan Cazen, MD '74, gastroenterolog și specialist HIV din San Francisco, a murit din cauza unei tumori pe creier pe 26 aprilie, în orașul său natal, Pittsburgh, Penn. Avea 58 de ani. Cazen și-a început practica în 1981, când epidemia DE SIDA era în curs de dezvoltare și a devenit un pionier și activist în tratamentul și protocolul noii boli. În calitate de gastroenterolog , el a menținut una dintre puținele cabinete de subspecialitate din San Francisco, concentrându-se nu numai asupra bolii în sine, ci și asupra simptomelor gastro-intestinale de la SIDA ȘI A EFECTELOR ADVERSE ALE INTERACȚIUNILOR și toxicităților medicamentoase legate de HIV .

Hunter Hall Comly, MD '43, a murit pe 16 februarie la Denver de cancer pancreatic. Avea 87 de ani. Comly, psihiatru și educator, și-a petrecut cariera tratând copii în Iowa, Michigan și California. În calitate de cercetător, el a determinat cauza „sindromului bebelușului albastru”, pe care l-a asociat cu contaminarea cu nitrați în apa extrasă din fântâni de mică adâncime. JAMA *: Jurnalul Asociației Medicale Americane a* citat această cercetare în 1983 ca unul dintre cele 50 de articole marcante ale revistei. Michigan și a fost în practică privată în Iowa.

Thomas P. Cotter, MD '45, a murit pe 19 martie în Riverside, California, după o lungă boală. Avea 85 de ani. Cotter a servit în Army Air Corps din Riverside. El a co -fondat Riverside Radiology Medical Group și a făcut parte din personalul medical al Riverside Community Hospital. A practicat radiologia până la pensionare în 1991.

Philip C. Deane, MD '52, a murit pe 15 martie în Shaw Island, Wash. Avea 83 de ani. Deane a servit în Divizia a 10-a Munte a Armatei SUA în al Doilea Război Mondial. După facultatea de medicină, și-a făcut rezidențiat la Spitalul Harborview din Seattle, apoi a deschis un cabinet de pediatrie pe Insula Mercer. În 1985, Deane și soția sa, Lola, o asistentă, s-au pensionat anticipat pentru a lucra în servicii medicale și pentru a preda în Samoa Americană, Zimbabwe și Pakistan. La întoarcerea lor în Statele Unite, au lucrat cu TulalipTribes în zona Puget Sound.

Claude W. Delia, MD '50, a murit pe 12 aprilie la Myrtle Beach, SC. Avea 82 de ani. Delia a servit ca ofițer medical în armata SUA și în 1952 a mers la Spitalul General Walter Reed pentru un rezidențiat în patologie. Apoi a petrecut doi ani ca patolog militar în Japonia, Coreea, Taiwan și Filipine. În 1958 a devenit asistent profesionist al directorului științific al Registrului American de Patologie din Washington, DC. În 1960 sa alăturat personalului Spitalului Conway din Carolina de Sud, devenind director al laboratorului. A demisionat în 1995 pentru a-și dedica timpul patologiei chirurgicale.

Stephen J. Fricker, PH.D., MD '62, a murit pe 21 mai în Massachusetts. Avea 80 de ani. Născut în Anglia, Fricker a venit în Statele Unite pentru a studia la Massachusetts Institute of Technology (M IT), unde a obținut un doctorat în inginerie electrică în 1953. A lucrat la Lincoln Laboratory, un centru de cercetare și dezvoltare - administrat de MIT, înainte de a urma cursurile de medicină. Fricker și-a făcut rezidențiatul în oftalmologie la Massachusetts Ear and Eye Infirmary și a continuat să lucreze acolo până în februarie a acestui an.

Dorothy Y. Hall, MPH '49, a murit pe 15 aprilie în Montpelier, Vt. Avea 89 de ani. Hall a fost un educator de sănătate publică în domeniile tuberculozei și diabetului și a fost activ în campanii politice democratice.

Howard B. Hamilton, MD '44, a murit pe 27 aprilie din cauza unei infecții cardiace la casa sa din Fails Church, Virginia. Avea 88 de ani. După absolvire , Hamilton a slujit în Marina SUA, unde a fost repartizat la Comisia pentru victimele bombei atomice din Hiroshima. A urmat un stagiu la Spitalul General din Massachusetts și a efectuat cercetări la Școala de Medicină din Long Island și la Colegiul Chirurgilor din New York. În timp ce se afla în Japonia, a devenit un student al artei teatrale antice a lui Noh, care prezintă măști dramatice și mișcări atent definite.

Thomas S. Harvey, MD '41, din Titusville, NJ, a murit pe 5 aprilie la Princeton din cauza complicațiilor unui accident vascular cerebral. Avea 94 de ani. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Harvey a făcut cercetări medicale cu Centrul de Cercetare Chimică al Armatei SUA din Edgewood, Md. După război a devenit instructor în patologie și neuroanatomie la Spitalul Universității din Pennsylvania și în 1950 a devenit director asistent al Laboratorului de Patologie Clinică al spitalului. În 1952 a devenit director al laboratorului de patologie de la Spitalul Princeton, unde în 1955 a -efectuat autopsia lui Albert Einstein. În anii 1960 și începutul anilor 1970 a fost patolog pentru spitalele de psihiatrie din statul New Jersey și la Spitalul de Veterani din Lyon. În anii 1970 s-a mutat în Kansas, unde a fost director al unui laborator medical comercial. În cele din urmă, a intrat în practica medicală generală în Kansas și Missouri.

John V. Haxo, MD '51, a murit pe 19 martie în Warren, Connecticut. Avea 82 de ani. În 1956, Haxo a deschis un cabinet privat ca chirurg general în New Milford, Connecticut. A fost, de asemenea, șef de chirurgie la Spitalul New Milford și a activat în consiliile spitalului până când s-a pensionat în 1987.

Charles L. Hopper, MD '$6, a murit pe 25 aprilie în Portsmouth, Rl He

Avea 76 de ani. Hopper era ofițer medical în Marina SUA, frecventând scafandri la Underwater Ord nance Station din Newport, Rl După o rezidență chirurgicală la Spitalul Hartford din Connecticut, Hopper s-a întors în Rhode Island și a început o practică ca chirurg general și toracic. Din 1967 până în 1983 a fost șef de chirurgie la Spitalul Newport.

Thomas R. Johnson, MD '68, HS '75, a murit pe 19 februarie la casa sa din Billings, Mont. Avea 64 de ani. Johnson, un medic ortoped, a devenit membru al Academiei Americane de Chirurgii Ortopedici în 1981 și a făcut parte din publicațiile grupului și comitetele de educație a pacienților.

Beatrice Hruska Kaasch, RN, MPH '48, a murit pe 25 februarie în Omaha, Neb. Avea 94 de ani. Născută în Lewistown, Mont., Kaasch a urmat o școală de țară cu o cameră înainte de a merge la internat. Ea a lucrat ca - asistentă de serviciu și personal la Spitalul St. Joseph din Lewistown, a predat la școlile de asistență medicală din Montana și a fost educatoare în domeniul sănătății pentru Asociația Tuberculozei din Montana și Departamentul de Sănătate de Stat din Montana. Membră de multă vreme a Asociației Asistentelor din Montana, ea a fost președintele acesteia din 1944 până în 1947.

James A. Kleeman, MD '46, HS '53, a murit pe 30 martie în Wood bridge, Connecticut. Avea 85 de ani. Născut în Springfield, Ohio, Kleeman a urmat Școala Taft din Waterbury, Colegiul Yale și Școala de Medicină. După ce a servit în armata SUA în Hawaii, s-a întors în Connecticut pentru a-și finaliza rezidențiatul în psihiatrie și psihanaliza. A scris multe lucrări despre dezvoltarea timpurie a copiilor și a fost un maestru pescar cu muscă.

Melvin Lewis, MD, profesor emerit și cercetător principal în Centrul de Studii pentru Copii, a murit pe 28 aprilie la New Haven. Avea 79 de ani. Născut și educat la Londra, Lewis era cunoscut la nivel național și internațional ca savant și editor. În timpul mandatului său de 12 ani ca editor al *Jurnalului Academiei Americane de Psihiatrie a Copilului și Adolescentului,* din 1975 până în 1987, el l-a transformat în jurnalul american de vârf într-o perioadă de descoperiri și dezvoltări rapide în domeniu. Lewis a fost și editorul consultant fondator al Clinicilor de Psihiatrie *pentru Copii și Adolescenți din America de Nord,* pe care a condus-o timp de 14 ani. Realizările sale academice au inclus primele trei ediții ale acum clasicului *Manual Comprehensive of Child and Adolescent Psychiatry,* precum și numeroase articole științifice . Inițial instruit ca medic pediatru, Lewis a condus Serviciul de Consultare-Legătură în pediatrie la Yale timp de mulți ani.

Roslyn L. MacNish, MPH '41, a murit pe 21 februarie la Hartford, Connecticut. Avea 88 de ani. MacNish lucrase ca cercetător statistician pentru Departamentul de Sănătate de Stat din Connecticut. Ea a fost membră a Charter Oak Photography Society, Massachusetts Camera Naturalist și vicepreședinte - al New England Camera Club Council.

John J. McGillicuddy, MD '38, a murit pe 14 ianuarie în Massa Chusetts. Veteran al celui de-al Doilea Război Mondial, McGillicuddy a fost chirurg ortopedic la Spitalul Sancta Maria din Cambridge, Massachusetts, unde a fost și șef de chirurgie ortopedică. A fost chirurg ortopedic la Boston College și la Boston Red Sox.

Stewart J. Petrie, MD, HS '55, a murit de cancer la Connecti cut Hospice din Branford pe 17 martie. Avea 83 de ani. Petrie a servit în Army Air Corps în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Și-a primit diploma de medicină de la Temple Medical School. În 1955 a intrat în cabinetul privat de obstetricieni/ginecologie în Valea Naugatuck. Timp de mulți ani, a fost șef de personal și șef de ginecologie la Griffin Hospital din Derby, Connecticut. A fost membru al Colegiului American de Ginecologie și al Colegiului American de Chirurgi. A publicat trei cărți despre medicină în timpul războiului civil.

Ernest L. Sarason, MD '39, a murit la 28 noiembrie 2006, la Syracuse, NY. Avea 92 de ani. După o rezidență la Spitalul Mount Sinai din New York și trei ani în armata SUA, Sarason s-a întors în orașul său natal, Syracuse, în 1947. Era cunoscut ca un chirurg remarcabil și ca un sprijinitor al eforturilor de strângere de fonduri, simfophile și asistență medicală Syracuse. Federația Evreiască din Syracuse, United Way și spitalele locale.

William J. Wedemeyer, MD '46, a murit de cancer pe 25 noiembrie 2006, în Walnut Creek, California. Avea 84 de ani. Wedemeyer a lucrat ca patolog-șef pentru Comisia pentru victimele bombei atomice din Japonia, unde și-a cunoscut soția, Midori. În 1960 a acceptat un post la Spitalul Herrick Memorial din Berkeley, unde a stat 25 de ani. În 1985, a plecat să lucreze la spitalul VA din Martinez, California. Sa pensionat în 1994.

Paul W. Weld, MD '48, a murit pe 16 ianuarie în Mendon, NY. Avea 82 de ani. Weld era diplomat al Consiliului American de Medicină Internă. A fost medic la Spitalul General Rochester timp de 33 de ani și a fost director de educație medicală, șef de medicină fizică și director al diviziei de ecografie de diagnostic. Sa pensionat în 1991. Era un pasionat observator de păsări și alpinist pasionat în Munții Adirondack.

Asa J. Wilbourn, MD, HS '71, a murit pe 6 februarie la Cairo, III. Avea 68 de ani. Wilbourn fusese neurolog personal la Cleve land Clinic Foundation din 1973 și timp de mai bine de 33 de ani a condus laboratorul de electromiografie. Și-a primit diploma de medicină de la Northwest University School of Medicine în 1964 și, după un stagiu la Dallas, sa alăturat forțelor aeriene americane. În calitate de chirurg de zbor în timpul războiului din Vietnam, a primit două premii Distinguished Flying Cross și medalia de aviator. La Clinica Cleveland a devenit un expert recunoscut la nivel internațional în electromiografie și boli neuromusculare.

TRIMITEȚI NOTIFICĂRI NECROLOGICE LA
Claire M. Bessinger, *Yale Medicine,* 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

O surpriză pentru prima bunica a școlii de medicină

Karen Morris-Priester, MD '07, care și-a primit diploma de medicină pe 28 mai, speră că va fi amintită pentru mai mult decât pentru prima bunica care a absolvit Facultatea de Medicină.

„M- a surprins oarecum că asta cred oamenii, pentru că am realizat mult mai mult ”, a spus mama de 44 de ani și bunica de patru copii, „dar nu mă plâng, pentru că este unul dintre motivele pentru care am reușit să afectez mulți oameni mai tineri”.

Povestea ei despre vise amânate, hotărâre și sacrificiu [Vezi „Long Road to Cedar Street”, ***Yale Medicine,*** iarna 2003] și-a inspirat colegii de clasă și profesorii, care i-au cerut să poarte steagul școlii la Început. A atras, de asemenea, atenția lui Oprah Winfrey, care a invitat-o pe Morris-Priester să facă parte dintr -un episod de televiziune „Cheers for You” din mai.

Cu o săptămână înainte, profesorii lui Morris-Priester au atras- o într- o sală de clasă pentru „o întâlnire importantă de absolvire”. În schimb, Oprah a apărut pe un ecran video pentru a le spune lui Morris-Priester și colegilor ei adunați despre onoare „Oprah îmi spunea numele!”. spuse șocată Morris-Priester în timp ce colegii ei aplaudau. "Nu te astepti ca Oprah sa vorbeasca despre tine!"

După absolvire, Morris-Priester a început un stagiu la Spitalul Lehigh Valley din Allentown, Pa., urmat de un rezidențiat de anestezie la Brigham and Women's Hospital din Boston.

În timp ce se afla la Yale, Morris-Priester a făcut parte din două comitete naționale menite să crească diversitatea în medicină și stomatologie și a coordonat capitolul Yale al Programului de educație medicală și stomatologică de vară , care ajută studenții dezavantajați să se pregătească pentru aplicarea la școala de medicină și stomatologie.

În timpul apariției ei la ***Oprah,*** Morris-Priester a aflat că AMBI Skincare, o companie Johnson & Johnson, își va plăti datoria la facultatea de medicină. Johnson & Johnson stabilește , de asemenea, o bursă în onoarea ei pentru a crește numărul femeilor minoritare în științe. Rolul lui Morris-Priester în acest efort va implica cu siguranță apariții publice.

Deja un vorbitor popular la evenimentele destinate tinerilor , Morris este cel mai mulțumit atunci când membrii mai în vârstă ai publicului o abordează. „Îmi spun că au amânat ceva ce și-au dorit întotdeauna să facă, dar după ce m-au auzit, acum vor încerca.”

— Jennifer Kaylin

Bone Engineering
—Alumni Bulletin
January 1957

"An unusual research project involving an orthopaedic surgeon and an engineer from the Yale faculty was the subject of a recent nation-wide television program originating from the Yale-New Haven Medical Center. Dr. Charles O. Bechtol, associate professor of orthopaedic surgery, heads the research work on bone engineering. His colleague is Henry Lepper, Jr., associate professor of civil engineering. Biomechanics of bone and muscle are being studied in an attempt to correlate the structure and biologic characteristics of bone with structural characteristics of metal. Such information is basic to considerations regarding the design and use of various metals in bone splints and internal fixation of fractures. Another aspect of the project deals with the microscopic structure of bone and is under the direction of Dr. Harold M. Frost, Jr., assistant professor of orthopaedic surgery. His particular interest is the changes in bone structure seen in the process of aging.

"The manner in which this research contributes to a better understanding of the treatment of fractures was shown on 'Medical Horizons' sponsored by CIBA Pharmaceutical Products, Inc., over the ABC-TV network in December."

A Review: A Sense of the Ending
—Yale Medicine
Winter 1982

" 'A Sense of the Ending' is a television production about terminal illness as seen from the quite different perspectives of two women who had cancer. It was directed and produced by William Guth, director of Media Communications, Yale School of Medicine.

"Richard Sewall, professor emeritus of English at Yale, related with compassion and poetry'the very remarkable experience' of his wife Mathilde's death. Mrs. Sewall, a potter and weaver, was a woman whose spirit and sense of humor remained until the day she died at their home in Bethany, Connecticut....

"Charlotte Barnard spent the last six months of her life in the hospital, conscious—reading and 'thinking about things'-—and attached to an intravenous, hyperelementation [sic] life care pump, with a tube out of her nose. She, too, was a woman of tremendous courage and a sustaining sense of humor. She had hoped to be able to die at home, but circumstances of her death necessitated hospitalization.

"During those six months, Mrs. Bernard did a great deal of thinking about her situation and what she could do to improve similar experiences of other patients. She agreed to be interviewed for a short videotape prepared for a seminar on medical ethics for Yale medical and law students. Her physician and friend, Dr. Howard Spiro, professor of medicine and well-known gastroenterologist, conducted the provocative and moving interview."

IA

Rămâneți conectat

Medicina Yale vă poate ajuta să rămâneți conectat cu colegii absolvenți ai Școlii de Medicină, ai Școlii de Sănătate Publică, a Programului de Asociație a medicului și a programelor de doctorat, burse și rezidențiat ale școlii de medicină. Distribuiți-vă știrile personale și profesionale pentru publicare în departamentul _Alumni Notes_ din _Yale Medicine_ și pe web, folosind acest card sau formularul online la info.med.yale.edu/ayam.

☐ ________________________________

Bifați caseta dacă noua adresă　　Data

Spread the

______

Nume

______

Adresa

______

Oraș, Stat, Poș

______

Telefon de acasă cu prefix

______

Telefon de birou cu prefix

______

Fax

______

E-mail

Vă rugăm să verificați gradul (diplomele) și s. Yale　　ani de oferta

☐ ______ **MD**

☐ ______ **MPH**

☐ ______ **PH.D.**

☐ ______ **Coleg** (FW)

☐ ______ **MMSC.**

☐ ______ **PA-C**

☐ ______ **Personalul casei** (HS)

☐ ______ **Alte diplome și ani de la Yale**

return it
to Claire M. Bessi
nications
Haven, CT 06511

Please complete the atta
in an envelope with a ph
Institutional Planning an
Yale School of Medicine
300 George Street, Suite

Distribuiți-vă știrile pe reversul acestui card și trimiteți prin e-mail la:

Claire M. Bessinger
Planificare instituțională și comunicare
Școala de Medicină din Yale
300 George Street, Suite 773
New Haven, CT 06511

Vă rugăm să includeți o fotografie.

Vă rugăm să includeți o fotografie recentă cu cap și umeri împreună cu informațiile dvs. *despre notele pentru absolvenți* .

o imprimare alb-negru de calitate profesională, dar o imprimare color sau o fotografie digitală se pot reproduce bine. Dacă trimiteți fotografia digitală, trimiteți-o prin e-mail ca atașament la ymm@yale.edu . Asigurați-vă că rezoluția imaginii este de 300 de puncte pe inch, iar porțiunea cap și umeri măsoară cel puțin 1,5 inci.

CADAVER BALL MARCHĂ SFÂRȘITUL CURSULUI DE ANATOMIE PRIMULUI AN Pe 24 martie, aproximativ 200 de pelegări s-au adunat la New Haven Lawn Club pentru a sărbători sfârșitul cursului de anatomie din primul an, într- un ritual anual cunoscut sub numele de Cauțiunea Cadaverului. O tradiție de lungă durată la școlile de medicină din întreaga țară, la Yale sărbătoarea are loc împreună cu un serviciu în onoarea persoanelor care și-au donat trupurile școlii de medicină. Cei care au participat la bal au inclus profesori; majoritatea studenților din anul I la medicină; și studenți din alte clase și din secțiile de sănătate publică și de licență. Bryan Hong, unul dintre organizatorii balului, a dansat cu iubita lui, Laura Hahn.

— John *Curtis*

Yale Medicine 300 CEORCE STREET, SUITE 773, NEW HAVEN CT 06511
yalemedicine.yale edu

toamna anului 2007

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PAI D
Burlington, VT 05401
Permit No. 696

Yale Medicine

Biotech and great restaurants 4

Two doctors of the heart 30

An alum rraives the Yale Medal 44

winter 2008

What Yale physicians and medical students learned in Uganda 28

CUPRINS

COPERTA 2
În timpul rotațiilor lor în Uganda, rezidenți și studenți la medicină
g a
vizitat tabere pentru diz
persoane plasate. Luptă între 10
guvernul și Domnul 12
Armata de Rezistență a strămutat sute de mii de oameni în nordul Ugandei, cum ar fi acești băieți din tabăra Patiko-Ajulu.

FUNDAL
Majid Sadigh a examinat un pacient într-un cartier de la periferia Kampala, capitala Ugandei.
Apeluri la domiciliu la ambulatorii de
Spitalul Sf. Ștefan fac parte din 3°
rotaţiile pentru cursanţi şi studenţi la medicină.

Fotografii de John Curtis

Scrisori

Cronică

Runde

Constatări

Cărți și idei

Capsulă

Sau secțiile h **Uganda**

Pentru medicii, rezidenții și studenții la medicină din Yale, câteva săptămâni la Spitalul Mulago din Kampala devin o experiență care schimbă viața. ***De John Curtis***

Povestea a doi doctori

John Elefteriades și Larry Cohen au lucrat împreună la Yale timp de 30 de ani, ca student și mentor, ca colegi și, cel mai recent, ca co-autori ai unei cărți despre inimă. ***De Colleen Shaddox și Michael Fitzsousa***

36 Faculty
38 Students
40 Alumni
46 In Memoriam
48 Follow-Up
48 Archives
49 End Note

Pe Web

yalemedicine.yale.edu

Pe site-ul nostru, cititorii pot trimite note de clasă sau o schimbare de adresă, pot verifica calendarul evenimentelor absolvenților, pot aranja un alias de e-mail Yale pe viață prin stația virtuală Yale și pot căuta în arhiva noastră electronică.

HOW TO REACH US
Yale Medicine welcomes news and commentary. Please send letters (350 words or less) and news items to *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, or via e-mail to ymm@yale.edu, and include a telephone number. Submissions may be edited for length, style and content.

VISIT US ON THE WEB
yalemedicine.yale.edu

Yale ar trebui să producă mai mulți medici primari. Aș fi cu adevărat impresionat dacă Yale ar urma calea de a produce mai mulți medici primari . Ca instituție „liberală” de învățământ superior, unde este responsabilitatea? Stilul de viață este important, dar nu despre asta a fost sau este vorba despre medicina. Cât despre o consultanță de oftalmologie care vad 40 până la 60 de pacienți în 10 ore, rămân fără cuvinte. Cine preda?
Harvey Davis, MD, HS '69 Virginia Beach, Va.

Îngrijirea primară dispare ca model de practică În ceea ce privește „Taking the E-ROAD” *[Yale Medicine,* toamna 2007], aș dori să le spun cadrelor universitare care contestă scăderea numărului de medici primari de ce am părăsit îngrijirea primară în 1968. Nu a avut nimic de-a face cu stilul de viață sau concediul economic.

Întregul model de practică dispăruse. Stăteam trează nopți întrebându-mă ce să fac și le spuneam pacienților mei că dacă ar putea speria 1.500 de familii care mă lasă să-și nasc copiii, să le tratez fracturile, să am grijă de copiii lor etc., atunci aș rămâne. Acesta a fost un sentiment împărtășit de mulți dintre contemporanii mei . Dar clima se schimbase rapid, iar academicienii nu aveau nicio idee despre motive. Practica de familie a dispărut, pentru a nu mai reveni niciodată. Schimbarea nu a fost doar în comunitatea medicală, ci în societatea americană în ansamblu. De exemplu, apelurile la domiciliu nu au dispărut pentru că nu le-au făcut medicii, ci pentru că oamenii au încetat să le mai solicite.

Tânărul medic care a scris articolul nu a fost niciodată expus la o supraveghere generalistă. Spitalele cu care sunt familiarizat (Yale, unde am urmat facultatea de medicină și Dartmouth, în zona în care locuiesc acum) pur și simplu nu au avut niciodată acest model. Și nu știu că pot.

În urma operației soției mele, o problemă gravă postoperatorie a fost rezolvată fără a discuta cu familia ei. S-au făcut consultații, s-a discutat îngrijirea și s-a ordonat tratamentul fără a discuta cu soțul pacientului sau cu medicul de familie până când, după patru zile, în disperare, soțul (eu, un MEDIC) a insistat să se cheme medicul primar. Cu cunoștințele sale de bază, -medicul primar a corectat problema imediat. Când am protestat împotriva lipsei de comunicare, am descoperit că medicul primar nu AVEA privilegii, deși face parte din sistemul Centrului Medical Dartmouth-Hitchcock. Încă nu am vorbit cu nimeni, în afară de stagiar – chiar și trei ani mai târziu! Studentul de astăzi la medicină nu vede niciodată genul de practică care a fost odată atât de comună în spitalele comunitare. El sau ea nu are un model de urmat, un fapt care este trist, dar adevărat. Modelul actual de îngrijire primară nu seamănă cu ceea ce știam eu, iar versiunea modernă nu înlocuiește.
Robert P. Cerety, MD '52 White River Junction, Vt.

Medicina Yale
Buletinul absolvenților
Școala de Medicină a Universității Yale , iarna 2008, volumul 42, nr. 2

Redactor șef
Michael Kashgarian, MD '58, HS '63
Profesor de patologie și biologie moleculară, celulară și de dezvoltare

Editor
Michael Fitzsousa
Director de Comunicații

Editor manager
John Curtis

Editori colaboratori Janet Emanuel, PH.D. Peter Farley Jennifer Kaylin Karen Peart Cathy Shufro Jacqueline Weaver Marc Wortman, PH.D.

Colaboratori
Sandra J. Ackerman
Lori Ann Brass Terry Dagradi John Dillon Jill Max Carol Milano Robin Orwant Colleen Shaddox Sarah CP Williams

Copiere editori
Rebecca Frey, DR.
Michelle Komie
Anne Sommer

Întrebări pe lista de corespondență Claire M. Bessinger *Coordonator de comunicare*

Cheryl R. Violante
Coordonator site

Imprimare
The Lane Press

Yale Medicine este distribuită absolvenților, facultăților, studenților și prietenilor Școlii de Medicină, precum și liderilor din activitățile absolvenților de la Universitatea Yale. Abrevierile utilizate în mod obișnuit în *medicina Yale* includ HS pentru a desemna ultimul an de rezidență pentru personalul casei, Fwpentru ultimul an al unei burse, E PH pentru Departamentul de Epidemiologie și Sănătate Publică și Școala de Sănătate Publică și YNHH pentru Spitalul Yale-New Haven.

Permis poștal deținut de Universitatea Yale 155 Whitney Ave., New Haven, CT 06520

Adresați corespondența editorului, *Yale Medicine*
300 George Street, Suite 773 New Haven, CT 06511 Telefon: 203-785-5824 Fax: 203-785-4327 E- mail: ymm@yale.edu Site: http://yalemedicine.yale.edu

Lecții din Uganda

Când m-am întors din Uganda în iulie, oamenii care au întrebat despre călătoria mea de raportare la Spitalul Mulago au presupus că însoțitorii și rezidenții din Yale au mers acolo să predea. S-ar părea că are sens ca profesioniștii care provin de la una dintre universitățile de top din cea mai bogată țară din lume și care au acces la cele mai noi tehnologii medicale ar avea multe de învățat doctorilor și studenților la medicină dintr-un spital dintr-una dintre cele mai sărace țări din lume. De fapt, invers era adesea adevărat. În mijlocul primei zile a unui medic din Yale pe secțiile de la Mulago, el a plâns cât de ineficient se simțea. Sam Luboga, DR., decan adjunct al Facultății de Medicină a Universității Makerere din Kampala a spus: „Când oamenii vin aici, se pot simți cu adevărat nedumeriți. Găsesc un spital plin de pacienți, fără medicamente, fără provizii."

La Mulago, medicii de la Yale au devenit studenți, având multe de învățat de la colegii lor din Uganda. Negați toate dotările medicinei moderne care fac parte din viața lor de zi cu zi, medicii de la Yale au recurs la cel mai elementar instrument al medicinei – examenul fizic – la care excelează medicii ugandezi. Asta nu înseamnă că medicii de la Yale nu aveau nimic de oferit. În timp ce la Kampala, participanții și rezidenții din Yale au predat medicină bazată pe dovezi și au oferit noi modele pentru interacțiunile cu pacienții. Colaborarea a adus și în Uganda manuale și acces la texte medicale electronice. Atât Universitatea Makerere, cât și Universitatea Yale vor beneficia de colaborare, care se așteaptă să îmbunătățească îngrijirea clinică în New Haven, precum și în Uganda.

În acest număr prezentăm și profilurile a doi medici specializați în inimă. John A. Elefteriades, MD '76, HS '83, șef de chirurgie cardiotoracică, a învățat bazele cardiologiei de la Lawrence S. Cohen, MD, HS '65. Cei doi au început ca student și mentor, au devenit colegi și sunt acum co-autori ai unei cărți despre inimă, *Your Heart: An Owner's Guide.*

Pe 30 noiembrie am aflat de trecerea în neființă a lui Nicholas PR Spinelli, MD '44, un om cald, amabil și generos și un bun prieten cu noi toți de la *Yale Medicine.* Când eram alături de Biroul Afacerilor Alumni, el își făcea adesea timp să discute cu noi și să ne întrebe la ce povești lucrăm sau să ne sugereze idei pentru articole. Și a avut întotdeauna ceva drăguț de spus despre ultimul nostru număr. Ne va fi dor de el.

John Curtis
Editor manager

A DOUA OPINIE DE SIDNEY HARRIS

Spinoff-urile biotehnologice alimentează economia New Haven

2007 a fost un an emblematic pentru companiile startup bazate pe descoperirile din laboratoarele Yale .

„Restaurante. Restaurante bune.” Creșterea numărului de restaurante de lux care se deschid în New Haven, a declarat Jon Soderstrom, PH.D., director general al Office of Cooperative Research (OCR), este o modalitate de a evalua eforturile Yale de a construi industria biotehnologică locală. Când în urmă cu un deceniu, Yale și-a luat angajamentul de a crea noi afaceri bazate pe descoperiri de laborator, gurmanzii din oraș puteau indica mai puțin de câteva restaurante de top . Astăzi, mesenii au mai mult de un scor din care să aleagă, iar șeful de transfer de tehnologie din Yale consideră că o mare parte din credit aparține biotehnologiei.

„Biotehnologia a făcut o diferență substanțială în climatul economic al orașului”, a spus Soderstrom. Investițiile în întreprinderi noi și existente din Yale au atins cel mai înalt nivel de până acum în cursul anului fiscal 2007 care s-a încheiat la 30 iunie.

Conform raportului OCR de la sfârșitul anului, investitorii externi au oferit aproape 70 de milioane de dolari în anul fiscal 2007 pentru a lansa șapte companii bazate pe descoperirile Yale. Companiile de bioștiință deja din regiune au asigurat aproximativ 400 de milioane de dolari în numerar noi pentru operațiuni. Aceasta se adaugă la peste 1,5 miliarde de dolari în - investiții private în biotehnologie până în prezent, o parte din acestea fiind destinate celor 25 de noi companii înființate de OCR.

Printre companiile nou lansate s- a numărat BioRelix, care va dezvolta antibiotice pe baza descoperirilor despre țintele ARN BACTERIENE făcute în laboratorul lui Ronald R. Breaker, PH.D., profesor de biologie moleculară, celulară şi de dezvoltare Henry Ford II și profesor de biofizică moleculară şi biochimie. Compania a primit aproape 26 de milioane de dolari de la investitori. Compania existentă Achillion Pharmaceuticals a primit 52 de milioane de dolari din oferta sa publică inițială, o parte din care va finanța dezvoltarea unui medicament antiretroviral bazat pe munca realizată de Yung-Chi „Tommy” Cheng, PH.D., profesor de farmacologie Henry Bronson.

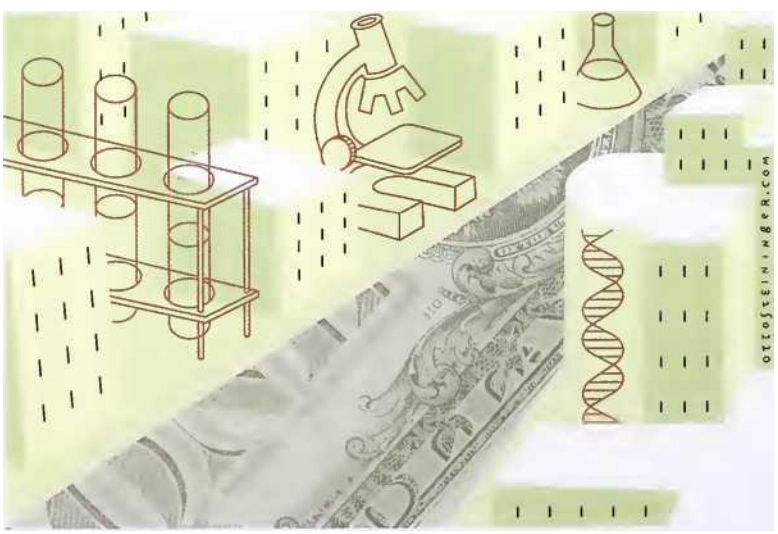
Achillion este una dintre numeroasele companii tinere cu sediul în 300 George Street, o clădire de birouri a unei foste companii de telefonie transformată acum în spațiu de laborator. Cele nouă etaje ale clădirii sunt aproape pline, iar dezvoltatorii privați plănuiesc să construiască o nouă clădire în apropiere pentru companiile de biotehnologie.

Firma de capital de risc CHL Medical Partners a investit deja peste 25 de milioane de dolari în opt companii derivate din Yale, partenerul CHL Jeff Collinson, absolvent al Colegiului Yale în 1963, amintește că, înainte de a începe IMPULSUL său, existau puține facilități de laborator pentru companiile în curs de dezvoltare, iar firma sa a trebuit să caute în afara regiunii directori cu experiență și forță de muncă calificată. Acum, a spus el, „biotehnologiile au facilități bune de laborator gata să se mute la New Haven și există un bazin de forță de muncă destul de bun din care să se recruteze, așa că este mult mai ușor să înființezi o companie”.

Paul R. Pescatello, JD, PH.D., președinte și DIRECTOR GENERAL al CURE, o organizație care sprijină bioștiința din Connecticut, a spus: „Călătoresc la întâlniri în întreaga lume. Simțul meu este că, din punct de vedere calitativ, Yale este considerat la fel de înalt ca orice centru medical academic din lume” pentru dezvoltarea întreprinderilor de biotehnologie. Dar din punct de vedere cantitativ, regiunea este în urmă, a spus el, în urma Cambridge, South San Francisco, San Diego și alte zone cu sectoare de biotehnologie mai proeminente. Acele zone, a spus el, au „alte motoare” pentru a genera noi întreprinderi, în timp ce New Haven se bazează aproape exclusiv pe Yale.

Soderstrom a fost de acord: „New Haven este un fenomen în curs de dezvoltare. Suntem o lucrare în curs. Dar acum 10 ani era greu să-i convingi pe capitaliști de risc să vină la New Haven. Astăzi sunt aici tot timpul.” Și noi restaurante continuă să se deschidă.

— *Marc Wortman*

Având în vedere „impacte mai ample”, Yale susține eforturile de a aduce știința în școlile locale

Elevii de liceu din New Haven și comunitățile învecinate beneficiază de un efort federal de a-i încuraja să studieze știința și ingineria. Deoarece mai puțini studenți de licență și absolvenți urmează o carieră în științe decât în trecut, organizațiile naționale le cer cercetătorilor să ajute la recrutarea următoarei generații de oameni de știință. Potrivit Kathie L. Olsen, PH.D., director adjunct și director de operațiuni la National Science Foundation (NSF), procentul studenților care rămân în știință și inginerie după obținerea unei diplome de master a scăzut de la 23% în 1995 la 15% în 2003.

FNS consideră că , dacă știința ar fi adusă în clasă și prezentată de oamenii de știință într-un mod convingător, mai mulți studenți ar putea alege cariere în știință, NASA și alte surse majore de finanțare, inclusiv Institutul Național de Sănătate, ar fi urmat exemplul fundației. Ca urmare, din 2002, NSF a cerut oamenilor de știință să includă un plan de comunicare comunitară sau o componentă de „impact mai larg” în cererile lor de grant.

Facultatea, personalul și studenții din Yale derulau deja programe de divulgare științifică care aduceau peste 10.000 de tineri din New Haven în programe gratuite sponsorizate de Yale în fiecare an. Cerința de impact mai larg A NSF a însemnat că divulgarea științei.

Claudia R. Merson, directorul pentru parteneriatele școlilor publice din Oficiul Yale pentru New Haven și Afaceri de Stat, a declarat că reacția la inițiativa NSF a fost imediată. „Deodată, cercetătorii s-au apropiat de noi spunând: „ Vreau să fac ceva la îndemână”. Ce pot face?' ” Yale a răspuns prin convocarea unui comitet consultativ de informare științifică care a recomandat numirea unui coordonator pentru programele comunitare.

Joanna Price, PH.D., a cărei diplomă este în biologie moleculară și biotehnologie, a preluat postul la începutul acestui an. Scopul ei este să susțină și să extindă numeroasele programe de educație științifică oferite. Ea îi va ajuta pe membrii facultății interesați de divulgarea științei să identifice potențiali parteneri în cadrul universității, precum și în comunitate; să faciliteze schimbul de informații și resurse între programele de informare științifică ale universității și să servească drept legătură cu școlile din zonă . Un nou site web, www.yale.edu/scienceoutreach , enumeră toate programele științifice ale Yale, disponibile pentru public .

Până acum Price a ajutat cu patru cereri de grant și a lansat o serie de inițiative, inclusiv o serie de discuții la Hill Regional Career High School. Ea lucrează, de asemenea, la un proiect Si million pentru a îmbunătăți educația științifică în școlile publice, un program întreprins ca parte a Bayer din vecinele Orange și West Haxen.

Poziția lui Price este finanțată de biroul prevului, de Institutul Medical Howard Hughes și de NIH și are sprijinul programelor existente de divulgare a științei din Yale și de la Muzeul de Istorie Naturală Peabody al Universității Yale.

Acum, că Yale are o legătură între cercetători și educatorii K-12, Merson este încrezător că informațiile actualizate despre o gamă completă de subiecte legate de știință vor ajunge și îi vor entuziasma pe oamenii de știință de mâine. „Întotdeauna am avut oameni minunați aici care fac cercetări de talie mondială”, a spus ea. „Acum avem o modalitate organizată de a împărtăși asta cu comunitatea.”

— *Jennifer Kaylin*

YALE SCIENTIST TAPPED TO LEAD WELLESLEY COLLEGE

H. Kim Bottomly, PH.D., a renowned immunobiologist and a deputy provost at Yale, became the 13th president of Wellesley College in Massachusetts in 2007. As deputy provost, Bottomly led an initiative to add women and minorities to the Yale faculty. As a scientist she focused on factors that influence the initiation of immune responses. She has served as a member of the Immunobiology Study Section of the National Institutes of Health and was appointed to the Advisory Council of the National Institute of Allergy and Infectious Diseases.

sute de cercetători s-ar implica în

achiziției de către universitate a unității

nouă pe strada Amistad: un loc „unde se face o știință mare”

Luând o pagină de la fizica teoretică, oamenii de știință de la cea mai nouă clădire a Școlii de Medicină vor scurta distanța dintre două locuri - banca și noptierul. „Acesta este viitorul”, a declarat președintele Richard C. Levin la tăierea panglicii din 5 octombrie - un viitor modelat de echipe interdisciplinare care traduc rapid știința de bază în soluții clinice.

Clădirea de 120,00 de metri pătrați de pe strada Amistad nr. 10 va găzdui trei programe - Programul Interdepartamental în Biologie Vasculară și Terapeutică, - Programul de Imunologie Umană și Translațională și Centrul de Celule Stem Yale. Aceste programe, fiecare dintre ele se bazează pe facultatea din întreaga universitate, au fost identificate ca fiind cruciale pentru planul strategic al școlii de medicină, a spus Robert J. Alpern, MD, decan și profesor de medicină Ensign. Lipsa spațiului de laborator, de exemplu, a avut o creștere limitată în biologia vasculară. Centrul de celule stem avea nevoie de facilități după ce Haifan Lin, PH.D., un cercetător de frunte, a fost recrutat pentru a iniția programul cu ajutorul unui grant de 7,8 milioane de dolari din statul Connecticut. Și, a spus Alpern, noile facilități vor „valorifica puterea noastră incredibilă în imunologie”.

Structura de 88,6 milioane de dolari este cea mai recentă construită în cadrul unui plan de un miliard de dolari pentru extinderea facilităților științifice de la Yale. Dedicația a venit exact în momentul în care universitatea a achiziționat 550.000 de metri pătrați de spațiu de laborator la fostul sediu al Bayer Healthcare Company din West Haven.

Cu stații de lucru pentru peste 250 de oameni de știință, clădirea de pe strada Amistad oferă microscopie și tehnologie sofisticată pentru sortarea celulelor și este sustenabilă din punct de vedere ecologic. Proiectată de Herbert S. Newman and Partners, o firmă din New Haven, cu spații de laborator planificate de Ellenzweig Associates din Cambridge, Mass., clădirea are lumini care se sting automat, colectarea apei de ploaie și alte caracteristici verzi.

Ziua a început cu un simpozion despre medicina translațională și regenerativă. Salvador Moncada, DR., D.SC., director al Institutului Wolfson de Cercetare Biomedicală,
University College London a vorbit despre rolul oxidului nitric în reglarea mitocondriilor și a bioenergeticii celulare. Douglas A. Melton, PH.D., co-director al Institutului de celule stem de la Universitatea Harvard, a subliniat cercetările sale privind creșterea și dezvoltarea celulelor pancreatice la oameni și alte vertebrate. Marc Feldmann, F.MED.SCI., director al Institutului Kennedy de Reumatologie de la Imperial College, Londra, a ținut o conferință cu un titlu intrigant, „Terapia cu anticitokine: O abordare a tuturor nevoilor medicale nesatisfăcute”. Feldmann și colegii săi au demonstrat că terapia cu anticitokine, care vizează supraproducția de proteine asemănătoare hormonilor care reglează răspunsul imun al organismului, este eficientă în tratarea artritei reumatoide și a altor boli autoimune. „Fiecare boală are neregularitățile sale de citokine și ar trebui să existe ținte terapeutice”, a spus Feldmann.

Viziunea lui Feldmann privind îmbunătățirea dramatică a sănătății umane a fost susținută de vorbitori după vorbitori, inclusiv de provostul Andrew D. Hamilton, PH.D. „Acesta va fi un loc în care se face o știință grozavă”, a spus el.

— Colleen Shaddox

From left, Andrew Hamilton, Richard Levin, Robert Alpern, Jordan Pober, William Sessa and Haifan Lin marked the official opening of the new research building on Amistad Street in October. The 120,000-square-foot building will house Vascular Biology and Therapeutics, Human and Translational Immunology and the Yale Stem Cell Center.

Programul de vară aduce elevii de liceu în laboratoarele din Yale pentru a face cercetări

În urmă cu patru ani, Gil G. Mor, DR., PROFESOR asociat de obstetrică, ginecologie și științe ale reproducerii, se gândea la modalități de a-i determina pe elevii de liceu local să se intereseze nu doar de știință, ci și de studiul științei la Yale.

„Copiii din zonă nu ar aplica niciodată aici”, a spus el. „Ei cred întotdeauna că Yale este ceva ce aparține unei lumi complet diferite. Și apoi există o scădere a numărului acestor copii care intră în știință și medicină.”

Deci, Mor a inițiat programul Discovery to Cure, care a adus șase tineri de liceu în laboratoarele de cercetare Yale în acea vară. În același an, Mor a întrebat și profesorii de la liceele participante câți dintre elevii lor plănuiesc să aplice la Yale. Răspunsul a fost zero. Dar anul trecut patru studenți din program au aplicat la Yale, iar doi participă acum. Alți absolvenți de programe au continuat să studieze știința și medicina la școli precum Harvard, Cornell și Universitatea din Chicago. Unii s-au întors la Yale pentru cercetări de vară ca studenți. Vara trecută , al patrulea an al programului, 20 de studenți au petrecut șase săptămâni în laboratoarele din Yale.

Noul program se alătură altor inițiative Yale pentru a aduce elevii de liceu în laboratoarele de cercetare. Timp de câțiva ani, studenții de la Liceul Regional de carieră din New Haven Hill au trăit în campus într-un program de vară în timpul căruia participă la învățarea bazată pe probleme în grupuri mici. Iar Programul de predare a anatomiei a adus studenți în carieră la laboratorul de anatomie pentru sesiuni conduse de studenți la medicină.

„Ne-a fost puțin frică să nu aducem adolescenți în laborator”, a spus Mor. „Ar putea sparge lucruri, strica lucruri. Dar sa întâmplat invers. Au contribuit la laborator. Munca pe care au făcut-o a fost remarcabilă.”

Kaitlin Markoja de la Cheshire High School a studiat legătura dintre sistemul imunitar și sarcină în

La Ziua Științei vara trecută, elevii de liceu din programul Discovery to Cure și - au prezentat lucrările. „Pe parcursul a patru ore ne - am putut bucura de capacitatea acestor minți tinere de a dobândi, digera și transmite concepte complexe”, a spus Gil Mor, directorul programului.

Laboratorul lui Mor. „Oamenii care sunt însărcinate nu răspund la viruși în același mod ca și alți oameni, iar noi încercăm să înțelegem acest lucru”, a explicat ea.

Cercetările de vară ale Markojei i-au cimentat planurile de a urma o carieră în știință sau medicină. „A fost o experiență atât de practică”, a spus ea.

Irene Visintin, un asociat de cercetare care coordonează programul cu Mor, a spus că imersiunea completă este ceea ce face această oportunitate atât de remarcabilă. „Nu îi vrem acolo, spălând vase. Nu acesta este scopul”, a spus ea. Nu numai că studenții contribuie la cercetare, dar le amintesc și unora dintre cercetătorii mai în vârstă de ce știința este distractivă. „Pun un milion și una de întrebări și aleargă zâmbind”, a spus Visintin.

Kelsey Hogan, un neurosci ent în devenire de la Mercy High School, o școală parohială din Middletown, Connecticut, a lucrat în laboratorul lui Tamas L. Horvath, DVM, PH.D., profesor de medicină comparată, de neurobiologie și de obstetrică, ginecologie și științe reproductive. Ea a studiat efectele obezității materne asupra descendenților de șoareci, petrecându-și majoritatea zilelor disecând creierul pentru a căuta colorant care a indicat activitatea celulelor care controlează apetitul.

Această muncă sângeroasă și repetitivă i-ar putea îndepărta pe unii oameni de știință. Dar lui Kelsey i-a plăcut. „A fost cea mai bună vacanță de vară pe care am avut-o vreodată”, a spus ea zâmbind.

— *Sarah CP Williams*

STRESS ȘI DECEPȚII

Cercetătorii de la Yale au primit 23 de milioane de dolari de la National Institutes of Health pentru a studia modul în care stresul alimentează dependențele. Ei speră să înțeleagă de ce unii oameni își bagă mâna într-un borcan de prăjituri, fumează o țigară sau înghit cocktailuri atunci când sunt suprasolicitați, au conflicte în familie sau nu își pot echilibra responsabilitățile. Aceste studii ar putea duce la noi modalități de a combate dorința de dependență și de a îmbunătăți controlul asupra fumatului, băutului și alimentației în exces.

„Stresul este genul de subiect care cere cu adevărat să fie studiat într-un mod interdisciplinar, deoarece afectează fiecare sistem de organe într-un fel sau altul”, a spus Rajita Sinha, PROFESOR de psihiatrie și lider al unui consorțiu de cercetare care va include psihiatri , neuroștiință, psihologi sociali și experți în comunicații și politici.

Ei vor analiza modurile în care evenimentele de la începutul vieții modelează capacitatea unei persoane de a gestiona stresul; utilizați neuroimaginile pentru a ilumina schimbările din creier în condiții de stres; și să exploreze efectele agenților farmacologici asupra stresului și asupra deficiențelor de autocontrol asupra unor astfel de comportamente de dependență precum fumatul, consumul de alcool și supraalimentarea. Consorțiul va organiza, de asemenea, studii pe populație, precum și analize genetice ale - capacității vulnerabile la comportamentele de dependență legate de stres.

— SCRW.

YNHH DINTRE CEL MAI BUN DIN NATIUNE

Spitalul Yale-New Haven a fost inclus în clasamentul „Cele mai bune spitale din America” din 2007 , publicat în iulie de *US News & World Report,* spitalul a fost cotat printre cele mai bune din țară în 10 dintre cele 16 specialități medicale evaluate: cancer; tulburări digestive ; urechi, nas și gât; endocrinologie; boli renale și ginecologice; chirurgie respiratorie; psihologie; boli și urologie.

„Această recunoaștere este un punct de referință semnificativ pentru Spitalul Yale-New Haven în ceea ce privește locul în care ne aflăm printre cei mai buni furnizori de servicii medicale a națiunii”, a declarat Peter N. Herbert, MD '67, șef de personal. „Suntem mândri că suntem incluși printre cei mai buni în atât de multe domenii de specialitate pe o perioadă atât de lungă.”

— *John Curtis*

Four of the five members of the Block family in this picture, Daniel Block, Jake Block, Aaron Lewis and Beverly Lewis inherited a mutation in the 10th chromosome that causes a severe form of thyroid cancer. They inherited the mutation from Burton Block, the late husband of Alyce Block, seated.

O mutație genetică se transmite din generație în generație

Chirurgul de la Yale Julie Ann Sosa a efectuat intervenții chirurgicale la tiroida pe cinci membri ai aceleiași familii.

Cicatricile orizontale pe gât, deși acum dispar, le amintesc membrilor familiei Block prin ce au trecut în ultimul an. Vara trecută, medicii de la Yale au descoperit că această familie de crescători de vite din Monroe, Connecticut, a trecut mai mult decât culoarea părului și a ochilor între generații; cromo-roth al familiei unii adăpostește o mutație care provoacă o formă rară și severă de cancer tiroidian.

De la această descoperire, 13 membri ai familiei extinse au fost diagnosticați cu mutația și la 10 li s-a îndepărtat tiroida. Cinci dintre operații au avut loc la Spitalul Yale-New Haven (YNHH) sub supravegherea dr. Julie Ann Sosa, PROFESOR asistent de chirurgie.

Sosa, care este specializat în cancerul tiroidian, a spus că mutația pe care o poartă Blocks, numită MENZA, este extrem de rară și că majoritatea familiilor din această țară cu această afecțiune sunt cunoscute cercetătorilor de ani de zile. Sosa însăși urmărește cinci astfel de familii. „Mulți endocrinologi își duc toată viața fără să vadă niciun caz de această mutație”, a spus ea.

Dar în luna iunie a anului trecut, Beverly Block Lewis, în vârstă de 51 de ani, a aflat că avea cancer medular de tiroidă. În foarte puține cazuri, acest cancer rar este moștenit. „Studiul genetic pe care l-am efectuat a fost pozitiv ”, a spus Sosa.

Beverly avea deja hipotiroidism, o deficiență a hormonului tiroidian, pe care a moștenit-o din partea mamei ei a familiei. Afecțiunea a fost motivul întâlnirilor ei de rutină la endocrinologie. Familia a presupus că cancerul tiroidian va veni și din partea maternă.

Dar testele au arătat că Beverly și-a moștenit mutația de la tatăl ei, Burton Block, despre care s-a descoperit că avea cancer tiroidian asimptomatic. Doi dintre frații lui Beverly, fiul ei și cei doi nepoți au fost, de asemenea, diagnosticați cu mutația. Toți, cu excepția nepotului de 4 ani, Jake, aveau deja cancer.

„Fiecare diagnostic a fost o nouă lovitură”, a spus Alyce Block, mama lui Beverly. „De fiecare dată a fost la fel de greu ca prima.”

Pentru fiul proaspăt căsătorit al lui Beverly, Aaron Lewis, 28 de ani, una dintre cele mai mari provocări a fost să se gândească la generațiile viitoare. „Copiii care nu sunt încă născuți vor fi afectați”, a spus el.

În următoarele câteva luni, YNHH a devenit ca o a doua casă pentru membrii familiei, care intrau și ieșeau constant din spital cu fiecare intervenție chirurgicală succesivă.

Dar fiecare operație a mers bine și familia a reușit. După intervenția chirurgicală la tiroida, Burton, în vârstă de 83 de ani, a supraviețuit și unui accident de mașină aproape fatal, care l-a adus înapoi la YNHH, la doar câteva uși distanță de locul în care fiul său, Dan, se recupera de o embolie pulmonară în urma unei intervenții chirurgicale la tiroida.

În august, la mai bine de un an după ce a început saga medicală a familiei, Burton a murit din cauza cancerului pancreatic inoperabil, fără legătură cu cancerul tiroidian. „Ne-a învățat enorm despre putere și răbdare”, a spus Beverly, stând lângă patul lui Burton cu o lună înainte de moartea sa. „Și importanța unei legături de familie strânsă”, a adăugat Alyce.

— *Sarah CP Williams*

Vasele de sânge realizate din schele și celule stem vor fi în curând în studii clinice

Doi medici-oameni de știință de la Yale creează un organ viu de la zero, permițând celulele să formeze țesut artificial care poate fi folosit pentru a repara sau înlocui vasele de sânge defecte. Christopher K. Breuer, DOCTOR, profesor asistent de chirurgie și pediatrie, și Toshiharu Shinoka, DOCTORAT, profesor asociat și director de chirurgie cardiovasculară pediatrică la Spitalul de Copii Yale-New Haven, cred că proiectul lor de inginerie tisulară ar putea duce la construirea de organe mai complexe.

„Ne gândim că dacă începeți cu vasele de sânge, acesta va fi primul pas în a face aproape orice”, a spus Breuer. „În plus, există o nevoie imediată de vase în - chirurgia vasculară și cardio-vasculară.”

Deoarece vasele de sânge create de Breuer și Shinoka se bazează pe celule stem din măduva osoasă a pacientului, ele nu sunt predispuse la inflamație sau respingere care afectează țesutul transplantat. Și sunt organe vii care pot crește pe măsură ce crește copilul.

Când un copil se naște cu astfel de defecte precum o inimă cu un singur ventricul, medicii încearcă mai întâi să formeze propriul țesut al copilului în vase noi care pot fi folosite ca grefe. „Dar problema este că acești copii necesită, de obicei, grefe multiple și nu aveți niciodată suficient țesut”, a spus Breuer. Asemenea alternative precum grefele sintetice Gore-Tex pot duce la infecții și coagulare a sângelui, în timp ce grefele biologice de la animale tind să se calcifieze și necesită înlocuire.

Breuer și colegii săi au proiectat o schelă în formă de venă cu materiale folosite pentru a face suturi absorbabile. Apoi acopera schela cu celule stem din maduva osoasa. Pe măsură ce sângele curge prin venă, celulele stem atrag celule din alte părți ale corpului pentru a forma un vas de sânge în jurul schelei. Pe măsură ce vasul se formează, matricea originală se dizolvă. Vasul rezultat poate crește în timp, iar elasticitatea sa se potrivește cu cea a vaselor de sânge ale organismului.

În ultimii șase ani, Shinoka a folosit procesul cu succes la 47 de copii din Japonia. Tehnica funcționează bine și grefele au un profil de siguranță excelent, a spus el, și niciun pacient nu a avut nevoie de înlocuirea grefelor de tub. Shinoka și Breuer se așteaptă să audă în curând despre cererea lor către Administrația SUA pentru Alimente și Medicamente pentru a efectua studii clinice ale grefelor lor la Yale, dar ei continuă, de asemenea, să urmărească îmbunătățiri în tehnicile lor.

Breuer a spus că următorul său obiectiv este să-și dea seama ce substanță chimică din măduva osoasă atrage celulele către plierea schelei. El speră să izoleze acel compus și să-l integreze în matrice pentru a elimina etapa intermediară de extragere a măduvei osoase de la fiecare pacient. „Am avea disponibilitate imediată de la raft atunci când un pacient avea nevoie de o grefă”, a spus el.

— *SCPW*

YALE SE ALĂRĂ LA REȚELULUI DE HIPERTENSIUNE

Doi oameni de știință de la Facultatea de Medicină se vor alătura colegilor din Elveția, Franța și Mexic într-o colaborare pentru a identifica rolul rinichiului în hipertensiunea arterială. Rețeaua transatlantică pentru hipertensiune arterială – manipularea sării renale în controlul tensiunii arteriale a primit un grant de cinci ani, în valoare de 6 milioane de dolari, de la Fundația Leducq, o organizație din Paris care sprijină colaborările internaționale de cercetare în bolile cardiovasculare.

Cauzele exacte ale hipertensiunii, unul dintre cei mai importanți factori de risc pentru boli cardiovasculare precum accidentul vascular cerebral și atacul de cord, rămân necunoscute. Gestionarea de către rinichi a nivelului de sare, totuși, joacă un rol major.

Conducerea echipei Yale sunt Steven C. Hebert, MD, profesor CNH Long si catedre de fiziologie celulara si moleculara, si Richard P. Lifton, MD, PH.D., profesor Sterling si presedinte de genetica.

„Programul Leducq”, a spus Lifton, „ne permite să reunim o „echipă de vis” de anchetatori din întreaga lume, cu experiență diversă în fiziologie, genetică și investigații clinice pentru a combina forțele pentru a aborda această problemă medicală importantă”.

— *John Curtis*

REZIDENȚII CU SCURT DE STATISTICI

Majoritatea rezidenților medicali nu înțeleg statisticile din literatura medicală, punând sub semnul întrebării capacitatea lor de a interpreta datele de cercetare, potrivit unui sondaj realizat de cercetătorii de la Yale, publicat în numărul din 5 septembrie al *JAMA: The Journal of the American Medical Association.* Într-un sondaj efectuat pe 277 de rezidenți de medicină internă din 11 programe, rezidenții au obținut o medie de 41 la sută. Rezidenții în vârstă au avut rezultate mai slabe decât rezidenții juniori , ceea ce sugerează că, odată cu trecerea timpului, cunoștințele s-au pierdut sau nu s-au consolidat.

„Cei mai mulți rezidenți din acest studiu nu au cunoștințele de biostatistică necesare pentru a interpreta multe dintre rezultatele cercetărilor clinice publicate”, a spus autorul corespondent Donna M. Windish, MD, MPH, profesor asistent de medicină. „Programele de rezidențiat ar trebui să includă o formare mai eficientă în domeniul biostatisticii în programele lor pentru a pregăti cu succes rezidenții pentru această importantă abilitate de învățare pe tot parcursul vieții. — *JC*

Rescrierea cărții despre genomul uman

După patru ani de cercetare, un efort internațional descoperă că ADN-UL nedorit poate să nu fie, la urma urmei, un gunoi.

Un studiu publicat în *Nature* vara trecută a dezvăluit o viziune mult mai complexă - asupra regiunilor vaste și neexplorate ale genomului uman decât se presupunea anterior. „ ADN nedorit ”, secvențele necodificatoare care alcătuiesc cea mai mare parte a celor 3 miliarde de litere ale genomului, ar putea avea într-adevăr un scop. Acum, provocarea este să ne dăm seama la ce folosește acest ADN . Acest lucru se poate dovedi crucial pentru înțelegerea bolilor umane complexe.

„Încercăm să identificăm ceea ce este acolo”, a spus Michael Snyder, PH.D., profesor de biologie moleculară, celulară și de dezvoltare.

Laboratorul lui Snyder face parte din proiectul Encyclo pedia of DNA Elements (CODIFICARE) , o întreprindere uriașă a Institutului Național de Cercetare a Genomului Uman (NHGRI) de la National Institutes of Health (NIH), care implică 35 de grupuri de cercetători din 80 de instituții din 11 țări. Cercetătorii au petrecut ultimii patru ani verificând peste 400 de milioane de puncte de date pentru a înțelege doar 1% din genomul uman. Analiza lor a scos câteva surprize.

În primul rând, genomul găzduiește mult mai multă activitate decât se aștepta. Înțelepciunea convențională a susținut de mult timp că părțile importante de ADN - genele ușor descifrabile care reprezintă 1,5 la sută din genom - sunt convertite în ARN printr-un proces numit transcripție, ARN, la rândul său, instruiește celula să producă proteine. Oamenii de știință au presupus de mult că, în general, fiecare genă este transcrisă într-un fragment DE ARN și că porțiunile rămase fără gene ale ADN-ULUI nostru nu sunt deloc transcrise.

Nu este așa, conform proiectului DE CODIFICARE . Majoritatea literelor din manualul de instrucțiuni genomice ajung să fie transcrise . Fiecare genă este adesea transcrisă împreună cu un număr surprinzător de mare de secvențe nonprotein-coding (NPC) PENTRU A PRODUCE NIȘTE FRAGMENTE DE ARN EXTRAORDINAR DE LUNGI . O singură genă poate fi transcrisă în multe fragmente DE ARN DIFERITE de lungimi diferite. Scopul tuturor acestor transcrieri suplimentare rămâne neclar.

Și mai nedumerită este prevalența - moleculelor DE ARN transcrise în întregime din porțiuni libere de gene ale genomului, transcrierile DE ARN NPC erau cunoscute anterior că există, dar proiectul DE CODIFICARE a identificat multe altele noi. Din nou, scopul lor este necunoscut.

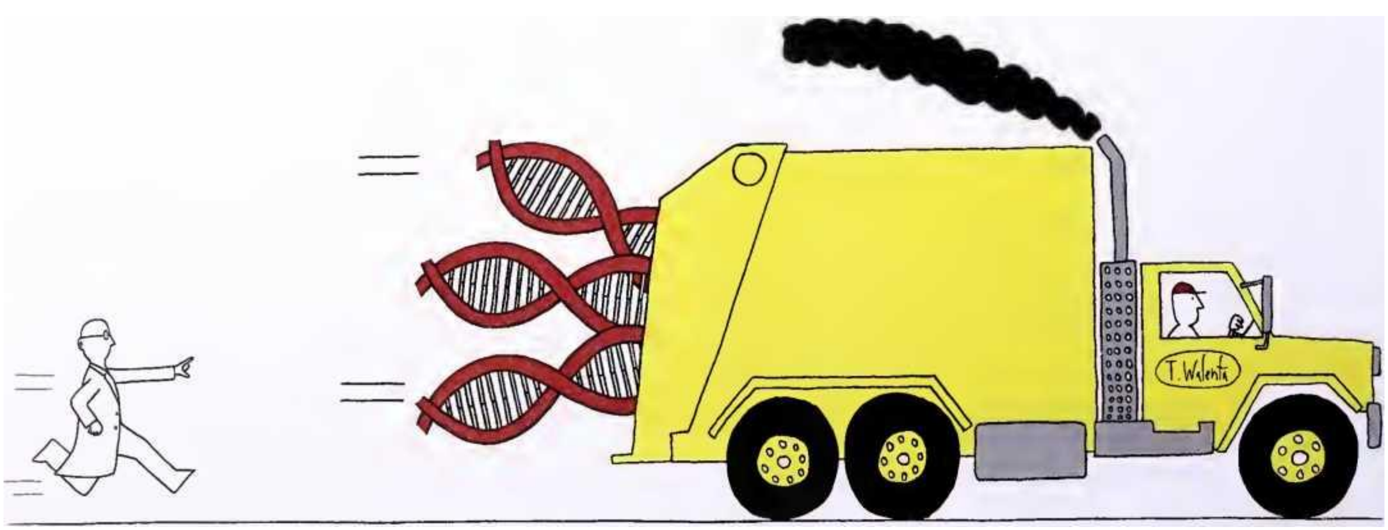
Snyder este și mai încântat că proiectul a identificat noi regiuni de reglementare care nu codifică proteine, ci controlează când, unde și în ce măsură sunt exprimate genele. Studii recente au legat bolile complexe cu variații ale regiunilor NPC ale genomului uman care ar putea avea funcții de reglare. Variațiile ADN-ULUI NPC AR PUTEA promova boala prin interferarea cu expresia genelor la locurile distale?

Snyder și colaboratorii săi speră că proiectul va răspunde la astfel de întrebări . „Despre asta este cu adevărat proiectul DE CODIFICARE ”, a spus el.

— *Robin Orwant*

podcast

Un podcast al lui Michael Snyder vorbind despre acest subiect poate fi găsit pe pagina Yale de pe iTunes U. Vizitați itunes.yale.edu sau lansați iTunes, apoi selectați Yale din ofertele din iTunes U. Podcastul este inclus în „Yale Science”.

O viziune atomică a unei proteine oferă perspective asupra unei noi ținte pentru medicamentele împotriva cancerului

O echipă de cercetare condusă de Joseph Schlessinger, PH.D., profesor William H. Prusoff și catedră de farmacologie, a rezolvat structurile la nivel atomic pentru formele active și inactive ale unui segment proteic implicat în mai multe tipuri de cancer, deschizând un nou set de ținte moleculare pentru terapiile pentru cancer.

Rezultatele, raportate în numărul din 27 iulie a revistei *Cell*, au evidențiat modificări neidentificate anterior în structura proteinelor care par a fi cruciale pentru activarea acesteia. „Ne oferă căi cu totul noi pentru dezvoltarea de medicamente pentru un grup mare de proteine țintă care sunt responsabile de mai multe tipuri de cancer", a spus Schlessinger.

Studiul s-a concentrat pe una dintre cele 59 de receptori tirozin kinaze (RTKS), un set de proteine înrudite ale căror activități au fost mult timp legate de cancer. În mod normal, RTK-URILE devin active numai în anumite circumstanțe pentru a ajuta celulele să prolifereze, să se diferențieze și să supraviețuiască. Dar anumite mutații în RTKS pot activa proteinele în mod inadecvat, provocând proliferarea celulară aberantă care poate duce la cancer. Blocarea activităților RTKS a devenit o strategie majoră în proiectarea medicamentelor împotriva cancerului.

Două medicamente recent dezvoltate și de mare succes împotriva cancerului, Gleevec și Sutent, funcționează în acest fel. Gleevec este eficient împotriva unor - cancere de stomac și leucemii; Sutent acționează împotriva cancerului de stomac și a unor cancere de rinichi. Dar Schlessinger, care a ajutat la descoperirea lui Sutent, a spus că multe tipuri de cancer nu răspund la Gleevec sau
Sutent și cei care dezvoltă rezistență la medicamente.

Laboratorul lui Schlessinger a petrecut ultimii 10 ani adunând o vedere la nivel atomic a domeniului extracelular al unui RTK numit Kit. Comparând structura segmentului proteic (reprezentând Kit în starea sa inactivă) cu cea a formei active, grupul său de cercetare a identificat modificări în Kit care sunt importante pentru înțelegerea activării acestuia.

Rezultatele sugerează că în starea lor activă moleculele Kit își schimbă forma astfel încât anumite porțiuni ale domeniului extracelular dintr-o moleculă Kit se mișcă suficient de aproape pentru a interacționa cu omologii lor de pe cealaltă moleculă Kit. Schlessinger și colegii săi au furnizat, de asemenea, dovezi că aceste interacțiuni neidentificate anterior sunt necesare pentru activarea Kitului, iar mutațiile prezise pentru a consolida interacțiunile sunt cunoscute că contribuie la diferite forme de cancer.

Deoarece Kit face parte dintr-o familie de RTKS cu domenii extracelulare similare, țintele reprezentate de acest studiu există probabil în mai mult de o jumătate de duzină de alte RTKS care au fost implicate în diferite tipuri de cancer. „Este un mecanism care este probabil să fie universal pentru mai multe dintre aceste RTKS", a spus Schlessinger.

Medicamentele care vizează aceste noi ținte ar putea fi eficiente împotriva cancerelor rezistente la Gleevec și Sutent, oferind speranță multor pacienți cu cancer care încearcă să rămână cu un pas înaintea inamicului.

—*RO*

NANOTUBURI POT Ucide BACTERIILE

Un studiu pentru a măsura efectele toxice ale nanotuburilor asupra celulelor umane a condus la o posibilă nouă abordare pentru tratarea infecțiilor rezistente la antibiotice.

Langmuir a Societății Americane de Chimie *,* cercetătorii de la Yale au spus că nanotuburile de carbon cu un singur perete (SWCNTS) pot ucide bacterii precum £ *coli.*

„Am început studiul din preocuparea pentru posibila toxicitate a nanotuburilor în mediile acvatice și prezența lor în lanțul trofic", a spus Menachem Elimelech, PH.D., profesor Roberto C. Goizueta și catedră de inginerie chimică. „În timp ce nanotuburile sunt foarte promițătoare pentru aplicații medicale și comerciale, există puține înțelegeri despre modul în care interacționează cu oamenii și mediul."

Elimelech speculează că nanotuburile lungi și subțiri perforează celulele și provoacă leziuni celulare. „Ne uităm la efectele SWCNTS asupra unei game largi de tulpini bacteriene pentru a înțelege mai bine mecanismul deteriorării celulare", a spus Elimelech.

— *John Curtis*

PENTRU A INVINGE CANCERUL, MANCA-TI LEGUME!

Copiii nu sunt singurii oameni care ar trebui să strângă mai multe legume pe farfuria lor. Un studiu publicat în numărul din 1 august al *JNCI: Journal of the National Cancer Institute* arată că bărbații care mănâncă în mod regulat broccoli, conopidă, varză, varză de Bruxelles și napi sunt cu 40% mai puțin probabil să dezvolte cancer de prostată avansat decât cei care consumă puține dintre aceste legume.

„Toate aceste legume au compuși numiți glucozinolați care s-a dovedit că protejează celulele de deteriorarea ADN-ULUI în laborator și, prin urmare, pot fi anticancerigene", a spus autorul principal Victoria Kirsh, PH.D., fost doctorand a Susan T. Mayne, PH.D., profesor de epidemiologie. Kirsh este acum la Cancer Care Ontario.

Pentru a se asigura că bărbații care consumă mai multe legume nu au șanse mai mari de a face teste de screening pentru prostată decât alții, Kirsh a folosit date care au identificat 1.338 de bărbați diagnosticați cu cancer de prostată din 29.361 care au fost testați.

— *Sarah CP Williams*

Temerile bărbaților gay de dragoste pe termen lung

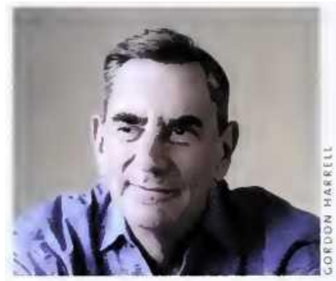
Un psihanalist susține că felul în care părinții bărbaților gay îi tratează afectează relațiile lor adulte.

Noaptea din iunie 1969 în care bărbații homosexuali s-au luptat cu raidurile poliției în Stonewall Inn din Greenwich Village a marcat începutul acceptării mai larg a homosexualilor de sex masculin. Homosexualitatea nu a fost considerată patologică de către psihiatria curentă din anii 1970, iar în anii care au urmat cuplurile gay au început să-și recunoască public parteneriatele .

„Există mult mai multă acceptare socială decât era acum 20 sau 30 de ani”, a spus psihiatrul și psihanalistul Richard A. Isay, MD, HS '65.

Cu toate acestea, mulți bărbați gay încă suferă, a spus Isay. Principala, deși nu singura, sursă a suferinței lor, crede el, constă în felul în care părinții lor i-au tratat ca pe copii. El crede că acceptarea socială a homosexualității „ nu s-a redus la felul în care băieții homosexuali sunt crescuți”. Tații tind să critice sau să evite fiii cărora le displace sporturile dure, se joacă cu păpușile sau preferă în orice alt mod activitățile stereotipe feminine. Mamele cărora le place sensibilitatea și interesele comune ale fiilor homosexuali se pot sprijini prea mult pe ei, folosindu-le pentru a-și îndeplini nevoile emoționale nesatisfăcute .

Isay consideră că această dinamică poate împiedica bărbații gay adulți să formeze legături romantice pe termen lung. „Băieții pot crește neîncrezând în dragostea unei alte persoane și vor găsi multe alte modalități de a găsi îmbunătățirea stimei de sine pe care le-a ratat-o în copilărie”, a spus Isay. Mulți bărbați homosexuali caută afirmarea nu printr-o relație durabilă și iubitoare , a spus el, ci prin cultivarea unor rețele mari de prieteni, urmărirea legăturilor sexuale trecătoare , concentrându-se pe succesul profesional și creând medii perfect amenajate pentru ei înșiși.

Richard Isay hopes that his new book, *Commitment and Healing: Cay Men and the Need for Romantic Love,* will lead gay men to examine how their upbringing affects their adult romantic relationships.

În noua sa carte, *Commitment and Healing: Gay Men and the Need for Romantic Love,* Isay descrie modul în care terapia poate ajuta să ofere bărbaților homosexuali o perspectivă asupra efectelor influențelor copilăriei asupra capacității de a se angaja față de un partener. Într- o carte accesibilă neterapeuților și ilustrată cu carcasă Studii, Isay arată cum bărbații gay se pot recupera de rănile copilăriei și pot învăța să susțină parteneriate monogame. Profesor clinic la Colegiul Medical Weill din Universitatea Cornell și membru al facultății la Centrul de Formare și Cercetare Psihanalitică a Universității Columbia, Isay se bazează pe experiența sa de psihoterapeut din Manhattan, cu clienți în mare parte homosexuali.

Isay a publicat prima sa carte, *Being Homosexual: Gay Men and Their Development*, în 1989, într-un moment în care ieșea. A fost primul membru deschis homosexual al Asociației Americane de Psihanalitică. Cartea sa din 1996, *Becoming Gay,* subliniază modurile în care adolescenții și adulții homosexuali își dezvoltă acceptarea de sine.

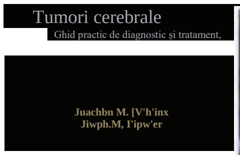
Isay a spus că noua sa carte a stârnit unele controverse pentru că el susține că cuplurile gay care tolerează aventurile sexuale în afara parteneriatului pot face acest lucru din frică inconștientă de apropiere, mai degrabă decât dintr-un sentiment de eliberare de stricturile heterosexuale tradiționale. „Este contrar doctrinelor predominante ale comunității gay care susțin că relațiile noastre sunt bune, mai democratice și mai bune decât relațiile heterosexuale”, a spus Isay.

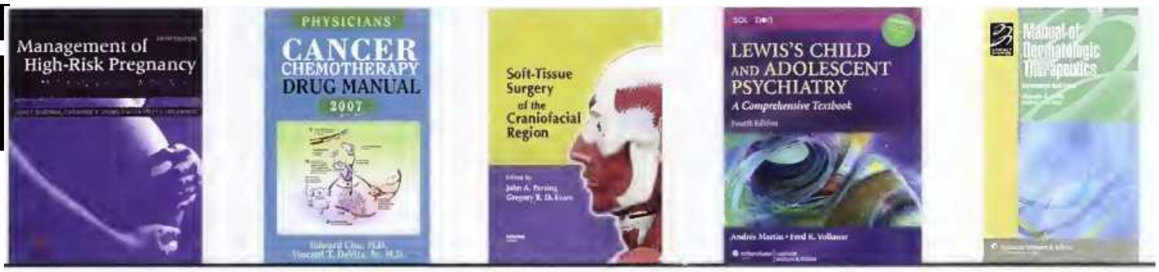
El speră că noua sa carte îi va ajuta pe bărbații gay să examineze tiparele relațiilor lor romantice și poate să caute

îndrumarea unui terapeut adaptat la problemele gay. El ar dori ca părinții să acorde atenție modului în care își tratează fiii. În mod ideal, a spus el, chiar și atunci când un fiu nu se comportă ca un băiat obișnuit, „dacă atât tatăl, cât și mama îl iubesc așa cum îi iubesc pe ceilalți copii ai lor, dacă prețuiesc ceea ce are de spus despre atracțiile lui față de ceilalți, atunci pot inculca valoarea iubirii și pot influența foarte mult modul în care formează relații de dragoste ca adult”.

— *Cathy Shufro*

Bookshelf se concentrează pe cărți și autori la Școala de Medicină.
Trimiteți sugestii lui Cathy Shufro la cathy.shufro@yale.edu .

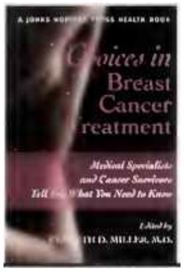
cerebrale : Ghid practic pentru diagnostic și tratament de Joseph M. Piepmeier, MD, HS '82, profesorul german de neurochirurgie Nixdorff-German și Joachim M. Baehring, MD, profesor asistent de neurologie și neurochirurgie (Informa Healthcare) Această referință oferă informații pentru a ajuta clinicienii să facă tratamente și să selecteze cele mai adecvate regimuri metastatice pentru pacienți . Tumorile cerebrale sau complicațiile neurologice ale cancerului. Ghidul trece în revistă epidemiologia, identificarea și gestionarea tumorilor cerebrale , explicând în același timp cele mai recente progrese în domeniu.

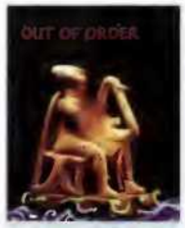
Managementul sarcinii cu risc ridicat: o abordare bazată pe dovezi, ed. a 5-a.
de Catherine Y. Spong, MD, John Queenan, MD, și Charles J. Lockwood, MD, Anita O'Keefe Tânăra Profesor de Sănătatea Femeii și Obstetrică, Ginecologie și Științe Reproductive (Blackwell Publishing) Această a cincea ediție se concentrează pe factorii care afectează sarcina, inclusiv genetica; tehnici de diagnostic; boli materne; monitorizare biochimică și biofizică; anestezie; complicații ale travaliului și nașterii; și considerații neonatale. O resursă pentru îngrijirea perinatală și un ghid de referință pentru diagnosticul și managementul sarcinilor cu risc ridicat, cartea adoptă o abordare bazată pe dovezi și se extinde pe mai multe domenii importante: genetică, ultrasunete Doppler , SIDA, INFECȚII CU streptococ de grup B , preeclampsie și prematuritate.
Manualul de medicamente pentru chimioterapie pentru cancerul medicilor , 2007
de Edward Chu, MD, profesor de medicină (oncologie medicală) și farmacologie, și Vincent T. DeVita Jr., md , HS '66, Amy și Joseph Perella profesor de medicină (oncologie medicală) și profesor de epidemiologie (Jones and Bartlett - Publishers) . Acesta include un catalog cuprinzător de peste 100 de medicamente utilizate în mod obișnuit în tratarea cancerului , inclusiv câțiva agenți noi. Autorii discută despre medicamentele antiemetice ; farmacologie clinică ; indicații și doze; și toxicitatea și interacțiunile medicamentoase. - Cartea oferă, de asemenea, diagrame ale structurilor medicamentelor și ale căilor metabolice.

Chirurgia țesuturilor moi din regiunea cranio-facială
de John A. Persing, MD, profesor de chirurgie (plastică) și neurochirurgie; și Gregory RD Evans, MD (Informa Healthcare) Această lucrare de referință acoperă cele mai recente tehnologii în chirurgia țesuturilor moi pentru a îmbunătăți funcția și a îmbunătăți aspectul cosmetic pentru pacienții cu defecte faciale desfigurante și debilitante cauzate de traume, deformări congenitale sau boli. Cartea include capitole despre imagistica laser, tratamentul arsurilor, reconstrucția palatului despicat și paralizia facială.
Lewis's Child and Adolescent Psychiatry: A Comprehensive Textbook, ed. a 4-a.
de Andres S. Martin, MD, MPH, profesor asociat la Centrul de Studii ale Copilului și de psihiatrie , Fred R. Volkmar, MD, profesorul Irving B. Harris la Centrul de Studii a Copilului și profesor de psihiatrie, pediatrie și psihologie, și regretatul Melvin Lewis, MBBS, HS '59, fost profesor emerit de cercetare pentru copii, Williams și cercetător senior în Linc. Wilkins) A patra ediție a acestui text clasic subliniază relația dintre știința de bază și cercetarea clinică și integrează principiile științifice cu realitățile interacțiunilor medicamentoase. Cartea a fost complet actualizată, două treimi din contribuții provenind de la noi autori. De asemenea, combină discuțiile despre factorii economici și diversitatea din populația de pacienți cu un accent puternic pe practica bazată pe dovezi. Noile capitole iau în considerare genetica; metodologii de cercetare și statistici; și continuitatea îngrijirii. Un site web însoțitor oferă acces la text care poate fi căutat.

Manual de terapie dermatologică: cu elementele esențiale ale diagnosticului, ed. a 7-a.
de Kenneth A. Arndt, MD '61, HS '62, și Jeffery HS Hsu, MD (Lippincott, Williams & Wilkins) Acest manual prezintă fiziologia patologică , simptomele, constatările clinice şi evaluarea bolilor de piele, precum şi oferă ghiduri detaliate pentru alegerea dintre opţiunile terapeutice. Un formular actualizat oferă informații despre medicamente și alte produse utilizate în dermatologie.
Biologie celulară: cu acces online STUDENT CONSULT, ed. a 2-a. de Thomas D. Pollard, MD, PROFESOR STERLING DE BIOLOGIE MOLECULARĂ , celulară și de dezvoltare și profesor de biofizică moleculară și biochimie și de biologie celulară, William C. Earnshaw, PH.D., și Jennifer Lippincott-Schwartz, PH.D. (Saunders) Acest text oferă o abordare modernă a studiului biologiei celulare. Acesta explorează modalitățile în care structura celulară, funcția și disfuncția rezultă din interacțiuni macromoleculare specifice. Casetele de pe majoritatea paginilor conțin principii cheie, tabele rezumative utile, diagrame și cifre de cercetare. A doua ediție conține un nou capitol despre originea și evoluția vieții.

Preventive Cardiology: Insights Into the Prevention and Treatment of Cardiovascular Disease editat de JoAnne Micale Foody, MD, profesor asociat de medicină (cardiologie) (Humana Press) Această nouă ediție din trei părți oferă o privire de ansamblu asupra oportunităților de a preveni progresia sau, în unele cazuri, de a inversa procesul - sclerozei aterosclerozei coronariene și de a încorpora aceste strategii în practica zilnică a medicinei clinice. Reprezintă o îndepărtare de accentul pus în anii 1990 asupra intervențiilor tehnologice către o perspectivă moleculară. Această carte oferă cardiologilor clinici, interniștilor, furnizorilor de asistență medicală primară și profesioniștilor aliați din domeniul sănătății instrumentele și înțelegerea necesare pentru practicarea cardiologiei preventive .

hum manuelidis

Ghid de buzunar pentru protocoale de chimioterapie, ed. a 4-a.
de Edward Chu, MD, profesor de medicină (oncologie medicală) și farmacologie (Jones & Bartlett Publishers) Legat în spirală și aranjat alfabetic după tipul de cancer pentru un acces ușor, acest ghid de buzunar servește ca referință rapidă pentru medici, asistente și alți furnizori de servicii medicale care tratează pacienții cu cancer . literatură și sunt utilizate în practica clinică în comunitatea de oncologie medicală.

Choices in Breast Cancer Treatment: Medical Specialists and Cancer Survivors Tell You What You Need to Know editat de Kenneth D. Miller, MD, profesor asistent de medicină (oncologie medicală) (Johns Hopkins University Press) Această carte combină contribuțiile specialiștilor cu narațiunile personale ale - supraviețuitorilor de cancer de sân. - relația medic-pacient, tratamente chirurgicale, tratamente adjuvante, reconstrucție mamară și studii clinice.

În afara ordinii: Poezii
de Laura M. Manuelidis, MD '67, HS '70, profesor de chirurgie (neuropatologie) (i Univers) Deși este cunoscută în special pentru lucrările sale despre encefalopatiile spongiforme, Manuelidis este și o poetă a cărei lucrare a apărut în *Nation* and the *Connecticut Review.* În această colecție, ea scrie despre dragoste și pierdere, despre locuri amintite și despre minunea și durerea vieții.

Ce este toxic, ce nu este
de Gary L. Ginsberg, PH.D., lector în epidemiologie și Brian Toal (Berkley Trade) În fiecare zi, oamenii muncesc, trăiesc și se joacă în mijlocul unor substanțe toxice potențial dăunătoare , uneori fără să vrea. Oamenii sunt expuși la aceste substanțe în casele lor, cartierele, școlile, locurile de muncă, alimente și alte produse de consum. Acest - ghid cuprinzător face distincția între riscuri și mituri, explicând cum să identifici problemele și ce să faci în privința lor. Diagrame pentru a ajuta la evaluarea riscurilor, un ghid special pentru cumpărători de case și segmente O&A discută mucegai, plumb, radon, azbest, aditivi alimentari , linii electrice, arsen, mercur , pesticide, dioxină și gaze toxice, precum și modalități de a vă proteja împotriva acestora.

Descrierile de mai sus se bazează pe informații de la editori.

TRIMITE NOTIFICĂRI DESPRE CĂRȚI NOI CĂTRE

Cheryl Violante, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, cr 06511, sau prin e-mail la cheryl.violante@yale.edu

Pentru cercetătorul ocupat, ajutor de la bibliotecarii medicali cu lucrări de publicare

Picture the typical researcher’s desk, with journals piled high. Now imagine a librarian who can make those journals disappear—and reappear in a customized electronic library.

Perhaps you’re an investigator ready to submit an article. After countless revisions you need a fresh pair of eyes. Enter an editor, referred to you by the medical library. The editor checks for spelling, punctuation and grammar and suggests ways to streamline the piece. And here comes a librarian who will walk you through the software that will format your citations and bibliography to conform to the journal’s style.

Your article has been accepted—and published! You know you should submit it to PubMed Central, the free online archive of biomedical and life science journals operated by the NIH’S National Center for Biotechnology Information in the National Library of Medicine. But you’re busy. And you’ve spent enough time on that article. No problem: a librarian from the medical library will submit it for you.

These are a few of the services provided by librarians at the Cushing/Whitney Medical Library—the new Publishing Support page on the library website describes all that they do.

Services include classes on using the library, links to online style manuals and help choosing bibliographic software. The Publishing Support page lists liaison librarians, who are specialists assigned to each department and research center to provide guidance to researchers in their area.

Other support services include information on a given journal’s impact factor, which is based on how often articles are cited in journals. Other information on the support site includes instructions for formatting papers; information on copyright issues; lists of library classes; and online tutorials on topics including scholarly publishing and using Ovid MEDLINE.

The new page, said Reference Librarian Lynn H. Sette, M.L.S., “is a natural extension of the kinds of things we have always done for people. Publishing and the library go hand in hand.”

The page can be accessed from the Cushing/Whitney home page or at http://www.med.yale.edu/library/publishing.html.

—*Cathy Shufro*

In Circulation focuses on activities at the Cushing/Whitney Medical Library. Send suggestions to Cathy Shufro at cathy.shufro@yale.edu.

A thud party to speak tor the terminally ill

Medicii și asistentele, în cazurile care implică un tratament inutil din punct de vedere medical, se ciocnesc adesea cu cei dragi ai pacientului, cu privire la continuarea tratamentului. Cu toate acestea, un proces extrajudiciar permite ambelor părți să facă apel la un comitet format din medici, asistente medicale, reprezentanți ai comunității și alți îngrijitori, a declarat un specialist în etiologie medicală în audiența la rundele mari de pediatrie în septembrie.

Texas Advanced Directives Act din 1999, prima încercare la nivel de stat de a rezolva astfel de dispute, a creat „un port legal sigur”, a declarat Robert L. Fine, MD, director al Oficiului pentru . Etica clinică la Baylor Health Care System. Atunci când un caz este considerat inutil, acesta poate trece în fața comitetului de etică, care nu. întotdeauna de acord cu echipa medicală. Dacă comitetul este de acord cu echipa medicală, tratamentul poate fi retras, cu excepția cazului în care se găsește un furnizor alternativ de asistență medicală în termen de 10 zile.

Cele mai multe cazuri sunt soluționate în cadrul unui proces de 10 zile. „În multe cazuri, familia este uşurată”, a spus Fine, care a ajutat la redactarea legii din Texas. „Nu le-au dat drumul. A ridicat povara.” Medicii sunt uşuraţi, de asemenea. „Uneori, cel mai înalt nivel de îngrijire este acela de a atrage un tratament neadecvat din punct de vedere medical.”

— John Dillon

La prima vedere, un diagnostic de tuberculoză pare să fie tot ceea ce îl unește pe Andrew Speaker, un avocat din Atlanta, cu 52 de sud-africani săraci care au murit de tuberculoză rezistentă la

TB, an Atlanta lawyer and 52 South African patients

medicamente într-o zonă rurală îndepărtată în 2005. Cazurile „nu ar putea apărea mai diferite la suprafață”, a spus Gerald Friedland, PROFESOR de medicină și epidemiologie la Yaleround, în august.

Speaker a făcut titluri în primăvara anului trecut, după ce a fost diagnosticat cu tuberculoză rezistentă la medicamente (XDR-TB) și apoi i-a pus în pericol pe ceilalți pasageri ai companiilor aeriene, călătorind cu șapte zboruri comerciale separate. Ulterior, a primit tratament la un spital pentru tuberculoză de top. Pe de altă parte, cei mai mulți dintre sud-africanii din mediul rural muriseră cu toții până când testele de laborator au dezvăluit diagnosticul de XDR-TB, a spus Friedland, care a raportat cazurile în *The Lancet* în 2006.

Friedland a spus că atât Speaker-ul, cât și sud-africanii au suferit din cauza încetinirii testelor de diagnosticare a TB și a opțiunilor limitate de tratament pentru TB rezistentă la medicamente. Friedland spune că prezența unui număr tot mai mare de cazuri cu XDR-TB subliniază neglijarea de lungă durată a TB și creșterea mai recentă a coinfectării TB și HSV . „Dacă există un motiv bun”, a spus el, „este faptul că atenția mondială concentrată asupra ambelor cazuri a fost un semnal de alarmă pentru nevoia de resurse pentru a promova progresele științifice și îngrijirea îmbunătățită pentru TBC”.

— Cathy Shufro

Căutăm o soluție națională pentru îngrijirea sănătății pentru toți

Medicina este martoră la cele mai bune și cele mai rele vremuri din cauza „diferenței uluitoare” dintre progresele de salvare a vieților și economia „foarte deteriorată” a furnizării de îngrijiri medicale, a declarat James J. Mongan, MD, președinte și DIRECTOR GENERAL al Partners Health Care System din Boston , în timpul unei discuții la școala de medicină în septembrie.

Mongan, care a susținut cea de-a n-a prelegere anuală Samuel O. Thier în politica de sănătate, a spus că peisajul finanțării asistenței medicale s-a schimbat de la unul dominat de programe guvernamentale la un hibrid de reglementare/piață liberă care include Medicare, Medicaid și - îngrijirea bătrânilor. Încercările de a extinde acoperirea prin mandatele angajatorilor au eșuat din cauza „dorinței tenace de autonomie ” în sectorul privat – întreprinderile au exploatat „ambivalența noastră națională cu privire la reglementările guvernamentale grele ” și la impozitare.

Între timp, 45 de milioane de americani nesiguri primesc tratament de urgență atunci când sunt bolnavi, în loc de îngrijiri preventive. Ignorarea costului acestei zece este periculoasă, a avertizat Mongan. În timp ce Massachusetts are un sistem „promițător”, dacă este defectuos , pentru a-și asigura rezidenții, oferirea de asistență medicală pentru toți cetățenii „va cere unele măsuri la nivel național”, a spus Mongan, deși nu a fost optimist că o astfel de acțiune ar putea fi luată în căldura unei campanii prezidențiale. „În prezent, suntem o națiune fără - un răspuns bun”.

— JD

Accelerarea ritmului de descoperire a biomarkerilor

Biomarkerii care identifică cancerul în stadiile sale incipiente și mai tratabile au apărut ca cele mai noi instrumente în prevenirea, diagnosticarea și tratamentul acestuia. Dar, potrivit lui Andrew C. von Eschenbach, MEDIC, comisar al Administrației pentru Alimente și Medicamente (FDA), chirurg urologic și oncolog, precum și el însuși supraviețuitor de cancer, este nevoie de o colaborare mai eficientă între oamenii de știință și între sectorul public și cel privat pentru a grăbi descoperirea acestor indicatori moleculari sau celulari ai stărilor de boală.

„Avem un talent enorm, dar nu l-am reunit”, a spus von Eschenbach în octombrie la „Discovery to Delivery: A Public Forum About the Future of Cancer Research”, un colocviu sponsorizat de Yale Cancer Center, Yale-New Haven Hospital and Friends sau Cancer Research. „Avem superstaruri, dar nu o echipă de superstar”.

Pentru a reuni cercetătorii, FDA s-a alăturat Fundației pentru National Institutes of Health, National Institutes of Health și Pharmaceutical Research and Manufacturers of America pentru a lansa Bicmarkers Consortium. Acest parteneriat de cercetare biomedicală public-privat va pune la dispoziția oamenilor de știință din întreaga lume descoperirile sale - privind biomarkerii recent descoperiți .

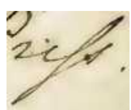
— Jennifer Kaylin

Păstrarea unui bogat tezme de texte și artefacte

Un bibliotecar de conservare conservă și păstrează cărți și obiecte din primele zile ale medicinei.

De Cathy Shufro

ADMITĂ EDITORUL DE

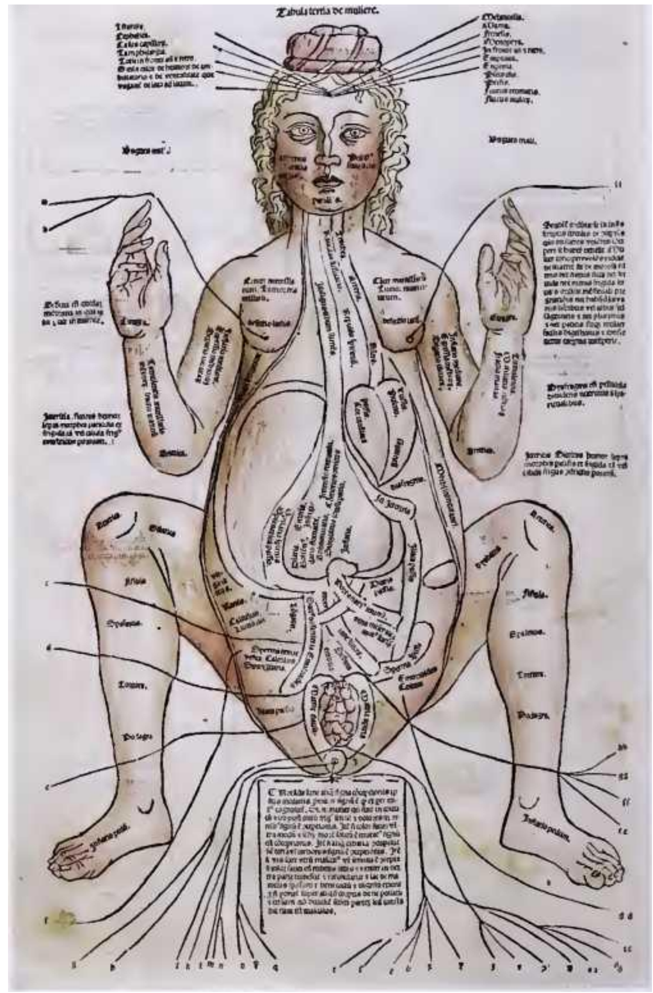

PENTRU A VEZI

SCHELET VIU.

Bilet perpetuu.

În sensul acelor de ceasornic, din stânga sus, **Claude Seurat, al cărui fizic era excesiv de osos, a fost expus la expoziții ciudate sub numele de Living Skeleton în Londra în 1825.**

Figura unei femei însărcinate, **gravură în lemn cu culoarea mâinii, este din** *Fasciculus Medicinae,* **una dintre primele cărți de medicină tipărite cu ilustrații anatomice. Această colecție de tratate medicale a fost publicată la Veneția în 1491.**

O lecție de disecție, de asemenea **o gravură în lemn cu culoarea mâinii, vine din** *Fascicolo di Medicina,* **o traducere italiană din 1493 a** *Fasciculus Medicinae* **din originalul latin.**

Catoptrum *Microcosmicum* seamănă cu cartea cu clapete a unui copil, în care ridicați o clapă care arată o minge de plajă pentru a descoperi un pisoi. Dar această carte, veche de aproape 400 de ani, este o hartă pe mai multe straturi a corpului uman. Ridicați clapeta craniului pentru a vedea creierul de sub os. Întoarceți clapeta burtică pentru a dezvălui intestinele. Unele pagini au până la 15 straturi de structuri anatomice - gravuri detaliate realizate din plăci de cupru.

Această versiune din 1613 a textului de anatomie rar și prețios al medicului german Johann Remmelin se numără printre comorile din stivele încuiate ale Bibliotecii Istorice Medicale. Colecția include manuscrise scrise de mână, printre care *Paneth Codex,* un compendiu de texte de la începutul secolului al XIV-lea. Codexul include lucrări ale lui Hipocrate, Galen și Avicenna. De asemenea, în colecție se află 325 de incunabule medicale, materiale produse în perioada copilăriei tiparului, între 1450 și 1500.

Articolele din colecție variază de la instrumente ginecologice antice până la diapozitive stereoscopice din secolul al XIX-lea cu afecțiuni ale pielii, cu un vizualizator pentru a le vedea în 3D. Colecția include, de asemenea, zeci de postere de sănătate publică în farsi, chineză și diferite limbi indiene; 2.000 de fotografii, de la tipuri daguerreo la imagini digitale moderne; și colecția Fry de tipărituri și desene cu subiecte medicale și legate de sănătate de-a lungul a cinci secole.

Colecția istorică de renume mondial - cuprinde 130.000 de cărți, manuscrise legate și pamflete, împreună cu câteva mii de instrumente medicale și științifice și greutăți și măsuri. „Biblioteca istorică găzduiește una dintre cele mai bune - colecții medicale istorice din lume și, datorită varietății sale mari de obiecte, ridică provocări mari pentru conservare", a spus bibliotecarul de conservare Sarah A. Burge, MLS.

Burge, angajat ca prim bibliotecar de conservare pentru Biblioteca Cushing/Whitney în 2005, a început un - program complet de conservare a colecției. Ea își dedică timpul materialelor istorice , care atrag savanți din întreaga lume. Multe dintre cărțile rare au provenit din colecțiile medicului chirurg Harvey W. Cushing, FIZIOLOGULUI John F. Fulton, MD și specialistului în tuberculoză Arnold C. Klebs, MD —toți bibliofili— ale căror donații au format coloana vertebrală a bibliotecii istorice fondată în 1941. „Au avut un conținut real, un obiect al cărții și aprecierea cărții.

Unele dintre provocările lui Burge sunt tehnice. De exemplu, deoarece sănătatea cărților depinde de condițiile de mediu potrivite, Burge lucrează cu experții în încălzire și ventilație ai școlii de medicină. Visul lor: temperatura aerului la 65 de grade Fahrenheit, umiditate la 40 la sută, fără fluctuații. Alte provocări sunt mai abstracte: Burge a ajutat la elaborarea politicilor care să permită studenților și cercetătorilor să folosească colecția în timp ce o protejează de daune sau de tipul de furt care a avut loc la Biblioteca de cărți rare și manuscrise Beinecke din Yale în 2005, când comerciantul E. Forbes Smiley III a furat mai multe hărți rare din colecție.

În mod paradoxal, multe dintre provocările lui Burge rezultă din creșterea alfabetizării în anii 1830, când progresele în fabricarea hârtiei au pus cărțile în mâinile oamenilor obișnuiți. Mașinile Nevz alimentate cu abur și deficitul de lenjerie au transformat industria hârtiei. Pentru prima dată, hârtia a fost făcută în principal din pastă de lemn, mai degrabă decât din fibre de bumbac sau in. Și hârtia de pastă de lemn nu rezistă; devine casant ca urmare a degradarii acide printr-un proces cunoscut sub numele de foc lent.

„Problema cărților fragile este ceea ce mă lupt cu materialele noastre din secolul al XIX-lea", a spus Burge, care a studiat conservarea cărților la Universitatea din Illinois din Urbana-Champaign. Angajarea poate fi oprită printr-un proces numit dezacidificare, în timp ce cărțile prea fragile pentru uz public pot fi digitizate sau microfilmate. „Misiunea de lungă durată a bibliotecii istorice include înțelegerea faptului că materialele bibliotecii vor fi folosite, iar odată cu utilizare se produce uzură", a spus Burge. „Scopul nostru este să ne menținem colecțiile în siguranță și în condiții de utilizare prin măsuri de conservare și conservare."

Cathy Shufro este editor colaborator la *Yale Medicine.*

DREPT. Printre sarcinile cu care se confruntă bibliotecara pentru conservare Sarah Burge se numără și conservarea cărților din pastă de lemn care devine casantă odată cu vârsta. Ea triajează cărțile în funcție de deteriorare, valoare și importanța lor pentru colecție.

DIN DREAPTA **Burge folosește o pulbere din gumă de șters mărunțită pentru a curăța suprafețele paginilor** *Catoptrum Microcosmicum,* **un text de anatomie vechi de 400 de ani.**

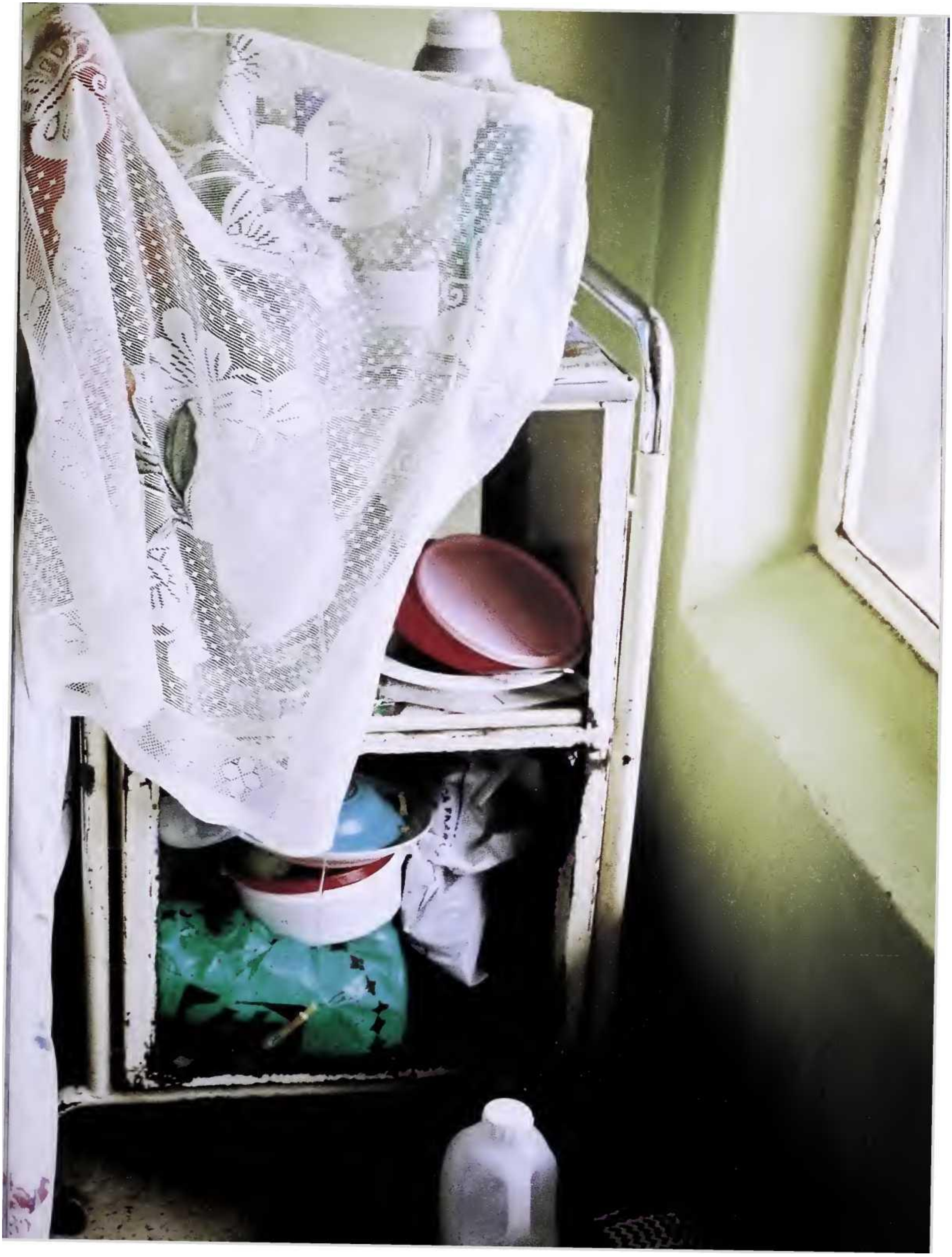
JOHN CURTIS (2)

On the wards in Uganda

Story and Photographs
by John Curtis

For Yale physicians and medical students, a few weeks at Mulago Hospital in Kampala become a life-changing experience.

În secția de boli infecțioase de la Spitalul Mulago din capitala ugandeză Kampala, o femeie de 20 de ani stă întinsă pe un pat cu doar un cearșaf subțire pentru a alunga frigul dimineață. Singura, suferind de complicatii de la AJUTOARE, putinele ei bunuri intr-o cutie de carton la patul ei, nu are familie care sa ii faca baie, sa-i aduca mancare sau sa-i dea medicamente. Acestea sunt ceea ce medicii de aici numesc „semne generale" sărace. Simpla prezență – sau absența – a unei pături vorbește mult.

Cu toate acestea, chiar înainte de a măsura semnele de pătură, medicii știu mai multe lucruri despre pacienții lor. Ei știu că, în calitate de spital național de referință condus de guvern, Mulago îi primește pe cei mai bolnavi dintre bolnavi. Ei știu că mai mult de jumătate dintre pacienții din spital sunt infectați cu HIV. Ei știu că două treimi dintre pacienții lor vor muri în spital sau în termen de două luni de la părăsirea acestuia. Și știu că majoritatea pacienților lor sunt prea săraci pentru a-și permite mai mult decât cele mai de bază teste și tratamente.

Semnele de tip pătură le vor spune mai multe. Spitalul de anvelope oferă pacienților un pat. Pacienții trebuie să aducă cearșafuri, pături și perne, precum și „însoțitori" – membrii familiei care îi îngrijesc. Medicii au aflat că doar a avea o pătură dezvăluie multe despre starea economică a pacientului . În mod necesar, capacitatea de plată a pacientului va determina regimul de tratament. În cazul în care pacientul nu are resurse, medicii vor prescrie doar medicamentele care vin gratuit de la farmacie și vor comanda doar analizele pe care spitalul le asigură gratuit.

„Medicina nu se referă numai la ceea ce ați învățat la facultatea de medicină", a spus Robert Kalyesubula, MD, un rezident din Mulago . „Tu dai prioritate. În contextul limitărilor pe care le aveți, ce puteți face cel mai bine pentru această persoană? Ce va ajuta cel mai bine la diagnosticul meu ? Vorbești cu ei ca să găsească o modalitate de a obține banii , de a sacrifica câteva lucruri. Păstrezi cele mai scumpe teste pentru final, când chiar ai nevoie de ele."

A avea impact asupra globului

Îmbunătățirea îngrijirii pacienților în New Haven, precum și în Kampala este scopul unei colaborări care a început în august 2006, când Majid Sadigh, MD, profesor asociat de medicină, a sosit la Mulago cu o echipă de rezidenți din Yale. De atunci, Yale a menținut o prezență constantă la spital, cu rezidenți din Yale și participanți în rotații de o lună alături de colegii de la Facultatea de Medicină de la Universitatea Makerere și de la Ministerul Sănătății din Uganda. În vara lui 2007, Yale și-a extins prezența pentru a include trei studenți la medicină care beneficiază de noi burse internaționale (vezi bara laterală, p. 29); un medic din Rusia; doi Downs Fellows; doi studenți în domeniul sănătății publice care urmăresc proiecte de cercetare ; și studenți de la Physician Associate Program, în plus față de trei rezidenți din Yale.

Colaborarea a luat naștere în urma vizitei lui Sadigh în Uganda în 2002 pentru a preda și a preda despre bolile infecțioase. De ce, se întrebă el, cercetarea clinică, medicală și epidemiologică extraordinară care se desfășura la Makerere nu și-a găsit drumul literalmente peste drum pentru a îmbunătăți îngrijirea la Spitalul Mulago? Yale, simțea el, ar putea ajuta. „Este una dintre cele mai bune universități din lume", spune el. „Are viziunea de a avea un impact asupra globului. Are cei mai talentați indivizi."

În fața disperării și a sărăciei zdrobitoare, Sadigh a implementat mai multe idei, mari și mici, care au făcut lucrurile mai bune pentru oamenii din Uganda. În satul de pescari Kasensero, casa celui mai vechi caz DE SIDA CUNOSCUT din Uganda, Sadigh a ajutat pacienții de la clinica locală și a strâns bani pentru a oferi educație orfanilor. La Școala Sfânta Familie Nazaret din apropiere, un liceu cu internat unde cei mai mulți dintre cei 250 de elevi au rămas orfani de AJUTOARE, el a strâns bani pentru paturi supraetajate și panouri solare pentru a asigura iluminatul. Și la Mulago, el a menținut schimbul timp de mai bine de un an cu sprijinul Departamentului de Medicină Internă din Yale și al programului Yale/Johnson & Johnson Physician Scholars in International Health , care finanțează excursiile rezidenților la Mulago.

Când Sadigh a avut în vedere colaborarea pentru prima dată în 2002, el și Asghar Rastegar, MD, vicepreședinte de medicină, au lansat deja un program de succes între Yale și școala de stat de medicină din Kazan, Rusia. Rezidenții din ambele țări au călătorit înainte și înapoi pentru rotații clinice de câțiva ani. Cu sprijinul lui Rastegar si

RITMUL ANTERIOR **Cu un supraveghetor în apropiere și pături, cearșafuri și o pernă pe patul ei, această pacientă avea ceea ce medicii de la Spitalul Mulago numesc „semne de pătură”. Ceea ce aduc pacienții cu ei oferă medicilor indicii despre resursele lor financiare și îi ajută pe medici să-și adapteze planurile de tratament.**

La secția de cardiologie, Jose Evangelista, rezident în Yale de anul trei , s-a rotunjit cu Caroline Bwango, rezident, și Simon Eleku, registrator medical sau facultate, la Spitalul Mulago vara trecută. Evangelista sa întors la New Haven cu o apreciere mai puternică pentru examenul fizic. „Înainte de a sări la un test, mă *întorc* la examenul fizic pentru a vedea dacă am ratat ceva”, a spus el. „Nu comand laboratoare la fel de mult ca înainte, dacă nu există o justificare.”

Într-un laborator de la Spitalul Mulago, tehnicianul Samson Omongot le-a arătat locuitorilor din Yale cum să testeze malarie într-o probă de sânge. De-a lungul timpului petrecut în Uganda, locuitorii au văzut boli sau stadii ale bolii care sunt rare în Statele Unite. „Sunt extrem de buni în ceea ce fac”, a spus rezidentul din Yale, Mike Lee, din stânga, descriindu-și colegii din Uganda . „Ne pot arăta atât de multe lucruri în lucrul cu resurse limitate. Cunoștințele lor despre medicina tropicală sunt uimitoare.”

David L. Coleman, MD, HS '80, președinte interimar de medicină internă, Sadigh a pus bazele schimbului în Uganda. Până în vara lui 2006, ambele părți au semnat un memorandum de înțelegere.

Atât Yale, cât și Makerere, credeau ei, ar putea beneficia de un schimb care nu ar fi, în cuvintele lui Rastegar, un exercițiu de „turism medical”. Medicii din Yale ar afla mai multe despre bolile tropicale și infecțioase, în timp ce medicii ugandezi ar avea acces la cele mai recente standarde și metode medicale.

În practică, totuși, lecțiile pe care studenții, rezidenții și participanții la Yale le învață de la colegii lor din Uganda merg mult mai profund decât îmbunătățirea abilităților clinice și dobândirea de cunoștințe. Rotațiile Mulago aduc în discuție noțiuni de bază despre medicină și însuși conceptul de ceea ce înseamnă a fi medic. Această căutare a sufletului începe la prima întâlnire cu saloanele de la Mulago.

This patient, a 75-year-old mechanic with diabetes and hypertension, kept a notebook detailing his medical condition over the previous io years. "He needs more insulin,” said Peter Ellis, an attending at Yale-New Haven Hospital, after looking over his records.“His sugars are too high.” Ellis suggested a higher dose of insulin at lunch to cover the heaviest meal of the day.

La spitalul de 1.500 de paturi din Yale, medicii au puține dintre instrumentele pe care le consideră de la sine înțelese în Statele Unite. Pacienții din Mulago sunt adesea internați într-un spital pentru prima dată în viața lor și este puțin sau deloc istoric medical disponibil. Ele ajung într-un stadiu avansat de boală. Este posibil ca farmacia spitalului să fi rămas fără medicamente de bază. Nimeni nu este disponibil să ducă un pacient jos pentru o radiografie. Rezultatele testelor pot dura câteva zile pentru a ajunge. Un student de la Yale a început să poarte cu ea o manșetă pentru tensiunea arterială, deoarece nu era disponibilă. În timpul unei sesiuni de predare, studenții au rătăcit prin secții în căutarea unei casete luminoase funcționale, astfel încât să poată privi la raze X. Și nu este întotdeauna clar cine se ocupă de un pacient, asigurându-se că se fac teste și se administrează medicamente.

„Când oamenii vin aici se pot simți cu adevărat nedumeriți ”, spune Sam Luboga, DR, decan adjunct al Facultății de Medicină din cadrul Universității Makerere. „Găsesc un spital plin de pacienți fără medicamente, fără provizii.”

Asta îi aduce la o nouă apreciere a abilităților de bază ale medicinei, spune Christophe K. Opio, MD, medic internist la Mulago. „Trebuie să faci un diagnostic din puținele informații pe care le ai”, spune el. „Devii anchetator. Îți folosești toate simțurile pentru a identifica o problemă și apoi știi ce să faci cu o problemă.”

De la colegii lor din Mulago, medicii de la Yale învață să se bazeze pe cele mai de bază instrumente ale medicinei - o examinare fizică riguroasă, orice istorie poate fi obținută de la pacient și propriile cunoștințe despre boală. Și asta este

În timpul șederii lor în Uganda, participanții la Yale și studenții au făcut vizite la domiciliu la periferia orașului Kampala. Călătorind cu o echipă de la Spitalul Sf. Ștefan, o unitate privată din suburbia Mpererwe, au făcut vizite de urmărire la pacienți. Spitalul tratează aproximativ 10.000 de pacienți pe an dintr-o zonă de captare care include Mpererwe și - cartierele adiacente. Malaria reprezintă mai mult de o treime din cazurile din micul spital, care funcționează cu taxe și cu sprijinul organizațiilor caritabile din Regatul Unit. Sam Luboga, decanul adjunct la Facultatea de Medicină a Universității Makerere, a început spitalul în urmă cu aproximativ 20 de ani. Administratorul spitalului - Charles Mugume a explicat importanța vizitelor la domiciliu. „Ei vin, tratăm, dăm afară. Apoi vom urmări”, a spus el.

Majid Sadigh a condus vizitele la domiciliu în iulie, însoțit de fiul său, Kaveh, student la medicină la Tulane, și Matt Cook, care a absolvit în octombrie programul de medic asociat Yale. Echipa de la Spitalul St. Stephen includea administratorul spitalului, o moașă , un asistent social și un însoțitor. Zona de captare nu este o suburbie ca oricare din Statele Unite. Puține drumuri sunt asfaltate, iar casele, adesea din cărămidă sau bloc de cemento, sunt înconjurate de pătlagini sau pășuni mici pentru pășunat caprelor sau vacilor.

STÂNGA SUS **Sadigh a îngrijit o femeie de 85 de ani cu probleme multiple, inclusiv hipertensiune arterială și cataractă care ar putea duce la glaucom.**

STÂNGA JOS **Charles Mugume, administratorul Spitalului Sf. Ștefan, a luat tensiunea arterială unui pacient.**

SUS DREAPTA **Peter Ellis a condus vizite la domiciliu cu studenții la medicină Allison Arwady și Lily Horng. Ziua lor a început cu tururi la spital , unde li s-a servit un prânz tipic ugandez de orez, *matoke* (piure de pătlagină) și tocană. La casa unui mecanic de 75 de ani, Ellis a revizuit medicamentele pacientului.**

JOS DREAPTA **Apelurile la domiciliu implicau adesea o căutare a locuinței pacientului. Studenta la medicină Allison Arwady a început o conversație cu ruda unui pacient în timpul unei căutări.**

Mulago resident Robert Kalyesubula, 31, comes from Luwero, a town about 60 kilometers north of Kampala, where he spent part of his residency. "When I practiced in my hometown I realized that there were so many patients so far from doctors," he said. His experiences during the civil war that followed the overthrow of Idi Amin led to his decision to help people by becoming a doctor. His father died in the fighting and Kalyesubula was separated from his mother. He also lost siblings to war, disease and starvation. Sponsored by a Canadian raised in an orphanage and as a child toured the United States as a member of the African Children's Choir. Later he went to McMaster University in Canada as part of a medical exchange. "There is a lot to learn between the two of us," he said of the Makerere-Yale collaboration. "We know a lot about infectious diseases. They know a lot of modern medicine. We exchange at that level." His main lesson for Yale medical students was, "how you can actually manage patients by having a very good clinical exam."

lecția principală. „Nu ești medic dacă poți funcționa doar într-un anumit mediu", spune Sadigh. „Uneori ești doar tu și pacientul."

Harvardul Africii de Est

Orice discuție despre problemele de sănătate în Uganda începe și se termină cu bani. Uganda este o țară săracă; venitul anual pe cap de locuitor este de aproximativ 280 USD. Ajutorul extern reprezintă jumătate din veniturile bugetului național. Țara are indicatori de sănătate dezamăgiți — speranța de viață, 52 de ani; mortalitatea infantilă, 67 la 1.000 de născuți vii. Riscul de diaree bacteriană, hepatită A, malarie și boala africană a somnului este foarte mare.

Și țara încă își revine din tulburările care au urmat independenței față de Marea Britanie în 1962. Nouă ani mai târziu, când generalul Idi Amin a preluat puterea într-o lovitură de stat, ugandezii l-au salutat ca o ușurare din partea -președintelui autocratic Milton Obote. În decurs de un an, Amin a început să expulzeze populația asiatică a țării – adusă în Africa ca funcționari publici de către britanici – care, simțeau ugandezii, domina pe nedrept economia. Asiaticii constituiau, de asemenea, o parte semnificativă a facultății facultății de medicină.

„Tocmai începusem facultatea de medicină când Amin a venit la putere", a spus Nelson Sewankambo, MD. Este al șaselea decan ugandez al Facultății de Medicină, post pe care îl deține de aproape un deceniu. „Am văzut exodul personalului expatriat la acea vreme. Au plecat și ugandezii și africanii".

Pe măsură ce Amin și-a vizat dușmanii, reali și percepuți, a spus Sewankambo, academicienii „au devenit suspecți". Mai mulți medici de la școala de medicină au fost uciși, inclusiv unul care a fost smuls din sala de operație. Până în 1979, când vecina Tanzania a invadat Uganda din cauza unei dispute la graniță și Amin a fugit în exil în Arabia Saudită, Spitalul Mulago nu avea aparate de raze X funcționale, nici apă curentă, nici refrigerare în morgă și nici sistem de canalizare. Consiliul Medical General al Regatului Unit nu mai recunoaște diplomele medicale Makerere.

Această pierdere a recunoașterii a fost o inversare uluitoare atât pentru școala de medicină, cât și pentru universitatea care fusese cunoscută sub numele de Harvard din Africa de Est. Universitatea Makerere a fost deschisă în 1922 ca școală tehnică. În următorii câțiva ani, a adăugat cursuri în agricultură, medicină veterinară și formarea profesorilor. În 1924, precursorul școlii de medicină, Școala de asistenți medicali autohtoni seniori, s-a deschis la Spitalul Guvernamental Mulago. Chiar și a școlii

Numele reflecta concepția colonială conform căreia africanii nu puteau deveni medici. Până în 1929 însă, școala de asistenți medicali devenise Facultatea de Medicină, absolvind nu asistenți, ci medici cu calificare completă. Universitatea a avansat în alte domenii după ce s-a afiliat la Universitatea din Londra în 1949. Până în 1962, Makerere era principala instituție de învățământ din Africa de Est, producând mai mulți președinți ai noilor națiuni africane, inclusiv Julius Nyerere din Tanzania. În 1963, după independența Ugandei, Makerere sa alăturat universităților din Kenya și Tanzania vecine pentru a forma Universitatea de Est Africa de scurtă durată.

Makerere, ca și restul țării, a căzut în vremuri grele în timpul erei Amin și a războiului civil care a urmat. Luptele s-au încheiat în 1986, când trupa de gherilă a lui Yoweri Museveni a preluat puterea. Museveni a condus de atunci, oferind stabilitate în Uganda, dacă nu adevărată democrație sau transparență.

Pe măsură ce pacea a venit în țară, Universitatea Makerere a căutat să-și recapete prestigiul de odinioară. O oportunitate a apărut pentru Facultatea de Medicină la începutul anilor 1980, pe malul lacului Victoria, unde o boală misterioasă afecta satul de pescari Kasensero, la aproximativ 60 de mile sud-vest de Kampala.

În 1982, oamenii din sat au început să moară de o boală pe care localnicii o numeau „slim” din cauza efectului ei de risipă. Boala a fost SIDA , dar nimeni nu știe cum a ajuns în sat . Hiv a făcut saltul de la maimuțe la oameni cu ani în urmă în Camerun, pe coasta de vest a Africii. Unii speculează că virusul SIDA a traversat continentul odată cu construirea unei autostrăzi trans-africane. Alții dau vina pentru sosirea sa în Uganda pe armata tanzaniană invadatoare. Oricum a ajuns virusul, a transformat acest sat și bordelurile sale în epicentrul epidemiei DE SIDA DIN UGANDA . De atunci, o mare parte din cercetările de vârf privind AJUTOARELE din Africa au fost făcute la Makerere.

„De la început, școala de medicină a fost nava amiral a Universității Makerere. Există cercetări bune despre HIV. Există cercetări inovatoare și asupra malariei. Limfomul Burkitt a fost descris de un profesor aici”, a spus Sewankambo, un cercetător proeminent ÎN DOMENIUL SIDA . Cu toate acestea, problemele persistă. „Makerere continuă să se lupte în strângerea de resurse. ... Salariile sunt groaznice, de exemplu. Laboratoarele sunt - prabusite. Echipamentul este vechi.”

Facultatea de medicină de la Makerere se bucură de multă vreme de ajutor din străinătate. Înainte de a implementa un nou curriculum bazat pe probleme în medicină, membrii facultății au vizitat 14 universități din întreaga lume. Și colaborările internaționale nu se termină aici. Școala de medicină a lui Makerere are mulți parteneri străini— Universitatea Case Western Reserve; Universitatea Johns Hopkins; Universitatea din California, San Francisco; Universitatea de Medicină și Stomatologie din New Jersey; Universitatea McMaster din Canada; Universitatea din Columbia Britanică; Universitatea din Dublin; și Universitatea din Londra. Colaborarea Yale-Makerere, totuși, se deosebește.

„Alte universități spun: „Să colaborăm la cercetare”. Yale este interesată de îmbunătățirea calității serviciilor de îngrijire a sănătății și a educației medicilor”, spune Sewankambo. „Prin îmbunătățirea educației, pregătim lucrătorii din domeniul sănătății pentru a oferi servicii de calitate în contextul resurselor limitate.”

„Așa supraviețuim.”

În Spitalul Mulago, cu resurse sărace, rezidenții și studenții din Yale care au trecut prin saloane vara trecută au contractat o datorie față de gazdele lor din Uganda, pe care se îndoiau că o pot plăti. Pe măsură ce lucrau cot la cot cu colegii din Uganda, - abilitățile lor de examinare fizică au crescut; au învățat despre bolile tropicale; și au văzut ce erau pentru ei cazuri neobișnuite de boală avansată. Cei trei studenți la medicină au fost de acord că Mulago a oferit de departe cea mai bună rotație clinică. Dar toți s-au întrebat cât de mult ajutau Spitalul Mulago în schimb. Cum au putut să răsplătească spitalul pentru tot ce învățau? Dacă rezidenții din Yale și chiar însoțitorii se luptă în absența resurselor care sunt a doua natură pentru ei, ce îi pot învăța pe medicii cărora le lipsesc aceste resurse?

„Poți oricând să ajuți, chiar și atunci când facilitățile nu sunt la fel de bune ca locul de unde ești”, spune Edward Ddumba, MD, director executiv al Spitalului Mulago. Făcând ecou lui Sadigh, el adaugă: „Nu poți fi paralizat de diferite instituții. Oamenii se adaptează.”

Ddumba nu are probleme să-și imagineze unde ar cheltui mai mulți bani dacă ar avea. El ar dori să dubleze numărul de medici din personal de la 400 la 800 și să mărească și personalul de asistență medicală. Printre celelalte obiective ale sale se numără „de a repara infrastructura... pentru a obține mobilier de spital, lenjerie de spital, îmbunătățirea serviciilor de laborator, îmbunătățirea aprovizionării cu medicamente de urgență și a infrastructurii de răspuns în caz de urgență folosind bugetul de capital”.

Cea mai mare parte din bugetul său anual de 15,6 milioane de dolari provine de la guvernul ugandez. Saloane private la etajul șase

generează venituri suplimentare , iar spitalul se bazează și pe donații internaționale de rechizite, bani și medicamente. „Așa supraviețuim ”, spune Ddumba.

Sadigh crede că medicii din Yale oferă, de asemenea, o contribuție semnificativă la spital. În primul an al programului, a spus Sadigh, rezidenții din Yale au oferit 90 de săptămâni de acoperire la spital și însoțitorii au oferit 60 de săptămâni. Ei dau exemplu prin modelarea diferitelor atitudini și moduri de a practica medicina și de a interacționa cu pacienții. „Dacă avem vreun impact asupra lui Mulago, avem un impact asupra întregii țări ”, spune Sadigh, „pentru că Mulago stabilește standardul pentru îngrijire și educație pentru țară”.

beneficiile tangibile se numără materialele medicale pe care vizitatorii Yale le aduc de la Recovered Medical Equipment for the Developing World (REMEDIU), o organizație cu sediul în Yale care salvează materiale chirurgicale și alte materiale neutilizate care nu pot fi folosite în Statele Unite. De asemenea, vizitatorii aduc jurnale și manuale. Din biroul său din Yale, bibliotecarul Mark Gentry a pus la dispoziție resurse medicale online și manuale pentru studenții și profesorii Makerere din Kampala.

„Prin acest program am reușit să obținem o mulțime de materiale de lectură, ceea ce cred că ne face mai capabili să căutăm problemele și să ne tratăm pacienții”, a spus rezidentul Mulago Fred Semitala, MD. un absolvent de Makerere. Semitala ar dori să vadă mai mulți uganezi antrenându-se la Yale. Până acum, trei au călătorit la New Haven. „Dacă instruim un hematolog sau un nefrolog, atunci persoana respectivă va antrena cinci sau mai multe”, spune el, adăugând o avertizare. „Instruirea fără facilitățile de utilizat nu ajută. Un cardiolog nu ar putea face un diagnostic mai bun dacă nu are EKG.”

Ali Moses, unul dintre cei trei stagiari ugandezi care au venit în Connecticut, a petrecut patru luni la Spitalul Waterbuiy și Spitalul Yale-New Haven învățând despre medicina bazată pe dovezi , abilitățile de diagnostic și protocolul de management al pacienților . „Electivele Yale oferă o oportunitate de a aprecia practica medicinei clinice „ideale”, care poate fi folosită ca standard sau ca punct de referință și ca bază pentru îmbunătățirea îngrijirii clinice generale”, a spus el într -un e-mail de la Kampala.

Alte beneficii sunt intangibile , dar nu mai puțin importante. Un rezident de anul doi la Yale , Michael X. Lee, MD, care a fost în Uganda vara trecută, a încercat să introducă medicina bazată pe dovezi în timp ce se afla în secții. Medicina bazată pe dovezi, un concept care a apărut în urmă cu mai bine de 25 de ani , aplică cele mai recente și cele mai bune dovezi pentru a lua decizii medicale. „Se practică o mulțime de lucruri pentru că așa s-a practicat de ani de zile”, a spus Lee. „Încerc să-i întreb pe locuitorii din Uganda : „Care sunt dovezile pentru ceea ce tocmai ați spus?”.

„Cred că acolo unde putem ajuta cu adevărat este în modelarea de rol”, a spus Jose Evangelista, MD, un rezident de anul trei care a fost la Mulago vara trecută. „Rolul meu este să ajut prin predare.”

Toți vizitatorii s-au simțit uneori copleșiți de spital. „Sunteți frustrat pe atât de multe niveluri”, a spus Samit Joshi, MD, rezident de anul trei. „La nivel de sistem, ați dori ca spitalul să aibă mai multe servicii gratuite și mai multe teste de bază sau o îngrijire mai bună a asistentei sau o îngrijire mai bună a medicului. La nivel de sănătate publică, ați dori să existe suficiente campanii de prevenire, astfel încât oamenii să nu vină cu HIV sau malarie sau schistosomiază.”

„Este ușor să intri într-o situație și să fii copleșit . Există, de asemenea, un mod diferit de a privi lucrurile”, a spus Lee. „Ei salvează o mulțime de vieți în Mulago. Au tratat mulți oameni cu succes. Avem mult respect pentru oamenii care lucrează aici.”

Viața la margine

Dacă experiența Mulago i-a determinat pe rezidenți și studenți să pună la îndoială ce înseamnă să fii medic, aranjamentele de locuit au modificat ierarhia tradițională a studenților, rezidenților și asistentilor. Rezidenții și participanții nu împart de obicei dormitoarele și băile și nu se văd în pantaloni scurți și tricouri în fiecare seară. Nici locuitorii nu văd de obicei un participant călcându-și cămașa dimineața. Decorul Mulago a creat, de asemenea, o experiență de învățare non-stop – discuțiile din casă erau de obicei despre medicină.

Casa pentru echipa Yale a fost Casa de oaspeți Edge din campusul de 300 de acri al Universității Makerere. Universitatea cu ziduri, așezată pe un deal cu același nume, este un refugiu de calm împotriva agitației din Kampala, unde aerul se umple de evacuarea nenumăratelor *matatus* — monovolume care asigură transportul public — motociclete și taxiuri. Iar Edge, un complex care include o casă cu șase dormitoare și două anexe mai mici, închise în interiorul unui zid, oferă o izolare suplimentară față de oraș.

În casă se afla o distribuție rotativă de personaje care includeau pe Sadigh, patru rezidenți, doi studenți la sănătate

publică, un student asociat la medic, un rezident de la Universitatea Columbia, un rezident de la Universitatea din New York și fiul lui Sadigh, Kaveh, student la medicină la Universitatea Tulane. Câteva

One of the goals of the collaboration is to offer Yale attendings, residents and medical students a chance to understand not just Ugandan health care, but also the country's culture and politics. One field trip took medical students to the Patiko-Ajulu Internally Displaced Persons Camp near Gulu in northern Uganda near the Sudanese border. This camp houses about 10,000 people forced to leave their homes by the Lord's Resistance Army, a rebel group that opposes the Ugandan government and is known for kidnapping chil-

ABOVE IE FT Children wandered about the Patiko-Ajulu camp on a weekend in July.

LEFT A young woman of 17, a day after giving birth to her son in the camp's clinic.

ABOVE The Yale group also visited Kasensero, a fishing village on Lake Victoria, and the epicenter of Uganda's AIDS epidemic. At the local clinic, which has received some support from Yale faculty, villagers offered songs and dances in honor of their foreign visitors.

la câteva blocuri, majoritatea contingentului feminin al echipei – cinci studenți la medicină – împărțeau un apartament în campus.

Diminețile la Edge începeau în jurul orei șapte, când rezidenții și studenții pregăteau apă caldă pentru ceai și luau micul dejun – sandvișurile cu avocado erau preferatele rezidenților – înainte de a se îndrepta către Spitalul Mulago. Plimbarea de 25 de minute i-a dus pe rezidenți și studenți prin peluzele verzi și trotuarele prăbușite ale universității până la poarta de est de pe aglomeratul Bombo Road. Semafoarele sunt aproape inexistente în Kampala. Cercurile de circulație numite sensuri giratorii controlează fluxul vehiculelor la intersecții. Denivelările frecvente de pe drumurile aglomerate încetinesc suficient de mult traficul pentru ca pietonii să se grăbească.

De la Bombo Road, calea către Mulago urmează o pistă de pământ într-un cohalet numit Katanga. Deși Katanga este în siguranță în timpul zilei, echipa Yale este sfătuită să evite mahalaua după întuneric. Poteca coboară în valea Katanga, pe lângă un teren de fotbal, pe lângă vaci și capre care pasc, pe lângă o mică fabrică de cărămidă, urcă pe pista de pământ și traversează o altă arteră aglomerată până la intrarea din spate a Spitalului Mulago.

La spital rezidenții și studenții au început ziua cu raportul de dimineață. „Aflam cum se simte pacientul. Împreună venim cu un plan de management pentru ziua pacientului. Intercalată cu aceasta este oportunitatea de a face predare între egali”, a spus Lee.

În timpul rundelor de o zi prin secția de boli infecțioase, Joshi a lucrat cu Patrick Komakech, MD, un stagiar Mulago, și Rasikh Tuktamysvhov, MD, din Kazan, Rusia, care a fost în Uganda la invitația lui Sadigh. S-a alăturat echipei Rachel Smith,

studentă în anul al patrulea la medicină de la Universitatea din California, San Francisco.

Pacienții au inclus o femeie care părea o adolescentă , dar avea 24 de ani. Ea stătea întinsă pe un pat acoperit doar cu un cearșaf, fără însoțitori care să aibă grijă de ea. HIV pozitivă și anemică, vomitase. Următoarea pacientă a fost o femeie de 40 de ani, care se plângea de vărsături, febră și dureri de cap. Diagnosticul diferențial a sugerat malarie și medicii au administrat chinină prin IV. O altă pacientă avea semne bune de pătură – o valiză pentru lucrurile ei și un însoțitor care stătea lângă pat cu o ceașcă de ceai. Diagnosticul pacientului a fost meningită criptococică, o infecție frecventă la pacienții cu număr scăzut de CD4.

Printre pacienții zilei s-a numărat și o tânără de 20 de ani, cu AJUTOARE , care fusese abandonată de soțul ei. Îi spusese clar spitalului că nu o vrea înapoi. Deși nu era suficient de bolnavă pentru a rămâne în spital , era prea bolnavă pentru a fi singură. A intervenit un asistent social , iar soțul a luat-o înapoi.

Până la prânz, rundele s-au terminat de obicei și echipele medicale se pauză pentru luncii în cantina spitalului de la etajul doi. Prânzul poate fi gustări - pizza mici sau plăcinte cu carne prăjită - sau un bufet care oferă o farfurie grămadă de orez, cartofi dulci și *matoke* (piure de pătlagină) acoperită cu o tocană de fasole, de vită sau de capră.

După prânz, rezidenții pot îndeplini sarcini care revin de obicei asistentelor medicale din Statele Unite, cum ar fi extragerea de sânge pentru analize sau îndepărtarea lichidului din abdomenul pacienților. Zilele de gardă sunt aceleași, cu excepția faptului că între orele 16 și 17 se duc la secția de urgență și evaluează noi pacienți, determină problema principală și îi triează la servicii atât de diferite precum gastroenterologie, boli infecțioase, renale, pulmonare, cardiologie sau neurologie.

Două sau trei seri pe săptămână, Sadigh a instalat două laptopuri în camera de zi a Pensiunii Edge pentru discuțiile sale despre bolile infecțioase . De asemenea, a organizat cursuri în Luganda, una dintre principalele limbi ale țării, discuții despre istoria Ugandei susținute de un politolog și excursii de weekend la locuri de importanță istorică și culturală.

O experiență transformatoare

Experiențele lor din Uganda au avut deja un efect asupra medicilor și studenților. Pentru studenți, a confirmat sau a modificat alegerile lor de carieră - toți cei trei studenți la medicină au ales să se specializeze în medicină internă - și sensul lor despre ceea ce este important de învățat. Și rezidenții se trezesc să adopte o abordare diferită a medicinei.

„Cred că abilitățile mele de examinare fizică au mers pe deasupra", a spus Joshi, rezidentul de anul trei, la câteva săptămâni după întoarcerea sa în Connecticut. „Ordinea mea de teste a scăzut probabil cu 40 la sută. Dacă fac acest test, radiografie sau tomografie – care este greu de găsit în Mulago – îmi va oferi o nouă perspectivă pe care nu le pot obține punând stetoscopul pe pieptul pacientului?

Și nu doar studenții și rezidenții care încep în cariera lor sunt afectați de experiență. „Ce înseamnă cu adevărat să fii un clinician eficient?" a întrebat Merceditas Villanueva, MD, un specialist în boli infecțioase la Spitalul Waterbury, afiliat Yale, care a petrecut trei săptămâni la Mulago. În octombrie, ea a adresat o recepție pentru a deschide o expoziție de fotografii și eseuri despre Uganda. „De unde derivă în cele din urmă puterea unui clinician? În mod clar, ne bazăm pe expertiza noastră tehnică, pe cunoștințele noastre despre fiziologia patologică, pe capacitatea noastră de a folosi dovezi pentru a face diagnostice și a formula planuri de tratament. ... Dar dincolo de aceasta, cred că puterea noastră derivă din capacitatea noastră de a asculta, de a examina cu atenție , de a sintetiza datele și de a ne baza experiențele anterioare."

Pentru Sadigh nu este suficient ca studenții, rezidenții și participanții la Yale să învețe cum să practice medicina cu resurse limitate. Fie mai vrea să-i curețe de prejudecăți sau de paternalism . „Nu ar trebui să emitem judecăți despre o comunitate care este copleșită la fiecare nivel", spune el. El se așteaptă ca tinerii medici de la Yale să învețe din experiență și recunoaște dificultățile cu care se confruntă – bariere lingvistice și culturale, precum și pacienții care nu au bani pentru medicamente sau nimeni care să le aducă un pahar cu apă.

„Este un fel de terapie cu șoc", spune Opio lui Mulago. „Majoritatea oamenilor nu știu ce se întâmplă în lumea în curs de dezvoltare. ... Mulți dintre ei vor deveni oameni grozavi în viața lor, dar cred că experiența lor aici îi va face oameni mai buni."

Aceasta este și speranța care îl conduce pe Sadigh.

„La sfârșitul călătoriei vor fi oameni diferiți", spune el. „Nu pot măsura asta, dar cred că vor fi oameni diferiți. ... Dacă vor deveni oameni mai buni, în viitor cred că Uganda va câștiga mult din asta. Este o investiție pe termen lung."

John Curtis este redactorul director al *Yale Medicine.*

Bursele din Uganda inaugurează un nou program de opțiuni în străinătate

După șase săptămâni petrecute în Uganda vara trecută , studenții din anul IV la medicină Allison Arwady, Lily Horng și Rachel Laff au declarat că rotația clinică de la Spitalul Mulago a fost cea mai bună pe care au avut-o la facultatea de medicină. Cei trei au fost primii studenți care au călătorit în străinătate cu sprijinul a trei noi burse dotate prin donații ale absolvenților .

„Acest lucru este diferit de orice sa întâmplat vreodată”, a spus Nancy R. Angoff, MPH '81, MD '90, HS '93, decan asociat pentru afaceri studențești. Studenții au călătorit de mult în străinătate pentru studii, dar pe cheltuiala lor. Pentru prima dată, școala de medicină oferă sprijin financiar. Angoff consideră că experiența într-un spital străin va avea o influență durabilă și pozitivă asupra dezvoltării studenților ca medici.

Arwady, Horng și Laff s-au alăturat unui schimb medical existent condus de Majid Sadigh, MD, PROFESOR asociat de medicină. Aceasta a fost prima dată când schimbul, care a adus rezidenții din Yale în Uganda din vara anului 2006, a găzduit studenți la medicină.

„A fost greu”, a spus Arwady, care a fost anterior în Africa de Sud și Botswana, lucrând la proiecte ca student la medicină. „A fost, de asemenea, una dintre cele mai intense și provocatoare experiențe pe care le-am avut în ultimii ani.
Ești în afara zonei tale de confort din toate punctele de vedere.”

„Am învățat multe, datorită rezidenților și mai ales doctorului Sadigh”, a spus Laff, care anterior petrecuse trei luni în Gabon. Ea a spus că timpul petrecut în Uganda i- a întărit decizia de a urma medicina internă. „Vreau acea pregătire largă”, a spus ea.

„A fost cea mai bună rotație pe care am avut-o, fără îndoială”, a spus Horng, care a călătorit anterior în China și Chile.

În secțiile lui Mulago au văzut limitele medicinei într-o țară în curs de dezvoltare și s-au minunat de abilitățile și cunoștințele - colegilor lor ugani. Au venit cu o apreciere sporită a importanței examenului fizic, pe care i-au văzut pe colegii lor din Ugan dan și Yale bazându-se pentru diagnostice. „Este ceva ce nu facem atât de bine aici”, a spus Arwady.

De asemenea, în Uganda a fost Matthew S. Cook, PA '07, apoi în ultimul său an al programului Physician Associate, care a oferit sprijin parțial pentru rotația sa. La fel ca studenții la medicină , el a spus că experiența sa din Uganda a lăsat o impresie de durată. "Cu siguranță am un angajament de a face medicină în străinătate", a spus el. Cook a început o rotație de două săptămâni în Community Health Care Van la întoarcerea sa la New Haven. Venind în urma oficiului său din Uganda, rotația dubei l-a făcut mai conștient de disparitățile de sănătate din această țară. "Sistemul de îngrijire a sănătății este stricat și defectuos. Problemele nu sunt atât de ușor de rezolvat la spitalul Cook, a spus că nu se rezolvă acum. Spitalul Yale-New Haven.

Robert M. Rohrbaugh, MD, profesor asociat de psihiatrie și administrator pentru programul electiv de clinică care a adus studenți străini la Yale pentru cursuri opționale, a spus că succesul programului ugandez este de bun augur pentru viitoarele cursuri opționale străine.
„În ciuda dificultăților pe care le întâmpină toți cei care merg acolo, a fost o confirmare pentru ei că asta vor să facă”, a spus el.

Opțiunile străine vor fi deschise studenților care au absolvit al treilea an. În plus față de bursele de șase săptămâni, studenții pot aplica pentru programul Yale-China Medical English Fellows de un an. Nancy Chapman, director executiv al Asociației Yale-China, a spus că cei care vor merge în China vor preda engleza medicală și vor studia mandarină, limba oficială vorbită modernă a Chinei. Ei ar avea, de asemenea, oportunități clinice și de cercetare. Asociația va plăti cheltuielile de călătorie și va oferi o bursă și o locuință la Școala de Medicină Xiangya din Changsha, Hunan.

Oriunde ar merge, elevii ar trebui să învețe despre țara gazdă și să învețe ceva din limbă. „Trebuie să fie pregătiți”, a spus Angoff. „Vor avea, de asemenea, o oportunitate de a face un debriefing ulterior, deoarece aceste experiențe pot fi încărcate de emoții.”

Rohrbaugh a spus că studenții vor beneficia în mai multe moduri. „Vor putea exersa ceea ce au învățat la Yale în diferite decoruri . Vor vedea pacienți cu diferite forme de boală. Ei vor dezvolta o conștientizare a factorilor sociali și politici în sănătate și boală”, a spus el. „Există o competență culturală de bază pe care o înveți.”

— *John Curtis*

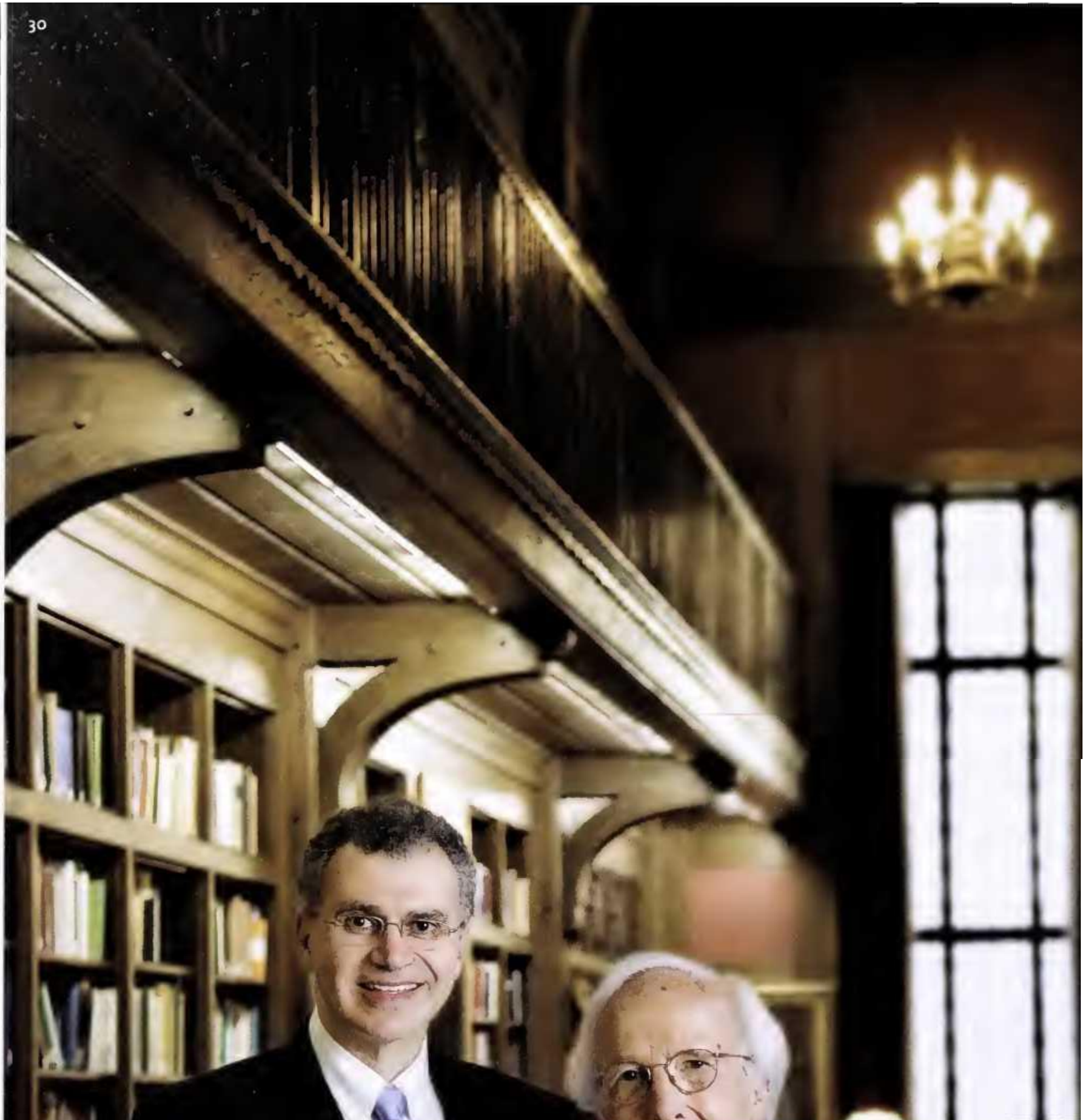

podcast

Un podcast al lui Robert Rohrbaugh vorbind despre acest subiect poate fi găsit pe pagina Yale de pe iTunes U. Vizitați itunesyale.edu sau lansați iTunes, apoi selectați Yale din ofertele

din iTunes U. Podcastul este inclus în
„Yale Health and Medicine”.

De Colleen Shaddox și Michael Fitzsousa Fotografie de Frank Poole

Povestea a doi doctori

Mai întâi ca student și profesor, apoi ca colegi, iar acum ca co-autori, un chirurg cardiotoracic și un cardiolog au lucrat cot la cot la Yale timp de 30 de ani. John Elefteriades, șeful de chirurgie cardiotoracică, și Lawrence Cohen, fostul asistent special al decanului, au publicat recent *Your Heart: An Owner's Guide,* care explică problemele cardiace și cum să le tratezi.

John Elefteriades

Pereții biroului său sunt căptușiți cu o varietate de coperți ale revistelor „Cel mai bun doctor” și plăci de la societățile profesionale. Dar John A. Elefteriades, MD '76, HS '81, FW '83, îndreaptă atenţia vizitatorilor doar către paginile înrămate cele mai apropiate de biroul său. Sunt scrisori de mulțumire și desene de la pacienți, celebri și mai puțin cunoscuți, pe care i-a salvat în sala de operație. Felicitează-l pe Elefteriades pentru una dintre cele mai recente premii ale sale, fiind numit profesor William WL Glenn de chirurgie cardiotoracică în 2006, iar el va zâmbi ușor și va numi numirea „un fel de eroare de birou”.

Cardiologul Lawrence S. Cohen, MD, HS '65, profesorul de medicină Ebenezer K. Hunt și mentor și colaborator de multă vreme, stabilește recordul. Glenn, care a murit în 2003, a fost un chirurg de pionier, șeful secției cardiotoracice timp de decenii și unul dintre profesorii lui Elefteriades. „Era foarte mândru de John și spera că după aceea *a continuat la pagina* 32

Lawrence Cohen

Când Jeffrey R. Bender, MD, HS '83, l-a întâlnit pe Lawrence S. Cohen, MD, HS '65, la începutul anilor 1980, Bender era rezident în medicină internă, iar Cohen ia introdus pe studenții și rezidenții de la Yale la cardiologie. Intenționat, concis și îmbrăcat impecabil într-un blazer, cămașă cu guler și butoni, niciodată o cută deplasată, Cohen a fost unul dintre acei profesori pe care studenții îi cinstesc cu o poreclă.

„Era cunoscut sub numele de „Larry the Heart”,” își amintește Bender, acum profesor Robert I. Levy de cardiologie preventivă și profesor de medicină și imunobiologie, „și a fost profesorul desăvârșit”.

La 74 de ani, Cohen, profesorul de medicină Ebenezer K. Hunt , este încă expertul de la care fiecare student la medicină din Yale învață cum să asculte și să interpreteze zgomotele cardiace. El estimează că a predat aproximativ 3.000 de studenți în ultimii 35 de ani. Dar această fațetă a vieții sale academice reprezintă doar o fracțiune din contribuțiile sale la Yale, la medicină

continua la pagina 34

John Elefteriades, left, and Lawrence Coheri, have a lot in common. Both are renowned in their fields, cardio-thoracic surgery and cardiology. Both have conducted groundbreaking research. And both are known as consummate teachers.

Elefteriades

a continuat de la pagina ji

scaunul a fost stabilit că John Elefteriades va fi primul său titular”, a spus Cohen.

Elefteriades a făcut cercetări revoluționare asupra - anevrismelor aortice - zone slăbite din peretele arterei principale a inimii - și este căutat de milionari și regale pentru abilitățile sale chirurgicale . Dar Cohen spune că pacienții sunt la fel de des mişcaţi de „ blândeţea lui”. Pacienți ca Carmela Kolman.

Bărbatul Koi avea 32 de ani, un artist care știa că are un anevrism de aortă și că asta înseamnă o intervenție chirurgicală la un moment dat în viitorul ei. Viitorul s-a prăbușit asupra ei, totuși, într-o sâmbătă dimineață din 1993, când cele trei straturi de țesut care cuprindeau aorta ei au fost despărțite de presiunea sângelui din interiorul vasului și anevrismul a fost disecat. S -a târât la telefon și i-a șoptit operatorului 911 : „Durere. În pieptul meu.”

Elefteriades i-a reparat aorta și a devenit o „ prezență calmă, liniștitoare ” în săptămânile care au urmat, atât pentru Kolman, cât și pentru soțul ei, John A. Rizzo, PH.D., un economist în domeniul sănătății pe atunci la facultatea Departamentului de Epidemiologie și Sănătate Publică. Împreună, Rizzo și Elefteriades s-au angajat într-un curs de cercetare care continuă să îmbunătățească îngrijirea pacienților precum Kolman.

În ciuda pericolului anevrismelor de aortă, medicii refuză să efectueze o intervenție chirurgicală pe cord deschis, cu excepția cazului în care anevrismul prezintă un risc imediat de disecție sau de spargere. Dar dacă anevrismul disecă sau sparge, mortalitatea crește vertiginos. Cheia este determinarea momentului potrivit pentru a opera. Au existat puține instrumente pentru a prezice când un anevrism va ajunge într-un stadiu de criză până când Elefteriades și Rizzo au dezvoltat cea mai mare bază de date de anevrism aortic din lume, cu 3.000 de cazuri. În ultimii 15 ani, cercetările lor au identificat factorii de risc care pun pacienții cu anevrisme în pericol iminent.

Rizzo, acum la Universitatea de Stat din New York la Stony Brook, glumește că Elefteriades este „singura persoană cu care am lucrat vreodată pentru o perioadă lungă de timp, care nu și-a pierdut niciodată răbdarea cu mine”. Dar continuă spunând că Elefteriades nu își pierde niciodată răbdarea, punct. Când datele sunt perplexe sau un jurnal impune un termen limită imposibil, Elefteriades își menține calmul perfect, spune Rizzo, iar calmul este contagios. „Așa numesc un lider”, adaugă el.

Elefteriades colaborează, de asemenea, cu Grupul Celera, firma privată care s-a angajat într-o cursă științifică cu Proiectul Genomului Uman al guvernului . Împreună au identificat modificări genetice asociate cu anevrisme

și, prin examinarea ARN al pacientului , poate prezice dacă un pacient va dezvolta un anevrism. (Descoperirile lor au fost publicate în numărul din 17 octombrie a *revistei PLoS ONE.)* Testul este specific în proporție de 85% și precis aproape de 100%, ceea ce înseamnă că rezultatele pozitive prezic cu exactitate dezvoltarea anevrismelor, în timp ce aproximativ 15% dintre pacienții pe calea unui anevrism vor testa negativ, analiza ADN CARE AR PUTEA COMPLETA ARN , descoperirile și testele utilizate pe scară largă în Elteria vor fi utilizate pe scară largă. pacienţi cu risc ridicat.

Cercetările sale l-au dus și în zona crepusculară, unde pacienții plutesc pe pragul vieții. Pentru a opera arcul aortic - zona de obicei blocată atunci când un pacient este pus pe un aparat inimă-plămân - circulația sângelui este suspendată prin inducerea hipotermiei. Când corpul unui pacient se răcește la 18 grade Celsius (aproximativ 64,4 grade Fahrenheit) și rata metabolică încetinește la 12,5% din normal, Elefteriades are 30 până la 60 de minute pentru a repara un anevrism pe arcul aortic. Pacienții săi nu au nici tensiune, nici puls; sunt „în toate scopurile, morți”, spune Elefteriades. Se trezesc fără pierderea aparentă a memoriei sau a funcției cognitive.

„Am făcut [operația] probabil la fel de mult cum a făcut-o oricine”, spune Elefteriades. „Și nu înțeleg. Sunt uimit de asta.”

Vrea să știe de ce acești pacienți prosperă după o perieție cu moartea. El are o licență intervievând 75 de pacienți și soții lor în căutarea „aberațiilor subtile” în comportamentul pacientului după operație. Pacienții selectați pentru studiu au ocupații variate, dar solicitante din punct de vedere mental: în eșantion sunt avocați, medici, artiști și analiști financiari. Studiul nu a găsit nicio scădere a stării lor funcționale după stop hipotermic profund, a spus Elefteriades.

Elefteriades continuă să publice despre riscurile pentru sănătate ale unui exercițiu de care se bucură, ridicarea de greutăți. El a văzut modele de morți subite în rândul sportivilor de liceu și colegiu care ridică greutăți, un exercițiu pe care Elefteriades l-a luat pentru prima dată ca luptător de liceu. El a analizat cazurile a 31 de tineri care au murit când anevrismele lor de aortă nedetectate s-au disectat. El recomandă ecocardiograme pentru toți halterofilii pentru a detecta anevrisme. Elefteriades recunoaște că recomandarea crește cheltuielile pentru îngrijirea sănătății, dar spune: „Nu știu nicio altă modalitate de a menține acești copii în siguranță”.

„Sala de operație este ca un drog. Dacă sunt plecat o săptămână, simt că nu am contribuit la umanitate.”

Cercetările sale tind să provină din întrebări clinice, așa că într-un fel inima chirurgului nu părăsește niciodată sala de operație. „Sala de operație este ca un drog”, spune el. „Dacă sunt plecat o săptămână, simt că nu am contribuit la umanitate.”

În mod ironic, cariera care îi inspiră o asemenea pasiune a fost rezultatul întâmplării.

Un elev de top și un luptător serios din echipa de liceu din Lansdowne, Penn., Elefteriades fusese acceptat la Institutul de Tehnologie din Massachusetts. Plănuia să devină inginer, spre mândria și încântarea părinților săi imigranți, care nu făcuseră ei înșiși la facultate. Într-o zi, un recrutor din Yale a intrat în sala de clasă și a declarat: „Tinere, te duci la Yale”.

Elefteriades spune că nu știe ce a stârnit interesul remiterului - poate o discuție în prealabil cu directorul prietenos. Oricare ar fi motivul, el este recunoscător că soarta l-a condus la New Haven.

La Yale, orizonturile i s-au lărgit. „Cred că este cel mai bun loc pentru a merge la facultate”, își amintește Elefteriades. Yale i-a permis să-și urmeze interesele variate: literatura franceză , fizica, psihologia. Nu era la modă să ai o carieră în minte la începutul anilor șaptezeci, își amintește el. Așa că a început să susțină examene pentru diferite programe de absolvire și profesionale. A ajuns la facultatea de medicină pentru că MCATS au fost primul set de rezultate pe care le-a primit înapoi.

El explică alegerea sa de operație ca fiind motivată de „o dragoste pentru frumusețea corpului, iar corpul este într-adevăr frumos – în interior, în exterior”. Își amintește că lumea - chirurgiei auto diotoracice din anii 1970 era relativ nouă și plină de provocări. Deși o mare parte din munca sa implică extinderea bazei de cunoștințe a disciplinei, el este la fel de mulțumit să efectueze o intervenție chirurgicală bypass, deși a efectuat procedura de mii de ori. „Fiecare caz este puțin diferit. Fiecare vas de sânge este puțin diferit”, spune el.

Pe lângă munca sa academică, Elefteriades scrie pentru publicul laic, o activitate pe care o consideră „relaxantă”. El a fost coautor de *Your Heart: An Owner's Guide* with Cohen, o lucrare care explică problemele cardiace și tratamentul lor. Ambii scriitori au spus că cartea este parțial un răspuns la presiunea de timp exercitată de organizațiile de management al sănătății care fură frecvent pacienților și familiilor șansa de a pune întrebări detaliate medicilor lor. O a doua carte, *The Woman's Heart: An Owner's Guide,* este în presă. Elefteriades, care a fost coautor al cărții împreună cu Teresa L. Caulin-Glaser, MD, HS '91, FW '95, profesor asociat clinic de medicină internă la Universitatea de Stat din Ohio , se grăbește să explice că demistifică inima feminină dintr -o perspectivă medicală, nu una poetică . „Dacă aș putea înțelege inima femeii, ar fi grozav”, spune el. „Cred că femeile sunt mult mai complexe și mai interesante decât bărbații – din punct de vedere emoțional și aproape în orice alt mod.” El are, de asemenea, o carte despre fitness cardiacă în curs de dezvoltare și o alta de povești de pacienți, intitulată *Inimi extraordinare.*

El își atribuie productivitatea unui personal de sprijin „fenomenal” și unui corp în schimbare de studenți și rezidenți care fac mare parte din munca grea în cercetarea sa. „Rolul meu ca mentor este să identific un subiect care este o întrebare deschisă importantă”, spune Elefteriades, apoi să ofer îndrumări despre cum să scrii o lucrare științifică. El constată că studenții „depășesc, de obicei, orice așteptări pe care le-aș putea avea față de ei”. Elefteriades a primit Premiul Socrates pentru excelență în predarea și îndrumarea rezidenților de la Societatea Chirurgilor Toracici în 2006. El numește impactul său ca profesor cea mai mândră realizare și arată către foștii rezidenți din Yale, care acum conduc centrele cardiace.

Este deosebit de îmbucurător să aduc pentru prima dată un student la medicină în sala de operație și să auzi: „Aceasta este cea mai mare zi din viața mea!” Așa a simțit Elefteriades prima zi de operație. Sentimentul a persistat.

Colleen Shaddox este scriitoare independentă în Hamden, Connecticut.

Cohen

continuare de la pagina 31

și la progresul îngrijirii cardiace în timpul unei cariere care a început odată cu absolvirea Școlii de Medicină a Universității din New York în 1958.

Progresul îngrijirii pacienților îl umple pe Cohen de -satisfacție și chiar de un sentiment de uimire când se gândește la primele zile ale carierei sale academice. „Diferența numărul unu între atunci și acum este că cineva care practică acum are instrumentele pentru a preveni bolile de inimă”, spune el. Faptul că avem acest armament este în parte datorită lui Cohen. Cardiologul născut în Brooklyn a fost un jucător-cheie în studiile majore care au stabilit eficacitatea medicamentelor care distrug cheaguri pentru a opri atacurile de cord și a încetini întărirea și -înfundarea arterelor care de obicei precipită boala coronariană. Cohen a fost cercetătorul principal la Yale al unei serii de studii multicentrice ale medicamentelor trombolitice, inclusiv streptoki nazal și activator tisular al plasminogenului sau t-PA. Aceste medicamente dizolvă cheaguri de sânge prin valorificarea unei enzime numite plasmină pentru a descompune fibrina, proteina care ajută trombocitele să se lege pentru a forma un cheag. Aceste studii timpurii privind Tromboliza în infarctul miocardic (TIMI) la sfârșitul anilor 1980 au demonstrat că tromboliticele ar ajuta pacienții care sufereau de un infarct miocardic acut, o întrerupere a fluxului sanguin către mușchiul inimii. De la mijlocul anilor 1970, Cohen a supravegheat aproximativ două duzini de studii de tratament pentru boli de inimă, unele dintre ele în curs de desfășurare.

Datorită experienței sale vaste și abordării calme și eficiente în luarea deciziilor, sfatul lui Cohen a fost căutat de ani de zile. Studenții, rezidenții, colegii, colegii de cardiologie și decanii au încredere în judecata lui, și nu numai în medicină. În 1991, decanul de atunci Leon Rosenberg, MD, HS '63, ia cerut să servească drept adjunct al său decan. Cohen a continuat în acel rol sub Robert Donaldson, MD, și Gerard Burrow, MD '58, HS '66. În ultimii 10 ani, el a fost consilierul special al a trei decani, David A. Kessler, MD, decan interimar Dennis D. Spencer, MD, HS '77, și actualul decan Robert J. Alpern, MD, Ensign Profesor de Medicină. Accentul lui Cohen a variat de la supravegherea numirilor facultăților și a promovărilor până la strângerea de bani pentru profesori dotați până la investigarea abaterilor științifice și a fraudelor. Despre acestea din urmă, Cohen spune: „Nu se întâmplă foarte des, dar când o face, universitatea o ia foarte în serios”.

Împreună cu colegul său Merle Waxman, MAMA, AVOCATUL ȘCOLII DE medicină , Cohen a adoptat o abordare preventivă a comportamentului incorect în cercetare. Ei au dezvoltat o serie de seminarii intitulată „Conduita responsabilă a cercetării”, care a fost prezentată la peste 1.000 de bursieri postdoctorali, studenți absolvenți și profesori din 1996. Majoritatea acuzațiilor, crede Cohen, pot fi evitate luând câteva măsuri de precauție și sfătuiește profesorii să fie deschiși și comunicativi cu privire la cele mai multe etape de cercetare ale unui proiect. Înregistrarea meticuloasă și transparentă a datelor , întâlnirile frecvente cu colaboratorii și familiaritatea cu toate aspectele unui proiect, nu doar propria parte în el, spune el, sunt cheile pentru evitarea problemelor pe viitor.

După 16 ani, Cohen a renunțat la rolul său de consilier al decanului în iulie anul trecut, dar continuă ca membru al facultății cu normă întreagă și cardiolog practicant. „Nu mă retrag ”, le-a spus el colegilor și cunoștințelor în săptămânile premergătoare unei recepții de 1 mai în onoarea sa în Biblioteca de Istorie Medicală. Pe măsură ce vestea primirii s-a răspândit, Cohen a explicat din nou și din nou că nu părăsește Yale.

„Am auzit că vă pensionați”, a spus Don McNulty, un lucrător de întreținere pe care Cohen îl cunoaște de 30 de ani, cu câteva zile înainte de ceremonie, la care au participat peste 100 de colegi, membri ai familiei și prieteni, inclusiv președintele Yale Richard C. Levin și DIRECTORUL GENERAL AL SPITALULUI YALE-NEW HAVEN, Marna P. Borgstrom, MPH '79.

— Nu mă retrag, spuse Cohen pentru a entimea oară, chipul lui trădând nici o urmă de nerăbdare. „Tocmai plec din biroul decanului. Voi fi în continuare aici.”

Aceasta este o veste bună pentru facultatea de medicină, spune colaboratorul de lungă durată John A. Elefteriades, MD '76, HS '81, FW '83, șeful secției și William WL. Glenn profesor de chirurgie cardiotoracică. Elefteriades, care a învățat de la Cohen să asculte inima ca student la medicina, își numește mentorul „cardiologul cardiologilor”.

„Când oricare dintre noi este bolnav, mergem la el”, spune el despre Cohen. „Amândoi părinții mei îl văd. Ori de câte ori există un caz extrem de dificil sau complex care necesită o judecată excepțională, cardiologi din toată regiunea își vor trimite pacienții la el.”

În 2007, Elefteriades și Cohen au publicat a doua lor carte împreună, *Your Heart: An Owner's Guide* (Prometheus Books), cu o prefață a inventatorului inimii artificiale Robert Jarvik, MD. Este a patra carte a lui Cohen — el a publicat, de asemenea, 34 de capitole de carte și 136 de lucrări.

„Nu trece prin mișcări, ci se concentrează în întregime pe fiecare pacient și găsește lucruri pe care alți medici nu le găsesc.”

Cohen este căsătorit cu Jane A. Cohen, MSW, asistent social psihiatru în cabinet privat și are două fiice și patru nepoți. A crescut în secțiunea Flatbush din Brooklyn, NY, cel mai mic dintre cei trei copii. Bunicii săi erau emigranți din Polonia și Rusia; tatăl său deținea un lanț de magazine de îmbrăcăminte pentru bărbați. Cohen a urmat liceul Midwood din Brooklyn și apoi Harvard College, absolvind în 1954 cu o diplomă în psihologie socială. După școala de medicină la NYU, a venit la Yale în 1958 ca stagiar în medicină și a rămas pentru al doilea an ca rezident înainte de a se alătura Serviciului de Sănătate Publică din SUA ca cercetător în boli infecțioase. După doi ani ca cercetător în cardiologie la Spitalul Peter Bent Brigham din Boston, s-a întors la Yale ca rezident senior în 1964-65.

Mentorii săi au fost Paul B. Beeson, MD; Eugene Braunwald, MD; și Donald W. Seldin, MD '43, HS '46. Cohen își amintește de Beeson, un catedr legendar de medicină la Yale, care a efectuat cercetări asupra febrei și a descoperit clasa de molecule de semnalizare numite citokine, drept „un om liniștit, carismatic, care a condus făcându-te să vrei să faci tot ce poți.

„Nu ai vrut niciodată să-l dezamăgești pe Paul Beeson. Îi păsa foarte mult de îngrijirea pacientului și se așeza pe pat și vorbea direct cu pacientul, ceea ce era foarte neobișnuit în acea zi”, spune Cohen. Braunwald, autorul principalului text de cardiologie, *Heart Disease*, și președinte al grupului de studiu TIMI de la Brigham and Women's Hospital, l-a recrutat pe Cohen la filiala de cardiologie a Institutului Național al Inimii, unde Cohen a servit ca șef al serviciului clinic. El a continuat să lucreze cu Braunwald la primele trei studii TIMI , care au demonstrat că atacurile de cord sunt cauzate de ruperea plăcii de pe peretele unei artere, urmată de coagulare.

„Cheagul a fost cel care a oprit fluxul de sânge și a provocat moartea mușchiului inimii”, spune Cohen, „TIMI a demonstrat că, dacă ai putea dizolva cheagul în timp util și, prin urmare, ai restabili fluxul de sânge către mușchiul inimii, ai putea limita sau preveni complet efectele unui atac de cord.”

Seldin, care a lăsat un post confortabil de predare la Yale pentru a construi un centru de cercetare la Universitatea din Texas Southwestern Medical School, l-a recrutat pe Cohen la Dallas. După doi ani, Cohen a fost atras înapoi la Yale în 1970 ca șef al cardiologiei.

Antrenat de giganți în medicină, Cohen și-a făcut bărbați zeci de cardiologi influenți și lideri în medicina academică, inclusiv Kim A. Eagle, MD, HS '83, director al Centrului Cardiovascular de la Universitatea din Michigan; și John M. Lasala, MD, PH.D., FW '90, director de cardiologie intervențională la Universitatea Washington din St. Louis.

Lasala, care a venit la Yale ca doctor în cardiologie în 1986, își amintește că a fost impresionat de capacitatea lui Cohen de a găsi cele mai importante și mai importante detalii într-o masă de informații complexe . „Evident că știa destul de multe, dar cel mai uimitor lucru a fost capacitatea lui de a sintetiza cantități mari de informații în evaluări simple și corecte din punct de vedere faptic”, spune Lasala. El își amintește că a examinat un pacient care fusese văzut în cabinet cu 20 de ani în urmă. „Ale cui crezi că erau notele în diagramă?” În timp ce unele dintre note ar avea două sau trei pagini, el spune: „Notele lui Larry erau trei rânduri – dar mult mai informative. Erau atât de concisi și la miezul problemei - fără un joc de cuvinte - încât nu puteai să nu fii impresionat. Ar putea spune foarte multe cu foarte puține lucruri.”

Eagle a recunoscut și această abilitate, împreună cu înclinația lui Cohen pentru relaționarea cu pacienții. „Este genial”, spune Eagle. „El nu trece prin mișcări, ci se concentrează în întregime pe fiecare pacient și găsește lucruri pe care alți medici nu le găsesc. Este meticulos, nu numai în vorbire, îmbrăcăminte și maniere, ci și în examinarea fizică. Sunt ca o rachetă ghidată cu laser când vine vorba de găsirea unei probleme.”

Cohen așteaptă cu nerăbdare munca sa continuă cu pacienții, studenții și cursanții și munca sa la comisia de admitere a școlii de medicină, la care a lucrat în ultimii șase ani. El va continua să predea pentru satisfacția de a inspira tinerii și de a-i urmări cum cresc, spune el, și va rămâne activ din punct de vedere academic datorită stimulării pe care o oferă. „Colegialitatea și contactul cu oameni care împing granițele științei – este un sentiment foarte bun”, spune el.

Dar vocea lui capătă un ton de reverență atunci când vorbește despre munca sa în domeniul clinic.

„A fi capabil să faci o diferență în viața pacienților”, spune Cohen, „este un privilegiu”.

Michael Fitzsousa este director de comunicații în Biroul de planificare și comunicare instituțională al școlii de medicină .

Benjamin Bunney

Robert Alpern Harlan Krumholz Mary Tinetti Erol Fikrig

Catedra de psihiatrie în pensionare onorată

Măsurarea moștenirii unui om de știință cu o carieră de 38 de ani poate lua mai multe forme – numărătoare de premii, publicații evaluate de colegi sau citări de lucrări. Dar pentru a înțelege impactul său ca lider, coleg și mentor, nu trebuie să căutați mai departe decât studenții săi.

Pe 12 iulie, studenții și colegii lui BENJAMIN S. BUNNEY, MD, profesorul de psihiatrie Charles BC Murphy și profesor de farmacologie și neurobiologie, au arătat că moștenirea lui Bunney va trăi în universitățile din întreaga lume mult după retragerea sa de la Yale anul trecut .

Bunney, cunoscut colegilor drept Steve, a petrecut 40 de ani la Yale, ultimii 20 ca director de - psihiatrie. Unul dintre autoritățile de top din lume în domeniul neurotransmițătorului dopaminei, el a adus contribuții fundamentale la studiul reglării sistemelor neuronale ale dopaminei și a efectelor medicamentelor antipsihotice asupra creierului. Simpozionul din iulie în onoarea lui Bunney a reunit studenți și colegi care continuă temele cercetării sale.

„Nu poți menționa sistemul dopaminer fără a menționa munca sa fundamentală”, a spus Tony Grace, PH.D., primul student absolvent care a lucrat în laboratorul lui Bunney și acum profesor de neuroștiințe , psihiatrie și psihologie la Universitatea din Pittsburgh.

Experimentele de pionierat ale lui Bunney , efectuate pentru prima dată în anii 1970 sub îndrumarea lui George K. Aghajanian, MD '58, FW '63, profesor de psihiatrie a Fondului Fundaţiilor, au înregistrat pentru prima dată activitatea extracelulară a neuronilor minei dopa din creier. Laboratorul lui Bunney a continuat să le identifice și să le caracterizeze atât funcționarea extracelulară, cât și cea intracelulară. Perturbarile sistemului dopaminergic au fost legate de schizofrenie, boala Parkinson, tulburare de hiperactivitate cu deficit de atentie si abuz de droguri. O mare parte din cariera lui Bunney a fost petrecută încercând legătura dopamină-schizofrenie; iar munca sa, combinată cu contribuțiile altora, a contribuit la o nouă generație de medicamente antipsihotice.

Paul Greengard, Ph.D., profesor Vincent Astor la Universitatea Rockefeller, câștigător al Premiului Nobel pentru fiziologie sau medicină în 2000 pentru cercetările sale privind dopamina, fost profesor de farmacologie și psihiatrie la Yale și colaborator timpuriu cu Bunney, a început ziua cu o discuție despre munca sa. Greengard a arătat că dopamina și alți neurotransmițători pot activa o proteină cheie cunoscută sub numele de DARPP-32, care, la rândul său, influențează funcționarea celulelor nervoase.

La sfârșitul zilei, Bunney a vorbit cu modestie despre propria sa carieră, numind fiecare vorbitor al simpozionului „un pionier în propria sa zonă”.

„O să-mi fie dor să fiu om de știință și o să-mi fie enorm de dor să fiu la Yale”, a spus Bunney. Publicul a răspuns cu aplauze zgomotoase și ovație în picioare. „Nu vă puteți răsplăti niciodată suficient mentorilor”, a spus Bunney, „dar puteți transmite ceea ce ați învățat generației următoare”.

Trei facultăți au fost numite la OIM în 2007

Trei membri ai facultății din Yale au fost numiți la Institutul de Medicină (IOM) în octombrie, ducând numărul total de la universitate la 42.

Printre cei 65 de noi membri introduși în acest an s-au numărat decanul ROBERT J. ALPERN, MD.Profesor de medicină, HARLAN M. KRUMHOLZ, MD, Harold H. Hines Jr. profesor de medicină și profesor de epidemiologie și sănătate publică și de medicină investigativă; si MARY E. TINETTI, Mo, profesorul de medicină Gladys Phillips Crowfoot și profesor de epidemiologie și sănătate publică și de medicină investigativă.

Alpern este un nefrolog ale cărui cercetări s-au concentrat pe reglarea proteinelor de transport renal . Înainte de a veni la Yale, Alpern a fost decan al Școlii de Medicină a Universității din Texas Southwestern.

Krumholz, directorul programului Robert Wood Johnson Clinical Scholars, este remarcat pentru cercetările care vizează determinarea strategiilor clinice optime și identificarea - oportunităților de îmbunătățire a prevenirii, tratamentului și rezultatului bolilor cardiovasculare. Grupul său de cercetare a fost pionierat în abordări inovatoare pentru a identifica strategiile cheie de succes pentru organizațiile de îngrijire a sănătății cu performanțe superioare și pentru a transpune cunoștințele în practică.

Tinetti este directorul Yale Program on Aging. Lucrările ei recente se concentrează pe efectul mai multor boli asupra rezultatelor sănătății și pe luarea deciziilor adecvate în fața mai multor boli concurente. Din 1992, ea este directorul Centrului de Independență pentru Older Americans Claude D. Pepper de la Yale.

Expert în boala Lyme pentru a conduce secțiunea DE IDENTIFICARE

EROL FIKRIG, MD, FW '91, un expert în boli transmise prin vector și un pionier în dezvoltarea unui vaccin pentru boala Lyme, a fost numit șef al Secției de Boli Infecțioase din cadrul Departamentului de Medicină Internă. Toamna trecută a fost numit și investigator al Institutului Medical Howard Hughes (HHMI) .

Fikrig, numit recent Waldemar Von Zedtwitz profesor de medicină, îi succede șefului interimar Vincent J. Ouagliarello, MD, HS '81, profesor de medicină și director clinic al bolilor infecțioase . Fikrig a absolvit școala de medicină a Universității Cornell și și-a finalizat rezidențiatul în medicină internă la Spitalul Universitar Vanderbilt. A venit la Yale ca bursier postdoctoral în boli infecțioase și imunobiologie în 1988. A fost numit profesor asistent de medicină în 1992 și profesor de medicină un deceniu mai târziu.

JACK A. ELIAS, MD, președinte și Waldemar Von Zedtwitz profesor de medicină, l-au numit pe Fikrig un „ om de știință de clasă mondială” și unul dintre „experții lumii” în boala Lyme și virusul West Nile. Sub conducerea lui Fikrig, secțiunea va pune un accent mai mare pe dezvoltarea unui program în boli emergente, vaccinuri și biologie. Scopul este de a cultiva o - comunitate interdisciplinară de oameni de știință care vor folosi informațiile adunate la pat pentru a dezvolta modele în laborator pentru testarea de noi terapii, inclusiv vaccinuri pentru prevenirea bolilor infecțioase transmise de insecte.

Richard Belitsky James Duncan

Linda Mayes

Derek Toomre

Kyle Vanderlick

Patru membri ai facultății de medicină au fost numiți pentru catedre dotate. **Richard Belitsky,** MD, decan adjunct pentru educație, a fost numit Harold W. Jockers profesor asociat de educație medicală. Belitsky a fost director de - educație universitară în cadrul Departamentului de Psihiatrie din 1996 până în 1997 și ca director de educație al departamentului din 1997 până în 2006. El a câștigat numeroase onoruri profesionale la Yale, inclusiv Premiul Charles W. Bohmfalk pentru Predare și Premiul Francis Gilman Blake. **James S. Duncan,** PH.D., a fost numit profesor de inginerie biomedicală Ebenezer K. Hunt în septembrie. Duncan este director asociat și director de studii universitare în cadrul Departamentului de Inginerie Biomedicală, precum și vicepreședintele pentru cercetarea științelor bioimagistice în radiologie de diagnostic. **Erol Fikrig,** MD, expert în boli transmise de vectori, - cum ar fi boala Lyme, ehrlichioza granulocitară umană și virusul West Nile, a fost numit WaldemarVon Zedtwitz profesor de medicină (vezi pagina opusă). **Sally Shaywitz,** MD, a fost numită profesor Audrey Ratner în dezvoltarea învățării . Shaywitz este co- director al noului Centru Yale pentru Dislexie și Creativitate și Centrul Yale pentru Învățare, Lectură și Atenție . Cercetarea ei a fost pionier în utilizarea imagisticii prin rezonanță magnetică funcțională în investigarea tulburărilor de citire.

Henry J. Binder, MD, profesor de medicina si de fiziologie celulara si moleculara, a primit 2007 Distinguished Mentor Award de la American Gastro Enterological Association in luna mai.
Acest premiu recunoaște persoanele care au depus eforturi de-a lungul vieții pentru a îndruma cursanții în gastroenterologie . Binder a înființat programul de instruire pentru cercetarea gastrointestinală la Yale și este directorul programului.

Robert Dubrow, MD, profesor asociat în Divizia de Epidemiologie a Bolilor Cronice și director al Biroului de Formare Internațională la Centrul Yale de Cercetare Interdisciplinară privind SIDA, a fost numit decan asociat pentru afaceri academice la Departamentul de Epidemiologie și Sănătate Publică. În această poziție nou creată, Dubrow va supraveghea și coordona programa educațională, va prezida comitetul de educație și va ajuta la dezvoltarea unui birou de practică în sănătate publică care să ofere studenților MPH experiență de practică și stagii din întreaga lume.

Linda C. Mayes, MD, profesor Arnold Gesell de psihologie infantilă în Centrul de Studii ale Copilului și profesor de pediatrie și psihologie, a fost numită consilier special al decanului începând cu 1 iulie. Mayes va fi responsabil pentru supravegherea integrității științifice în cercetările efectuate la Școala de Medicină și pentru investigarea - oricăror acuzații de abatere științifică. În plus, consilierul special acționează adesea ca mediator atunci când există probleme de fond ale facultății cu privire la autor. Mayes va funcționa, de asemenea, ca reprezentant al decanului în audierea plângerilor din partea profesorilor și studenților cu privire la numiri, promovări și rezilieri.

Mayes sa alăturat facultății Centrului de Studiu al Copilului din Yale în 1985. Munca ei se concentrează pe răspunsul la stres și pe mecanismele de reglare emoțională la copii și adolescenți cu risc atât biologic, cât și psihosocial. Mayes conduce echipa directorială a Centrului Anna Freud din Londra și a programului Centrului Anna Freud din cadrul Centrului de Studii ale Copilului din Yale.

Susan T. Mayne, PH.D., profesor în Divizia de Epidemiologie a Bolilor Cronice din Școala de Sănătate Publică, a fost numită pentru un mandat de trei ani în Consiliul pentru Alimentație și Nutriție al Institutului de Medicină.

Pasquale Patrizio, MD, profesor de obstetrică, ginecologie și științe ale reproducerii, a fost ales ca președinte al Grupului de interes special pentru conservarea fertilității al Societății Americane pentru Medicina Reproductivă . Mandatul său a început în octombrie.

David M. Rothstein, MD, profesor asociat de medicină, a fost ales consilier general al Societății Americane de Transplant, o - organizație internațională formată din peste 2.700 de medici transplantați, chirurgi și profesioniști din domeniul sănătății, dedicate promovării domeniului transplantului prin cercetare, educație și advocacy donării de organe.

Derek K.Toomre, PH.D., profesor asistent de biologie celulară, a primit un premiu pentru inovator pe cinci ani de 2,5 milioane de dolari de la National Institutes of Health. Toomre va folosi fondurile pentru a dezvolta o nouă generație de microscoape fluorescente cu reflexie internă totală pentru a analiza traficul și semnalizarea la cortexul celular, o structură din interiorul membranei celulare implicată în susținerea mecanică și mișcarea celulei .

Kyle Vanderlick, Ph.D., a fost numit decan al Facultății de Inginerie Yale și numit Thomas E. Golden Professor of Engineering. Vanderlick, fost profesor și președinte de inginerie chimică la Universitatea Princeton, a început la Yale pe 1 ianuarie.

Cercetările ei au condus la - descoperiri fundamentale în domenii, de la aderența metalică în dispozitive la scară micro/nano până la acțiunea peptidelor antimicrobiene asupra membranelor celulare. În 2002, ea a primit atât Premiul pentru Predare a Consiliului de Inginerie Princeton, cât și Premiul Președintelui Princeton pentru Predare Distinsă.

Vanderlick îi urmează **lui Paul A. Fleury,** PH.D., profesor de Inginerie și Fizică Aplicată Frederick W. Beinecke și profesor de fizică. Fleury va rămâne directorul Institutului Yale pentru Nanoștiință și Inginerie Cuantică.

TRIMITE ȘTIRI LA FACULTATE
Claire M. Bessinger, *Yak Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

Sistemul Yale rămâne o remiză puternică

Studenții primiți au citat calitatea facultății, oportunitățile de cercetare și cerințele tezei .

Kwame și Kofi Atsina au mers la colegii diferite și au interese diferite, dar când a venit timpul să aplice la școlile de medicină, ambii au trecut pe Yale pe listele lor. În septembrie, frații din Ghana s-au numărat printre cei 100 de studenți din anul I din clasa 2011 la Ceremonia Haltei Albe, evenimentul anual care primește studenții în domeniul medicinei.

„Nu am știut niciodată că vom ajunge la aceeași școală”, a spus Kwame, care a studiat Universitatea Lehigh. „Nu am bănuit niciodată că am putea fi atât de norocoși.”

„Vreau să știu unde este și ce face, dar trebuie să-i las spațiu. Acum este adult”, a spus fratele său mai mare Kofi, care este cu 15 luni mai mare și a absolvit Colegiul Yale.

Directorul de admitere Richard Silverman a spus că familia Atsina nu este prima pereche de frați care a fost admiși la școala de medicină în aceeași clasă, dar este de acord că șansele sunt mari, mai ales anul acesta. Silverman a spus că școala a primit 4.056 de cereri pentru 100 de locuri, cel mai mare număr din istoria școlii și o creștere de 9,7% față de anul trecut.

Ca întotdeauna, sistemul Yale rămâne o mare atracție pentru studenții veniți. Potrivit unui sondaj efectuat de Silverman, studenții au spus că acesta a fost principalul motiv pentru care au ales Yale. Ei au citat, de asemenea, reputația școlii, oportunitățile de cercetare, calitatea profesorilor și a studenților și cerința de a scrie o teză de cercetare.

„Liceul a fost foarte competitiv”, a spus George Hauser. „Am vrut să învăț de dragul de a învăța.”

„M-am îndrăgostit de atmosfera”, a spus Melanie Johncilla. „Lipsa concurenței . Spiritul muncii în echipă.”

În cuvântul său de deschidere la ceremonie , decanul Robert J. Alpem, MD, profesor de medicină, a spus că sistemul Yale nu a făcut lipsă de note și clasamente pentru a le ușura studenților. „Așteptăm de la tine lucruri mai mari decât note”, a spus el. „Ne așteptăm să deveniți lideri în lumea medicală.”

— *Jennifer Kaylin*

ABOVE **Forrester Lee helped Kofi-Buaku Atsina don his white coat at the annual ceremony in Harkness Auditorium.**

DREAPTA **Printre principalele motive pentru a alege Yale, un sondaj efectuat pe cei 100 de studenți sosiți a găsit sistemul Yale, reputația școlii și calitatea profesorilor și studenților.**

ABOVE **After the ceremony students posed for a group photograph outside the Sterling Hall of Medicine.**

MAI JOS, **Alfredo Quinones-Hinojosa le-a spus absolvenților asociati de medic despre ascensiunea sa de la muncitor agricol fără documente din California la neurochirurg la Universitatea Johns Hopkins.**

Răspunsul la pacienți contează cel mai mult, spune neurochirurgul absolvenților Physician Associate

În urmă cu douăzeci de ani, Alfredo Quinones - Hinojosa, MD, era un tânăr imigrant ilegal de 19 ani care nu vorbea engleză și culegea roșii în Valea San Joaquin din California. Pe 16 octombrie, el a rostit discursul de începere celor 33 de membri ai clasei de medic asociat din 2007, vorbind în calitate de renumit neurochirurg și membru al facultății la Johns Hopkins University School of Medicine.

Drumul său în medicină a început cu un accident industrial – a căzut într-un vagon cisternă care a fost folosit pentru a transporta gaz petrolier lichefiat. Când și-a recăpătat cunoștința în spital și l-a văzut pe bărbatul în halatul alb, el a spus: „Am simțit un sentiment de siguranță că un medic avea grijă de mine”. Viitorul lui, a decis el, consta în îngrijirea sănătății. După ce a urmat San Joaquin Delta Community College din Stockton, California, și Universitatea din California din Berkeley, a absolvit în cele din urmă la Harvard Medical School. Quinones-Hinojosa conduce acum programul de chirurgie a tumorilor cerebrale la campusul Johns Hopkins Bayview.

În discursul său, Quinones-Hinojosa a împletit povestea propriei sale transformări de la imigrant la sur geon cu uimirea pe care o simte încă de puterea relațiilor sale cu pacienții săi. Referindu-se la un pacient, el a spus: „Imaginați-vă încrederea pe care o punea în mine în acel moment”. Într-o discuție care s-a referit la Albert Einstein, Martin Luther King Jr., Mohandas Gandhi și Cesar Chavez, printre alții, el a spus: „Nu intelectul face un mare om de știință, ci caracterul; și mai mult decât cunoașterea, răspunsul la pacienți este cel mai important... Amintiți-vă, absolvenți — aceasta este o lecție foarte importantă; există o linie fină între încredere și aroganță.”

Decanul Robert J. Alpern, MD, Ensign Profesor de Medicină, le-a spus noilor medici asociați: „Este clar că nevoia de îngrijire a sănătății este atât de mare încât veți deveni o parte din ce în ce mai importantă a acesteia”. El ia îndemnat să-și ajute pacienții să-și atingă și să-și mențină sănătatea; să rămână dedicat învățării pe tot parcursul vieții și compasiunii; și să depună eforturi pentru a deveni lideri în domeniul lor.

Premiile studenților au fost acordate Deborah B. Cole, PA '07, care a primit Premiul Academic Achievement Award; Elisabeth M. Samels, PA '07, care a primit premiul de excelență clinică; și Matthew S. Cook, PA '07, care a primit Premiul Umanitar al Decanului.

Premiul pentru instruire didactică pentru dăruire și excelență a fost lui Jeffrey

E. Topal, MD, instructor clinic în medicină și boli infecțioase, cunoscut de studenți drept „guru al antibioticului” al cursurilor de farmacologie și microbiologie. Premiul Clinical Site, pentru un site de rotație clinică care oferă o predare clinică exemplară, a fost acordat Departamentului de Servicii de Urgență al Spitalului Bridgeport. Jack W. Cole Society Award, pentru contribuatorii semnificativi care sprijina profesia de medic asociat, a fost acordat lui William L. Cushing, PA '02, instructor clinic in medicina.

—*Jill Max*

DEASUPRA **Jesse Harkness și Deborah Cole, stânga, și Timothy Graves și Adam Kelly, dreapta, înainte de ceremonia de la Woolsey Hall.**

DREAPTA **În sensul acelor de ceasornic din stânga sus, Christopher Maio, Jacob Hauptman, Jesse Harkness, Maria Clough și Marlene Brodka s-au alăturat colegilor lor de clasă pentru o fotografie de grup înainte de începere.**

As a resident in orthopaedic surgery at Yale, John Barrasso learned the importance of planning ahead, a lesson that has served him well in medicine and politics. In 2002 the Republican won a seat on Wyoming's state senate and last fall he was appointed to fill a vacancy in the United States Senate.

Chirurg, doctor rodeo și, acum, senator

Fostul rezident din Yale, John Barrasso, este numit pentru a ocupa un post vacant la Senat.

John A. Barrasso, MD, HS '83, noul senator republican al SUA din Wyoming, își amintește că atunci când era rezident la Yale din 1978 până în 1983, profesorii săi au subliniat importanța de a avea un plan înainte de a intra în operație. „Ne-ar spune că, dacă nu aveți un plan de început cu privire la cum să rezolvați problema, veți avea un timp mult mai greu la jumătatea operației", a spus el.

Acest sfat l-a servit bine lui Barrasso atât ca chirurg ortoped, cât și ca politician și activist civic. La începutul carierei sale, planul lui Barrasso era să ofere îngrijire medicală pentru cât mai mulți oameni posibil în interiorul și în afara sălii de operație. Acest plan a culminat pe 25 iunie, când a fost numit de guvernatorul David Freudenthal să ocupe un loc în Senatul SUA eliberat de regretatul Craig Thomas. „Îngrijirea medicală accesibilă și disponibilă este o problemă importantă în Wyoming", a spus el. „Este un stat rural, iar oamenii sunt răspândiți. Vreau să ajut să găsesc modalități de a le oferi asistență medicală."

Ca student la medicină la Universitatea Georgetown, Barrasso se gândea deja la modalități de a-și extinde impactul asupra nevoilor publice de îngrijire a sănătății. S-a alăturat Asociației Americane de Studenți în Medicină, unde a lucrat pe probleme legate de medicina preventivă și accesul la îngrijirea sănătății.

A produs reportaje de televiziune și radio și articole de ziare despre sănătate și fitness timp de mai bine de 20 de ani și a fost director medical al Târgurilor de Sănătate din Wyoming, o serie de programe despre medicina preventivă - desfășurate în tot statul. În prezent, scrie o serie lunară de articole despre îngrijirea preventivă a sănătății pentru bătrâni, numită „Îngrijirea seniorilor din Wyoming". El a lucrat, de asemenea, ca medic rodeo pentru Asociația Profesională de Rodeo Cowboys și ca medic de echipă sportivă pentru Colegiul Casper. În 2002 a candidat pentru un loc în Senatul statului Wyoming. „Știam că aș putea ajuta pacienții unu-la-unu în cabinet", a spus el, „dar am simțit că aș putea face mai mult pentru a ajuta mai mulți oameni care lucrează legislativ."

Barrasso, acum în vârstă de 54 de ani, a câștigat locul și a fost reales în 2006. Cea mai mare realizare a sa ca senator de stat, a spus el, a fost co-sponsorizarea programului de burse Hathaway, care oferă studenților eligibili bani pentru burse pentru a urma Universitatea din Wyoming sau orice colegiu comunitar de stat. „A fost sponsorizat de doi republicani și doi democrați și, în cele din urmă, a fost semnat de un guvernator democrat și numit pentru guvernatorul republican [Stanley Hathaway]", a spus Barrasso. „A fost cel mai bun sprijin bipartizan pentru o politică publică demnă."

Dorința continuă de a-și extinde aria de influență l-a obligat pe Barrasso să caute un loc vacant la Senatul SUA. „Am vrut să fac la nivel național ceea ce făceam la nivel de stat", a spus el, „să ofer educație de calitate pentru copii, locuri de muncă de calitate pentru comunități și acces la îngrijirea sănătății pentru toată lumea".

Gary E. Friedlaender, MD, HS '74,

profesor Wayne O. Southwick și catedră de ortopedie, l-a cunoscut pe Barrasso în timpul pregătirii sale la Yale și a păstrat legătura de-a lungul anilor. Ce

a caracterizat pe Barrasso ca rezident, a spus el, a fost „intelectul său puternic și abilitățile tehnice foarte capabile. Ca ofițer la domiciliu, a fost un medic grozav care avea compasiune, angajament și caracter etic moral.”

Barrasso spune că susține „taxele mai mici, cheltuielile mai puține, valorile tradiționale ale familiei, controlul local și o apărare națională puternică”. În senatul statului a primit calificativul „A” de la Asociația Națională a Puștilor, a votat pentru rugăciunea în școli, a votat împotriva căsătoriei gay și a sponsorizat legislația pentru a proteja sfințenia vieții.

„În lumea de astăzi, opiniile lui i-ar câștiga o etichetă conservatoare”, a spus Friedlaender, „dar John nu este obișnuit cu nevoile oamenilor, mai ales în ceea ce privește îngrijirea sănătății. Aș descrie politica lui ca fiind gânditoare.”

În noul său loc de muncă ca senator al SUA, Barrasso face parte din Comitetul Senatului pentru Energie și Resurse Naturale, Comitetul pentru Mediu și Lucrări Publice și Comitetul pentru Afaceri Indiene.

Locul de senat ocupat de Barrasso nu se pregătește pentru realege decât în 2012, dar Barrasso trebuie să candideze în calitate de titular la alegerile speciale din timpul alegerilor generale din 2008.

Friedlaender numește capacitatea lui Barrasso de a combina mentalitatea în domeniul sănătății cu abilitățile sale politice un „ parteneriat puternic. Va face mai mult cu el decât o persoană obișnuită”, a prezis el.

— *Jennifer Kaylin*

Fiziologic și psihologic: modul în care femeile și bărbații sunt diferiți

Louann Brizendine, MD '81, nu a bănuit niciodată că rotația ei de psihiatrie din al treilea an o va duce la a deveni o autoare de best-seller. Amintindu-și acea rotație , ea a spus: „Am fost uimit de raportul doi la unu femei/bărbați. Nimeni nu știa de ce atât de mulți pacienți erau femei suicidare cu depresie.”

În ultimii 25 de ani, Brizendine, directorul Clinicii de Dispoziție și hormoni a femeilor de la Universitatea din California, San Francisco (UCSF), a dezvoltat multe teorii despre problemele psihologice ale femeilor. Ea le-a explicat în cele din urmă în *The Female Brain* (Morgan Road Books, 2006), care s-a vândut în 80.000 de exemplare în primele patru luni și a fost tradus în 18 limbi. Brizendine crede că diferențele fiziologice dintre bărbați și femei duc la diferențe psihologice semnificative – de exemplu , oxitocina, „hormonul intimității ”, determină femeile să poată avea mult mai des poftă de contact social decât bărbații.

Interesul ei pentru sănătatea mintală a femeilor a continuat în timpul rezidențiatului de psihiatrie la Harvard și în cabinetul ei privat. Recrutat de UCSF în 1988, Brizendine a predat psihiatrie. „Apoi am rămas însărcinată și am avut toți hormonii postpartum”, a spus ea. „Fazele vieții unei femei nu mai erau teoretice.”

Ea a început să lucreze cu neuroendocrinologii UCSF pentru a explora dacă hormonii fluctuanți ar putea declanșa tulburări de dispoziție la femei. „Un metabolit al progesteronului din creier scade la menstruație, provocând [simptome similare cu] Valium cu - retragere: sensibilitate emoțională, modificări ale dispoziției etc.”, a observat Brizendine, care citise literatura despre hormoni , estrogen și modificări neurochimice ale creierului la mamifere. „Modelele de animale nu sunt adecvate – nu poți întreba un șoarece cum este starea lui astăzi.”

Noua ei perspectivă a condus la un curs inovator la UCSF în 1993, „Hormoni în psihiatrie”, care a evoluat rapid în - clinica ei de dispoziție și hormon. Clinica tratează acum aproximativ 600 de femei anual.

Cercetările lui Brizendine asupra hormonilor au condus-o la o concluzie uluitoare. „M-a lovit ca un fulger – testosteronul provoacă dorință sexuală. Nimeni nu s-a gândit vreodată că problema frigidității ar putea fi biologică! Am început să măsoare testos terone și să-l corelez cu interesul sexual la femele. Nivelurile erau adesea scăzute. Privind pacienții suferind, știind că alți psihiatri nu o vedeau la fel, am simțit o pasiune de a clarifica aspectele biologice ale sănătății mintale ale femeilor și problemele hormonale”, a spus ea.

În mod surprinzător, unii pacienți au dorit să rămână pe antidepresivul Prozac, chiar dacă unul dintre efectele secundare ale acestuia este scăderea libidoului. Ei alegeau o stare de spirit mai bună decât un sex mai bun. În primele studii cu Prozac, producătorul Eli Lilly and Company a constatat (dar nu a publicat) dificultățile orgasmice ale femeilor. „Problemele sexuale ale femeilor sunt tratate doar ca pe un ho-hum”, a spus Brizendine, „dar problemele de erecție sau de ejaculare sunt tratate ca o urgență medicală”.

Afirmațiile provocatoare ale cărții ei – inclusiv susținerea că oxitocina le oferă

femeilor atât de multă plăcere încât tânjesc la legături precum bârfele cu prietenii pentru a obține acea „grabă” – sunt criticate.

Louann Brizendine believes that psychological differences between men and women have their roots in physiological differences. Throughout her career she has explored the biological aspects of women's mental health.

pentru exagerarea diferențelor de gen sau simplificarea excesivă a cercetării. Unii oameni de știință socială spun că prezentarea ei nemăgulitoare și dubioasă a comportamentelor feminine slăbește cruciadele pentru egalitate de salarii și șanse.

Alți colegi rămân netulburați. Bruce McEwen, PH.D., șeful Laboratorului Harold și Margaret Milliken Hatch de Neuroendocrinologie de la Universitatea Rockefeller, a confirmat baza biologică a diferențelor de sex în creier și comportament. „Homonii și experiențele sexuale interacționează pe toată durata vieții și modifică structura și funcția creierului atât la bărbați, cât și la femei. Poate că Brizendine nu a subliniat [aceste interacțiuni în curs de desfășurare] atât de mult pe cât ar fi putut ea."

El apreciază eforturile lui Brizendine de a „elucida bazele biologice ale câți bărbați și femei se comportă. Dacă ea a contribuit la mai multe prejudecăți, în ciuda celor mai bune intenții de a educa... este pentru mine prețul aproape inevitabil pentru a scrie despre acest subiect."

Brizendine, conștientă cu regret de controverse, și-a propus să le excludă. Într-o carte pentru piața de masă, ea a -descris: „Nu poți intra în detalii despre cum și unde a fost făcut un studiu. Am scris o secțiune mai sofisticată pentru oamenii din știință, astfel încât oricine dorește să afle mai multe să poată accesa acele 45 de pagini de note de la spate." Cu toate acestea, hotărât să scurteze durata filmului *The Female Brain,* editorul a șters toate notele explicative minuțioase ale lui Brizendine în timpul editării finale.

Cum suportă ea reacțiile negative? „Respir adânc", a spus Brizendine. „În unele zile, am nevoie de ovare de oțel."

— Carol Milano

Expertul în politici constată că răspunsurile la marile probleme de sănătate provin de la diverse echipe

În cei 30 de ani în care **Darryl E. Crompton,** JD, MPH '76, a lucrat ca avocat în domeniul sănătății publice, nimic nu l-a pregătit pentru momentul în care a ținut o fetiță sud-africană de 4 luni pe moarte de SIDA. ÎN TIMP CE ea șuieră și tremura în brațele lui, el nu se putea gândi decât la modul în care guvernele , organizațiile nonprofit și grupurile religioase au eșuat-o pe ea și pe cei aproape 1 milion de alți orfani de SIDA din Africa.

„A fost prima dată când ținem în brațe pe cineva care era pe moarte", a spus Crompton. „M-a făcut mai sensibil și mai angajat să aduc o contribuție la schimbările sociale legate de AJUTOARE și sărăcie."

Crompton a petrecut o lună în Africa de Sud în 2005 ca consultant pentru organizația umanitară CHF International . Misiunea lui a fost de a determina cât de bine infrastructura socială a țării îi sprijină pe orfanii DE SIDA , dintre care unii au ei înșiși AJUTOARE .

Africa de Sud a fost una dintre multele opriri ale unei călătorii profesionale dedicate îmbunătățirii sănătății celor săraci și a celor neasigurați, în special a copiilor. Crompton, care a primit diploma de drept de la Universitatea din California, Davis, și diploma de master în sănătate publică de la Yale, a predat dreptul sănătății, politici și bioetică la Universitatea din Alabama; medici siberieni instruiți în politica de îngrijire a sănătății; si a studiat drepturile pacientilor pediatrici in Scotia, Anglia si Danemarca. Acum este director al Institutului pentru Politici Publice Internaționale al United

Negro College Fund Special Programs
Corporation în

Washington, DC El este, de asemenea, avocat și consultant pentru politici, management și dezvoltare organizațională în Washington.

Crompton a devenit băiat sensibil la situația săracilor. Părinții săi doreau ca copiii lor să aibă o educație multiculturală, așa că, când Crompton avea n ani, familia și-a părăsit casa din Los Angeles pentru a petrece un an în Maroc. „Am văzut alți copii de n ani care abandonaseră școala și lucrau la diverse și diverse locuri de muncă”, a spus el. „Oamenii locuiau în cabane de noroi, fără apă curentă.”

Tatăl lui Crompton a lucrat ca arhitect, profesie care a oferit familiei oportunități de călătorie internațională. Următoarea lor mutare a fost la Copenhaga, unde Crompton a experimentat pentru prima dată medicina socializată. Când el sau membrii familiei sale s-au îmbolnăvit, ei au primit îngrijiri medicale de înaltă calitate – gratuit.

Crescând în creuzetul politic al mișcării pentru drepturile civile și al războiului din Vietnam, Crompton știa că vrea să contribuie la schimbarea socială. S-a gândit să devină dentist datorită interesului său pentru știință, dar a ales în schimb o carieră în domeniul sănătății publice și al politicii de sănătate. „Când m-am uitat la modul în care aș putea contribui la schimbarea socială în domeniul sănătății, nu a fost prin practicarea medicinii, câte un pacient, ci prin politici publice”, a spus el.

După ce a absolvit Universitatea din California, Los Angeles, a decis să studieze dreptul. Ca student la drept, Crompton a urmat cursuri de sănătate publică. Acele cursuri, combinate cu un stagiu în biroul din Washington al reprezentantului american Yvonne Braithwaite Burke, un democrat din Los Angeles, l-au convins să lucreze și pentru un MPH .

La Yale, Crompton a fost plăcut surprins de mediile variate ale colegilor săi de clasă. „Am avut profesori, - muzicieni, călugărițe, preoți, matematicieni, oameni de filozofie. A fost foarte interesant pentru mine.”

De fapt, acel mediu de învățare cu mai multe fațete îi informează abordarea față de sănătatea publică până în prezent. „Nu am un glonț magic, dar știu că singurul mod prin care poți realiza o schimbare transformațională este prin echipe interdisciplinare de oameni.” El observă că, dacă un pacient cu HIV sau SIDA este fără adăpost sau nu își poate permite mâncarea, medicamentele antiretrovirale singure nu vor oferi prea mult ajutor.

Crompton a văzut complexitatea problemelor de sănătate când a fost angajat în 1988 de comisarul pentru educație din Florida pentru a evalua programele de prevenire a consumului de droguri pentru adolescenți. „Există o mulțime de modele de prevenire a consumului de droguri și alcool, dar practic foarte puține sunt eficiente ”, a spus el. „Este un exemplu de interconexiune dintre asistența medicală publică și o gamă întreagă de probleme sociale, politice și culturale mai largi.”

Crompton este, de asemenea, interesat de diversitatea de alt fel. Ar trebui să existe mai multă diversitate și reprezentare a minorităților în domeniul sănătății, spune el. El și-ar dori ca școlile medicale și de sănătate publică, cum ar fi cea din Yale, să identifice, să hrănească și să sprijine elevii minoritari talentați de gimnaziu și liceu pentru a-i pregăti pentru cariere în sănătatea publică.

Totul face parte din obiectivul său de-a lungul vieții de a oferi acces universal la îngrijirea sănătății. „Nu văd prea multă grijă în sistemul de sănătate”, a spus el. „Cum putem îmbunătăți partea îngrijitoare a asistenței medicale?” — *Lori Ann Brass*

Darryl Crompton s-a gândit mai întâi să devină dentist, dar a ales politica de sănătate publică ca carieră pentru a contribui la schimbarea socială. Scopul său final este să vadă accesul universal la asistență medicală.

***Chipuri* Familiare**

Ai un coleg care face diferența în medicină sau sănătate publică sau a urmat un drum neobișnuit de când a părăsit Yale? Ne-ar plăcea să aflăm despre absolvenții Școlii de Medicină, Școlii de Sănătate Publică, Programul de Asociație de Medici și programele de doctorat, burse și

rezidențiat ale școlii de medicină. Trimiteți-ne o linie la ymm@yale.edu sau scrieți la Faces, *Yale Medicine,* 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511.

Alumnus primește medalia Yale

O dimineață tipică de joi îl găsește de obicei pe Samuel D. Kushlan, MD '35, HS '37, participând la raportul de dimineață, citind articole de jurnal în bibliotecă și mergând la turele mari de medicină internă. Pensionat din 1982, Kushlan, acum în vârstă de 95 de ani, conduce în continuare aproape în fiecare zi la spitalul unde a lucrat timp de 70 de ani și continuă să fie un model pentru colegii mai tineri.

Kushlan a primit multe onoruri de-a lungul carierei sale distinse . În noiembrie, a primit medalia Yale din 2007 ca recunoaștere pentru anii săi de conducere. Medalia, cel mai înalt premiu acordat de Asociația Absolvenților din Yale, este acordată anual cinci absolvenți în onoarea serviciului remarcabil acordat școlii de medicină și universității.

Născut în New Britain, Connecticut, în 1912, Kushlan a fost atât de inspirat de medicul său local încât până la vârsta de 10 ani a știut că vrea să devină medic. După ce a absolvit Facultatea de Medicină, și-a terminat rezidențiatul la ceea ce era atunci Spitalul New Haven, câștigând un salariu de 25 de dolari pe lună. „Medicina era foarte primitivă în urmă cu 70 de ani”, și-a amintit el. Principalele sale instrumente de diagnostic au fost analizarea antecedentelor medicale și efectuarea unui examen fizic – razele X erau singura tehnică de imagistică disponibilă; iar în acele zile pre-penicilinei, principalele medicamente erau aspirina, digitala, fenobarbitalul, chinina *și* morfina .

Cu excepția unei scurte perioade la Harvard în 1938, Kushlan și-a petrecut întreaga carieră la Yale. A înființat prima clinică de endoscopie în Connecticut în 1942 și a fost singurul membru al secției de troenterologie gazoasă din 1938 până în 1955.

Din 1967 până la pensionare , Kushlan a servit ca medic șef asociat la Spitalul Yale-New Haven și ca profesor clinic de medicină. Când sa pensionat, unul dintre serviciile medicale ale spitalului a fost numit pentru el, deși a spus că se simte deplasat printre ceilalți medici legendari— Elisha Atkins, MD; John P. Peters, MD; Gerald Klatskin, MD; Allan Goodyer, MD; și Robert Donaldson, MD —cu care împărtășește această onoare.

Deși spune că învață mai mult decât predă în zilele noastre, Kushlan are încă ceva înțelepciune de transmis din zilele în care practica medicinei se baza mai mult pe observație decât pe teste de diagnostic. El îi sfătuiește pe colegi să folosească metode de diagnostic atât de simple, cum ar fi ca un pacient cu dureri de spate să se întindă pentru a-i determina sursa: dacă durerea dispare, este musculară; dacă nu, este intern. „Arunc din când în când o perlă pentru a-mi plăti”, a spus el.

Pe lângă activitățile sale la spital și prelegerile și concertele la care participă în mod regulat cu Ethel, soția sa de 73 de ani, Kushlan rămâne, de asemenea, un membru activ al comitetului executiv al Asociației Absolvenților de Medicină din Yale. „Îmi place oportunitatea de a fi ocupat”, a spus el.

Rock Positano Cargill Alleyne Jr.

I96OS

Charles R. Rosenfeld, MD, HS '67, a demisionat după 30 de ani ca director al Diviziei de Medicină Neonatală-Perinatală la Centrul Medical de Sud-Vest al Universității Texas din Dallas. De asemenea, a demisionat din funcția de director al programului de formare pentru - burse. El își va păstra funcția de profesor de pediatrie George L. MacGregor și își va continua cercetările privind fiziologia cardiovasculă în timpul sarcinii. Rosenfeld se află în al 32-lea an al unei burse NIH pentru a studia fluxul sanguin uroplacentar. „Începutul meu în pediatrie și expunerea la îngrijirea neonatală și cercetarea la Yale au influențat alegerile mele de carieră”, scrie el.

197OS

Steven H. Moffic, MD '71, a început să scrie o rubrică, „The Ethical Way”, pentru *Clinical Psychiatry News, o* publicație lunară pentru - specialiștii în psihiatrie. Profesor de psihiatrie și medicină comportamentală la Colegiul Medical din Wisconsin, el a scris și despre perspectivele psihiatrice asupra încălzirii globale.

198OS

Mary Ann Evans, MPH '80, lucrează ca profesor suplinitor în Chicago și Washington, Dc. Ea a fost un membru activ al Asociației Americane de Sănătate Publică, participând la fiecare navă Teach One .

Rock C. Positano, DPM, MPH '89, specialist în sănătatea picioarelor și gleznelor, scrie o rubrica de sănătate pentru *The Huffington Post.* Primele sale coloane ofereau avertismente

Andrea Humphrey Stephen Vindigni

despre pericolele șlapilor și rucsacii grei pentru școlari . Positano, care conduce Serviciul non-chirurgical pentru picioare și glezne de la Spitalul de Chirurgie Specială din New York City, scrie și o rubrică de sănătate pentru *New York Post.*

199OS

Cargill H. Alleyne Jr., MD '91, profesor asociat și vicepreședinte pentru educație și cercetare în cadrul Departamentului de Neurochirurgie al Colegiului Medical din Georgia (MCG) , a fost numit Marshall Allen Distinguished Chair al departamentului în septembrie. Alleyne a mers la MCG în 2004 de la Centrul Medical al Universității din Rochester, unde a fost șef al diviziei de accident vascular cerebral și neurochirurgie cerebrală și director asociat programului de rezidență pentru Departamentul de chirurgie neurologică. La MCG conduce Serviciul de Neurochirurgie Vasculară și Programul de Formare în Rezidențiat în Neurochirurgie și co-dirige Laboratorul de Cercetare Cerebrovasculară.

Melissa T. Berhow, PH.D. '96, MD '97, profesor asistent de teziologie de anestezie la Universitatea Stanford și Rick Bentley au salutat sosirea fiului lor, Logan Alaric Bentley, pe 20 iulie. Logan cântărea 9 lbs., 12 oz. Toată lumea merge bine.

Brian „Ari" Cole, MD, MPH '95, a fost selectat să se alăture Corului Harvard-Radcliffe, unul dintre ansamblurile corale Holden de la Harvard. Cole este în prezent student la Kennedy School of Government din Harvard, unde recent a avut șansa să-l interogheze pe secretarul american de sănătate și servicii umane.

J

Michael O. Leavitt despre utilizarea steroizilor în industria cărnii și păsărilor de curte.

Linda C. Marc, MPH '92, a fost căsătorită pe 30 martie cu Jean R. Clerisme, DR. '96, ministru de externe - pentru Republica Haiti. Marc este cercetător în departamentul de psihiatrie și în Unitatea de studii clinice HIV DIN CORNELL de la Colegiul Medical Weill din Universitatea Cornell. Clerisme, fost ambasador din Haiti la organizațiile comerciale internaționale, este o autoritate în domeniul economiei, dezvoltării și antropologiei culturale.

2OOOS

Kee Chan, Ph.D. '07, a fost selectat de National Institutes of Health (NIH) ca unul dintre cei patru participanți la cercetare care vor participa la cea de-a 57-a întâlnire Lindau a laureaților și studenților Nobel din Lindau, Germania, în iulie. Chan a efectuat cercetări la NIH în timp ce își termina doctoratul în sănătate publică la Yale. Din 1951, laureații Nobel pentru chimie, fizică și fiziologie sau medicină s-au reunit anual la Lindau pentru a se întâlni cu studenți și tineri cercetători din întreaga lume. Întâlnirea permite - participanților, dintre care majoritatea studenți , să beneficieze de interacțiunea informală cu câștigătorii Premiului Nobel.

Bridgid T. Curry, MPH '07, MEM '07, a fost căsătorită pe 2 iunie cu Amos H. Presler în Schuylkill Haven, Pa. În august, Curry a devenit coleg de conducere prezidențial și analist de reglementare la Agenția pentru Protecția Mediului din Washington, DC. Presler urmează cursurile de drept la Universitatea Americană.

Andrea C. Humphrey, MPH '05, a fost căsătorită în iulie cu Jonathan T. Schmidt, JD '06, în Minnetonka Beach, Minn. Este doctorand în sănătate și dezvoltare internațională la Școala de Sănătate Publică și Medicină Tropicală a Universității Tulane din New Orleans și consultant de management în Philadelphia. Soțul ei este asociat la Ballard Spahr Andrews & Ingersoll, o firmă de avocatură din Philadelphia.

Dena J. Springer, MD '04, a fost căsătorită cu David E. Novick, JD, pe 2 septembrie în West Hartford, Connecticut. Springer, care și-a finalizat rezidențiatul la Spitalul de Copii din Boston în iunie, este medic personal la Pediatrie din New York. Novick este procuror adjunct în divizia de proces și în unitatea pentru crime sexuale din biroul procurorului districtual al județului New York.

Stephen Vindigni, MPH '04, sa înscris la Emory University School of Medicine pentru a urma un DOCTORAT . După ce și-a primit diploma de sănătate publică, Vindigni a lucrat pentru Centrul Național pentru Sănătatea Mediului al Centrelor pentru Controlul și Prevenirea Bolilor, promovând - sănătatea publică a mediului. A călătorit frecvent în Kenya pentru a lucra la proiecte legate de apa potabilă sigură și pentru a dezvolta o bază de date pentru a urmări capacitatea forței de muncă din Kenya.

TRIMITEȚI ȘTIRI ALUNI LA
Claire M. Bessinger, *Yale Medicine*,
300 George Street, Suite 773,
New Haven, CT 06511, sau prin e-mail
la claire.bessinger@yale.edu

VIZITAȚI-NE PE WEB
yalemedicine.yale.edu

John W. Berg, MD '51, patolog și epidemiolog de cancer, a murit pe 6 iulie, la domiciliul său din Tempe, Arizona. Avea 82 de ani. Berg s-a înrolat în armată după doi ani la Yale College și apoi s-a întors la Yale după ce a servit în Europa în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. El și-a finalizat pregătirea la Spitalul Memorial-Sloan Kettering din New York City în 1955 , apoi sa alăturat personalului ca patolog/citolog. Sa alăturat Institutului Național al Cancerului în 1965 ca patolog/epidemiolog. În 1973 a devenit director al Iowa State Cancer Registry și profesor de medicină preventivă la Universitatea din Iowa. În 1977 s-a mutat în Colorado, unde a lucrat mai întâi ca director de - epidemiologie și statistică la Comprehensive Cancer Center, apoi ca profesor de patologie și medicină preventivă la Centrul de Servicii de Sănătate al Universității din Colorado. A fost autor sau coautor a peste 100 de lucrări și articole de cercetare, în primul rând pe patologia cancerului și epidemiologia, și a servit ca editor al revistei Cancer, al Societății Americane de Cancer.

Richard W. Breck, MD '45, a murit pe 30 iulie la casa sa din Wallingford, Connecticut. Avea 89 de ani. Breck a servit în armata SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și a fost ofițer medical la Scott Air Force Base, Fort Belvoir și Walter Reed General Hospital. A fost medic curant la Spitalul Meriden-Wallingford din 1949 până în 1981 și șef de personal al spitalului din 1960 până în 1962. A fost, de asemenea, director medical și medic curant pentru fostul Con - valescent Home, acum Regency House of Wallingford; din 1949 până în 1980 a fost medic la International Silver Company. Fost secretar al comitetului executiv al Asociației Absolvenților de Medicină din Yale, el a primit premiul pentru absolvent distins în 1988. Breck s-a retras din practica generală în 1995, dar a continuat să vadă pacienți geriatrici cu normă parțială.

Robert C. Charman, MD, FW '64, HS '67, a murit pe 8 mai la domiciliul său din Lebanon, NH. Avea 71 de ani. În 1967, Charman sa alăturat personalului de la Mary Hitchcock Memorial Hospital din Liban și a ocupat diverse funcții, inclusiv președinte interimar de medicină, director de servicii clinice pentru Departamentul de Medicină și director de studii medicale și director al biroului de absolvire continuă . În 1992 a publicat *At Risk: Can the Doctor-Patient Relationship Survive in a High-Tech World?* Cartea, scrisă mai degrabă pentru pacienți și familiile lor decât pentru medici, a fost revizuită în mod favorabil de *Annals of Internal Medicine* în 1993. Charman a fost vicepreședinte al Consiliului Medical din New Hampshire și președinte al Subcomitetului său de revizuire medicală până în 1996.

Kenneth M. Frankel, MD, HS **'66,** a murit de cancer pe 17 iunie la casa sa din Longmeadow, Massachusetts. Avea 66 de ani. După un stagiu la Yale, Frankel a servit în Corpul Medical al Armatei SUA din Vietnam din 1967 până în 1969. Pentru serviciul său a primit mai multe medalii, inclusiv Steaua de Bronz.
A fost unul dintre membrii fondatori ai Vietnam Veterans Against the War. În 1974 s-a mutat la Longmeadow, unde a fost șef de chirurgie toracică la Baystate Medical Center din Springfield. A predat la Tufts University School of Medicine și a publicat o serie de articole despre afecțiunile pulmonare maligne, rănile toracice auto-provocate și gestionarea dispneei.

Laurie B. Hickey, MD '00, MPH '00, a murit pe 24 mai în Ithaca, NY. Avea 36 de ani. În timp ce era la școala de medicină, Hickey a călătorit în Gabon, Africa, pentru a lucra la Spitalul Albert Schweitzer din Lambarene. La absolvire, ea a absolvit un rezidențiat în pediatrie la Spitalul de Copii din Boston și Centrul Medical din Boston. Sa mutat la Auburn, NY, în 2005, unde s-a alăturat grupului de pediatrie Auburn ca medic pediatru primar. Hickey a fost membru candidat al Academiei Americane de Pediatrie.

Russell Miller Jr., MD '55, PH.D., a murit pe 18 iunie în Elk Grove, California. Avea 80 de ani. Miller a practicat medicina în zona East Bay timp de mai bine de 30 de ani și a fost profesor clinic asociat la școala de medicină a Universității din California, Davis.

Monica A. O'Neill, MPH '86, a murit pe 18 august de cancer la casa ei din New Haven. Ea avea 49 de ani. Până la îmbolnăvire, O'Neill a fost vicepreședinte senior al grupului de asigurări PMA din Pennsylvania.

Sidney N. Paly, MD '52, FW '54, HS '58, a murit în Marblehead, Massachusetts, pe 23 septembrie, după o scurtă boală. Avea 81 de ani. Paly, născut în Brooklyn, NY, din imigranți ruși și polonezi, a absolvit - Stuyvesant High School for Science în 1943 și și-a petrecut anii de război în cadrul programului de pregătire specializată a armatei.

În urma războiului, a absolvit Universitatea Clark în 1948. A terminat studii de neurochirurgie în Suedia și Londra. În 1959, sa alăturat Centrului Medical North Shore din Massachusetts ca unul dintre primii doi neurochirurgi ai Spitalului Salem. A ocupat funcția de șef al neurochirurgiei din 1966 până în 1989 și a practicat la spitalele Salem și Beverly până la pensionarea sa în 2006. În acel an a fost onorat de către Districtul de Sud Essex al Societății Medicale din Massachusetts drept Clinicianul Comunitar al Anului. Paly a ocupat funcția de președinte al Academiei Cohen-Hillel din 1972 până în 1973. El a primit, de asemenea, Premiul Memorial Dr. E. Augustus Holyoke în 2002, care recunoaște excelența profesională și serviciul acordat comunității.

Morton F. Reiser, MD, profesor Albert E. Kent emerit de psihiatrie și analist de formare la Institutul Psihanalitic de Vest New England, a murit pe 21 iunie. Avea 87 de ani. Reiser a servit în armata SUA în timpul războiului din Coreea și a fost psihiatru de cercetare la Centrul Medical al Armatei Walter Reed. S-a alăturat facultății Școlii de Medicină Albert Einstein, s-a pregătit la Institutul Psihanalitic din New York și s-a alăturat facultății de acolo. În 1969, Reiser a venit la Yale, unde a fost profesor Charles BG Murphy și președinte de psihiatrie până în 1986. Conducerea lui Reiser a favorizat apariția Centrului de Sănătate Mintală din Connecticut și a departamentului de psihiatrie ca un program de psihiatrie preeminent. El a avansat o abordare a bolii psihiatrice care lega - dimensiunile biologice, psihologice și sociale ale bolii. El a cercetat, de asemenea, interfața psihologului

cologia și biologia conștiinței , în special stările modificate ale conștiinței.

Thomas R. Shea, MD '58, a murit pe 21 iulie la casa sa din Sherman, Texas. Avea 75 de ani. După absolvire , Shea a fost stagiar în chirurgie generală la Spitalul General Philadelphia și și-a terminat rezidențiatul în chirurgie oculară la Parkland Memorial Hospital din Dallas. Ulterior, s-a stabilit în Sherman pentru că a simțit că orașul are nevoie de un chirurg oftalmologic cu pregătirea și experiența sa. A slujit comunității ca oftalmolog timp de mai bine de 40 de ani.

Rajinder S. Sikand, DR., fost profesor asistent de medicină și medic la Yale University Health Services, a murit pe 23 iulie în Southbury, Connecticut. Avea 83 de ani. Sikand a absolvit Universitatea din Punjab Medical School din Lahore, Pakistan și și-a încheiat pregătirea clinică în Statele Unite și Anglia. Interesul său pentru fiziologia pulmonară a condus la publicarea mai multor articole despre electrocardiografie la Yale în anii 1940 și 1950 și la o poziție de - cercetător vizitator la Institutul Max Planck de Cercetare Medicală din Heidelberg, Germania, în 1964 și 1965. În 1967, Sikand a revenit la Universitatea din New York, ca lector și lector la Universitatea din New York. Bivol. După 1969, și-a concentrat eforturile pe cercetare și predare la Yale și a fost medic la Spitalul Yale-New Haven. În 1973, Sikand a fost angajat ca medic la Yale University Health Services. În 1975 s-a alăturat Spitalului Saint Raphael din New Haven în calitate de co-director al Clinicii Pulmonare.

Secțiune. După ce s-a retras în South bury în 1993, Sikand a citit pe larg despre artă, filozofie și istorie și a cultivat o pasiune târzie pentru golf.

Nicholas PR Spinelli, MD '44, un medic și educator medical foarte iubit , a murit la 30 noiembrie 2007, în Milford, Connecticut. Avea 86 de ani. Fiu al imigranților din Italia, Spinelli a intrat în Colegiul Yale în 1937 și a început școala de medicină în 1941. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a servit ca medic de neuropsihie în Germania. Cariera sa medicală de peste șase decenii a inclus aproape 20 de ani de servicii comunitare ca medic internist în Stratford, Connecticut. Ulterior, a devenit director de educație medicală la Spitalul Bridgeport, unde a dezvoltat o colaborare cu Școala de Medicină Yale, care a inclus un - program de medicină pediatrică și recrutarea și formarea medicilor din țările în curs de dezvoltare. În prezent, zeci de medici practicanți își atribuie cariera pregătirii și mentoratului său. Spinelli s-a retras de la Spitalul Bridgeport în 1985 și a devenit director al afacerilor absolvenților la Școala de Medicină. Unul dintre interesele sale principale a fost bunăstarea studenților și de la început a recunoscut importanța - ajutorului de nave. El a ajutat la înființarea Fondului de burse din clasa din 1944, care sprijină trei studenți în fiecare an universitar. A rămas devotat colegilor săi de clasă, ținându-i legătura timp de șapte decenii. Spinelli a primit numeroase premii pentru serviciul său pentru Yale, inclusiv Distinguished Alumni Service Award, Medalia Peter Parker și cea mai înaltă onoare a absolvenților Yale, Medalia Yale. Dintre toate onorurile , ar spune el, cea mai importantă a venit când avea 16 ani. „Cel mai mare cadou pe care l-am primit a fost scrisoarea în care spunea că am fost acceptat la Yale."

Lee Van Lenten, MD '66, a murit pe 11 septembrie în Rockville, Md., după o scurtă boală. Avea 69 de ani. Van Lenten s-a pensionat în 1995, după 24 de ani la Institutul Național - de Sănătate (NIH), unde a lucrat ca administrator de științe medicale la Institutul Național de Științe Medicale. La mijlocul anilor 1980, Van Lenten a fost administratorul Programului de formare a oamenilor de știință AL NIH , care a susținut MD/PH.D. candidaţilor. A administrat un portofoliu de granturi în domeniile fiziologiei , traumatismelor și arsurilor. De asemenea, a publicat mai multe articole despre marcarea radioactivă și modificarea chimică a glicoproteinelor. Van Lenten a primit două medalii de laudă și o medalie de serviciu remarcabil în anii săi la NIH.

Walter A. Van Sandt, MPH '52, a murit pe 30 august în Oakland, California. Avea 89 de ani. În timpul carierei sale, Van Sandt a fost inginer în domeniul sănătății și siguranței industriale, publicând articole despre proiectarea de siguranță a căștilor de sudor, spectrografe cu beriliu și calibrarea detectorilor de vapori de mercur.

***M.* Henry Williams Jr.,** MD '47, a murit pe 16 septembrie în Berlin, Vt. Avea 83 de ani. Născut la New Haven, Williams a absolvit Colegiul Yale în '45W. Și-a încheiat stagiul și rezidențiatul la Universitatea Columbia. În timpul războiului din Coreea, Williams a fost căpitan în armata SUA și șef al secției respiratorii la Centrul Medical al Armatei Walter Reed. A fost profesor de medicină și director al diviziei de medicină pulmonară la Colegiul de Medicină Albert Einstein din New York din 1958 până la pensionare și a fost, de asemenea, director al Serviciului pentru piept la Centrul Spitalului Municipal Bronx. Între 1972 și 1976, a fost președintele comitetului consultativ al Yale Lung Research Center. A fost redactor-șef al *revistei Lung* timp de mulți ani și a făcut parte din consiliile editoriale *ale Pulmonary Perspectives, Excerpta Medica* și *Respiratory Times.* S-a retras de la Albert Einstein în 1994 și a primit statutul de emerit în 1998.

TRIMITEȚI NOTIFICĂRI NECROLOGICE LA
Claire M. Bessinger, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

Five years later, adjusting to the 8o-hour week

In July 2003, when the national council overseeing medical education limited residents' work hours to no more than 80 per week, medical school faculty and hospital staff around the country saw the intervention as a mixed blessing [See "Recreating the Residency," Fall/Winter 2004]. On the one hand, the Accreditation Council for Graduate Medical Education was responding to public fears that overworked residents might make poor medical decisions; on the other hand, fewer hours on duty carry the risk of less continuity of care.

At the School of Medicine, balancing these two concerns has called for flexibility. "We've had to adapt continually, and we're still adapting," said Rosemarie L. Fisher, M.D., HS '75, associate dean for graduate medical education. Peter N. Herbert, M.D. '67, chief of staff and senior vice president for medical affairs at Yale-New Haven Hospital, acknowledged that sticking to an 8o-hour week has been difficult for some programs, particularly those in intensive care units. The hospital has redistributed the workload by taking on more physician assistants and advanced-practice registered nurses. Still, some faculty and administrators worry that residents may feel obliged to do as much work as before—as much consulting with patients, analyzing as many lab results—in fewer hours. Fisher looks to further fine-tuning of the regulations—for instance, pilot programs that incorporate a mandated rest period—to address this potential problem.

In response to the new work rules, some specialties have created more positions for residents: neurosurgery, for example, has expanded from six residency positions to 12. Even in the midst of a long in-hospital shift, evidence of the new rulings is apparent. Areas have been set aside for residents to rest undisturbed, and such arrangements have "probably worked out better for everyone" than the marathon-like conditions that prevailed earlier, said Herbert. "I think the system as a whole has acclimated very well."

—Sandra J. Ackerman

Clădirea Școlii de Medicină a fost demolată

— Buletinul absolvenților
ianuarie 1958

„În jurul anului 860, Școala de Medicină Yale s-a mutat din vechea South Sheffield Hall într-o locuință privată de pe strada York 150. Școala a depășit rapid dotările - oferite de aceste spații, iar în jurul anului 1890 a fost ridicată o structură suplimentară în spatele clădirii . Pe măsură ce creșterea școlii continuă, au fost achiziționate noi facilități, inclusiv Laboratorul Memorial Anthony N. Brady (1917), iar clădirea originală a fost folosită în întregime pentru anatomie.

„Clădirea de pe strada York 150 a fost ocupată de școală până în 1922 și va fi amintită de mulți absolvenți ca fiind clădirea originală a școlii de medicină. Deși nu mai făcea parte din școală, clădirea a continuat să stea până în decembrie 1957, când a fost demolată ca parte a Proiectului de reamenajare a străzii Oak al orașului."

Proiectele de construcție ale școlii câștigă recunoaștere

— Medicina Yale
Primăvara 1983

„Două proiecte recente de clădire a Școlii de Medicină au primit premii. New Haven Preservation Trust a acordat un premiu de merit școlii pentru reabilitarea sensibilă și reutilizarea creativă a clădirii istorice Jane Ellen Hope. Cea mai veche clădire din campusul Școlii, clădirea din cărămidă roșie și piatră brută a fost construită în 1902 ca clădire a clinicii. Renovările realizate de arhitecții Alexander Purves și Allan Dehar Associates pentru a fi folosite ca centru de predare au fost finalizate în toamna anului trecut.

„Primul premiu pentru excelență în inginerie de consultanță în categoria proiectării mecanice și electrice a fost acordat școlii de către Asociația Inginerilor Consultanți din New York pentru promovarea excelenței în inginerie a noului său sistem de stocare termică a apei răcite. Firma Meyer, Strong și Jones, PC, au fost ingineri mecanici și electrici pentru instalația, care a fost construită pentru a crește capacitatea centralei Sterling Power Plant pentru a furniza aer condiționat - pentru Centrul Medical Yale-New Haven.

„Augustus G. Kellogg, directorul de planificare a instalațiilor pentru școală, a fost responsabil pentru organizarea și planificarea ambelor proiecte."

Spread the ne

Please complete the attached and return it
in an envelope with a photograph to Claire M. Bes
Institutional Planning and Communications
Yale School of Medicine
300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511

Rămâneți conectat

Yale Medicine vă poate ajuta să rămâneți conectat cu colegii absolvenți ai Școlii de Medicină, ai Școlii de Sănătate Publică, a Programului de Asociație a medicului și a programelor de doctorat, burse și rezidențiat ale școlii de medicină. Distribuiți-vă știrile personale și profesionale pentru publicare în departamentul _Alumni Notes_ din _Yale Medicine_ și pe web, folosind acest card sau formularul online la info.med.yale.edu/ayam.

☐ ______________________________________

Bifați caseta dacă noua adresă Data

Name

Address

____

City, State, Zip

____

Home telephone with area code

____

Office telephone with area code

____

Fax

____

E-mail

Please check Yale degree(s) and su ipplyyear(s)

☐ ______ ☐ ______

M.D. **M.P.H.**

☐ ______ ☐ ______

PH.D. **Fellow** (FW)

☐ ______ ☐ ______

M.M.SC. **PA-C**

☐ ______

House Staff (HS)

☐

Other Yale degree(s) and year(s)

Distribuiți-vă știrile pe reversul acestui card și trimiteți prin e-mail la:

Claire M. Bessinger
Planificare instituțională și comunicare
Școala de Medicină din Yale
300 George Street, Suite 773
New Haven, CT 06511

Vă rugăm să includeți o fotografie.

Your face in this space!

Vă rugăm să includeți o fotografie recentă cu cap și umeri împreună cu informațiile *dvs. despre notele pentru absolvenți* . Pot fi trimise printuri alb-negru și color, precum și fotografii digitale.
Dacă trimiteți fotografia digitală, trimiteți-o prin e-mail ca atașament la ymm@yale.edu . Asigurați-vă că rezoluția imaginii este de 300 de puncte pe inch, iar porțiunea cap și umeri măsoară cel puțin 1,5 inci.

Notă de final

CAMPUSUL DE VEST FACE ACUM PARTEA DIN YALE

Odată cu achiziția în septembrie de 109 milioane de dolari a ceea ce este acum cunoscut sub numele de campusul de vest al universității, provostul Andrew D. Hamilton, PH.D., cere profesorilor și altor lideri din campus ideile lor cu privire la cea mai bună utilizare a proprietății - fostul complex Bayer Healthcare de 136 de acri, care se întinde pe orașele vecine West Haven și Orange. Cele 17 clădiri ale sale au 1,5 milioane de metri pătrați de spațiu pentru laboratoare, birouri și depozitare. În comparație, campusul școlii de medicină ocupă 2,5 milioane de metri pătrați.

„Se va pune accent pe o serie de domenii diferite pentru planificare", a spus Hamilton. „Primul, desigur, este știința. Prioritatea numărul unu pentru universitatea de la West Campus este oportunitatea pe care ne-o oferă de a face lucruri în știința biomedicală pe care nu le-am putut face din lipsă de spațiu."

Alte idei luate în considerare includ utilizarea spațiului pentru depozitare; expoziții ale colecțiilor aparținând muzeelor, galeriilor și bibliotecilor universitare; și programe de informare către școlile locale.

„Planificarea este pentru integrarea pe termen lung a campusului de vest în viața – academică, științifică și medicală – a Universității Yale", a spus Hamilton. „Nu va fi un puroi de cam debordare. Nu va fi un loc în care punem lucruri care nu se potrivesc la universitate."

— John Curtis

ROBERT LISAK (2)

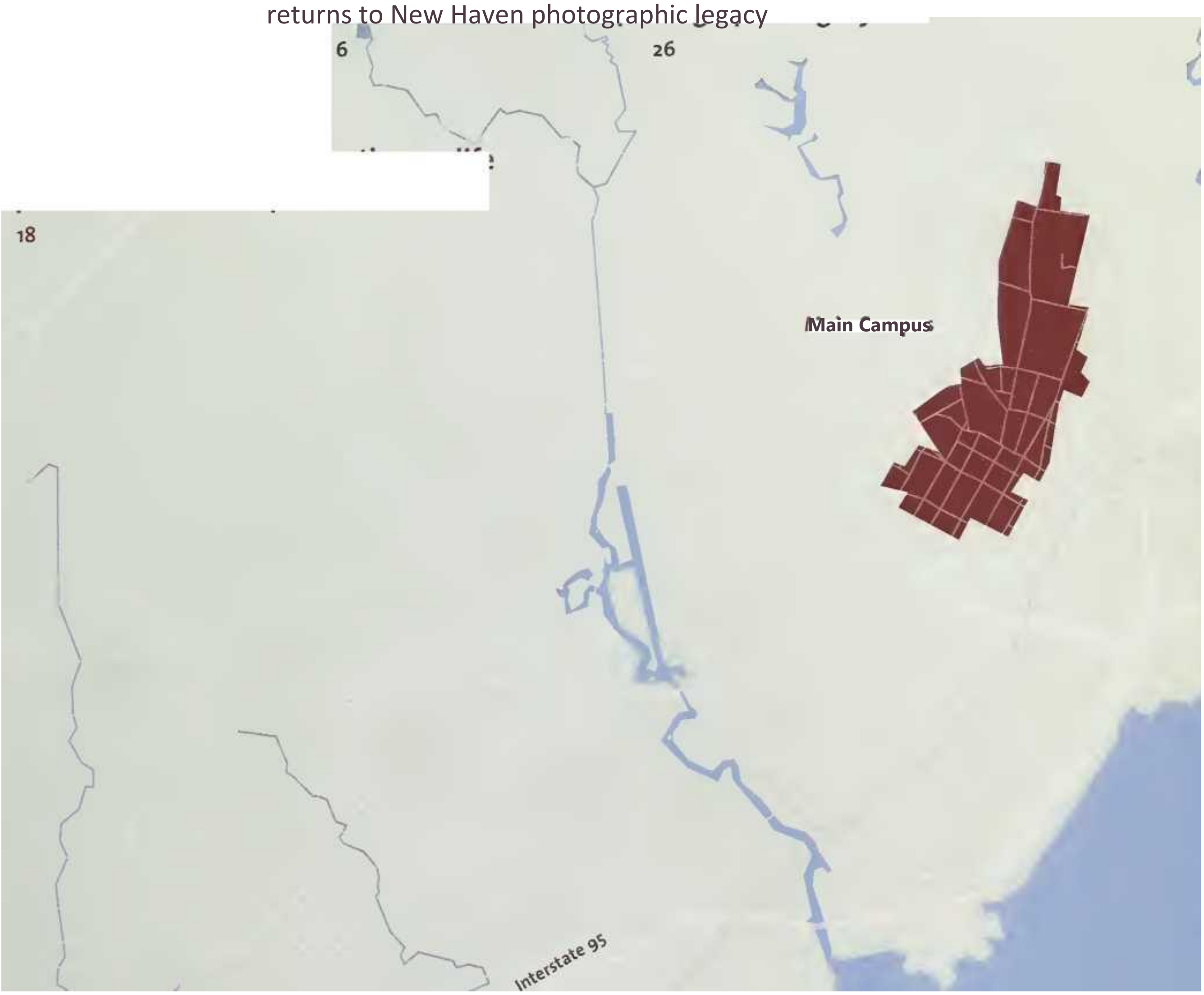
Yale's new West Campus includes 550,000 square feet of laboratory space for both biological and chemical research. Medical research is a high priority for use of the new campus.

Yale Medicine 300 CEORCE STREET, SUITE 773, NEW HAVEN CT 06511 yalemedicine.yale.edu

iarna 2008

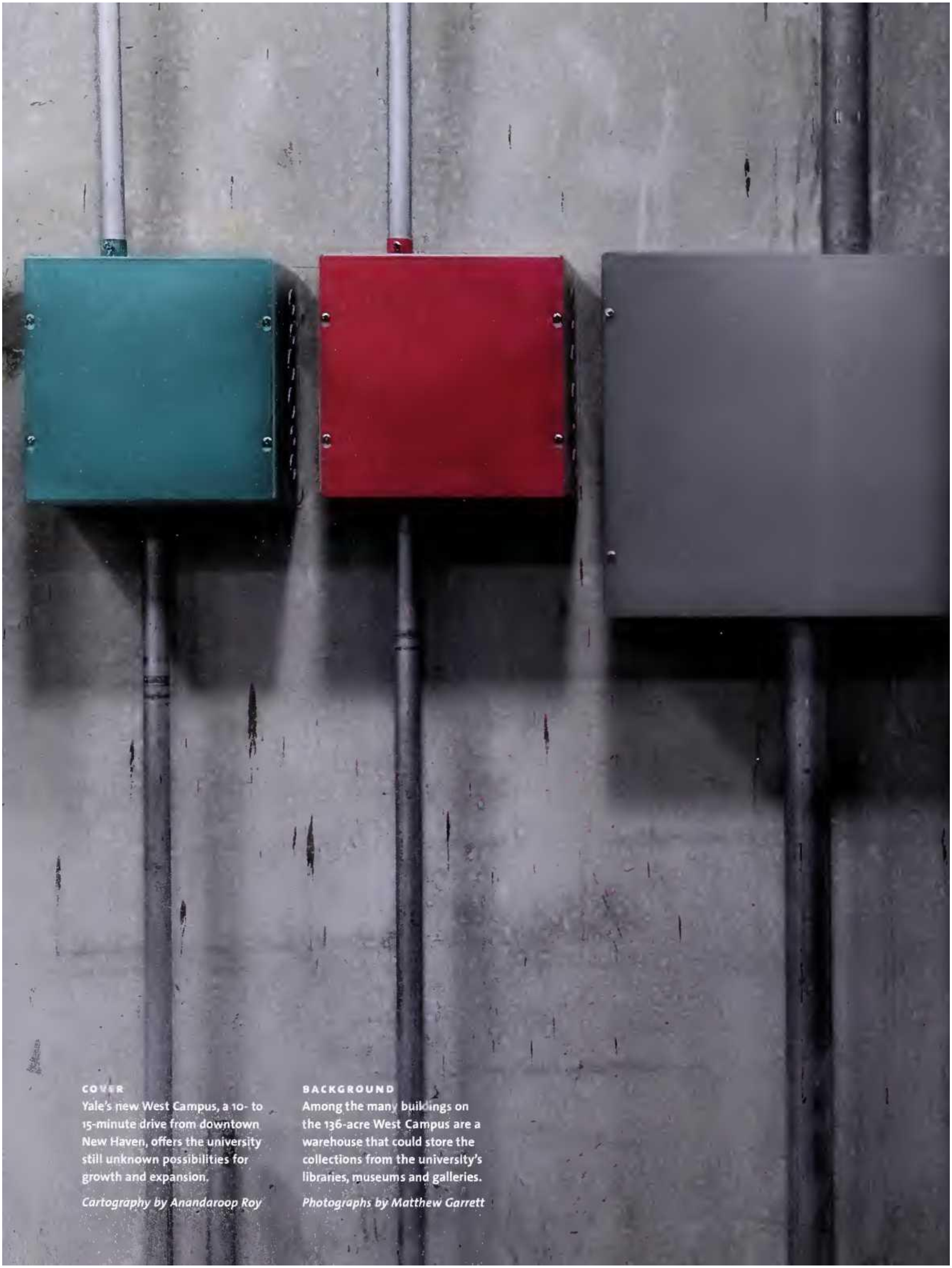
A new cancer hospital Anna Deveare Smith Harvey Cushing's on the rise returns to New Haven photographic legacy

snrîmrr

Medicina Yale

Cum a fost câștigat Occidentul:
Noua viață a unei foste fabrici farmaceutice ca parte a campusului Yale

COVER

Yale's new West Campus, a 10- to 15-minute drive from downtown New Haven, offers the university still unknown possibilities for growth and expansion.

Cartography by Anandaroop Roy

BACKGROUND

Among the many buildings on the 136-acre West Campus are a warehouse that could store the collections from the university's libraries, museums and galleries.

Photographs by Matthew Garrett

CONTENTS

2 Letters
4 Chronicle
8 Rounds
10 Findings
12 Books & Ideas
16 Capsule

18 **How the West was won**
The acquisition of the former Bayer Healthcare facility, now known as West Campus, opens undreamed-of opportunities. The new campus will transform Yale^but how?
Bv Mars Wortman

26 **A neurosurgeon's photographic legacy**
Harvey Cushing pioneered many techniques in neurosurgery, among.therr) the still-young art of photography as a tool / for documenting disease and treatment.

34 **A campaign makes a stop at Yale University**
Senator Hillary Rodham Clinton visited the Child Study Center, where, as a Yale law student, she had worked on child and family issues with medical and law school faculty.
By John Curtis

36 Faculty
38 Students
40 Alumni
46 In Memoriam
48 Follow-Up
48
49

On the Web

yalemedicine.yale.edu

On dur wtLvlr. ir sdt rscâh submit class notespi a charge or address, check the alumni events calendar, arrange for a lifelong Yale e-mail alias through the virtual Yale Station and search our electronic archive.

HOW TO REACH US

Yale Medicine welcomes news and commentary. Please send letters (350 words or less) and news items to *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, or via e-mail to ymm@yale.edu, and include a telephone number. Submissions may be edited for length, style and content.

VISIT US ON THE WEB

yalemedicine.yale.edu

De ce asistența primară atrage mai puțini medici

Doi medici au deplâns declinul asistenței medicale primare în *Yale Medicine* [„Taking the E-ROAD", toamna 2007]. După ce am fost medic primar de peste 30 de ani, m-am simțit obligat să răspund.

Robert P. Gerety, MD '52, a subliniat corect că modelul de practică al asistenței medicale primare și-a început declinul încă din 1968. În mod clar, îngrijirea primară nu a găsit niciodată o potrivire confortabilă în ierarhia medicală, în ciuda protestelor publice continue de peste 50 de ani pentru practicienii mai generali. Medicina americană este orientată spre cercetare; deoarece îngrijirea primară este orientată spre practică, a primit statutul de clasa a doua și va rămâne acolo până când se va schimba focalizarea medicinei americane.

Dar există multe alte motive pentru care îngrijirea primară atrage mai puțini practicieni decât oricând. În ultimele câteva decenii, asigurătorii de sănătate au suprasolicitat medicii de asistență medicală primară cu probleme administrative care consumă o perioadă excesivă de timp. Din nefericire, medicii nu sunt plătiți pentru timpul suplimentar pe care l-au acordat muncii administrative. Unele studii estimează că administrația consumă aproximativ 20 la sută din timpul lor. Plata insuficientă de către asigurători îi obligă pe medicii de asistență medicală primară să vadă un număr mare de pacienți pentru a supraviețui. Numărul mare și spectrul larg de pacienți și boli crește foarte mult riscurile medicilor de a face erori și intensifică expunerea acestora la procese de malpraxis.

Deși Gerety crede că vizitele la domiciliu au dispărut pentru că oamenii au încetat să le mai solicite, eu cred că medicii au încetat să le facă pentru că erau suprasolicitate în cabinetele lor și pentru că complexitatea medicinei moderne a făcut din apelurile la domiciliu o sursă de răspundere medicală. În mod clar, medicina devenise prea complexă pentru ca medicul de familie să „o facă pe toate".

Răspunsul? Este nevoie de un nou model de îngrijire primară – unul care să țină cont de realitățile - practicii medicale moderne. Scopul medicului de familie trebuie redefinit. De asemenea, sistemul de malpraxis medical trebuie reformat. Este prea adversar. În cele din urmă, asigurările de sănătate trebuie să fie reglementate. Filozofia lor de profit înaintea pacienților a transformat complet medicina dintr-o profesie într-o afacere ; ca urmare demoralizarea în rândul medicilor este larg răspândită.

Medicii de familie pot reveni, dar revenirea lor va necesita muncă pe mai multe fronturi. *Edward J. Volpintesta, MD Bethel, Conn.*

Povestea cu Uganda reaprinde amintirile

Când am citit articolul din *Yale Medicine* [„On the Wards in Uganda," Winter 2008], am simțit pielea de găină. Am avut cea mai norocoasă oportunitate de a lucra la Spitalul Mulago timp de trei luni în 2005.1 a fost la Institutul de Boli Infecțioase (1 DI) alaturi si a lucrat cu mai multi colegi care erau la Mulago in IT si asistenta medicala. Am fost trimis ca parte a unei burse de sănătate globale cu Pfizer pentru a dezvolta un model durabil de management al unității la 1 DI. Acum sunt directorul asociat al facilităților pentru Școala de Medicină și constat că Yale are un program și în Uganda. Multe dintre problemele despre care vorbiți și imaginile din articol îmi aduc amintiri vii; Îmi lipsește cu adevărat să fiu atât de aproape de pacienții care au nevoie de ajutor atât de disperat. Am mulți prieteni de-a lungul vieții în Kampala și în comunitățile din jur precum Nakasera, Mukono și Jinja. Mi-am adus soția și trei fiice cu mine — nu vor mai fi niciodată la fel.

Cary Mandelburg
Director asociat, YSM Facilities

Yale ar trebui să stabilească standarde pentru colaborări

Fiind familiarizat cu povestea inspiratoare a eroicilor doctori și asistente din Yale care și-au riscat viața – și, în unele cazuri, și-au dat viața – în urmă cu 40 de ani, luptând cu focarul de febră Lassa în satul omonim de lângă Jos, Nigeria, am fost dezamăgit de articolul tău intitulat „On the Wards in Uganda", iarna, în ciuda acelui disc, rezidentul din Yale, la începutul anului 2008. iar studenții la medicină la un spital din Uganda nu a fost un „exercițiu de turism medical", narațiunea ulterioară m-a lăsat să simt că cea mai mare parte a beneficiilor programului le revine participanților din SUA. Oricât de sincer aplaud membrii echipei Yale pentru munca umanitară pe care au realizat-o și pentru serviciile medicale considerabile pe care le-au prestat, este păcat că medicii seniori nu s-au angajat într-o colaborare academică serioasă cu colegii lor din Uganda – prin care mă refer la cercetare și predare. Nu există niciun motiv pentru care partenerii Statelor Unite în colaborările biomedicale internaționale dintre centrele de științe ale sănătății din această țară și gazdele lor din spitalele didactice din Africa sub-sahariană să nu poată ține mai multe mingi în aer simultan: predare, cercetare, servicii și muncă umanitară. O școală de medicină de primă linie, cum ar fi Yale, pe care se întâmplă să o țin cu mare atenție, ar trebui să stabilească standardele pentru colaborările internaționale.

Robert H. Clew, PH.D.
Profesor emerit de Biochimie și Biologie Moleculară, Facultatea de Medicină,
Universitatea din New Mexico Albuquerque, NM

În toamna anului 2006, Bayer Healthcare a anunțat că își închide fabrica din West Haven și Orange și va pune pe piață proprietatea de 137 de acri. Până în iunie următor, universitatea anunțase că va cumpăra proprietatea pentru o multitudine de utilizări încă de stabilit. Un lucru, însă, era clar. Cu aproape o jumătate de milion de metri pătrați de spațiu curat în laborator la fața locului, Școala de Medicină ar avea spațiu pentru a-și extinde și a avansa programele în cercetarea medicală și biomedicală.

După ce a închis proprietatea anul trecut, provostul Andrew Hamilton, PH.D., a spus că universitatea a vrut să evite transformarea spațiului într-o mansardă sau subsol care să strângă lucrurile pe care nimeni nu știa unde să le depoziteze. În raportul său [„Cum a fost câștigat Occidentul"] de la pagina 18, editorul colaborator Marc Wortman descrie modul în care a apărut înțelegerea și ce ghidează gândirea ofițerilor de top ai universității, deoarece ei consideră cele mai bune utilizări pentru proprietate.

Pe tema pieselor de subsol prăfuite, o cameră de depozitare de sub căminul Harkness găzduiește de zeci de ani un tezaur de specimene întregi de creier uman, raze X, fișe ale pacienților și fotografii care documentează cariera lui Harvey Cushing, MD, pionierul neurochirurg. Dennis D. Spencer, MD, HS '77, catedră și profesor de neurochirurgie Harvey și Kate Cushing, a lucrat pentru a păstra colecția și a o face accesibilă unui public mai larg. Spencer a publicat recent o carte cu colegii de la facultatea de medicină bazată pe această colecție. Un fragment din carte și câteva dintre fotografiile uimitoare din colecție încep de la pagina 26.

Capsula acestui număr include și imagini medicale de interes istoric . Când misionarul medical Peter Parker, absolvent în 1834 al Școlii de Divinitate și ceea ce era atunci Instituția Medicală a Colegiului Yale, a deschis un spital în Guangzhou, China, el a angajat un artist local instruit în Occident pentru a picta portrete preoperatorii ale pacienților săi pentru a-și documenta tulburările. *Capsule* spune povestea lui Parker și a artistului Lam Qua și colaborarea lor.

În cele din urmă, în al treilea material al nostru raportăm despre o vizită a lui Hillary Rodham Clinton, JD '73, care caută nominalizarea Partidului Democrat pentru funcția de președinte. Cu o zi înaintea alegerilor primare de Super Marți din februarie, Clinton a făcut o oprire de campanie la Centrul de Studii ale Copilului, unde a susținut drepturile copiilor și ale familiilor ca studentă la drept.

John Curtis
Managing Editor

SECOND OPINION BY SIDNEY HARRIS

LE&jAL."

Yale Medicine
Alumni Bulletin of the
Yale University School of Medicine
Spring 2008, Volume 42, No. 3

Editor in Chief
Michael Kashgarian, M.D. '58, HS '63
Professor of Pathology and Molecular, Cellular and Developmental Biology

Editor
Michael Fitzsousa
Director of Communications

Managing Editor
John Curtis

Contributing Editors
Janet Emanuel, PH.D.
Peter Farley
Jennifer Kaylin
Karen Peart
Cathy Shufro
Jacqueline Weaver
Marc Wortman, PH.D.

Contributors
Jennifer Blair, M.D. '04
Alix Boyle
Terry Dagradi
John Dillon
Hannah Hoag
Jill Max
Carol Milano
Kara A. Nyberg, PH.D.
Melinda Tuhus

Copy Editors
Rebecca Frey, PH.D.
Michelle Komie
Anne Sommer

Mailing List Inquiries
Claire M. Bessinger
Cheryl R. Violante
Coordonator site

Imprimare
The Lane Press

Yale Medicine este distribuită absolvenților, facultăților, studenților și prietenilor Școlii de Medicină, precum și liderilor din activitățile absolvenților de la Universitatea Yale. Abrevierile utilizate în mod obișnuit în *Medicina Yale* includ HS pentru a desemna ultimul an de rezidență pentru personalul casei, FW pentru ultimul an al unei burse, EPH pentru Departamentul de Epidemiologie și Sănătate Publică și Școala de Sănătate Publică și YNHH pentru Spitalul Yale-New Haven.

Permis poștal deținut de Universitatea Yale, 155 Whitney Ave., New Haven, CT 06520

Adresați corespondența către
Editor, *Yale Medicine*
300 George Street, Suite 773 New Haven, CT 06511 Telefon: 203-785-5824 Fax: 203-785-4327 E-mail: ymm@yale.edu Site: http://yalemedicine.yale.edu

Un absolvent de la Yale fondează un nou spital de cancer

Fostul președinte Playtex oferă un cadou de transformare pentru a sprijini o unitate de îngrijire cuprinzătoare.

Yale-New Haven Hospital CEO Marna Borgstrom, left, and medical school Dean Robert Alpern, right, recognized the support of Joel and Joan Smilow toward the construction of a new cancer hospital, which is expected to transform the care of cancer patients.

De când a absolvit Colegiul Yale în 1954, Joel E. Smilow a făcut donații către alma mater care i-a dotat un post de antrenor șef de fotbal ; renovarea și extinderea Casei de câmp Lapham, numită acum Centrul de câmp Smilow; și alte cinci posturi de antrenor. El a jucat, de asemenea, un rol cheie în implementarea cadoului de 120 de milioane de dolari al clasei sale către Yale, cel mai mare cadou de clasă din istoria universității. Pentru eforturile sale de strângere de fonduri, inclusiv gestionarea campaniei de capital „... și pentru Yale" a universității în anii 1990, a primit cea mai mare onoare a universității, Medalia Yale, în 1993.

Pe 31 octombrie, înainte ca aproximativ 200 de oaspeți să se adună în Pavilionul de Est al Spitalului Yale-New Haven (YNHH), Smilow, fostul DIRECTOR GENERAL, președinte și președinte al Playtex, a fost mulțumit pentru darul său transformator care a sprijinit un nou spital de cancer de 467 de milioane de dolari, aflat acum în construcție. Când se deschide în 2009, unitatea cuprinzătoare de îngrijire a pacienților va fi cunoscută sub numele de Spitalul de Cancer Smilow.

„Construim una dintre cele mai bune facilități de îngrijire a cancerului axate pe pacient din țară", a declarat Marna P. Borgstrom, MPH '79, președinte și DIRECTOR GENERAL al YNHH. „Suntem foarte recunoscători pentru darul copleșitor de generos al lui Joel și Joan Smilow pentru spitalul de cancer și pentru că ne împărtășim viziunea de a crea un loc de speranță și compasiune pentru pacienții cu cancer."

Noul spital va integra toate serviciile oncologice pentru pacienți de la YNHH și de la Școala de Medicină într-o singură clădire special concepută pentru a oferi - îngrijire multidisciplinară a cancerului și va dispune de facilități specializate pentru medicii facultății și furnizorii comunitari de îngrijire a pacienților. Unitatea de 14 etaje va adăuga aproape 500.000 de metri pătrați de spațiu nou și 112 paturi pentru pacienți, împreună cu facilități extinse de tratament pentru pacienți, săli de operație și camere de perfuzie; un centru specializat de cancer pentru femei axat pe cancerul de sân și oncologia ginecologică ; și un etaj dedicat fiecare pentru radiologie diagnostică și terapeutică.

Președintele Richard C. Levin și-a exprimat, de asemenea, recunoștința pentru donația soților Smilow. „Acest cadou generos va avea un impact de durată asupra vieții unui număr mai mic de pacienți care vor beneficia de îngrijirea clinică de ultimă generație", a spus el. „Suntem profund recunoscători pentru sprijinul dedicat al lui Joel și Joan."

Potrivit DR. ROBERT J. ALPERN, decan al Școlii de Medicină și Profesor de Medicină Ensign, noul spital de cancer va transforma îngrijirea cancerului de la Yale atât pentru medici, cât și pentru pacienți. „Membrii facultății școlii de medicină vor putea oferi cele mai recente terapii de ultimă oră, integrând îngrijirea îmbunătățită, care va fi mult mai confortabilă pentru pacienții noștri, cu cercetarea clinică", a spus Alpern. „Joel și Joan Smilow asigură viitorul unui aspect foarte important al îngrijirii pacienților la Yale."

„Facilități grozave", a spus Smilow, „vă ajută să atrageți și să motivați oameni excepționali și să le fie mai ușor să interacționeze între ei. De aici vine răsplata pe termen lung. Beneficiile imediate - oferirea unui loc mai bun pentru vindecare și ajutarea a zeci de mii de victime ale cancerului - sunt evidente. Nu putem decât să visăm la ziua în care clădirea nu este necesară pentru că am găsit un remediu pentru cancer."

— *Michael Fitzsousa*

După vremuri grele, un jurnal condus de studenți se ridică din nou ca publicație online

Când Milton C. Wintemitz, MD, decan al școlii de medicină din 1920 până în 1935, a conceput sistemul Yale de educație medicală, un element cheie a fost un jurnal condus de studenți, care să servească nu numai ca loc pentru ca studenții să-și publice cercetările originale, ci și ca instrument de învățare.

Yale Journal of Biology and Medicine (YJBM) și-a făcut debutul în octombrie 1928. A fost publicat continuu de atunci și rămâne cel mai longeviv revistă medicală editată și publicată de studenți.

În ciuda pedigree-ului său, viitorul YJBM din ultimii ani a fost incert. Confruntat cu insecuritatea financiară și plecarea consilierului său de multă vreme și a coordonatorului editorial, publicarea revistei trimestriale a încetinit până la un târâș până în vara anului 2006.

Dar datorită eforturilor editorilor studenți hotărâți să transforme jurnalul

, precum și sprijinul din partea profesorilor, administratorilor și absolvenților, YJBM a revenit pe drumul cel bun și, probabil, mai puternic ca niciodată, cu un nou coordonator editorial, Karen E. Olson, și un nou site web. Începând cu vara trecută, revista a fost disponibilă pe PubMed Central, arhiva digitală a Institutului Național de Sănătate de literatură biomedicală și științele vieții.

VOLUM C«, NUMĂRUL 6 NOIEMBRIE DECEMBRIE 19M1

THie Rs 6 ■
Jurnal
Ef
■ Teren de
biologie
Jiedicine

H» | LUCRĂRI SELECTATE DIN A IX-A ANUALA Sg|
CONFERINȚA MEMORIALĂ ELLA T. GRASSO

„Revista face parte din istoria școlii de medicină din Yale”, a spus Jeffrey R. Bender, MD, HS '83, profesor Robert I. Levy de cardiologie preventivă și consilier al revistei. „Este sculptat în țesătura școlii, una dintre piesele care fac școala de medicină din Yale unică.”

Bender le atribuie celor doi editori care au lucrat în cursul anului universitar curent, doctoranzi Janice Friend (biologie moleculară, celulară și de dezvoltare) și Kristin Patrick (microbiologie), pentru repunerea revistei pe o bază solidă. Predecesorii lor imediati , studentul la medicină Adam Licurse și studentul absolvent Richard Wing, au condus, de asemenea, jurnalul printr-o tranziție dificilă. Eforturile lor au inclus solicitarea agresivă de lucrări de înaltă calitate și instituirea unei structuri bine organizate pentru revizuirea manuscriselor și răspunsul la colaboratori. Fostul decan adjunct pentru Educație Herbert S. Chase, MD, a făcut din tranziția revistei la stabilitate unul dintre proiectele sale finale înainte de a pleca în 2006, iar succesorul său , Richard Belitsky, MD, a continuat să ofere sprijin financiar.

Bender a spus că YJBM se leagă de misiunea educațională a școlii. „Este o șansă pentru studenți să învețe despre evaluarea colegilor, care este o parte uriașă a științei, și despre editare și scriere științifică. Este o formă superbă de antrenament timpuriu.”

Patrick, care a preluat funcția de co-editor șef în aprilie 2007, a spus că ea și o echipă editorială de aproximativ 10 au lucrat pentru a lărgi grupul de trimiteri și a căuta cele mai bune lucrări. „Standardele noastre au crescut semnificativ”, a spus ea. „Experimentele de calitate controlată și lucrările bine scrise sunt obiectivul nostru pe termen lung.”

Prietena, care este interesată de o carieră în publicarea științifică, a spus că munca ei cu YJBM a fost neprețuită. „Am învățat multe despre ce face un articol bun sau de succes, cum să solicit în mod eficient articole, ce funcționează și ce nu funcționează în delegarea sarcinilor și comunicarea plină de tact cu autorii.”

Pentru a menține jurnalul în direcția corectă, membrii consiliului de administrație explorează modalități de promovare și publicitate. De asemenea, au început să recruteze noi studenți medicali și absolvenți pentru personalul jurnalului. „Scopul este să ne autoperpetuăm, astfel încât să nu ne confruntăm cu genul de probleme pe care le-am avut înainte”, a spus Patrick.

— *Jennifer Kaylin*

Pentru mai multe informații despre YJBM *sau pentru ghiduri pentru autori sau formulare de solicitare a articolelor, vizitați yjbm.yale.edu.*

Actrița și dramaturgul Anna Deveare Smith și-a deschis cea mai recentă lucrare, *Let Me Down Easy,* **la New Haven's Long Wharf Theatre în ianuarie. Lucrarea include portretele ei ale mai multor membri ai facultății de medicină.**

Actrița-scriitoare se întoarce la New Haven cu o dramă despre rezistența corpului uman

T. CHARLES ERICKSON

În urmă cu aproximativ opt ani, DR. ASGHAR RASTEGAR, vicepreședinte de medicină internă și profesor de medicină internă (nefrologie), a fost profund influențat de cineva căruia îi recunoaște că l-a făcut un medic mai bun. Acea persoană nu este un clinician mai în vârstă, mai experimentat sau un om de știință strălucit și inovator, ci o actriță și scriitoare - Anna Deavere Smith.

„Ea găsește sens în cel mai frecvent răspuns", a spus Rastegar. „Ea aude lucruri pe care nimeni altcineva nu le-ar putea." În timp ce medicii aduc în mod obișnuit știința medicinei în procesul de vindecare, a spus Rastegar, portretele pline de compasiune ale lui Smith scot în lumină umanitatea pacienților.

În ianuarie, Smith și-a deschis cea mai recentă lucrare, Let Me *Down Easy,* la New Haven's Long Wharf Theatre. Este a doua ei lucrare cu legături puternice cu Yale.

Prima ei a apărut după Rastegar și Ralph I. Horwitz, MD, FW '77, pe atunci președinte al Departamentului de Medicină Internă, a văzut unul dintre performanțele lui Smith în 2000. Ei au ajuns la concluzia că studenții și rezidenții la medicină ar deveni medici mai buni dacă ar putea observa modul în care interacționează cu oamenii pentru a-și aduna materialul. L-au invitat pe Smith la facultatea de medicină ca profesor vizitator și, după o anumită convingere, ea a fost de acord. Ajuns în vara anului 2000, Smith a intervievat medici, asistente, pacienți și familiile acestora. Rezultatul a fost *Rounding It Out, o* explorare de 90 de minute a modurilor în care medicii și pacienții se privesc și comunică între ei. Munca ei, care includea portrete a unor facultăți precum Rastegar, Margaret J. Bia, MD, FW '78, profesor de medicină, și Forrester A. Lee, MD '79, HS '83, asistent decan al afacerilor multiculturale, a fost efectuată de două ori la școala de medicină la ghemuțe.

De atunci, Smith a extins și a extins *Rounding It Out* într-o producție teatrală în toată regula, cu un accent mai larg pe rezistența și fragilitatea corpului uman. Lucrarea respectivă – *Let Me Down Easy* – include materiale din *Rounding It Out* și portrete ale supraviețuitorilor genocidului din Rwanda, supraviețuitorul cancerului Lance Armstrong, un supermodel, victimele AJUTOARELOR din Africa de Sud și un medic din New Orleans care și-a asigurat pacienții spitalizați după uraganul Katrina că salvatorii vor veni după ei chiar dacă propriile îndoieli au crescut.

Smith a portretizat și unul dintre pacienții de multă vreme ai lui Rastegar. „Am tratat-o timp de șase ani", a spus Rastegar în timpul unei discuții după una dintre spectacolele lui Smith. „Ceea ce Anna a scos din ea în câteva ore nu mi-a împărtășit niciodată."

„De obicei nu-mi place să fiu intervievat, dar nu-mi amintesc că ea m-a îndemnat sau m-a întrebat ceva", a spus Lee, care s-a alăturat și el la această discuție. „Acesta este talentul ei special. Mi-a plăcut total experiența."

Beneficiarul unei nave MacArthur Fellow în 1996, Smith este creditat cu crearea unei noi forme de teatru. Ea înfățișează o gamă largă de personaje în spectacolele sale cu o singură femeie, folosind propriile cuvinte ale subiecților ei și recuzită minimă pentru a oferi mai multe puncte de vedere. Piesele ei au explorat probleme precum tensiunile rasiale dintre negri și evrei din cartierul Crown Heights din Brooklyn în 1991 și revoltele din Los Angeles în urma procesului de brutalitate a poliției Rodney King din 1992. Capacitatea excepțională a lui Smith de a locui în oamenii pe care îi portretizează a determinat *The New York Times* să o numească „sufletele impresioniste supreme ale oamenilor".

— *Jennifer Kaylin*

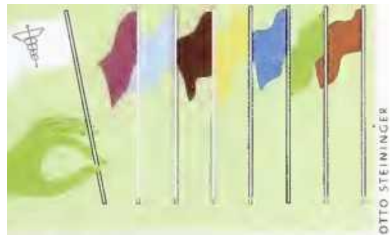
O nouă inițiativă Yale promovează problemele de sănătate ca instrument de diplomație

În vara lui 2006, Youssra Marjoua a trăit, așa cum spune ea, un moment „aha”. Marjoua, o studentă la medicină în anul trei, care cerceta sănătatea maternă în Nigeria, a văzut cum domeniul s-a intersectat cu probleme precum sărăcia, locuința, educația și împuternicirea femeilor . „Nicio provocare globală a sănătății nu este o entitate în sine”, a spus ea. „Nu poți vorbi despre aceste lucruri fără a include întregul.”

Această epifanie l-a determinat pe Marjoua să se concentreze asupra unui nou concept care câștigă actualitate în cercurile sănătății publice: diplomația în sănătate – ideea că rețelele și cooperarea dezvoltate în jurul promovării sănătății și eradicării bolilor ar putea fi valorificate pentru a aborda problemele considerate în mod tradițional în afara domeniului sănătății publice, cum ar fi prevenirea sau ameliorarea conflictelor și războiului.

Marjoua este unul dintre aproximativ o duzină de studenți la medicină și sănătate publică care, sub conducerea lui Kaveh Khoshnood, MPH '89, PH.D. '95, profesor asistent de epidemiologie și sănătate publică, au format Health Diplomacy Initiative la Yale (HDI). Scopul său este de a promova dialogul în interiorul și dincolo de comunitatea Yale cu privire la valoarea ca considerentele de sănătate să joace un rol mai proeminent în relațiile internaționale și politica externă. Khosh - nood a primit 10.000 de dolari de la Centrul MacMillan pentru Studii Internaționale și Regionale pentru a găzdui patru seminarii de diplomație a sănătății în acest an universitar.

Organizațiile și revistele de vârf iau în serios noțiunea de diplomație în sănătate . Organizația Mondială a Sănătății și-a dedicat buletinul din martie 2007 subiectului sănătății și politicii externe, iar reviste medicale precum *The Lancet* și *JAMA: Journal of the American Medical Association* au publicat un editorial în sprijinul diplomației în domeniul sănătății. Institutul Aspen a dedicat o sesiune globală

diplomația sănătății într-un forum de sănătate anul trecut, iar Universitatea din California, San Francisco, intenționează să includă diplomația sănătății în programul său de științe globale a sănătății.

Epidemia DE SIDA , a spus Khoshnood, este un eveniment de reper care a arătat că amenințările pentru sănătate nu recunosc granițele și pot destabiliza structurile politice, economice și sociale ale țărilor . „SIDA au zguduit segmente ale guvernului care altfel ar fi neinteresate de problemele de sănătate”, a spus Khoshnood.

Alături de SARSUL și gripa aviară, epidemia DE SIDA oferă profesioniștilor din domeniul sănătății publice o deschidere pentru a deveni jucători importanți în diplomația internațională. „Suntem văzuți ca fiind în profesia de „îngrijire””, a spus Khoshnood. „Venim cu toate aceste sentimente pozitive și fără vreo agendă politică anume. De ce nu putem folosi această poziție ca o forță spre bine?”

Marjoua vede diplomația sănătății ca pe o „idee nouă și grozavă”. Ea speră că HDI va explora modalități în care sănătatea poate fi folosită pentru a modela luarea deciziilor diplomatice în bine. „Sunt - interesat de modul în care creșterea politicii de sănătate în discuțiile de politică externă poate transforma politica externă.”

Khoshnood își împărtășește entuziasmul. Singurul dezavantaj pe care îl prevede este că diplomația sănătății ar putea fi cooptată de guverne pentru a promova agențiile politice . „Urăsc să cred că sănătatea ar fi folosită în acest fel”, a spus el. Dar până acum, el crede că potențialele beneficii merită riscul.

-JK

YALE SE ALĂRĂ LA STUDIUL VACCINULUI HPV

Școala de Sănătate Publică și Departamentul de Sănătate Publică Connect icut studiază efectele unui vaccin împotriva principalei cauze a cancerului de col uterin - papilomavirusul uman cu transmitere sexuală (HPV).

Deși sistemul imunitar al corpului elimină majoritatea infecțiilor CU HPV **, unele cauzează leziuni precanceroase și cancer de col uterin. În Statele Unite, 6,2 milioane de noi infecții sunt diagnosticate în fiecare an.**

Vaccinul Cardasil, comercializat de Merck, este autorizat pentru femei între 9 și 26 de ani și vizează tulpinile de virus despre care se crede că cauzează 70% din cancerele de col uterin și tulpinile care cauzează 90% din verucile genitale. Biroul Yale al Programului de Infecții Emergente din Connecticut va sonda laboratoarele de patologie și furnizorii de servicii medicale pentru a determina dacă noile diagnostice de leziuni precanceroase au scăzut de la introducerea vaccinului.

Linda M. Niccolai, DR.**, asistent profesor de epidemiologie, este directorul proiectului.**

— John Curtis

PREMIUL PENTRU CARTOONIST DOONESBURY

Necazurile personajului „Doonesbury” BD în timp ce se readapta la viața civilă după ce a pierdut un picior în Irak i-au adus creatorului benzii desenate, Garry Trudeau, premiul anual pentru cercetarea în domeniul sănătății mintale de la Departamentul de Psihiatrie în aprilie. Premiul recunoaște contribuțiile care avansează cercetarea menită să îmbunătățească viața persoanelor cu boli mintale. Departamentul a citat relatările „umoristice, dar emoționante” ale lui Trudeau despre soldații care se întorc din Irak și Afganistan.

„Trudeau oferă milioane de americani o apreciere la nivel intestinal asupra impactului tulburării de stres post-traumatic asupra soldaților și familiilor lor, precum și a oportunităților reale de a obține ajutor în - procesul de readaptare”, a spus John Krystal, MEDIC, **profesor de farmacologie clinică și vicepreședinte pentru cercetare în psihiatrie. „El ajută la creșterea gradului de conștientizare cu privire la importanța PTSD** CA **provocare națională, unde investițiile în tratament și cercetare ar putea avea un impact important și de durată.”**

— John Dillon

Echipa Yale implantează o nouă proteză de gleznă

articulație protetică personalizată restabilește funcția, reducând în același timp efectele secundare și riscul de amputare.

Poziția gleznei în ierarhia articulațiilor artificiale corespunde aproximativ cu locația sa în partea de jos a corpului uman; cu toate acestea, o nouă echipă Yale - înarmată cu proteze care imită mai bine structura gleznei - își propune să-și ridice statura.

Dezvoltarea unei proteze de șold la începutul anilor 1960 a stabilit standardul modern pentru artroplastie, urmată de progrese în alte articulații artificiale. „Știm multe despre genunchi. Știm multe despre șold", a spus John S. Reach Jr., MD, profesor asistent de ortopedie și noul director al Yale Foot and Ankle Service reconstituit. „Piciorul, în medicină, nu a fost deloc privit prea mult. Pur și simplu nu a primit suficient respect. Mâna este mai sexy. Un șold este ușor de pus; este o minge și o priză", a spus Reach. „O gleznă este destul de complexă. Este mic. E mofturos."

Gleznele protetice au rămas „în urmă, dar nu din lipsă de încercare", a spus Reach. Au parcurs un drum lung de la eforturile din secolul al XIX-lea de a modela o minge și tulpini din colții de elefant. Prima gleznă sintetică modernă, dezvoltată în anii 1970, a fost „o balama de bază", dar medicii au aflat rapid că corpul uman nu este atât de simplu. Ultima generație de glezne protetice urmărește mai îndeaproape anatomia articulației. „Acum seamănă mai mult cu ceea ce ți-a dat Dumnezeu", a spus Reach.

Componentele noului implant ar putea fi ușor confundate cu părți care țin împreună o mașină de spălat vase. Implantul - realizat din titan, crom și plastic - înlocuiește partea superioară a talusului și baza tibiei. Deoarece proteza este modulară, fiecare parte este adaptată pacientului. În noiembrie, Reach a efectuat prima înlocuire totală a gleznei din Connecticut cu noul dispozitiv, numit Inbone, unui bărbat de 38 de ani a cărui viață a fost schimbată într-un accident auto bizar într-o duminică din 1994.

Pacientul, Damian Diaz, care locuiește în cartierul Fair Haven din New Haven, și-a pierdut un ochi, un umăr și piciorul stâng inferior în accident, când roata s-a desprins de ax și a izbucnit prin podea. Avusese 30 de operații și, deși se simțea norocos că trăiește, durerea de la glezna dreaptă i-a limitat mersul la nu mai mult de câțiva pași o dată. „Osoul meu a dispărut", a spus Diaz. „Nu aș putea trăi cu rănirea în fiecare zi."

Diaz a fost un bun candidat pentru înlocuirea totală a gleznei. Pacienții cu traumatisme dezvoltă adesea artrită severă la gleznă și, deși este mai puțin frecventă decât artrita de șold sau genunchi, Reach se așteaptă ca incidența artritei posttraumatice să crească, parțial pentru că progresele în medicină și siguranță le permit tinerilor să supraviețuiască acestor traume . Airbagurile protejează partea superioară a corpului, dar „oamenii rămân cu picioare îngrozitor de bărbați", a spus el. „Când ai dureri în articulații, este rău. Este os contra os."

Primele linii de tratament pentru artrita gleznei sunt analgezicele și aparatul dentar. O altă opțiune stabilită este fuzionarea oaselor gleznei, dar care poate lăsa pacienții cu o șchiopătare permanentă. De asemenea, poate duce la continuarea artritei și, probabil , la amputare. O revizuire recentă a literaturii de specialitate a constatat că 1 la sută dintre pacienții care au suferit o înlocuire totală a gleznei au avut nevoie de o amputație, comparativ cu 5 la sută dintre pacienții cu fuziune. Reach se așteaptă ca 85% din noile proteze de glezne să dureze cel puțin opt ani.

Diaz a spus că până acum este mulțumit de proteza de gleznă. „Aștept să mă obișnuiesc, dar merg", a spus el. „Nu mai doare."

— *John Dillon*

Medicii de la Yale au efectuat prima inlocuire totala a gleznei in Connecticut in noiembrie, folosind un nou implant realizat din titan, crom si plastic, care este adaptat pacientului.

Oamenii de știință raportează o legătură între nivelurile ridicate de proteine și astmul sever

La sfârșitul anului trecut, doi cercetători de la Yale au raportat o legătură între astmul sever și o anumită proteină, YKL-40, care a apărut în niveluri crescute la pacienții care au folosit cel mai frecvent inhalatoare de salvare și corticosteroizi orali și au necesitat spitalizare pentru atacuri severe.

Acum, în descoperirile publicate în *New England Journal of Medicine* în aprilie, Geoffrey L. Chupp, MD, PROFESOR asociat de medicină (pulmonare și îngrijiri critice) și Jack A. Elias, MD, Waldemar Von Zedtwitz profesor și președinte al Departamentului de Medicină Internă, împreună cu colegii de la Universitatea din Chicago și de la Universitatea din Wisconsin descriu un singur polimorfism (POLIMORFISM) NUCLEOTIDIAN . modificarea cu o literă a codului genetic – care se corelează cu astmul și severitatea acestuia. Snp este localizat în gena 1 asemănătoare chitinazei 3 (CH13L1), gena care codifică YKL-40 .

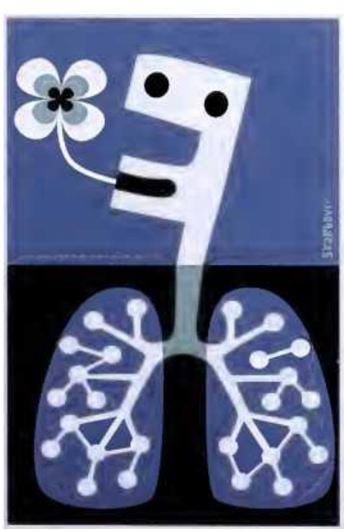
„Primul studiu a demonstrat că YKL-40 a fost crescut și că nivelurile din sânge se corelează cu nivelurile din plămâni. ... Dar era posibil să fi fost doar un spectator și să nu facă parte din calea astmatică”, a spus Chupp. „Acest studiu sugerează cu tărie că YKL-40 joacă un rol semnificativ în dezvoltarea astmului.”

YKL-40 aparține familiei chitinazelor și proteinelor asemănătoare chitinazei. Chitinazele se leagă, mestecă și digeră chitina, un polimer natural dur care se găsește în pereții celulari ai ciupercilor și în corpurile și ouăle viermilor paraziți. Proteinele asemănătoare chitinazei , totuși, nu pot digera chitina. YKL-40 și rolul său în astm au apărut în urmă cu câțiva ani, când Elias și colegii săi au descoperit că chitinaza și proteinele asemănătoare chitinazei erau supraexprimate în plămânii șoarecilor cu boli asemănătoare astmului. Descoperirea surpriză a susținut ideea că astmul este un răspuns antiparazitar într-un cadru în care paraziții nu pot fi detectați.

Studii nepublicate sugerează că YKL-40 controlează inflamația în căile respiratorii astmatice. „Când YKL-40 este acolo, menține celulele inflamatorii în viață mai mult timp, iar când nu este, acestea mor rapid”, a spus Elias.

În viitor, YKL-40 ar putea ajuta - medicii să trateze astmul bronșic, servind ca un biomarker , informându-i despre pacienții care sunt susceptibili de a avea astm sever. Companiile farmaceutice ar putea dezvolta, de asemenea, un medicament care vizează YKL-40 și să folosească măsurătorile serice ale YKL-40 pentru a ajuta la prezicerea cine va răspunde la aceste noi terapii. „În cele din urmă”, a spus Chupp, „blocarea efectelor YKL-40 se poate dovedi a fi o modalitate nouă și eficientă de a trata astmul.”

— Hannah Hoag

Un podcast al lui Geoffrey Chupp vorbind despre acest subiect poate fi găsit pe pagina Yale de pe iTunes U. Vizitați itunes.yale.edu sau lansați iTunes, apoi selectați Yale din ofertele din iTunes U. Podcastul este inclus în „Yale Health & Medicine”.

TEHNICA PROMOVEAZĂ NOUL OS O tehnică nouă - îndepărtarea măduvei osoase și injectarea unui hormon - promovează formarea rapidă a osului nou la șobolani, au raportat cercetătorii de la Yale în februarie în revista Tissue *Engineering.*

„Acest lucru ar putea schimba radical modul în care pacienții sunt tratați în prezent pentru șolduri slăbite sau fracturate, vertebre și fracturi traumatice acute ale oaselor lungi”, a spus autorul principal Agnes M. Vignery, DDS, PH.D.,

podcast

PROFESOR **asociat de ortopedie și reabilitare . Terapia existentă, care implică intervenții chirurgicale și materiale artificiale, duce adesea la rezultate nesatisfăcătoare.**

Cercetătorii au îndepărtat măduva osoasă din oasele coapsei la șoareci și apoi le-au administrat zilnic injecții cu agenți anabolizanți osoși, cum ar fi hormonul paratiroidian (PTH). Procedura creează un țesut osos nou care pare - normal din punct de vedere structural și biologic și conferă osului vizat proprietăți biomecanice îmbunătățite într-un ritm care nu poate fi atins doar prin injectarea hormonilor, spune Vigne.

— JD

SCREENING DE COLON ÎNTREBAT

Screeningurile pentru cancerul colorectal pentru cei grav bolnavi pot face mai mult rău decât bine, potrivit unui studiu Yale publicat în *Archives of Internal Medicine* **în noiembrie.**

Această constatare a rezultat dintr-o nouă metodă de evaluare a testelor medicale care evaluează „timpul de profit” – cât timp este nevoie pentru ca beneficiile unui test să depășească complicațiile și efectele secundare. Cercetătorii conduși de R. 5cott Braithwaite, MD, **profesor asistent de medicină, au studiat bărbații de 50 de ani cu** HIV **și femei de 60 de ani cu - insuficiență cardiacă congestivă severă.**

Timpul de profit pentru proiecții a fost de până la cinci ani pentru bărbați și de 2,9 ani pentru femei. Dar pacienții cu insuficiență cardiacă congestivă severă au avut mai puține șanse de a beneficia – au o speranță de viață mai mică de 2,9 ani. Pacienții cu HIV, **totuși, au o speranță de viață de peste cinci ani.**

„Această problemă devine din ce în ce mai importantă, pe măsură ce plata-pentru performanță și „fișele de raport” ale medicului încurajează clinicienii să ofere screening tuturor, indiferent de beneficiul individual”, a spus Braithwaite.

— John Curtis

Construirea cazului împotriva unei gene necinstite

Trei laboratoare, inclusiv unul la Yale, vizează în mod independent o genă implicată în autism.

Cercetătorii știu că defectele dezvoltării creierului sunt de vină pentru autism, dar identificarea probabilelor vinovate genetice a rămas un obiectiv evaziv. Pentru a spune în termeni mafioți, nu există o singură „genă Tony Soprano" care să corupă dezvoltarea creierului. În schimb, oamenii de știință cred că mai multe „gene pentru bătăuși mici" se grupează pentru a submina creierul în curs de dezvoltare. Deoarece efectele individuale ale acestor gene strâmbe pot fi subtile, a fost greu să obțineți bunurile asupra lor.

Pentru a ajuta la rezolvarea cazului, Matthew W. State, MD, PH.D. '01, Irving B. Harris, profesor asociat de psihiatrie infantilă în Centrul de Studii ale Copilului și de genetică și director al Programului de Neurogenetică, a încercat să elimine genele asociate autismului concentrându-se pe indicii de la anumite persoane afectate. Copiii cu autism – sau oricare dintr-un spectru de tulburări asociate – au dificultăți în a comunica și a interacționa cu ceilalți, prezintă comportamente stereotipate și suferă adesea de retard mental și convulsii. Un mic procent dintre acești copii au și o anomalie cromozomială vizibilă . Într-un astfel de pacient, State a constatat că anomalia a perturbat gena Contactin Associated Protein-Like 2 (CNTNAPZ) , care codifică o proteină care ajută semnalele creierului să treacă de la un neuron la altul. Pe baza muncii anterioare realizate de el însuși și de alții care leagă proteinele contactinei cu tulburările din spectrul autismului, retardul mintal și convulsii, State a devenit suspicios față de CNTNAP2.

Cu ajutorul colegilor din medicină clinică, neurobiologie, biochimie și genetică, State a colectat un corp de dovezi care incriminează puternic - CNTNAP2 drept unul dintre probabil mulți complici ai autismului. În primul rând, CNTNAP2 este prezent la locul crimei, incluzând toate straturile cortexului cerebral din lobul temporal și din sistemul limbic, un circuit cerebral implicat în comportamentul social. În al doilea rând, CNTNAP2 se găsește cu partenerul său de legare, contactina 2, la membranele plasmatice sinaptice - porțile de comunicare între neuroni. Cea de-a treia și cea mai puternică linie de dovezi împotriva CNTNAP2 este că secvențierea genei de la 635 de pacienți cu autism și 942 de controale a evidențiat 13 modificări rare și unice ale proteinei codificate, care au fost găsite numai la indivizii autisti. Se preconizează că opt dintre aceste mutații vor perturba funcționarea corectă a CNTNAP2. O mutație specială a fost identificată la patru copii cu autism din trei familii neînrudite, dar nu la mai mult de 4.000 de cromozomi din martori. „Acesta este o dovadă puternică, dar nu definitivă, care leagă această genă cu autismul", potrivit Statelor.

Fără să știe unul de celălalt și de la State, alte două laboratoare de cercetare medicală — laboratoarele lui Daniel H. Geschwind, MD, PH.D., de la Universitatea din California, Los Angeles (UCLA) și ale Aravindei Chakravarti, PH.D., de la Universitatea Johns Hopkins — au - identificat, de asemenea, CNTNAP2 ca cauzator al autismului. Atât Geschwind, cât și Chakravarti s-au așezat în mod independent pe CNTNAP2 după ce au examinat genomurile a sute de indivizi și au identificat o anumită bucată de material genetic care părea să iasă la suprafață în familiile cu autism. State și Geschwind, prieteni de lungă durată care s-au întâlnit ca rezidenți la UCLA, au aflat de descoperirea celuilalt în timp ce au ajuns din urmă în timpul uneia dintre conversațiile lor telefonice obișnuite . Curând după aceea, Geschwind a auzit de munca lui Chakravarti prin vița de vie de cercetare. Când cei trei oameni de știință au comparat notele, au decis să-și co-publice concluziile pentru a construi cel mai puternic caz posibil împotriva CNTNAP2. „Există un motiv pentru care aterizăm cu toții pe această genă", a spus State. Toate cele trei lucrări au fost publicate în numărul din ianuarie al *Jurnalului American de Genetică Umană.*

State crede că identificarea CNTNAP2 îi poate oferi tracțiunea de care are nevoie pentru a începe să înțeleagă biologia complexă a autismului. „Speranța noastră este că munca noastră continuă privind înțelegerea biologiei CNTNAP2 va duce la oportunități reale pentru abordări noi ale tratamentului", a spus State.

—*Kara A. Nyberg*

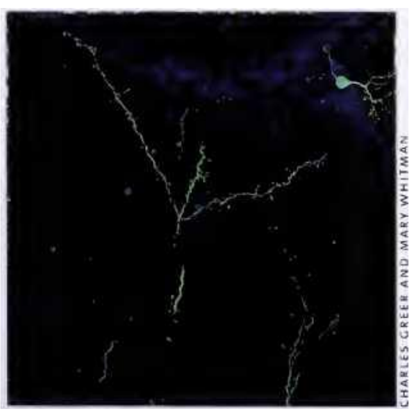

În bulbul olfactiv, noile celule stem neuronale învață să asculte înainte de a vorbi

Asemenea unui nou-născut care învață de la părinți, un neuron născut din celule stem neuronale din creierul adult trebuie să-și ia indiciile de la bătrâni dacă speră să se maturizeze și să supraviețuiască , potrivit unei noi cercetări conduse de Charles A. Greer, PH.D., profesor de neurochirurgie și neurobiologie.

În concluziile publicate în 12 septembrie 2007, numărul The *Journal of Neuroscience*, Greer și Mary C. Whitman, an MD/PH.D. candidat în laboratorul său, a urmărit dezvoltarea de noi neuroni într-o regiune a creierului numită bulbul olfactiv, care primește informații despre mirosuri din nas. Este una dintre puținele regiuni din creierul adult care permite generarea și integrarea de noi neuroni în circuitele neuronale existente.

Cu toate acestea, o astfel de asimilare nu este ușoară. Noile celule cerebrale destinate bulbului olfactiv trebuie să migreze la distanțe mari de la locul lor de naștere, iar jumătate dintre acești neuroni nou-născuți mor între 15 și 45 de zile după ce au fost generați, probabil pentru că nu reușesc să se integreze în circuitul neuronal.

Greer și Whitman au descoperit că, deși brațele lungi și subțiri ale neuronilor noi sunt prezente la 10 zile după ce au fost generați, ei nu formează conexiunile care le permit să vorbească cu alți neuroni ai bulbului olfactiv decât la trei săptămâni după naștere. Chiar și atunci, este nevoie de șase până la opt săptămâni pentru ca celulele să se maturizeze și să obțină o integrare completă.

„Noi neuroni sunt în esență învățați să asculte înainte de a li se permite să vorbească", a spus Greer. El și Whitman au descoperit că fibrele care se extind de la neuronii mai vechi localizați în centrele superioare ale creierului se conectează mai întâi la brațele scurte care se proiectează de la baza neuronilor noi la aproximativ 10 zile după generație. Whitman și Greer cred că aceste sinapse timpurii oferă o conductă prin care celulele creierului în vârstă controlează dezvoltarea și, în cele din urmă, supraviețuirea noilor neuroni în circuitele existente ale creierului. Acest lucru asigură că noile linii de comunicație nu deranjează liniile preexistente.

Potrivit lui Greer, aceste descoperiri au implicații importante pentru utilizarea celulelor stem neuronale adulte pentru a înlocui celulele creierului pierdute prin traume sau neurodegenerare , cum ar fi în boala Parkinson. „Pentru a folosi celulele stem într-o strategie de transplant, va trebui să înțelegem tipurile de sinapse pe care le fac celulele noi ale creierului, precum și tipurile de sinapse pe care le primesc din circuitele existente. Scopul nostru este de a preveni ca aceste celule să fie potențial perturbatoare, intrând în circuitul sinaptic greșit sau acționând într-un mod precoce", a spus el.

—*KAN*

Neurobiologul Charles Greer și echipa sa au descoperit că celulele neuronale nou-născute au urmat exemplul „bătrânilor" lor pentru a supraviețui. Această imagine prezintă interneuroni marcați cu o proteină verde fluorescentă la naștere, astfel încât oamenii de știință să poată urmări migrarea lor în bulbul olfactiv și diferențierea și maturarea lor morfologică ulterioară.

e j* f* A'fr AF 3

ROL MARE PENTRU ARN MINUS

Micile ARN descoperite în ADN-UL „JUNK" joacă un rol important în controlul funcției genelor, au raportat oamenii de știință de la Yale în jurnalul *Nature* în octombrie.

O echipă condusă de Haifan Lin, PH.D., director al Centrului de celule stem Yale și profesor de biologie celulară, a descoperit aceste ARN, numite piRNA, în celulele reproducătoare de mamifere în 2006. Descoperirile echipei sugerează că piRNA-urile există și în celulele corporale nereproductive și ajută la controlul soartei celulelor stem și a dezvoltării țesuturilor. Cercetătorii au descoperit că un anumit piRNA formează un complex cu o proteină numită Piwi, care apoi se leagă de o anumită regiune a cromatinei (adică, genomul) care reglează activitatea genelor.

„Această descoperire a dezvăluit un rol surprinzător de important pentru piRNA, precum și ADN NEDORIT, în diviziunea celulelor stem", a spus Lin. „Îi cheamă pe biologi să caute răspunsuri dincolo de 1% din genom cu capacitate de codificare a proteinelor la vastul teren de ADN NEDORIT, care constituie 99% din genom."

— John Curtis

VIRUSUL OMĂ TUMORILE CREIERULUI

Cercetătorii de la Yale au conceput un virus care își poate găsi drum prin sistemul vascular și poate ucide tumorile cerebrale mortale, oferind un potențial nou tratament pentru cancerele din creier.

Astfel de tumori cerebrale maligne precum glioblas tomas și tumorile metastatice sunt diagnosticate la 22.000 de americani în fiecare an. Nu există tratament pentru aceste boli maligne. Ei ucid adesea în câteva luni; tratamentele actuale de obicei eșuează, deoarece nu ucid toate celulele canceroase.

Anthony N. van den Pol, PH.D., profesor de neurochirurgie, și colegii săi au raportat în *Journal of Neuroscience* în februarie că au transplantat mai multe tipuri de tumori umane și de șoarece în creierul șoarecilor și apoi au inoculat șoarecilor un virus al stomatitei veziculoase creat de laborator, cunoscut sub numele de vsvrpjoa, un văr îndepărtat al virusului rabiei. Trei zile mai târziu, tumorile au fost infectate de virus și „mureau sau mureau", în timp ce celulele normale transplantate au fost cruțate, a spus van den Pol. „Acest lucru subliniază valoarea potențială terapeutică a virusului împotriva mai multor tipuri de cancer la creier."

— John Dillon

Alan Stone, care predă dreptul și psihiatrie la Harvard, folosește filme populare pentru a-și implica studenții în probleme morale. Tinerii, a spus el, sunt bine informați despre film, dar prost informați despre literatură.

„Un pașaport pentru tineri”

Un absolvent și profesor de la Harvard folosește filmul pentru a preda lecții de drept și psihiatrie.

La începutul anilor 1990, psihiatru și profesor de drept Alan A. Stone, MD '55, a observat o schimbare în cursul său de drept și literatură. Când a întrebat ce studenți au citit o anumită piesă sau un roman – *Moartea la Veneția* a lui Thomas Mann , de exemplu – nici măcar o mână nu s-a ridicat. Apoi un student s-ar aventura: „Cred că am văzut filmul”.

„Tinerii sunt incredibil de bine informați despre film și incredibil de prost informați despre literatură”, a spus Stone. „Și vorbesc despre studenții de la Harvard College și de la Harvard Law School.”

Stone, profesor de drept și psihiatrie Touroff-Glueck la Facultatea de Drept de la Harvard, încerca să folosească literatura pentru a conecta studenții cu marile teme ale psihologiei și justiției. Citirea ficțiunii, a spus Stone, oferă „o oportunitate incredibilă de a vorbi despre probleme morale care sunt de obicei abordate în facultatea de drept prin discuții atât de arcane, încât problemele morale dispar în fața ochilor tăi”. Dar abordarea nu mai funcționa: puțini studenți citiseră Sofocle sau Dostoievski, Austen sau Flaubert. Stone avea nevoie, așa cum spune el, de un nou „pașaport pentru tineri”.

El a găsit un astfel de pașaport când colegul profesor de drept Randall L. Kennedy, JD '82, i-a cerut lui Stone să scrie despre rasismul alb pentru revista *Reconstruction.* Stone a folosit filmul *Glory din 1989* pentru a aborda problema. Analiza sa – că filmul a recurs la stereotipuri rasiale în descrierea primului regiment de negri care a luptat pentru Uniune în războiul civil – a generat numeroase scrisori către reviste.

Până atunci, Stone și-a dat seama că poveștile comune ale noii generații nu erau scrise în paginile cărților, ci, mai degrabă, înregistrate pe film. A creat un curs popular numit „Lege, psihologie și moralitate: o explorare prin film”. „Acest lucru le permite studenților să se confrunte cu probleme care sunt motivul pentru care au venit la facultatea de drept în primul rând: să identifice și să corecteze nedreptatea”, a spus Stone. Textele principale pentru clasă includ filmele *Face the Right Thing, Lone Star, Crimes and Misdemeanors, Bătălia de la Alger* și *Caracter.*

În mod neașteptat, eseul *Glory* s-a dovedit a fi un fel de pașaport pentru Stone însuși: fostul președinte al Asociației Americane de Psihiatrie și director de rezidență la Spitalul McLean a intrat pe un nou teritoriu ca critic de film. Din 1993, el a scris peste 100 de recenzii pentru revista bilunară *Boston Review.*

Stone nu este atras de filme pentru diversiune, ci mai degrabă să asista la poveștile oamenilor împins în situații care testează caracterul, cum ar fi intuiția lui Oskar Schindler că ar putea salva viețile evreilor polonezi forțați să lucreze în fabricile sale.

MIT Press a publicat recent 15 recenzii ale lui Stone într-un volum mic intitulat *Filme și aventura morală a vieții.* Filmele recenzate în carte includ *American Beauty, The Passion of the Christ, Pulp Fiction, Antonia's Line* și *Henry V.*

Un critic *din Los Angeles Times* a numit Stone „o descoperire de care să ne bucurăm”. Analiza filmului făcută de Stone, a scris David Thomson în noiembrie, „nu este rave-ul fără suflare de la lansarea de vineri, ci un punct culminant al procesului prin care o imagine poate fi văzută de câteva ori, gândită, revăzută și apoi în cele din urmă scrisă – de parcă scrierea de film ar putea fi la fel de contemplativă , graduală și îmbogățită ca orice altă bursă.”

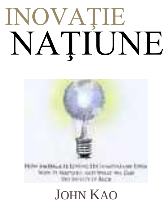
La 78 de ani, Stone așteaptă cu nerăbdare să scrie mai multe recenzii. (Încă vede și câțiva pacienți de psihoterapie.) Filmele pe care le consideră că merită atenția, a spus el, sunt „filme care mă provoacă și mă fac să reflectez asupra aventurii morale a vieții”.

Pentru a citi recenziile lui Stone, vizitați http://bostonreview.net/ onfilm.html.

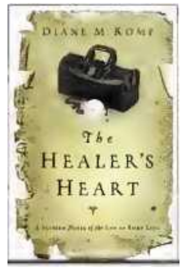
— *Cathy Shufro*

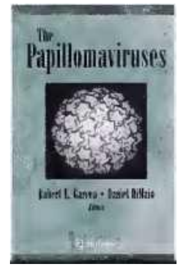
Bookshelf se concentrează pe cărți și autori la Școala de Medicină. Trimiteți sugestii lui Cathy Shufro la cafhy.shufro@yale.edu .

IICAPS: Un tratament psihiatric la domiciliu pentru copii și adolescenți
de Joseph L. Woolston, MD '70, Albert F. Solnit profesor de psihiatrie infantilă în Centrul de Studii ale Copilului și profesor de pediatrie; Jean A. Adnopoz, MPH '81, profesor de clinică în Centrul de Studii ale Copilului, și Steven J. Berkowitz, MD , PROFESOR asistent în Centrul de Studii pentru Copii (Yale University Press) Destinată furnizorilor de servicii de sănătate și planificatorilor, această carte prezintă un model de tratament de sănătate mintală pentru copiii cu tulburări psihiatrice grave. paradigma pentru familii care sa dovedit eficientă în reducerea nevoii de servicii pentru pacienți internați și alte servicii bazate pe instituții. Autorii încheie cu o discuție despre unele dintre provocările nerezolvate inerente îngrijirii la domiciliu pentru copiii cu tulburări psihiatrice grave.

Innovation Nation: How America Is Losing its Innovation Edge, Why It Matters, and What We Can Do to Get It Back de John Kao, MD '77 (Presă gratuită) Autorul, fost profesor de la Harvard Business School , oferă un portret îngrijorător al erodării competitivității SUA în domeniul inovației în ultimii ani. Kao conduce apoi cititorul într-un tur al centrelor de inovare de top din Singapore, Danemarca și Finlanda. El propune o strategie națională care să împuternicească Statele Unite să își organizeze vastele resurse de talent și infrastructură în moduri care s-au dovedit a produce rezultate.

Mijloace, scopuri și îngrijire medicală de HG Wright, PH.D., MD '70 (Springer) Autorul folosește instrumentele conceptuale ale științei cognitive pentru a analiza și critica unele dintre cele mai de bază concepte ale îngrijirii medicale contemporane. Descoperind - structura internă complexă a conceptelor umane de sănătate și boală, Wright arată eroarea de a presupune că profesioniștii înțeleg întotdeauna dinainte scopurile medicale și morale implicate în orice situație medicală. Rezultatul acestei viziuni alternative a minții și a judecății medicale este un model de raționament care, deși nu este specificat printr-un set de reguli fixe, poate oferi îndrumări realiste pentru luarea deciziilor medicale.

The Healer's Heart: A Modern Novel of the Life of St. Luke de Diane M. Komp, MD, profes sor emerit de pediatrie (WaterBrook Press) Autorul creează o lume în jurul unui specialist fictiv în boli infecțioase numit Dr. Luke Tayspill. Povestea lui Luke acoperă lumea: - casa lui din capota copilului din Ohio; Saraievo distrusă de război; Londra, unde soția sa înstrăinată se confruntă cu tulburarea de stres post-traumatic; o insulă liniștită Gulia h în largul coastei Carolinei de Sud, cu legături de familie neașteptate; și a devastat Sierra Leone, unde Luke călătorește după ce a găsit un manuscris nepublicat scris de bunicul său iubit pentru a finaliza o poveste pe care a început-o bunicul său.

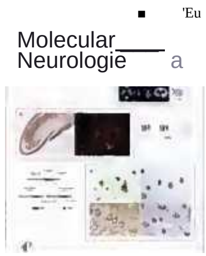
Istorie nenaturală: Cancerul de sân și Societatea Americană
de Robert A. Aronowitz, MD '85 (Cambridge University Press) Cartea urmărește definițiile și înțelegerile în schimbare ale cancerului de sân, pe măsură ce autorul explorează experiența bolnavilor de cancer de sân; practici clinice și de sănătate publică; și temerile individuale și societale.

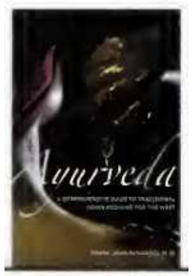
Virusurile Papiloma
editat de Daniel C. DiMaio, DR., DR. Waldemar Von Zedtwitz, profesor de genetică și profesor de radiologie terapeutică, și Robert L. Garcea (Springer) Acest volum oferă o descriere completă a stării actuale a cunoștințelor despre biologia papilomavirusurilor. Evaluează riscul pentru oameni reprezentat de infecția cu papilomavirusul uman (hpv), inclusiv cancerul de col uterin, al doilea cel mai frecvent cancer la femei din întreaga lume. Această carte ia în considerare, de asemenea, posibila implicare a infecției CU HPV în cancerele din alte zone ale corpului .

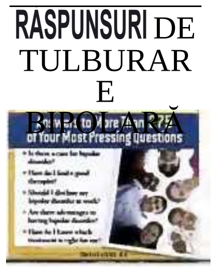
Boala Alzheimer și alte tipuri de demență: un ghid practic, ed. a 2-a.
de Marc E. Agronin, MD '91 (Lippincott, Williams and Wilkins) Acest ghid se concentrează pe evaluarea, diagnosticarea și gestionarea gamei complexe de tulburări de demență observate la pacienții în vârstă. Autorul abordează toate subtipurile de demență și afecțiunile psihiatrice asociate precum agitația, psihoza și depresia . Această ediție conține un nou capitol despre deficiența cognitivă ușoară , precum și o acoperire extinsă a bolii Alzheimer și a factorilor de risc. Alte capitole oferă sfaturi privind sprijinul îngrijitorilor și preocupările legale și etice .

Ajută-ți copilul sau adolescentul să revină pe drumul cel bun: Ce pot face părinții și profesioniștii pentru problemele emoționale și comportamentale ale copilăriei de Kenneth H. Talan, MD, FW '71 (Jessica Kingsley Publishers) Această carte arată cititorului cum să se ocupe de un copil care poate avea o problemă emoțională sau comportamentală. Acesta descrie semnalele roșii și întreruperile în dezvoltare care provoacă îngrijorare; oferă soluții pe care părinții le pot implementa acasă; și sfătuiește când ar trebui să caute - consiliere profesională. Pentru părinții care decid să solicite intervenție profesională, autorul explică opțiunile de tratament care includ tratament psihologic, - medicamente psihiatrice și terapii complementare și alternative.

Epidemiologie, biostatistică și medicină preventivă: cu acces online STUDENT CONSULT, ed. a 3-a.
de James F. Jekel, MD, MPH '65, profesor emerit și lector în sănătate publică, David L. Katz, MD, MPH '93, profesor asociat (adjunct) de sănătate publică, Joann G. Elmore, MD, MPH '92, și Dorothea MG Wild, MD, MPH '03, lector în domeniul sănătății publice . finanțare, boli infecțioase, boli cronice și tehnologie de prevenire a bolilor. Include, de asemenea, 350 de întrebări și răspunsuri în stil uSMLE, completate cu explicații detaliate despre corectitudinea sau incorectitudinea diferitelor opțiuni.

Molecular Neurology editat de Stephen G. Waxman, PH.D., MD, Bridget Marie Flaherty Profesor de Neurologie, Neurobiologie și Farmacologie și catedră de neurologie (Elsevier Academic Press) Neuroștiința moleculară dezvăluie - indicii importante asupra patogenezei și patofiziologiei bolilor neurologice care vizează bolile neurologice . Waxman explică modalitățile în care cercetătorii își folosesc înțelegerea bazei moleculare a neurologiei pentru a dezvolta noi terapii. Cartea evidențiază principiile care stau la baza medicinei moleculare în ceea ce privește neurologiei și prezintă principii actualizate și exemple de boli. Autorul revizuiește, de asemenea, conceptele , strategiile și cele mai recente progrese în domeniu.

Ayurveda: Un ghid cuprinzător pentru medicina tradițională indiană pentru Occident de Frank John Ninivaggi, MD, FW '77, profesor clinic asistent la Centrul de Studii pentru Copii (Praeger Publishers) Ayurveda este sistemul medical tradițional din India, folosit de mii de ani ca sursă de măsuri proactive de sănătate, precum și strategii integrate de vindecare pentru corp, minte și spirit. Autorul explică modalitățile prin care Ayurveda poate promova sănătatea fizică și mentală, țintind astfel de amenințări la adresa sănătății, cum ar fi stresul acut și cronic, pre-diabet, sindromul metabolic, obezitatea, boala coronariană și diabetul.

The Bipolar Disorder Answer Book: Answers to More Than 275 of Your Most Pressing Questions de Charles Atkins, MD, lector în psihiatrie (Sourcebooks) Această carte descrie tulburarea bipolară, o afecțiune care provoacă schimbări anormale în starea de spirit, nivelul de energie și capacitatea de funcționare a unei persoane . Cartea oferă răspunsuri la întrebări obișnuite și servește drept referință pentru persoanele cu tulburare, precum și pentru cei dragi.

Imagistica moleculară cardiovasculară editat de Albert J. Sinusas, MD, profesor de medicină (cardiol ogie) și radiologie diagnostică, Robert J. Gropler, MD, David K. Glover, ME, și Heinrich Taegtmeyer, MD, PH.D. (Informa Healthcare) Această carte este un ghid pentru imagistica moleculară țintită a sistemului cardiovascular. Acesta acoperă noi metode de analiză și management al fiziopatologiei cardiovasculare și explică noile tehnologii pentru analiza receptorilor cardiovasculari; sonde reporter și expresie genică; și structura vasculară și procesele - biologice care afectează inima și vasele asociate.

Descrierile de mai sus se bazează pe informații de la editori.

TRIMITEȚI NOTIFICĂRI CU CĂRȚI NOI LA
Cheryl Violante, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, cr 06511, sau prin e-mail la cheryl.violante@yale.edu

Cu ajutorul bibliotecii de videoclipuri online, utilizatorii învață cele mai recente despre cum să facă cercetări

The growing popularity of videos has changed the public face of an institution not generally known for being trendy: the medical library. The website of the Harvey Cushing / John Hay Whitney Medical Library now offers 51 videos— and counting—but not of celebrity gaffes or political satire. Instead, they show library patrons how to do research online.

"The next generation of learners is more visual than textual," said Lei Wang, M.L.S., an instructional design librarian at the library, referring to what's sometimes called the YouTube generation. "They expect video from you." Video sharing sites, such as YouTube, said Wang, have changed online norms even among people who use the library. Rapid changes in technology, he said, have made possible fast access to videos online. "The Web infrastructure is allowing large amounts of data to be transferred to personal computers."

Over the course of a month early this year, Wang made 10 instructional videos that provide in-depth instruction in using the new OVID search interface. Topics range from such basic skills as accessing OVID and choosing a database to such specialized topics as using OVID to conduct comprehensive literature reviews. Wang limits each segment's running time to about five minutes. "People's attention spans are pretty short," he said. Sometimes things change so fast that he has to revise an instructional video even before he has completed it. Wang keeps up with the latest by attending conferences.

Wang believes that if videos allow patrons to use the library's resources more easily, they're worth the effort. The library spends a lot of money on databases, such as those on the OVID platform, and on such knowledge management tools as RefWorks. "We pay for these products, and we want them to be used."

—*Cathy Shufro*

To access instructional videos, visit http://www.med.yale.edu/library/ education/guides/ or visit the homepage of the Harvey Cushing/John Hay Whitney Medical library and choose "Guides &l Tutorials."

In Circulation focuses on activities at the Cushing/Whitney Medical Library. Send suggestions to Cathy Shufro at cathy.shufro@yale.edu.

LSD, mescalină și receptori cerebrali

Că creierul are receptori specifici pentru diferite medicamente este acum un fapt stabilit, dar a fost nevoie de o călătorie lungă și ciudată a lui George K. Aghajanian, MD '58, HS '61, FW '63, un pionier în neurofarmacologie , pentru a transforma această teorie într-o certitudine.

În 1958, pentru cercetarea sa, Aghajanian a spus la o prelegere Leadership in Biomedicine în ianuarie, el a comparat efectele mescalinei și LSD la animale și a speculat că receptorii care mediază efectele lor erau strâns legați. Dar s-a confruntat cu o facultate de psihiatrie în mare parte dubioasă. „La acea vreme se credea că creierul nu era relevant pentru psihiatrie”, a spus el.

În deceniile următoare, Aghajanian, profesor de psihiatrie și farmacologie al Fondului Fundației la Yale, a arătat că LSD și halucinogenele înrudite promovează „reversarea ” a glutamatului transmisor excitator - din sinapsele din cortexul prefrontal, provocând o comunicare greșită între grupurile adiacente de neuroni . receptori care modifică eliberarea de glutamat „A fost nevoie doar de 50 de ani”, a spus el. „Sper că studenții care ajung să devină medici-oameni de știință să aibă mai mult noroc decât mine – sau un timp mai bun.”

— John Dillon

Genomica si medicina personalizata

Pe măsură ce secvențierea genomului uman se apropie de a cincea aniversare, Francis S. Collins, MD, PH.D. '74, FW '84, a întrebat cum va afecta practica medicinei. Va fi folosit pentru a salva vieți? Sau vor - fi folosite informațiile pentru a refuza oamenilor locuri de muncă sau asigurări de sănătate? Într-o discuție pe 27 martie la The Anlyan Center, Collins a stabilit două scenarii ipotetice pentru a ilustra - modul în care genomica ar putea fi folosită sau ignorată.

Collins, directorul Institutului Național de Cercetare a Genomului Uman din cadrul National Institutes of Health, a subliniat primul său scenariu : în 2015, o pacientă pe care o numește Betty alege să nu-și secvențeze genomul deoarece se teme de discriminarea genetică. Ea nu află niciodată despre istoricul familial de boli de inimă și medicul ei consideră că genetica este irelevantă pentru practica clinică. Betty se îngrașă și dezvoltă hipertensiune arterială, dar efectele secundare o împiedică să-și ia medicamentele . Zece ani mai târziu, Betty moare din cauza unui atac de cord.

În cel de-al doilea scenariu al lui Collins, Betty primește toate beneficiile genomicei, inclusiv - tratamentul individualizat, și trăiește în secolul 22. Collins și-a implorat publicul să se angajeze în medicina personalizată și „SAVE BETTY!”

-Alix Boyle

Micul dejun contează, chiar dacă este doar o gogoașă

Înțelepciunea convențională a luat o pauză când Howard Taras, DR., a povestit audienței la marile runde de pediatrie în februarie despre cercetările sale privind efectele nutriției asupra performanței școlare a unui copil.

Micul dejun este important, a spus profesorul de pediatrie de la Universitatea din California, San Diego, dar dacă copiii mănâncă fructe sau o gogoașă nu afectează rezultatele școlare. „În ceea ce privește performanța, nu prea face o diferență”, a spus el, adăugând că „un student cu un aport nutrițional slab la fiecare mic dejun are mai multe șanse să aibă mai puțini ani productivi în viață cu care să-și folosească educația.”

Studiile sale și alte studii au descoperit, de asemenea, că educația fizică suficientă „nu schimbă cu adevărat rezultatul notelor lor”, a spus Taras. Cercetarea a constatat, totuși, că copiii au performanțe mai bune la examenele luate imediat după pauză.

Somnul slab este „cea mai ignorată” amenințare la adresa - performanței școlare, a spus Taras, în special pentru copiii care suferă de apnee în somn. El sprijină orele de începere mai târziu pentru ziua de școală, adăugând că copiii „nu se culcă mai târziu” pentru a profita de ele.

Administratorii și doctorii studenților trebuie să comunice mai bine între ei pentru a gestiona copiii cu afecțiuni cronice, a spus el.

— JD

Vaccinurile și virusul gripal din 1918-1919

În 1918, cu lumea în strânsoarea gripei, cercetătorii căutau cu disperare o modalitate de a opri pandemia. Ei au apelat la vaccinuri noi, toate care au vizat în mod greșit bacteriile în loc de viruși, a spus John Eyler, PH.D., istoric medical la Universitatea din Minnesota, care a susținut conferința George Rosen Memorial la Clubul Medical Beau Mont în februarie. Jurnalele medicale și presa neclintită au promovat eficacitatea vaccinurilor, chiar dacă experții – inclusiv Asociația Americană de Sănătate Publică (APHA) – nu au îndoieli.

Până în 1919, „valoarea opiniei profesionale a început să se schimbe” cu privire la acuratețea rezultatelor, a spus Eyler. Privind retrospectiv, a devenit clar că testele timpurii au fost pline de probleme: criterii de selecție slabe care duceau la eșantioane părtinitoare și „nicio îngrijorare cu privire la cine era un subiect adecvat ”, a spus Eyler.

„Medicii americani au fost cu siguranță lipsiți de experiență în a efectua studii”, a spus Eyler. Ei le-au efectuat atunci când națiunea era „disperată” pentru ameliorarea pandemiei, dar profesia nu avea standarde pentru ceea ce constituia un test adecvat de vaccin.

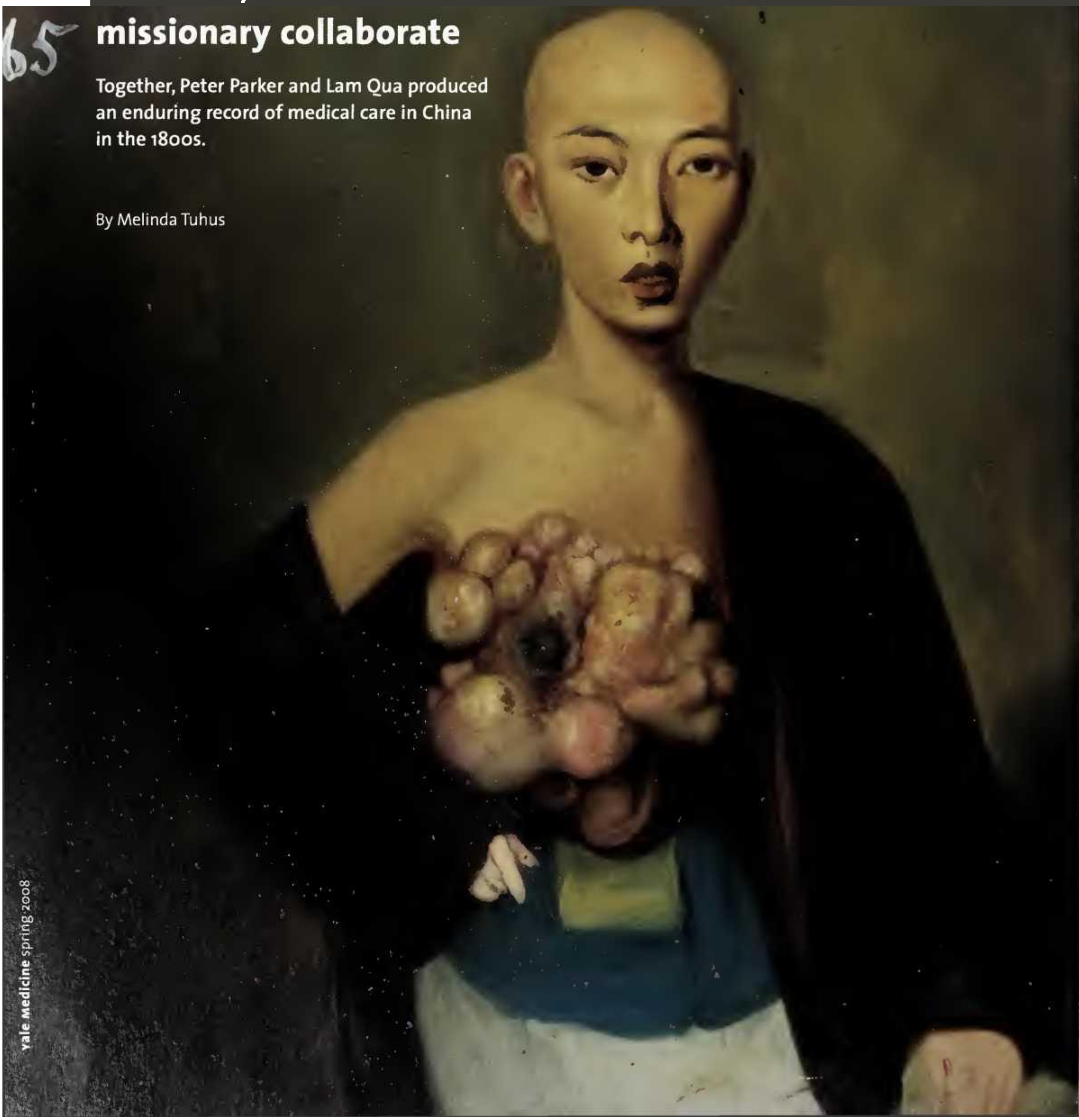
Apha a stabilit standarde mai stricte pentru testele de vaccin în 1919, deși studiile randomizate nu vor deveni o practică comună decât decenii mai târziu .

— JD

Un artist și un medic missionary collaborate

Together, Peter Parker and Lam Qua produced an enduring record of medical care in China in the 1800s.

By Melinda Tuhus

În 1834, la o lună de la absolvirea - instituției medicale din Yale College și de la hirotonirea sa ca ministru prezbiterian, Peter Parker a plecat în China ca misionar medical . La un an de la sosirea sa la Guangzhou, el a deschis un spital pentru tratarea bolilor oculare și a început o colaborare cu artistul portretist Lam Qua prin care ambii bărbați își vor lăsa amprenta asupra medicinei.

Parker a plecat în China cu speranța că, prin vindecarea corpului pacienților săi, le va deschide ușa sufletelor. Patronii britanici și americani au oferit sprijin financiar pentru spitalul său oftalmic, peste care a atârnat o pancartă pe care scria în chineză „Spitalul iubirii universale” și care a oferit servicii medicale gratuit. Pe lângă tratarea bolilor oculare, Parker a practicat și intervenții chirurgicale, inclusiv îndepărtarea tumorilor. Astăzi, el este cel mai bine cunoscut pentru introducerea anes thesia - eterul sulfuric - în China.

Pe strada de la spitalul lui Parker se afla studioul lui Lam Qua, care învățase stilul de portretizare occidentală de la George Chinnery, un pictor englez care se stabilise în China. Qua a fost primul pictor portretist chinez care a fost expus în Occident, un maestru care și-a făcut numele și averea pictându-i pe cei bogați – atât localnici, cât și expatriați – din orașul Guangzhou și nu numai. Parker l-a angajat să documenteze tumorile desfigurante care i-au afectat pe mulți dintre pacienții săi. Cei doi bărbați au lucrat împreună aproape 20 de ani.

Majoritatea subiecților lui Qua apar în profil sau cu fața în față, drapați în haine întunecate și prezentând un chip senin. Cu toate acestea, subiectul este probabil să evoce nu seninătate, ci fascinație și, probabil, groază. Un tablou prezintă un bărbat cu o tumoare aproximativ de dimensiunea, forma și poziționarea pe corpul unui violoncel care se cântă, în timp ce multe altele înfățișează femei cu sâni grotesc deformați. Qua a produs 114 picturi pentru Parker, dintre care 86 sunt găzduite în Colecția Peter Parker din Biblioteca Medicală Cushing/Whitney, împreună cu notele de caz ale medicului.

Când Parker a călătorit în Statele Unite pentru a-și promova misiunea, a adus aceste portrete cu el. În cele din - urmă, i-a lăsat la Catedra de Patologie a facultății de medicină, care la rândul său i-a dat Bibliotecii Istorice Medicale. Picturile – ulei pe tablă – sunt acum depozitate în rafturi verticale din biblioteca istorică. Bibliotecara în conservare Sarah A. Burge, MLS, a spus că scoaterea picturilor pentru vizionare este greu pentru ei și face imposibilă vizualizarea colecției în ansamblu. Totuși, ea a spus: „Cercetătorii vin din toată lumea să le privească. Este o colecție foarte folosită.”

Cu sprijinul Helen Melton Book Preservation Fund, se depun eforturi pentru conservarea nu numai a picturilor originale, ci și a studiilor preliminare de acuarelă ale lui Lam Qua pe hârtie. „Este ca hârtie de orez”, a spus Burge. „Sunt extrem de fragili și, în starea lor actuală, nu pot fi manipulați sau priviți.”

Fotografiile picturilor au fost recent plasate online pentru a le face accesibile unui public mai larg . Faptul că lucrările pot fi vizualizate acum electronic reduce numărul de persoane care vin să le vizioneze la bibliotecă? Dacă ceva, a spus Burge, ea crede că existența lor pe web a stârnit interesul. „Oamenii află că avem colecția”, a spus ea, „și apoi vor să o vadă în persoană.”

Colecția de picturi în ulei este disponibilă online la http://www.yale . med.edu/library/subjects/digital.html.

Melinda Tuhus este scriitoare independentă în Hamden, Connecticut.

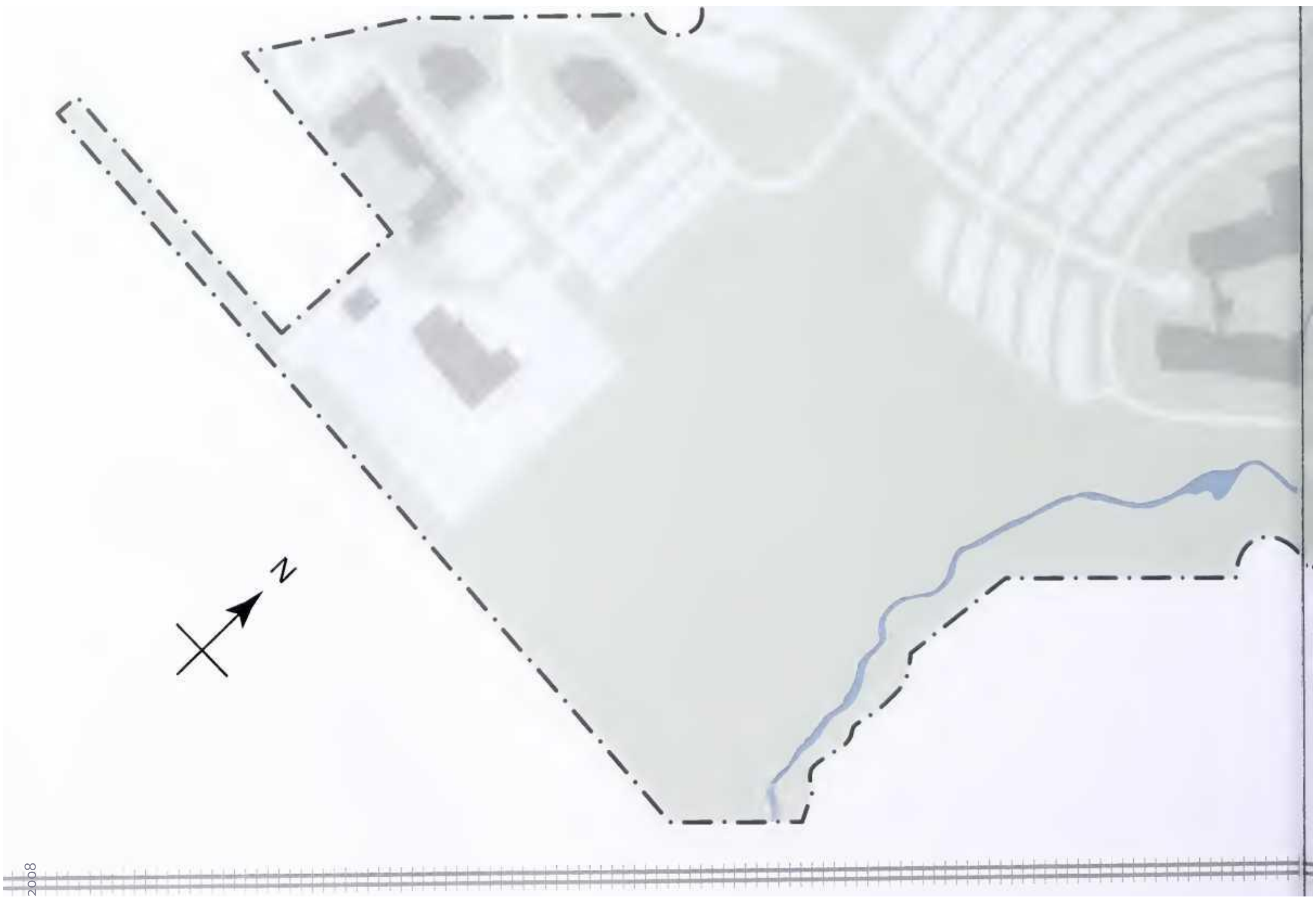
Opus și mai sus După ce misionarul medical Peter Parker și-a deschis Spitalul oftalmic din Guangzhou, China, el l-a însărcinat pe artistul Lam Qua să documenteze tumorile desfigurante ale pacienților săi. Portretul din stânga arată un băiat tânăr cu o tumoare a peretelui toracic drept. Portretul din dreapta arată un pacient după amputarea brațului. Parker a descris acest caz într-o intrare de jurnal din noiembrie 1836: „La ora 11 dimineața pacientul era așezat pe un scaun susținut în jurul taliei de un cearșaf. Timpul nu a depășit un minut de la aplicarea bisturiului până la așezarea brațului pe podea... Pacientul și-a revenit bine.” Qua a produs 114 tablouri pentru Parker; 86 dintre acestea se află în Colecția Peter Parker din Biblioteca Medicală,

împreună cu notele de caz ale medicului.

Cum a fost câștigat Occidentul

De Marc Wortman **Cartograohy de Anandaroop Roy | fotografii de Matthew Garrett**

Cladirea Laboratorului

Altă clădire

Spațiu verde

Trotuar și parcare

West Campus are o lungime de 1 milă

Achiziția fostei unități Bayer Healthcare, cunoscută acum sub numele de West Campus, rezolvă nevoile de spațiu de lungă durată și deschide oportunități nevisite.

Noul campus va transforma Yale — dar cum?

Interstate 95

Amtrak

Joi , 9 noiembrie 2006, o mare parte a națiunii digera știrile despre schimbarea dramatică a controlului partidului asupra Congresului după alegerile de la jumătatea mandatului cu două zile mai devreme. În biroul său de la Woodbridge Hall, totuși, președintele Yale Richard C. Levin avea în minte niște știri locale uimitoare. Bayer Healthcare a anunțat în acea dimineață că își închide vastul cartier general de cercetare nord-american care se întinde pe granița orașelor învecinate West Haven și Orange. Dispariția a ceea ce fusese cel mai mare angajator și contribuabil din cele două orașe aflate imediat la vest de New Haven părea să semneze un dezastru economic pentru regiune. Dar când Levin a aflat vestea despre terenul de 136 de acri unde au lucrat cândva aproape 3.000 de oameni, a sărit de pe birou. „Ce oportunitate!" a exclamat el. „Aceasta este o oportunitate o dată în viață pentru noi." Levin a vrut să cumpere site-ul, schimbând potențial fața și caracterul Universității Yale pentru totdeauna, dar mai întâi a făcut tot ce a putut pentru a găsi un alt cumpărător pentru proprietate.

În ultimul deceniu, Yale a construit într-un ritm care rivalizează cu reconstrucția aproape completă a campusului din anii 1930, care a dat universității cea mai mare parte a feței arhitecturale actuale. Cea mai mare parte din recentele construcții s-au concentrat pe științe, în special pe cercetarea biomedicală. Doar în ultimii trei ani, câteva clădiri academice noi importante s- au deschis ca parte a unui plan de un miliard de dolari pentru a susține cercetarea și predarea științei. De exemplu, Centrul Anlyan de 457.000 de metri pătrați, care a fost deschis în 2003, și clădirea de 120.000 de metri pătrați de pe strada Amistad, dedicată în octombrie anul trecut, au mărit spațiul de laborator al școlii de medicină cu aproape jumătate. Când noul Spital de Cancer Smilow cu 14 etaje de la Spitalul Yale- New Haven se deschide în 2009, va uni toate serviciile clinice ale Yale Cancer Center sub un singur acoperiș. În campusul principal , s-au deschis sau se vor deschide în curând numeroase clădiri științifice noi afiliate școlii de medicină, inclusiv noi clădiri de chimie și studii de mediu. Planurile necesită, de asemenea, construirea suplimentară semnificativă, renovarea și extinderea facilităților științifice din cadrul centrului medical .

În ciuda acestei frenezii de construcție, Yale rămâne cu mult în urma principalilor săi concurenți atât în ceea ce privește dimensiunea, cât și creșterea facilităților sale științifice. Acest lucru se datorează în parte pentru că Yale rămâne în mare parte fără ieșire la mare în împrejurimile sale dense din New Haven, lăsând loc puțin pentru expansiunea exterioară. Și acolo unde este loc, cum ar fi la școala de medicină, costurile de construcție au o expansiune limitată. Yale, și în special școala sa de medicină, continuă să obțină finanțare cu granturi la o rată ridicată pe facultate - în prezent este a treia dintre școlile de medicină americane - dar, în ansamblu, universitatea a rămas în urmă rivalilor în capturarea cotei sale de resurse disponibile pentru cercetarea științifică, coborând pe locul 19 în finanțarea guvernamentală totală pentru știință. Școala de medicină se află pe locul 6 la FINANȚARE TOTALĂ . „Densitatea calității este la fel de bună ca și concurenții de top", spune decanul de medicină Robert J. Alpem, MD, profesor de medicină Ensign, „dar având mai puțin spațiu de cercetare și, prin urmare, mai puțină cercetare decât unele dintre celelalte școli de top limitează impactul programelor noastre de știință."

Levin l-a întrebat pe Alpem ce ar putea face școala de medicină cu site-ul Bayer dacă Yale l-ar cumpăra. Posibilitatea, totuși, a fost „atât de sensibilă", spune Levin, încât a făcut doar Alpem și ofițerii și administratorii universității conștienți de interesul său pentru proprietate. Alpem a creat rapid o listă de utilizări posibile și, spune Alpem, „Lista a fost destul de lungă". Asta nu a fost o surpriză pentru colegii săi. Spune Daniel C. DiMaio, MD, PH.D., vicepreședinte și Waldemar Von Zedtwitz profesor de genetică, care s-a consultat cu Alpem despre fostul campus Bayer: „Factorul care limitează rata aici este spațiul, nu ideile sau banii."

Cameră de creștere – cu facilități de laborator gata făcute – a apărut brusc ca o viziune la orizontul vestic. La aproximativ 15 minute de mers cu mașina de centrul orașului New Haven, cele 17 clădiri ale amplasamentului Bayer includ 450.000 de metri pătrați de spațiu de laborator de cercetare de ultimă generație în patru clădiri moderne, o mare parte din ele fie recent construite, fie renovate, iar unele dintre ele nu au fost nici măcar ocupate complet. Împreună cu aceasta, campusul cuprinde aproape 1 milion de metri pătrați suplimentari de birouri moderne, depozite și alte spații diverse, inclusiv un centru de zi, o centrală electrică și parcare de suprafață pentru aproape 3.000 de mașini, cu acces ușor la Interstate 95. Site-ul are, de asemenea, o bibliotecă, un auditoriu cu 250 de locuri, săli multiple, facilități de telecomunicații și conferințe. Cantina cu 200 de locuri și alte zone de servicii alimentare.

Adăugarea a ceea ce ar echivala cu un al treilea campus științific complet nou, deși unul în afara orașului natal al lui Yale de trei secole, ar oferi, spune Levin, „un mare potențial de a ridica știința Yale la rangul de vârf" printre universitățile de

cercetare. Dar trebuia să tacă.

Poate că Levin a râvnit proprietatea, dar Yale nu și-a putut arăta interesul. Stând în biroul său din Woodbridge Hall, Levin spune: „A fost important pentru regiune să atragă o altă firmă farmaceutică”. Nu numai că ar putea o mare corporație privată

Noul West Campus din Yale, o fostă unitate de cercetare și producție farmaceutică, acoperă 136 de acri și are o suprafață de 1,6 milioane de metri pătrați. În sensul acelor de ceasornic, din stânga sus, râul Oyster și o mică pădure traversează proprietatea; 600.000 de metri pătrați de spațiu de producție și depozit pentru a deține și a expune colecții din bibliotecile, muzeele și galeriile universității; o parcelă de cinci acri cu mai multe trasee naturale;

și 3.000 de locuri de parcare.

chiriaşul foloseşte imediat facilităţile şi reangaja angajaţii disponibilizaţi, „A fost în concordanţă”, spune el, „cu planurile noastre de lungă durată de a contribui la o regiune cu o economie puternică bazată pe ştiinţă”, prin cercetarea biomedicală a lui Yale şi eforturile de a construi companii de biotehnologie bazate pe descoperirile universitare. Yale ar trebui să stea pe mâini şi să aştepte să vadă ce nou proprietar ar putea apărea.

Un campus corporativ productiv

Timp de mai bine de patru decenii, o firmă farmaceutică a ocupat cel puţin o parte din situl West Haven-Orange. Bayer Healthcare, o divizie a gigantului farmaceutic german Bayer AG şi predecesorul său de la sediul din West Haven, Miles Laboratories, au investit acolo aproape 1 miliard de dolari de când au achiziţionat pentru prima dată fosta fermă de porci în 1965 – şi apoi au adăugat proprietăţi adiacente când un complex de teatru multiplex s-a închis şi s-a mutat peste stradă. În cele din urmă, campusul a devenit cel mai mare site al Bayer din Statele Unite ale Americii şi sediul central al companiei în America de Nord.

Site-ul fusese unul productiv pentru Bayer. Oamenii de ştiinţă au descoperit şi dezvoltat acolo inhibitorul kinazei sorafenib. Anul trecut, Food and Drug Administration a aprobat medicamentul ca tratament pentru carcinomul cu celule renale, o formă mortală de cancer renal avansat, iar acum este comercializat ca Nexavar. Pe lângă cercetări, Bayer a folosit şi site-ul ca centru de producţie. Miliarde de tablete ale popularului tratament pentru arsuri la stomac Alka-Seltzer au fost trimise odată de la West Haven pe piaţa americană. Mai recent, echipele au lucrat non-stop, sub securitate strictă, producând tablete Cipro, denumirea comercială a antibioticului ciprofloxacină, ca răspuns la cererea uriaşă de stocuri de medicament în urma atacurilor cu antrax din 2001 din Washington, DC şi în alte părţi.

Când Bayer a scos proprietatea pe piaţă, guvernatorul M. Jodi Rell a format un comision pentru a găsi un cumpărător. Levin l-a desemnat pe Bruce D. Alexander, vicepreşedintele Yale pentru New Haven şi afaceri de stat şi dezvoltarea campusului , pentru a face parte din comisie, iar Yale şi-a pus greutatea în spatele efortului de a atrage o mare corporaţie farmaceutică. Dar, cu o mare parte din industria farmaceutică în mijlocul unei restructurări şi contracţie dureroasă, „ nu a existat nicio licărire de interes”, îşi aminteşte Levin. Singurii ofertanţi pentru site, spune Alexander, au fost dezvoltatori imobiliari care l-ar fi nivelat pentru a face loc complexelor comerciale şi comerciale . „Ar fi fost o pierdere uriaşă”, spune Alexander. Levin a decis că era timpul să se mute.

Yale a intrat în licitaţie împotriva altor 14 potenţiali cumpărători , dar a renunţat la premiul la sfârşitul lunii iunie 2007. Preţul final, dezvăluit la închiderea din septembrie, a fost uimitor de scăzut: 109 milioane dolari plus plăţi în loc de taxe către West Haven şi Orange în valoare de 600.000 dolari anual, şi un milion de dolari pentru asistenţa de formare ştiinţifică şi liceală din New Haven în următorii ani. profesori. Pentru a pune preţul de achiziţie în perspectivă, numai construcţia Centrului Anlyan a costat aproximativ 176 de milioane de dolari. La costul de aproximativ Syoo pe metru pătrat al construirii unui nou spaţiu de laborator de biochimie - plus celelalte clădiri - spune Alexander: „Puteţi evalua cu uşurinţă proprietatea la şase sau şapte ori mai mult decât am plătit-o pentru ea în ceea ce priveşte costul de înlocuire”, mult mai mult dacă ar fi posibil să construim atât de mult spaţiu nou în campusul Yale din New Haven. Şi asta nu ia în calcul echipamentul costisitor lăsat de Bayer în urmă - inclusiv zeci de hote de siguranţă pentru chimie şi biologie - şi nici terenul în sine. Potrivit lui Levin, situl ar putea găzdui aproape dublul numărului de structuri în prezent – „fără a atinge porţiunile sensibile din punct de vedere ecologic”, inclusiv aproximativ 20 de acri de zone umede.

Vorbind despre site, pe care Yale îl numeşte acum oficial West Campus, Levin devine animat, aplecându-se înainte pe scaun, vocea lui ridicându-se de entuziasm. „Acest lucru are un potenţial transformator, sincer – doar câteva dintre ele pe care le putem imagina astăzi”, spune el. „Le-am oferit succesorilor noştri oportunitatea de a visa în moduri pe care nu le putem imagina astăzi.”

DiMaio, care este şi directorul ştiinţific al Yale Cancer Center, speră să vadă acolo un centru de cercetare în biologia cancerului conceput de mult timp, reunind o echipă de oncologie interdisciplinară capabilă să efectueze analize genetice ale celulelor tumorale şi apoi să conceapă noi tratamente farmaceutice ţintite pentru acestea. Studentă la Yale College, când primele femei au intrat ca studenţi, DiMaio consideră că achiziţia şi dezvoltarea campusului de vest are potenţialul de a fi cel mai important eveniment de la Yale de la coeducaţie . „Dacă nu profităm de această oportunitate şi transformăm Yale, vom fi eşuat.”

Transformarea Yale

Achiziţia s-a produs rapid. Doar o mână de oameni ştiau că este luat în considerare. Deodată, un teritoriu vestic complet nou s-a deschis pentru Yale. Provostul universitar Andrew Hamilton, PH.D., spune: „Aceasta este o oportunitate cuantică şi un salt pentru Yale.” Dar în ce sări Yale?

În ultimul an, Levin, Alpern şi Hamilton s-au întâlnit frecvent pentru a explora idei pentru noul campus. Ei au ţinut, de asemenea, întâlniri cu mulţi lideri ai facultăţilor şi o retragere pentru preşedinţii de departamente ale şcolii de medicină, concentrată pe noul site. O temă care a apărut din discuţiile lor nu a fost pur şi simplu transferarea laboratoarelor existente, a oamenilor şi a structurilor administrative din campusul supraaglomerat din New Haven în campusul de vest gol. „Trebuie să ne ferim de a nu permite campusului să devină un spaţiu de răspândire pentru programele existente”, insistă Levin. Mai degrabă, el doreşte ca spaţiul să fie dedicat unor proiecte complet noi. „Acest lucru ne permite să ne gândim la noi structuri şi la noi forme de ştiinţă adecvate secolului 21.”

„Nu ne vom grăbi să luăm decizii”, spune Hamilton; cu

toate acestea, au apărut câteva principii de guvernare.
„Campusul de Vest va crește vizibilitatea și impactul științei Yale . Nu va fi o extensie a activităților existente de la Yale, dar

West Campus are 450.000 de metri pătrați de spațiu pentru laboratoarele de biologie și chimie în mai multe clădiri de la capătul estic al parcelei. Clădirile de laborator au, de asemenea, birouri și săli de conferințe. Prețul de achiziție al proprietății includea echipamente științifice depozitate în depozite.

Yale a angajat un arhitect pentru a elabora planuri care vor introduce stilurile neo-ceorgiane și gotice ale campusului Yale și vor minimiza atmosfera parcului de birouri corporative . Planurile preliminare prevăd schimbarea unor drumuri existente , demolarea unor clădiri și crearea mai multor curți.

va reprezenta ceva diferit în organizare și în modul în care sunt planificate activitățile .” Alpem spune: „Aceasta este o oportunitate de a crește mult mai mult, dar și o oportunitate de a se concentra pe domenii de ultimă generație.”

Potrivit Alpem, trio-ul a analizat mai multe modele pentru extinderea campusului. Cel care se potrivea cel mai bine gândirii lor a fost Institutul Whitehead pentru Cercetare Biomedicală din Cambridge, Massachusetts. Membrii facultății sale au afiliații didactice cu Institutul de Tehnologie din Massachusetts. Directorul White Head, David C. Page, MD, aseamănă institutul cu o colonie de artiști în care oamenii de știință consacrați și în curs de dezvoltare au libertatea și resursele de a desfășura cercetări cu risc ridicat, noi și interdisciplinare. Page, un renumit om de știință în genetică și câștigător al „premiului de geniu” al Fundației MacArthur, susține libertatea pe care oamenii de știință de la Whitehead o au „de a urma idei noi în timp ce lucrează într-un mediu de colaborare. Dimensiunea noastră modestă și poziția financiară puternică ne permit să ne mișcăm rapid pentru a exploata oportunitățile științifice.”

Alpem se așteaptă ca Campusul de Vest să fie organizat în jurul unei serii de noi institute interdisciplinare asemănătoare Whitehead , fiecare centrată pe „un membru al facultății spectaculos care va recruta apoi alți trei până la cinci oameni de știință pentru institutul său ”. Mai multe facilități de bază vor fi, de asemenea, stabilite acolo, bazându-se pe punctele forte existente ale Yale și pe configurația de laborator lăsată de Bayer. Acestea includ o facilitate de screening genetic de mare debit și un laborator de chimie de mare debit - bazat pe Departamentul de Chimie din campusul principal din Yale - cu capacități de screening și dezvoltare a medicamentelor care nu sunt disponibile în prezent în campusul medical.

Yale, spune Alpem, a început deja recrutarea de noi - membri ai facultăților pentru primul dintre institutele propuse - biologie celulară , tulburări psihiatrice majore și biologie a cancerului. „Cheia”, spune el, „este să atragem anchetatori excepționali încă de la început. Dacă este/este slab, valoarea imobilului scade mult.” Levin spune că facultatea actuală cu idei inovatoare pentru noi programe de cercetare interdisciplinară se poate muta acolo.

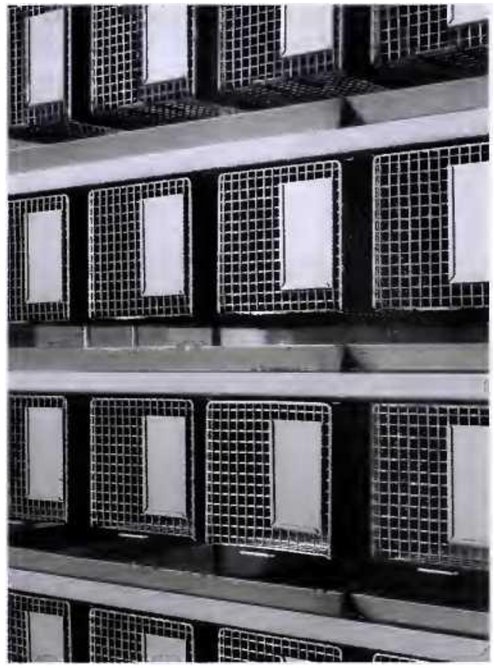
Levin, Alpem și Hamilton subliniază că facilitățile Campusului de Vest vor face legătura cu întreaga universitate. Printre aceste legături va fi o nouă conexiune de fibră optică de mare viteză în valoare de 1,4 milioane USD . Potrivit lui Steven M. Girvin, PH.D., prost adjunct pentru știință și tehnologie, acest lucru va permite universității să mute toate funcțiile actuale de calcul non-cercetare de la Centrul de Servicii de Tehnologia Informației de la 155 Whitney Avenue (urmând să fie demolat pentru a face loc unui nou campus al Școlii de Management) în centrul de date existent în Campusul de Vest. Noile cabluri vor permite, de asemenea, o creștere mare a capacităților de calcul de cercetare. „În cele din urmă, vom avea nevoie de un nou spațiu de calcul în campusul de vest pentru calcule științifice de înaltă performanță, deoarece rămânem fără spațiu în campusul principal”, spune Girvin.

de producție și depozitare a campusului de vest va fi dedicată expunerii, conservării și depozitării miilor de lucrări de artă și alte colecții valoroase depozitate în prezent în regiune. Materialele de bibliotecă și de arhivă stocate și serviciile de conservare se pot reloca acolo. Alpem spune: „Ar face campusul special dacă activitățile de acolo includ arte.” Printre ideile discutate se numără crearea unui muzeu de artă contemporană „ca un modem Tate”, spune el, comparându-l cu galeria de artă populară și masivă găzduită într-o fostă centrală electrică din Londra. „Asta ar da campusului o aromă de Yale.”

O senzație Yale

Chiar acum, la 15 minute cu mașina de campusul Yale din New

Thousands of works of art as well as archival materials and library preservation services may find a new home in manufacturing and warehouse space at West Campus. The site could also house a new modern and contemporary art museum. Its science laboratory buildings include ample space for keeping

Haven to the West Campus transportă vizitatorii într-o lume complet diferită. Cele 136 de acri îngrădite – echivalentul a aproximativ o treime din suprafața totală a campusului din Yale din New Haven – se desfășoară pe aproape o milă de-a lungul cataractei zgomotoase a Interstate 95 și la aproape o jumătate de milă la sud de autostradă, până la zgomotul periodic al trenurilor de-a lungul Amtrak și Metro-North, care este paralelă pe coasta North Island Sound. Campusul de Vest nu seamănă cu centrul orașului New Haven sau cu augustul campus neo-georgian și neo-gotic din Yale. Lumea plină de viață urbană și colegială a școlii de medicină și a campusului principal nu există deloc acolo. Nu există cafenele sau cărucioare de vânzători, nu există claxone sau pietoni care se grăbesc. În schimb, site-ul este un vast oraș fantomă, sistemele sale de răcire, încălzire, electrice, de securitate și de telecomunicații întreținute de un echipaj schelet. Un banner Yale anunță că universitatea și-a revendicat Campusul de Vest. Împreună cu aspectul său de clădiri moderne din sticlă, cărămidă și beton împrăștiate, nedistincte, chiar dacă plăcute, amplasate în mijlocul peluzei, parcări, drumuri și alei de beton, proprietatea Bayer include râul Oyster, care trece printr-o râpă adâncă împădurită care traversează proprietatea. Curcani sălbatici, căprioare și coioți cutreieră peisajul.

Alexander Cooper, director al firmei de arhitectură și planificare din New York a Cooper, Robertson & Partners, spune: „Se pare că parcă parcuri de birouri suburbane pe care le-ai găsi în oricare dintre cele 50 de state". Yale l-a angajat pe Cooper, care a finalizat un nou plan general pentru campusul din New Haven, spune Levin, „să se gândească la modalități de a oferi campusului de vest un sentiment Yale". Unele sugestii preliminare pe care Cooper le-a prezentat administratorilor din Yale în decembrie au inclus demolarea unor structuri , redirecționarea unor străzi, punerea de turnuri la capetele străzilor și gruparea clădirilor în jurul curților, precum și adăugarea de modificări peisagistice pentru a face campusul mai prietenos pentru pietoni. „Poate deveni un campus grozav, absolut", spune Cooper.

Ceea ce îl va face cu adevărat un *Yale* campusul rămâne incert și probabil că nu va fi complet rezolvat timp de zeci de ani. Alături de spațiile prezente dedicate cercetării biomedicale viitoare, artelor și bibliotecii, Levin spune că există posibilități pentru noi structuri pentru științe fizice aplicate și centre clinice. Chiar și facilități rezidențiale ar putea fi construite pe șantier. „Posibilitățile", spune el, „nu sunt pe deplin imaginabile astăzi".

Planurile regionale anunțate cu mult înainte de achiziționarea de către Yale a site-ului prevăd construirea unei noi stații de tren Metro-North chiar în afara colțului de sud-vest al amplasamentului . Levin menționează că un tren navetă dedicat ar putea opera între campusul de vest și centrul orașului New Haven. „Este imperativ ", spune el, „ca Campusul de Vest să fie pe deplin integrat în universitatea de bază. Trebuie să existe mulți profesori care merg înainte și înapoi."

Alpern recunoaște că „va fi greu" ca profesorii să facă saltul imaginației pentru a vedea potențialul noului campus de vest. Dar înainte de anul trecut, posibilitatea ca Yale să achiziționeze chiar proprietatea nu era luată în considerare. Viitorul Campusului de Vest va dura mulți ani, și probabil decenii, pentru a se desfășura. „Când era aur pe dealuri", spune Levin, „am populat Occidentul . Vom avea nevoie de câțiva pionieri curajoși pentru a popula sălbăticia. Când vor vedea posibilitățile, alții vor dori să se alăture." Pe măsură ce o fac, Yale se va dezvolta și se va schimba în moduri pe care nimeni nu le poate prezice pe deplin, DA

Marc Wortman este editor colaborator la *Yale Medicine.* **Matthew Garrett este fotograf în New Haven.**

Moștenirea fotografică a unui neurochirurg

Harvey Cushing a fost pionier în multe tehnici în neurochirurgie, printre care arta încă tânără a fotografiei ca instrument al medicinei.

Fotografii de Harvey Cushing

ABOVE **A negative of this portrait of Harvey Cushing recently surfaced as curators went through the photo archive that is believed to hold as many as 15,000 images. This picture was probably taken in Boston around 1930.**

VIZAVI **Printre multele comori din Registrul de tumori cerebrale al lui Cushing se numără fotografiile pe care le-a făcut pacienților săi, înainte și după operație. Mulți dintre pacienți au fost fotografiați cu una dintre mâinile lor. Mâinile au căpătat importanță în giafurile foto, deoarece multe boli afectează dimensiunea și forma mâinilor - pot fi mici în nanismul hipofizar și mari în acromegalie, o tulburare hormonală cauzată de o tumoare benignă a glandei pituitare care afectează adulții la vârsta de 20 de ani. Nu toate fotografiile au fost corelate cu dosarele pacientului. Se crede că băiatul din stânga are o - tumoare pituitară.**

La începutul secolului al XX-lea, principalul neurochirurg al țării a fost Harvey Cushing, MD, **un practician ale cărui standarde meticuloase și tehnici inovatoare au pregătit scena pentru cei care au urmat-o. Instrumentele chirurgicale și bolile neurologice îi poartă numele; Printre realizările sale se numără ratele de supraviețuire îmbunătățite ale pacienților, introducerea anesteziei locale în chirurgia pe creier și utilizarea razelor X pentru a diagnostica tumorile cerebrale.**

Atenția sa pentru detalii a dus, de asemenea, la crearea Brain Tumor Registry, o colecție de peste 2.200 de studii de caz de pacienți, care include specimene de întreg creierul uman, specimene tumorale , lamele de microscop, note, fragmente de jurnal și peste 15.000 de negative fotografice. MD, **și Louise Eisenhardt,** MD **În plus, din 1922 până la pensionarea lui Cushing, un deceniu mai târziu, Eisenhardt a ținut o „mică carte neagră" care includea rezultatele cazurilor, diagnosticele și procentele de mortalitate pentru fiecare tip de tumoră operat la Spitalul Peter Bent Brigham din Boston.**

Cushing a sosit la Boston în 1912 de la Spitalul Johns Hopkins, unde și-a terminat rezidențiatul în chirurgie. Administratorii noului Spital Brigham i-au oferit nu doar un post de chirurg șef, ci și oportunitatea de a ajuta la proiectarea clădirii, la stabilirea politicilor și la stabilirea unei secțiuni de chirurgie neurologică. În plus, Cushing a avut un post de profesor de chirurgie la Harvard. În decurs de trei ani, el a atins o rată a mortalității chirurgicale de 8,4 la sută, în timp ce alți neurochirurgi de frunte raportau rate de 38 până la 50 la sută. El și-a atribuit - succesul insistenței sale asupra procedurilor sterile care au redus infecțiile , o cauză principală a mortalității în operațiile pe creier. Cushing a pus, de asemenea, bazele pentru clasificarea de bază a tumorilor cerebrale și a fost responsabil pentru primele aplicații ale energiei electrice în neurochirurgie prin utilizarea unui bisturiu electric nou dezvoltat.

La pensionarea lui Cushing de la Harvard în 1932, s-a întors la Yale, unde și-a primit diploma de licență în 1891, ca profesor Sterling de Medicină în Neurologie. L-a urmat registrul tumoral . Prima sa casă din Yale a fost Muzeul Brady, unde oricine era interesat de tumorile cerebrale a fost invitat să folosească colecția pentru studiu. De-a lungul timpului, colecția a căzut în uz și a ajuns într-o cameră din subsolul căminului Harkness. Christopher J. Wahl, MD **'96, a redescoperit colecția ca student la medicină și și-a scris teza de licență pe aceasta.**

Toamna trecută Dennis D. Spencer, MD, HS '77, catedră și profesorul de neurochirurgie Harvey și Kate Cushing, și Aaron A. Cohen-Gadol, MD, a publicat ***The Legacy of Harvey Cushing: Profiles of Patient Care.*** Urmează un fragment din introducere, scris de Wahl, Spencer, Cohen-Gadol și Terry Dagradi, curatorul colecției de fotografii .

În 1902, o bucată de țesut cerebral de dimensiunea unei mingi de golf sau, mai exact, absența evidentă a unei bucăți de țesut de dimensiunea unei mingi de golf, a fost catalizatorul care a condus la conceperea Registrului de tumori cerebrale Cushing. Cushing [1] Oportunitățile pentru intervenția chirurgicală a tumorii intracraniene la Spitalul Johns Hopkins au fost puține, iar succesele au fost rare. Totuși, el a examinat în mod regulat toate țesuturile îndepărtate în timpul cazurilor chirurgicale, un obicei pe care l- a învățat de la mentorii săi, William S. Halsted, MD, șef de chirurgie la Hopkins, și Emil Theodore Kocher, MD, un chirurg elvețian care a câștigat Premiul Nobel pentru fiziologie sau medicină în 1909 pentru munca sa în fiziologia și patologiei, patologiei, patologiei și tiroidiei, teologiei și medicinii. După îndepărtarea unui „chist pituitar" de la o pacientă, Departamentul de Patologie Johns Hopkins „a „deplasat" specimenul de țesut al lui Cushing. Tânărul chirurg, predispus la accese de furie – care uneori a atras atenția de la șeful de medicină William Osler, MD – nu a reușit să-și stăpânească furia. El a insistat că, din acea zi, i se va permite să rețină personal toate specimenele îndepărtate în timpul cazurilor sale operative sau autopsiei.

[Cushing s-a mutat la Harvard și la Spitalul Brigham în 1912, unde și-a continuat practica de a păstra înregistrări meticuloase pentru fiecare pacient. După ce a împlinit vârsta de pensionare obligatorie de la Harvard, de 63 de ani, în 1932, a acceptat un post la Yale și și-a deschis colecția comunității medicale. Cushing a murit la New Haven în 1939.] Timp de două decenii, Yale's Brain Tumor Registry, cu Eisenhardt la cârmă, a rămas un loc de pelerinaj pentru tinerii neurochirurgi și neuropatologi pentru a studia patologiile intracraniene. Elias E. Manuelidis, DR., a devenit succesorul lui Eisenhardt la secția de neuropatologie și curator al imensei arhive. De-a lungul anilor 1940 și 1950, mulți tineri savanți, în special neurochirurgi și neuropatologi care studiau pentru consiliile lor de certificare, au venit la New Haven pentru a utiliza colecția. De-a lungul timpului însă, exemplarele brute și negativele fotografice au ajuns să fie puțin utilizate în scopuri de cercetare. Până în 1968, un an după moartea lui Eisenhardt , Manuelidis s-a confruntat cu o problemă enormă ; secția de neuropatologie de la Yale s-a pregătit să se separe de patologie. Odată cu împărțirea organizațională, spațiul de laborator ar fi limitat; iar rafturile vaste, stivuite din podea până în tavan, cu recipiente de galoane care conțin mostre de creier și teancuri de negative fotografice, ar juca un rol minor în atmosfera în schimbare a cercetării științifice.

Specimenele de 40 de ani căzuseră într-un gol cronologic – prea bătrân pentru a avea valoare științifică, dar, în mod ironic, prea tineri pentru a fi de interes istoric. Arhiva greoaie mirosea și a formaldehidă. Căminul Școlii Medicale Edward S. Harkness din Yale, construit în 1955, a păstrat camere în subsol pentru depozitare adiacentă unui adăpost antiderapant. Multe dintre cuștile de depozitare conțineau provizii pentru o urgență nucleară, inclusiv cutii mari de făină, apă potabilă și provizii sanitare; altele au fost folosite pentru depozitarea la rece a materialelor de construcție, dulapuri de fișiere și echipamente medicale aruncate. Manuelidis a obținut permisiunea de a depozita întreaga colecție Cushing - negative fotografice, specimene brute, materiale de laborator și coloranți, chiar și o targă veche - într-o cameră închisă lângă adăpost. A folosit ajutorul profesorilor și studenților și a mutat totul, cu excepția lamelor microscopice (care sunt încă în uz astăzi) în spațiul de sub cămin. Colecția rămâne în acest subsol.

Fotografii și înregistrări ale pacienților În mod neașteptat, cea mai revelatoare sursă de informații legate de munca lui Cushing se afla în cele 15.000 de negative fotografice ale Registrului tumorilor cerebrale. Negativele lui Cushing prezintă pacienți pre și postoperator, specimene brute, specimene tumorale, microfotografii, extrase din jurnal, scrisori și orice alt număr de imagini referitoare la primii ani ai intervenției chirurgicale a tumorii cerebrale. Fotografiile prezintă adesea practici chirurgicale învechite, precum și tumori care au crescut până la - proporții rar văzute astăzi în afara Lumii a Treia. Ele fac, de asemenea, aluzie la simptomatologia, semnele și tehnicile de diagnosticare care i-au determinat pe Cushing, Eisenhardt și Bailey să pună bazele neurochirurgiei și neuropatologiei moderne. Aproximativ 80% dintre negative sunt gravate în emulsie de plăci de sticlă de 5 pe 7 inci; negativele rămase apar pe filmul de celuloid. Datorită formatului mare al negativelor, printurile sunt izbitoare pentru claritatea și detaliile lor.

Deoarece negativele sunt în ordine cronologică corelate cu evidențele spitalului, Cushing a păstrat pentru

istorie un jurnal fotografic remarcabil. În negativele fotografice, se pot urmări observațiile lui Cushing privind - prezentarea clinică a bolii. Se vede apariția bruscă a unor noi abordări chirurgicale, documentate în înregistrări și completate de noi desene intraoperatorii și - fotografii ale pacienților cu cicatrici de craniotomie care indică o schimbare a tehnicii. În aceste imagini, radiografiile oferă dovezi ale apariției clemei hemostatice argintii; trăsăturile por - prezintă asemănări în morfologie care conduc la elucidarea lui Cushing a bazofilismului hipofizar; și - micrografiile foto histologice evidențiază utilizarea tehnicilor de colorare pe care Bailey le-a adus la Brigham.

Înregistrările microfilmate ale spitalului care însoțesc fotografiile indică faptul că Cushing a cultivat în locuitorii săi aceeași atenție meticuloasă la detaliile faptice pentru care este cunoscut. Istoricile medicale anterioare, istoriile familiale, plângerile, note de progres, rezultate de laborator și perimetrie, examinări neurologice și fizice, note operatorii, rapoarte post-mortem, telegrame, corespondență și schițele operative omniprezente ale lui Cushing fac înregistrările atât de

In 1911, while he was at Johns Hopkins University, neurosurgeon Harvey Cushing operated on this patient, who suffered from acromegaly.

cuprinzătoare încât studiile științifice ale cazurilor, inclusiv aplicațiile scalelor de premorbiditate, sunt posibile. Negativele fotografice și înregistrările pacienților îi spun istoricului multe despre Cushing, într-adevăr multe despre starea medicinei și chirurgiei clinice la Spitalul Peter Bent Brigham la începutul secolului XX.

Moștenirea fotografică a lui Cushing

Pentru a înțelege în continuare posibilii factori care contribuie la spatele interesului lui Cushing de a-și fotografia pacienții, trebuie să revizuim o scurtă istorie a fotografiei în sine. În 1839, Louis-Jacques-Mande Daguerre a prezentat lumii tehnica sa de dezvoltare a unui proces fotografic bazat pe vapori de mercur și iodură de argint fixată cu sare comună fierbinte. Deși fragil, dagherotipul a fost extrem de popular în America între 1839 și 1860, aproximativ 3 milioane fiind produse în fiecare an la un apogeu la începutul anilor 1850. Jurnalele medicale au început să fotografieze pacienții înainte și după operație, în primul rând pentru cancerul capului și gâtului și procedurile plastice.

În urma dagherotipului, pentru realizarea primelor fotografii pe sticlă a fost introdus un procedeu cu plăci umede care folosea colodion, un amestec de bumbac în alcool și eter. Ambrotipul a perfecționat procesul de colodion în 1854, dar a fost

Colecția de fotografii a lui Cushing prezintă pacienți de toate vârstele și în diferite stadii de tratament . Pacientul din stânga, de exemplu, are un pansament pentru repararea nervului periferic. Nu a fost disponibilă nicio înregistrare de caz pentru pacientul din fotografia din mijloc. Asimetria feței fetei din dreapta este rezultatul unui chist porecefalic stâng în emisfera ei stângă.

Înregistrările de caz pentru femeia din stânga și fata din dreapta nu au fost încă potrivite cu fotografiile . Fata din mijloc avea craniofaringiom, o tumoră cu creștere lentă care afectează copiii cu vârste cuprinse între 5 și 10 ani. Graficul foto arată decompresia temporală potrivită care a fost făcută pentru a scăpa de presiune.

În 1880, un funcționar de bancă pe nume George Eastman a obținut un brevet în Statele Unite pentru o placă uscată fotografică dezvoltată în Anglia în 1878. Și-a urmat plăcile uscate cu invenția filmului fotografic sub formă de rolă în 1883. Până în 1900, filmele și camerele ieftine erau disponibile pentru public. Cushing sau fotograful necunoscut de la Brigham, totuși, a ales să continue să folosească tehnica plăcii de sticlă uscată de la cea mai veche fotografie disponibilă în 1903 până la cea mai recentă din 1930. Mai multe fotografii ulterioare au fost făcute cu noul film de celuloză; nu au rezistat procesului de îmbătrânire. Pe de altă parte, plăcile de sticlă sunt perfect conservate și sunt de o calitate remarcabil de înaltă.

Portretele lui Cushing de la începutul secolului al XX-lea s-au întemeiat pe tradiția fotografiei faciale științifice de la sfârșitul secolului al XIX-lea . Deși imagistica cu raze X urma să apară ca următoarea extensie a vederii umane, dezlipind încă un strat de țesut între privitor și creierul viu, Cushing a folosit fotografiile ca o extensie a puterilor sale de diagnosticare și un catalog al simțului său istoric.

În Cushing Brain Tumor Registry, timp de 75 de ani, se aflau portretele fiecărui pacient atins de Cushing, aproape întotdeauna fotografiat înainte și după o operație, dar de multe ori în serie în timpul spitalizării, mai ales dacă pacientul se deteriora. Când Cushing nu mai putea face nimic ca chirurg, a documentat cursul necruțător al bolii și moartea pacientului. Și, pentru majoritatea pacienților săi care au supraviețuit, el a cronicizat adesea vizitele lor la clinică, trimițând pacientul pentru o „fotografie de rutină", așa cum am repeta o scanare RMN astăzi. Din păcate, nu avem nicio idee despre cine a făcut aceste poze , fie că a fost aceeași persoană sau o serie de fotografi . Calitatea, însă, vorbește pentru un profesionist care a înțeles cum urmau să fie reprezentate aceste boli pentru Cushing și care știa că calitatea și permanența metodei plăcilor de sticlă erau superioare practicii mai acceptabile și obișnuite de utilizare a foliei de celuloză.

Cushing nu a scris niciodată despre portretele sale de pacienți sau despre chipurile lor ca răspuns emoțional la bolile lor. În schimb, el a descris bolile creierului, adesea pentru prima dată, prin obiectivul camerei . Lucrarea inovatoare a lui Cushing în identificarea și clasificarea tumorilor de origine hipofizară și parapituitară ar fi putut stimula primele fotogi aphs ale pacienților cu aceste tumori. Expresia fenotipică a unor astfel de tumori hipofizare precum acromegalia, o tulburare rară care duce la creșterea crescută a oaselor și a țesuturilor moi, ar putea fi identificată în imagini și documentată pentru publicare, iar fotografiile ar putea fi repetate pentru a căuta progresia sau remisiunea după intervenție chirurgicală. Totuși, Cushing nu a fotografiat doar acei pacienți cu expresie fenotipică evidentă a tulburărilor lor; a fotografiat în esență fiecare pacient în îngrijirea lui. Deși nu este clar cum majoritatea acestor imagini au contribuit la îngrijirea pacientului, educația sau cercetarea la acea vreme, posibilele consecințe nedorite pentru artă și istorie sunt incredibil de puternice.

Fotografiile acestor pacienți sunt cel mai probabil primul, precum și cel mai complet catalog al bolilor neurologice la începutul secolului al XX-lea. Ceea ce le face și mai puternice este procesul compulsiv de referință încrucișată al lui Cushing, care leagă fiecare imagine de înregistrarea disponibilă a spitalului pe microfilm. Cushing a surprins, de asemenea, în fețele pacienților ceea ce nu imaginăm astăzi – singurătate, frică, durere, încredere, disperare și adesea doar stoicism.

În orice măsură, jurnalul scris și fotografic al lui Cushing despre neurochirurgie la începutul secolului al XX-lea depășește problemele semantice. Tehnica și dimensiunea mare a negativelor fotografice captează o energie emoțională brută și deseori subiecte macabre care aduc spectatorul într-o participare empatică cu pacienții lui Cushing. Această relație devine mult mai sublimă atunci când ne oprim să luăm în considerare vârsta fotografiilor și recunoaștem că, deși neurochirurgia s-a schimbat atât de mult în ultimul secol, experiența de a fi pacient nu s-a schimbat. În 1969, anul în care Cushing ar fi fost centenar, neurochirurgul și autorul Wilder Penfield, MD, l-a calificat drept „un artist, un Leonardo da Vinci care își dedică talentul chirurgiei". Trecerea timpului și reevaluarea materialelor aparținând Registrului de tumori cerebrale Harvey Cushing confirmă acuratețea declarației lui Penfield, YM

podcast

Un podcast cu Dennis Spencer vorbind despre tehnici chirurgicale pentru tratarea epilepsiei poate fi găsit pe pagina Yale de pe iTunes U. Vizitați itunes.yale.edu sau lansați iTunes, apoi selectați Yale din ofertele de sub iTunes U. Podcastul este inclus în „Yale Health & Medicine".

Un ochi pentru detalii și o mână fermă

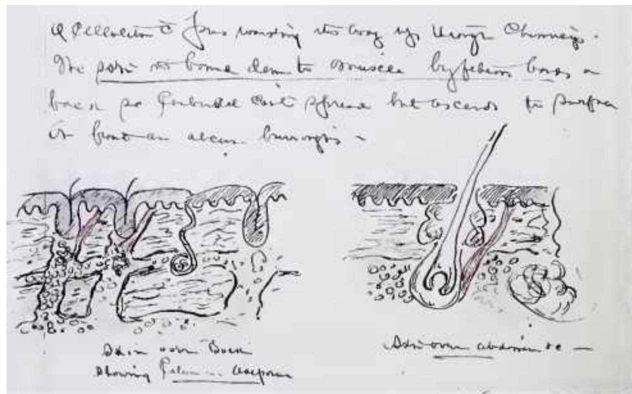
Harvey Cushing, MD, **și-a lăsat numele și amprenta asupra medicinei americane - boala Cushing, semnul Cushing, sindromul Cushing și foarfecele lui Cushing. Inovațiile sale de pionierat în anestezie și educație chirurgicală sunt practicate și astăzi. Dar talentele prodigioase ale lui Cushing și-au găsit expresia într-o altă formă: era și un ilustrator medical talentat.**

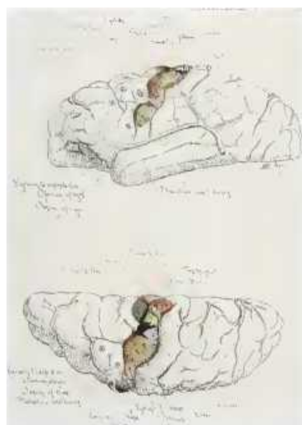
O prelegere în toamna anului trecut, intitulată „Harvey Cushing: Artistul", parte din seria de prelegeri Fulton-Cushing, a explorat acest aspect mai puțin cunoscut al moștenirii Cushing. „Harvey Cushing a fost multe lucruri pentru mulți oameni: un maestru neurochirurg, părintele endocrinologiei, dar a fost și un ilustrator medical de primă clasă", a spus Robert Udelsman, MD, MBA, președinte și profesor de chirurgie William H. Carmalt.

Cushing a demonstrat abilități artistice la o vârstă fragedă. O poză cu un leu pe care l-a desenat la 16 ani dezvăluie opera unui talent precoce, departe de mâzgălirile unui adolescent tipic. Ochiul ascuțit al lui Cushing este evident și în schițele fratelui său, Ned, și în imaginile cu peisajul rural cubanez pe care le-a desenat în timpul vacanței în 1894.

Dar Cushing nu a desenat imagini doar pentru a se distra; desenele sale au servit ca o înregistrare detaliată a ceea ce a observat. Acest scop artistic a devenit din ce în ce mai important pentru el când s-a înscris la Harvard Medical School și mai târziu, când a devenit elev la domiciliu, așa cum se numeau pe atunci stagiari, la Spitalul General din Massachusetts.

Cushing „a desenat ca metodă de a transmite ceea ce a văzut în secțiile clinice", a spus Udelsman. Un desen cu stilou și cerneală găsit în caietul clinic al lui Cushing arată un bărbat în vârstă cu respirație Cheyne-Stokes. Un alt desen ilustrează un bărbat cu o gușă masivă care seamănă cu un sac de cartofi.

Mentorul artistic al lui Cushing a fost Max Brodel, cunoscut drept părintele ilustrației medicale moderne. Cei doi s-au întâlnit la Universitatea Johns Hopkins, unde Brodel înființase Departamentul de Artă aplicată la Medicină. Brodel l-a predat lui Cushing tehnicile sale , care includeau utilizarea clarobscurului - contraste între întuneric și lumină pentru a obține un sentiment de volum în înfățișarea obiectelor tridimensionale. Cushing, întotdeauna un student rapid, a adoptat această metodă și a

folosit-o în mod eficient pentru a transmite astfel de imagini precum o vedere neurochirurg a creierului uman.

Pe măsură ce cariera medicală a lui Cushing a progresat și abilitățile sale ca artist au crescut, el a început să facă ilustrații ale procedurilor medicale pe care plănuia să le folosească. O - ilustrație a lui Cushing arată un pacient cu palato despicat; în desenul următor, se poate vedea pe Cushing lucrând cu atenție planurile sale pentru a efectua - operația corectivă.

Cushing a fost fotografiat des în timpul ilustrei sale cariere; o imagine familiară îl arată în dressing după operație, cu capul aplecat peste suport. El încă poartă mănuși chirurgicale în timp ce își schițează rezultatele operatorii. Astăzi, medicii își înregistrează pe bandă observațiile clinice, dar pentru Cushing, cuvintele și fotografiile nu corespundeau a ceea ce putea fi - transmis de un ilustrator priceput, așa că s-a asigurat că devine unul.

— Jennifer Kaylin

Harvey Cushing a realizat desene, inclusiv peisaje în timpul unei vacanțe cubaneze, pentru a păstra o evidență detaliată a ceea ce a observat. Ca student la medicină și intern în spital, a desenat pentru a transmite ceea ce a observat pe secțiile clinice. De la Max Brodel, părintele ilustrației medicale moderne , Cushing a învățat să folosească clarobscurul – contrastele dintre întuneric și lumină – pentru a transmite imagini precum o viziune de neurochirurg asupra creierului uman. El a realizat, de asemenea, ilustrații ale procedurilor medicale pe care plănuia să le folosească.

O campanie face o oprire la Universitatea Yale

Senatorul Hillary Rodham Clinton a vizitat Centrul de Studii pentru Copii, unde a lucrat pe probleme legate de copil și familie în timpul facultății de drept.

By John Curtis

În toamna anului 1969, un proaspăt absolvent al Colegiului Wellesley a sosit la New Haven într-o „mașină veche rătăcită, cu o saltea atașată până sus" pentru a studia la Facultatea de Drept din Yale. Pe 4 februarie, senatorul Hillary Rodham Clinton, JD '73, s-a întors la Yale în ajunul alegerilor primare de Super Marți în calitate de candidat la președintele Statelor Unite.

„Este atât de nostalgic", a spus Clinton unei audiențe de peste 200 de persoane, care a inclus un mare contingent de presă în Auditoriul Cohen al Centrului de Studii pentru Copii (esc). „Mă gândesc înapoi la acești ani ca printre cei mai importanți din viața mea din mai multe motive." La facultatea de drept și-a cunoscut soțul, fostul președinte al Statelor Unite, Bill Clinton.

Reuniunea a devenit o ocazie emoționantă atât pentru Clinton, cât și pentru Penn Rhodeen, JD, un avocat de interes public din New Haven care îi supraveghease munca în clinica lui juridică când era studentă. În introducerea sa, Rhodeen și-a amintit că Clinton purtase pantaloni mov cu clopoței și o haină din piele de oaie. „Arătai atât de minunat și atât de 1972", a spus el. Când se apropia de sfârșitul remarcilor sale, Rhodeen s-a înecat și lui Clinton îi lăcrimară ochii. „Am spus că nu voi lacrima", a spus ea.

La Yale , Clinton a devenit pentru prima dată un avocat al copiilor, inspirat de o discuție la facultatea de drept a lui Marian Wright Edelman, fondatorul Fondului pentru Apărarea Copiilor. Clinton și-a petrecut vara următoare lucrând cu Edelman în numele tinerilor încarcerați în instituții pentru adulți și împotriva planului președintelui Richard Nixon de a acorda statutul de scutire de taxe academiilor private segregate . „Am început să caut modalități de a folosi legea în numele copiilor", a spus Clinton, un democrat care reprezintă New York-ul în Senat. „Așa mi-am găsit drumul către Centrul de Studii pentru Copii."

La esc Clinton a lucrat cu regretata Sally A. Provence, MD, și regretatul Albert J. Solnit, MD, HS '52, pediatri care au susținut probleme legate de copil și familie. Ea a lucrat, de asemenea, cu Jay Katz, MD, HS '56, JD, Elizabeth K. Dollard Profesor Emeritus de Drept, Medicină și Psihiatrie la Facultatea de Drept din Yale. „Am creat un program", a spus ea. „Am convins Centrul de Studii ale Copilului și Facultatea de Drept că este o idee bună ca studenții de drept să vină aici." Pentru evenimentul din februarie, personalul lui Clinton a adunat un grup de 11 femei locale pentru o discuție la masă rotundă. Grupul includea un proprietar al unei mici afaceri din Stamford, o mamă singură a doi copii, un senator de stat Connecticut, o mamă acasă din Middletown, fostul președinte al Asociației Asistentelor din Connecticut, un psiholog clinician la facultatea esc, o asistentă pensionară a armatei, un activist comunitar din Bridgeport, un ofițer de poliție pensionar din New Haven, un al doilea student la violență domestică din New London și un al doilea student la violență domestică. clinica.

Poveștile jurnaliștilor au jucat în temele politicii lui Clinton: mama care stă acasă a vorbit despre încercarea de a face rost de doi copii la facultate și un al treilea ale cărui nevoi medicale nu sunt acoperite de asigurarea ei de sănătate; proprietarul afacerii a condamnat costul ridicat al asigurării de sănătate care îi limitează capacitatea de a angaja noi angajați și de a-și extinde afacerea; locul de muncă part-time al mamei singure plătește prea puțin pentru ca ea să se angajeze în îngrijirea copilului de calitate și îi limitează opțiunile de carieră; iar liderul de sindicat a spus că îngrijirea sănătăţii a fost pe primul loc pe ordinea de zi în timpul negocierilor contractuale.

Din povestea fiecărei femei, Clinton a scos detalii care au ilustrat teme ale campaniei ei, cum ar fi propunerea ei de acoperire universală a sănătății. „Îngrijirea universală a sănătății nu este doar un lucru moral de făcut, este un lucru inteligent din punct de vedere economic", a spus ea. Companiile de asigurări, a remarcat ea, vor rambursa pentru amputații, dar nu vor face

screening pentru diabet. Îngrijirea sănătății, a spus ea, „ar trebui mai mult să ne menținem bine decât să intervenim atunci când suntem bolnavi”. Ea a propus să permită

Cu o zi înaintea alegerilor primare de Super Marți, Hillary Rodham Clinton, un senator american de la New York care solicită nominalizarea la președinție a Partidului Democrat , s-a întors la Yale pentru a conduce o discuție despre problemele legate de sănătate.

să expire reducerile de taxe ale administrației Bush și aplicarea veniturilor sporite pentru acoperirea universală.

„Vom avea reguli diferite", a spus ea. „Companiile de asigurări determină modul în care oamenii practică medicina și modul în care spitalele acoperă costurile. Este timpul să ne punem sănătatea înapoi sub controlul profesioniștilor. Nu vrem ca oamenii să meargă la camera de urgență pentru smucituri și dureri de cap. Vrem să meargă la propriul doctor."

Una dintre ultimele întrebări a venit de la Rachel Friedman, o studentă la medicină care absolvă în această primăvară. Una dintre cele trei din clasa ei care plănuiesc să intre în medicina de familie, Friedman a întrebat ce s-ar putea face pentru a contracara deficitul de medici de familie.

„Trebuie să-i ajutăm pe studenții de medicină cu costul școlii de medicină", a răspuns Clinton, în uralele studenților din audiență, care și-au aplaudat și sugestia de iertare a împrumutului pentru medicii care intră în cabinetul de familie.

După 90 de minute, Clinton era gata să plece la următorul ei eveniment de campanie, iar fosta studentă la drept în pantaloni mov cu clopot era pe drum.YM

John Curtis este redactorul director al *Yale Medicine.*

Cynthia Walker **Sankar Ghosh** **Nigel Grindley** **Anna Pyle** **Thomas Steitz Edward Zigler** **Walter Gilliam Sven-Eric Jordt**

Cynthia Walker, a fost numită decan adjunct pentru finanțe și administrație la Facultatea de Medicină. Walker vine la Yale de la Harvard Medical School, unde a început ca analist financiar în 1983 și a fost decan asociat pentru finanțe, CFO, decan pentru finanțe și decan executiv pentru administrație. Ea a fost activă într-un număr de organizații naționale, inclusiv Asociația Colegiilor Medicale Americane și Institutul American al CPA.

Walker are o diplomă de licență de la Yale și un MS/ MBA de la Northeastern University. Și-a început noul post la facultatea de medicină în ianuarie . Ea o înlocuiește pe Jaclyne Boyden, care a ocupat funcția de decan adjunct pentru finanțe și administrație din 2004 până anul trecut.

Responsabilitățile ei vor include bugetul și operațiunile financiare, planificarea financiară strategică, gestionarea facilităților și spațiului, resursele umane și tehnologia informației.

Șase membri ai facultății în științe biomedicale au fost onorați ca membri ai Asociației Americane pentru Progresul Științei. Aceștia au fost incluși împreună cu alți trei - membri ai facultății Yale la - reuniunea anuală a asociației din Boston, în februarie.

Sankar Ghosh, Ph.D., profesor de imunobiologie, biofizică moleculară și biochimie și de - biologie moleculară, celulară și de dezvoltare mentală, a fost numit bursier în Secțiunea de Științe Biologice pentru „contribuții distinse în domeniul imunologiei".

Nigel DF Grindley, PH.D., - profesor de biofizică moleculară și biochimie, a fost numit bursier în Secțiunea de Științe Biologice pentru „contribuții deosebite la înțelegerea noastră a mecanismelor de recombinare".

Andrew D. Mi ranker, PH.D., profesor asociat de biofizică moleculară și biochimie, a fost numit bursier în secțiunea de chimie pentru „ contribuții deosebite în domeniul plierii proteinelor".

Anna *M.* Pyle, PH.D., profesor William Edward Gilbert de biofizică moleculară și biochimie, director al Diviziei de Științe Biologice și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, a fost numită bursieră în secțiunea de chimie pentru „studii fundamentale asupra plierii terțiare a ARN și asupra comportamentului mecanic al enzimelor de remodelare a ARN".

Gordon M. Shepherd, Ph.D., profesor de neuroștiințe, a fost numit bursier în secțiunea de neuroștiință „pentru contribuțiile deosebite la înțelegerea circuitelor creierului și a structurii și funcției bulbului olfactiv".

Thomas A. Steitz, Ph.D., profesor Sterling de biofizică moleculară și biochimie, profesor de chimie și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, a fost numit bursier în Secțiunea de Științe Biologice pentru „ contribuții distincte la - biologia structurală".

Trei cercetători din Yale au câștigat premiul Grawemeyer în educație al Universității din Louis Ville în 2008 pentru cartea lor, A *Vision for Universal Preschool Education.* **Edward F. Zigler,** PH.D., Sterling Profesor Emerit de Psihologie, **Walter S. Gilliam,** PH.D., profesor asistent la Centrul de Studii pentru Copii și **Stephanie M. Jones,** PH.D.'02, susțin în cartea lor din 2006 că punerea la dispoziție a grădiniței copiilor cu vârsta de 3 ani și mai mari ar îmbunătăți pregătirea școlară a copiilor mici ai națiunii, ar umple golul pentru familiile care lucrează, ar reduce abandonul școlar, ar reduce criminalitatea și ar stimula economia.

Sven-Eric Jordt, PH.D., profesor asistent de farmacologie, și **Susan Kaech,** PH.D., profesor asistent de imunologie, au primit Premiul prezidențial pentru cariera timpurie pentru oameni de știință și ingineri în cadrul unei ceremonii de la Casa Albă pe 1 noiembrie. Premiile, care identifică și onorează cercetătorii remarcabili care își încep cariera, includ cinci ani de sprijin. Jordt a fost onorat pentru desfășurarea - seminariilor de etică pentru studenții veniți și pentru cercetările sale privind efectele iritantelor de mediu în bolile și inflamația căilor respiratorii. Kaech a fost selectat pentru îndrumarea studenților de licență și absolvenți, precum și pentru bursierii postdoctorali și pentru caracterizarea dezvoltării celulelor T de memorie în protecția imunitară pe termen lung.

Peter S. Aronson, MD, FW '77, profesor de medicină CNH Long și profesor de fiziologie celulară și moleculară, a fost numit în 2008 Carl W. Gottschalk Distinguished Lecturer al Secției renale a Societății Americane de Fiziologie. El a susținut o prelegere în aprilie la Experimental Biology Meeting din San Diego. Aronson a servit timp de 15 ani ca șef al Secției de Nefrologie din Departamentul de Medicină.

Paul G. Barash, MD, profesor de anestezie, a primit premiul Distinguished Alumnus of the Year de la Universitatea din Kentucky College of Medicine în octombrie. Această onoare este acordată medicilor care au atins un nivel înalt de excelență în cariera lor prin cercetare, politici publice, dezvoltarea de inovații sau furnizarea de o calitate excepțională a îngrijirii pacienților lor. În 2004, Barash a primit Premiul Commonwealth, acordat medicilor care au câștigat distincție pentru conducerea și contribuția lor la îngrijirea medicală în beneficiul colegiului, statului și națiunii. El este singurul absolvent care a primit ambele premii.

Michael Cappello, DR., profesor de pediatrie, de patogeneza microbiană și de epidemiologie și sănătate publică, a fost numit anul acesta beneficiar al Medaliei Bailey K. Ashford de la Societatea Americană de Medicină și Igienă Tropicală. Premiul este acordat în fiecare an pentru munca distinsă în medicina tropicală unui cercetător aflat la începutul sau la jumătatea carierei. Cappello a primit medalia la întâlnirea anuală a societății din Philadelphia, pe 4 noiembrie.

Vincent T. DeVita Jr., MD, Amy și Joseph Perei la Profesor de Medicină la Yale Cancer Center, a primit un Premiu Special FREDDIE pentru Serviciu Public din 2007 de către MediMedia Information Technologies la gala lor anuală din Philadelphia pe 2 noiembrie. Premiul îi onorează conducerea în cercetarea și tratamentul cancerului. Director al Yale Cancer Center din 1993 până în iulie 2003, DeVita a fost director al Institutului Național al Cancerului și al Programului Național al Cancerului.

Susan Kaech Michael Cappello

Vincent DeVita Erin Lavik

Alexandru Neumeister Jennifer Prah Ruger

Gerald Shulman Dennis Spencer

David A. Fiellin, ***MD,*** profesor asociat de medicină, a fost ales în consiliul de administrație al Colegiului pentru problemele dependenței de droguri (CPDD). CPDD este cea mai importantă organizație de membru pentru cercetătorii finanțați de NiH care se adresează dependenței și abuzului de droguri.

Richard Flavell, Ph.D., profesor de imunobiologie, a primit Premiul Memorial Rabbi Shai Shacknai și Lecturare în Imunologie și Cercetare a Cancerului pentru 2008 de la Centrul Lautenberg al Universității Ebraice din Ierusalim în ianuarie. Premiul recunoaște și aduce cercetători remarcabili în imunologie sau biologia cancerului la cursuri la Facultatea de Medicină.

Erin Lavik, PH.D., profesor asistent de inginerie biomedicală, a fost onorată de Consiliul Tehnologic din Connecticut drept una dintre femeile inovației din 2008. Evenimentul anual onorează femeile din Connect icut pentru realizările lor ca proprietari de mici afaceri, antreprenori, cercetători, lideri comunitari și inovatori. Lavik își concentrează cercetările pe dezvoltarea de noi abordări terapeutice pentru tratamentul leziunilor măduvei spinării și degenerescenței retinei.

James F. Leckman, MD, a fost onorat în octombrie de către NARSAD, cea mai importantă organizație caritabilă din lume dedicată - cercetării în domeniul sănătății mintale. Leckman, profesor Neison Harris de Psihiatrie Copilului, Psihiatrie, Psihologie și Pediatrie și director al Centrului de Studii ale Copilului, a primit Premiul Ruane pentru Realizări Remarcabile în Cercetarea Psihiatrică a Copilului și Adolescentului. Cercetarea lui Leckman se concentrează pe autism, tulburarea Tourette și tulburarea obsesiv-compulsivă.

Robert J. Levine, MD, profesor de medicină, a fost numit în grupul Academiei Naționale de Științe privind colectarea, stocarea, accesarea și protecția datelor din anchetele sociale care conțin măsuri biologice. Panoul a fost rugat să ofere recomandări pentru cele mai bune practici, proceduri și îndrumări pentru agențiile de finanțare, consiliile de evaluare instituționale și cercetători.

Richard P. Litton, MD, PH.D., președinte și profesor Sterling de Genetică, a primit Premiul Wiley în Științe Biomedicale în aprilie pentru descoperirea genelor care provoacă multe forme de hipertensiune arterială și scăzută. Premiul, acordat de un editor mondial de cărți medicale și științifice, constă într-o grant de 25.000 USD și o invitație pentru a susține o prelegere la Universitatea New York City.

Thomas H. McClashan, MD, profesor de psihiatrie și director al Institutului de Psihiatrie Yale, a primit Premiul Stanley Dean pentru Cercetare în Schizofrenie de la Colegiul American de Psihiatri (ACP). Premiul este acordat anual unei persoane sau unui grup care a adus contribuții majore la înțelegerea și tratamentul tulburărilor schizofrenice. McGlashan a primit premiul la întâlnirea anuală A ACP pe 1 martie din Kauai, Hawaii.

Ruslan Medzhitov, Ph.D., profesor - de imunobiologie și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, a primit un premiu Blavatnik pentru tineri

Oameni de știință de la Academia de Științe din New York. Medzhitov studiază modul în care sistemul imunitar uman detectează și ulterior este activat de infecție. Premiile Blavatnik recunosc cei mai remarcabili și inovatori cercetători din New York, New Jersey și Connecticut și oferă un premiu în numerar nerestricționat de 25.000 USD.

Alexander Neumeister, MD, profesor asociat de psihiatrie și director al Programului de imagistică moleculară al diviziei de neuroștiință clinică, a primit un premiu de investigator de cinci ani, în valoare de 600.000 de dolari, de la Fundația de Cercetare Medicală Patrick și Catherine Weldon Donaghue pentru cercetare în domeniul sănătății .

Marina Picciotto, PH.D., a primit premiul Jacob P. Waletzky Memorial pentru cercetarea inovatoare în dependența de droguri și alcoolismul în noiembrie. Premiul este susținut - de familia Waletzky și de colaborarea filantropică de la Rockefeller Philanthropy Advisors. Societatea pentru neuroștiință acordă acest premiu unui om de știință care a făcut sau intenționează să facă cercetări în domeniul abuzului de substanțe și al creierului și al sistemului nervos.

Jennifer Prah Ruger, Ph.D., profesor asistent în cadrul Diviziei de Sănătate Globală de la Școala de Sănătate Publică, a primit un premiu de investigator de cinci ani, 600.000 USD de la Patrick and Catherine Weldon Donaghue Medical Research Foundation for Health-Related Research. Finanțarea va sprijini studiul lui Ruger asupra modalităților de a aloca îngrijiri medicale de înaltă calitate într-un mod echitabil, menținând eficiența tehnologică și menținând eficiența tehnologică dorită.

Gerald I. Shulman, MD, PH.D., profesor de medicină și de fiziologie celulară și moleculară și investigator al Institutului Medical Howard Hughes, este laureatul în 2008 al Premiului Stanley J. Korsmeyer, ca recunoaștere a contribuțiilor sale în domeniul rezistenței la insulină și al diabetului zaharat de tip 2. Premiul este acordat de Societatea Americană de Investigații și Diabet zaharat fără restricții. Grant de 10.000 USD. Shulman a fost pionier în aplicarea spectroscopiei de rezonanță magnetică la examinarea neinvazivă a metabolismului glucozei și grăsimilor intracelulare la om.

Dennis D. Spencer, MD, HS '77, președinte și profesor de neurochirurgie Harvey și Kate Cushing , a fost ales președinte al Societății Americane de Epilepsie - (AES) de 3000 de membri în timpul reuniunii anuale a organizației din Philadelphia, în decembrie. AES este societatea profesională pentru medici și oameni de știință care studiază și tratează epilepsia. Spencer este recunoscut la nivel internațional pentru contribuțiile sale la tratamentul chirurgical al bolilor neurologice care cauzează epilepsie.

TRIMITEȚI ȘTIRI FACULTĂȚII LA

Claire M. Bessinger, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Flaven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

TOP In the show's finale Terri Huynh, Laura Tom and Hiromi Yoshida performed,"Accredit Us," to the tune of "Aquarius."

STÂNGA JOS **Sonja Rakowski, în rolul lui Peggy Bia, amenință că îl va sugruma pe Auguste Fortin, interpretat de Tyler Dodd, dacă nu acceptă să ucidă un inspector de la LCME. Katherine Rose, jucând-o pe Nancy Angoff, s-a uitat.**

DREAPTA JOS **Katherine Rose a portretizat-o pe Nancy Angoff, decanul asociat al afacerilor studențești.**

Despre gangsta, capoși și inspectori de acreditare

Spectacolul din anul II de anul acesta prezintă facultatea ca mafioți și școala de medicină ca o rachetă.

Urmând o tradiție care datează din 1949, Class of 2010 a prezentat *The Unaccreditables,* emisiunea din al doilea an, în februarie. Așa cum au făcut predecesorii lor timp de aproape șase decenii, studenții și-au batjocorit decanii, profesorii și unii pe alții într-un spectacol multimedia care a inclus cântări și dansuri live pe scenă, precum și videoclipuri - inclusiv unul în care decanul Robert J. Alpern, MD, Ensign Profesor de Medicină, s-a jucat ca un gangsta deturnător.

Acesta a fost o subintrigă dintr-o schemă mai grandioasă care înfățișa o ședință a consiliului de facultate ca o întâlnire a mafiotei, cu școala ca o întreprindere criminală . Problema actuală a capoșilor este reacreditarea școlii de către Comitetul de legătură pentru educația medicală (LCME). Din păcate, nu există nicio posibilitate ca școala să treacă. Comitetul are îndoieli cu privire la „abordarea fără mâini a școlii a educației medicale ", alias sistemul Yale.

Printre materialele sursă pentru rutinele de cântece și dans au fost „White Room" de la Cream; „Este ușor, M'Kay", din serialul TV animat *South Park;* „Rappers' Delight", de Sugarhill Gang; hitul de la începutul anilor 1960 „The Shoop Shoop Song"; „Sunt prea sexy", de trupa pop britanică Right Said Fred; și, bineînțeles, tema din *Nașul.*

Inspectorul LCME , interpretat de Alexi Nazem, își găsește vina pe tot parcursul turneului său. „Laboratoarele voastre de anatomie", găsește el, „sunt foarte muzicale, dar deloc educative".

Apoi este întrebarea despre spectacolul de anul doi în sine: „Ce fel de școală medicală credibilă ar permite întregii clase de anul doi să piardă două săptămâni cu acest #@%&*?"

La o ședință a consiliului de facultate, Frank J. Bia, DR., până de curând profesor de medicină; Margaret J. Bia, MD, profesor de medicină; Nancy R. Angoff, MPH '81, MD '90, HS '93, decan asociat pentru afaceri studențești; Richard Belitsky, DR., decan adjunct pentru educație ; John N. Forrest Jr., HS '67, director de cercetare; și Richard Silverman, directorul de admitere, toți interpretați de studenți, caută o cale de

ieșire. Mituieste

inspector? Zgârie asta. Nu sunt bani. Alpern a extras fondurile şcolii pentru a susține un stil de viață generos, inclusiv o a doua piscină în formă de rinichi la casa lui. Au mai rămas doar două opțiuni. „Cred că este timpul să-l trimitem pe inspectorul să se culce cu peștii”, intocmește Frank Bia, interpretat de Kaveh Mansuripur. Cealaltă posibilitate? Ei bine, facultatea a observat o atracție în creștere între inspector și Angoff, interpretat de Katherine Rose. În cele din urmă, totul se rezolvă când Angoff și inspectorul se întâlnesc cu Twister, „jocul care te leagă în noduri”.

— *John Curtis*

Licitația strânge 30.000 de dolari în beneficiul celor fără adăpost și înfometați din New Haven

Timp de 24 de ore într-o zi din noiembrie, studentul în anul I la medicină Ali Batouli a fost la îndemnul colegului de clasă Caitlin Koerber. „Am avut sufletul lui vineri, 16 noiembrie", a spus Koerber, referindu-se la achiziția ei de 75 de dolari a serviciilor lui Batouli la licitația pentru foame și persoane fără adăpost din 2007, la începutul acelei luni. Printre cele peste 300 de articole oferite atât la licitațiile live, cât și la licitațiile tăcute — inclusiv babysitting și mese pregătite de studenți, - sejururi de weekend în casele de vacanță ale facultăților, plimbări cu iahturile facultății și cine la restaurantele locale — a fost un articol de la Batouli.

„Timp de o zi întreagă voi face orice îmi veți cere, cu excepția încălcării legii, a răni fizic pe mine sau pe altcineva, să-mi modific permanent aspectul și să cheltuiesc mulți bani pe care nu îi am. Se pot aplica anumite restricții. Întrebați-vă medicul dacă sunteți alergic la Ali." După ce a solicitat idei de la colegii de clasă, Koerber a spus: „Ali i s-a ordonat să facă impresii de maimuță în laboratorul de anatomie ori de câte ori cineva spunea cuvântul piriformis (care era mult), să poarte o rochie cu buline verzi și albe în laborator, să îmbrățișeze pe toată lumea și să dea o serenada fiecărei societăți de învățare cu „Voi face dragoste cu tine". După laborator, Ali m-a condus la Philadelphia, unde îmi petreceam vacanța de Ziua Recunoștinței. Am făcut tango în benzinăriile de unde Ali mi-a cumpărat Starbucks și m-a dus înapoi la mașină, la cererea mea."

În spatele distracției se afla un scop serios: licitația a strâns 30.000 de dolari pentru șapte organizații caritabile din zonă. Încasările vor beneficia de Serviciul de gestionare a adăposturilor de urgență, Furgoneta de îngrijire a sănătății comunitare, pâini și pești, Serviciile de violență domestică, Bucătăria de ciorbă comunitară, Bucătăria de ciorbă de seară din centrul orașului și Bucătăria grijulie.

Barbara Hirschman, un an al doilea MD/PH.D. student și unul dintre cei doi copreședinți ai licitației, a spus că organizațiile locale au fost rugate să depună cereri de grant. Membrii consiliului de administrație al licitației, care include studenți în medicină, sănătate publică, asistență medicală și Physician Associate Program, au făcut de asemenea vizite la fața locului.

„Vrem să finanțăm organizații care pot finaliza un proiect", a spus Hirschman. „Vrem să vedem că banii pe care le oferim au un beneficiu tangibil, în comparație cu costurile operaționale."

-JC

TOP **As he did last year, Wade Brubacher, a professional auctioneer from Kansas and father of second-year medical student Jacob Brubacher, volunteered his services for the Hunger and Homelessness Auction. The event raised $30,000 for area charities.**

JOHN CURTIS (3)

BOTTOM, LEFT AND RICHT **Browsers examined items during the silent auction that preceded the live auction.**

Alumna Lisa Sanders had a career in journalism before turning to medicine. Now she combines both pursuits in a column in ***The New York Times Sunday Magazine.***

o Pasiunea doctorului pentru povestirea medicală

Pentru o absolventă de la Yale, istoricul pacientului și fizicul capătă o nouă viață narativă în *The New York Times.*

Lisa Sanders, MD '97, HS '01, iubește o poveste bună și și-a construit cariera în jurul abilităților sale narative, începând cu primele ei timpuri în televiziune și continuând prin deceniul următor în medicină. Forma pe care o iau poveștile ei s-a schimbat însă de-a lungul anilor.

În urmă cu câțiva ani, când o prietenă editor a întrebat-o pe Sanders despre ce crede că ar putea scrie medicii, răspunsul ei a fost că ei scriu un singur lucru și îl scriu în fiecare zi: istoria și fizicul . Credința ei în puterea de a povesti a H-and-P a condus la „Diagnostic", o rubrică lunară în *The New York Times Sunday Magazine*, despre cazurile care îi împiedică pe medici și cum sunt rezolvate în cele din urmă. În mâinile lui Sanders, formatul H-and-P al rubricii este o modalitate eficientă de a împleti povești despre astfel de cazuri, cum ar fi o fetiță slăbită de 9 ani, care a suferit luni de zile de vărsături și diaree înainte de a fi diagnosticată cu boala Addison, sau un tânăr a cărui boală Hodgkin a fost diagnosticată după episoade înspăimântătoare de pierdere a memoriei. Succesul rubricii a inspirat serialul de televiziune *House,* despre un singur medic curmud care este un diagnosticist genial. „Până la apariția *lui House* , diagnosticul [în dramele medicale TV] a fost linia de linie între simptome și răspunsul teribil la tratament. *House* ia acel moment și se uită la el, ceea ce a făcut coloana mea", a spus Sanders.

Sanders și-a început viața profesională nu în medicină, ci în jurnalism. După ce a absolvit Colegiul William și Mary în 1979, a lucrat ca producător la CBS News, unde a câștigat un premiu Emmy. La începutul anilor 1990, ea căuta altceva de-a face cu viața ei. Ea acoperise medicina și aceasta îi captase atenția. „M-am gândit: „Acesta este ceva interesant". Dacă o pot face, va fi distractiv", a spus ea. „Și se dovedește că a fost distractiv."

În 1992, după doi ani în cadrul programului premedical post-bacalaureat al Universității Columbia , Sanders a intrat la Școala de Medicină. La 36 de ani, era cel mai în vârstă membru al clasei din 1996. Și-a terminat rezidențiatul de medicină internă la Yale și a devenit rezident șef în 2000.

De atunci, Sanders și-a combinat talentul de a povesti cu pasiunea pentru medicină. Ea este profesor clinic asistent de medicină la Școala de Medicină și predă în cadrul programului de rezidență de îngrijire primară Yale la Spitalul Waterbury. Sanders consideră că atunci când vorbesc cu același pacient, medici diferiți primesc atât aceeași poveste, cât și o poveste diferită, în funcție de cât de confortabil se simte pacientul și de întrebările pe care le pun medicii. A obține o istorie este o abilitate importantă, crede ea, și pe care o petrece mult timp ajutând rezidenții să se dezvolte. Ea folosește, de asemenea, examenul fizic pentru a-i învăța pe rezidenți cum să gândească și să abordeze problemele. Deși ocazional ține prelegeri, Sanders consideră că medicina nu se învață așa. „Smecheria în medicină nu sunt faptele", a spus ea. „Trucul este să descoperi cum să aplici ceea ce știi în cazul în cauză. Acest aliat se dovedește a fi o abilitate foarte dificilă."

David Brenner a „scăpat" din Yale după 11 ani ca student la medicină și rezident, înainte ca călătoria sa academică să ducă la Universitatea din California, San Diego, unde este vicecancel pentru științe ale sănătății și decanul școlii de medicină.

Sanders ascultă povestea fiecărei persoane, fără să petreacă niciodată mai puțin de 2,0 minute cu un pacient. Ea este specializată în obezitate și intenționează să înființeze o clinică de obezitate în ambulatoriu la Spitalul Waterbury. Cu câțiva ani în urmă, în timp ce cerceta dietele sărace în carbohidrați, Sanders și-a dat seama că aderarea la un mod de a mânca, mai degrabă decât la o dietă specifică, este cheia pentru a pierde în greutate. Acest lucru a condus la cartea ei din 2004, The *Perfect Fit Diet: How to Lose Weight, Keep It Off, and Still Eat the Foods You Love* (St. Martiris Griffin), care oferă îndrumări despre cum să elaborezi un plan de alimentație rațional, bazat pe preferințele alimentare personale.

Sanders locuiește în New Haven împreună cu soțul ei, scriitorul Jack Hitt, și cu cele două fiice ale lor. Ea încadrează în programul ei predarea, consultanța, scrierea și tratarea pacienților, trezindu-se la 4 dimineața pentru a scrie timp de trei ore înainte de a-și începe restul zilei. În plus față de rubrica ei, ea lucrează la a doua sa carte, *Instrumentele comerțului: arta și știința misterelor medicale.* Programată pentru publicare în primăvara anului viitor, cartea încearcă să pună cititorul în pielea medicilor inamici, în timp ce aceștia negociază incertitudinea inamicului între simptome și diagnostic. Îi place să scrie, deoarece îi cere să se retragă de la inamiciiul imediat de a trata pacienții, dar medicina este forța motrice din spatele a tot ceea ce întreprinde. În ceea ce privește viitorul ei, sfârșitul acelei povești nu a fost încă scris. „Obișnuiam să aveam planuri pe cinci ani", a spus ea, „dar nimic din ce am făcut vreodată nu a fost legat de ele".

—*Jill Max*

Un gastroenterolog se mută prin țară și într-un loc de muncă de top la UCSD

O călătorie academică care a început la Colegiul Ezra Stiles din Yale în 1971 l-a condus pe **David A. Brenner,** MD '79, HS '82, de la coastă la coastă și, cel mai recent, la rolul de conducere de vârf la școala de medicină a Universității din California, San Diego (UCSD).

După o rezidență în medicină internă - la Spitalul Yale-New Haven — „Am scăpat după 11 ani", a condus el Chuck — o fascinație pentru cercetarea de bază l-a adus la Institutul Național de Artrită, Diabet și Boli Digestive și de Rinichi. În 1985, a plecat la UCSD pentru un fellow de gastroenterologie , apoi sa alăturat Universității Chapel din Carolina de Nord. Hill ca șef al Division of Digestive Diseases and Nutrition, iar în 2003 a devenit director de medicină la Colegiul Medicilor și Chirurgilor din Columbia, unde fiica sa Laura este în prezent studentă la medicină (fiul său, Nathan, este proaspăt absolvent al Universității din Georgia) . Edward W. Holmes, MD, a acceptat două posturi de cercetare în Singapore. Brenner este șef al școlilor de medicină și farmacie, precum și al spitalului inamic și al facultății sale, iar sarcinile sale îl pun în contact strâns cu studenții , cercetătorii, pacienții și factorii de decizie pentru întreaga universitate.

Interesul lui Brenner pentru cercetare a început devreme. La Colegiul Yale fii specializat în biologie. La facultatea de medicină, a început să lucreze cu cercetătorii din Unitatea de Studiu a Ficatului Yale. „Întotdeauna am fost interesat de biochimie și boli genetice și am ales asta pentru că părea interesant, nu pentru că credeam că există ceva intrinsec interesant în ceea ce privește reglarea metabolismului inamicului de către ficatul inamicului", a spus Brenner. „Gerald Klatskin, unul dintre cei mai faimoși hepatologi din toate timpurile, a fost directorul unității de studiu a ficatului inamic, așa că am rămas și m-am interesat de bolile hepatice." Împreună cu mentorul său, Joseph R. Bloomer, MD, FW '72, student al lui Klatskin și acum director al Liver Center la Universitatea din Alabama din Birmingham, Brenner a publicat mai multe lucrări la sfârșitul anilor 1970 despre grupul de boli cunoscut sub numele de por phyrias, tulburări enzimatice care provoacă probleme ale pielii sau complicații neurologice. El și Bloomer rămân în legătură. Brenner a continuat să aducă contribuții importante la cunoștințele despre protoporfirie; semnalizarea intracelulară și reglarea transcripției genelor în ficat; și procesul inamic al fibrozei hepatice. Din 2001 până în 2006 a fost redactor-șef al celei mai prestigioase reviste din domeniu, *Gastroenterologie.*

Cercetările sale actuale explorează de ce atât de multe tipuri de boli hepatice duc la aceleași scopuri - ciroză sau schimbare fibrotică permanentă. „Ficatul nu este chiar atât de inteligent; nu este ca creierul. Există un repertoriu limitat de răspunsuri la insultă, nu contează care este insulta inițială; calea finală comună este foarte asemănătoare", a spus el .

TURNER

dezvolta terapii specifice care se adresează fibrozei în sine, și nu agentului de bază . Poate că jumătate dintre pacienții cu hepatită C din lumea reală nu vor reuși să răspundă la tratamentul standard de îngrijire actual . Ei vor continua la cicatrici, fibroză, decompensare și cancer la ficat."

Întrebat cum s-a schimbat gastroenterologia de când și-a început antrenamentul, el spune că este îngrijorat de ceea ce el consideră a fi o micșorare a concentrării acesteia. Colonoscopia de screening, o procedură care a salvat nenumărate vieți de când a devenit o rutină, domină acum practica multor gastroenterologi. „Este incredibil de important, relativ simplu și foarte profitabil. Sunt îngrijorat că s-a îngust prea mult. Întregul domeniu este legat de această singură boală [cancer de colon] și de o singură procedură." Într-adevăr, progresele recente în tehnologia imagistică îi pot forța pe gastroenterologi, gata sau nu, să-și modifice tiparul de practică. „Acest interes pentru colonografiile virtuale CT [un mijloc mai puțin invaziv de screening pentru cancerul de colon] — ce se întâmplă dacă devine modalitatea majoră de screening? Atunci toate aceste milioane de pacienți nu vor avea nevoie de un endoscopist. ... În încă 10 ani, s-ar putea să nu se mai facă endoscopia de diagnostic . Mi-aș dori ca domeniul să fie mai general, mai antreprenorial în ceea ce privește problemele de nutriție, obezitate și boli gastrointestinale." Medicii gastroenter europeni au fost mai curioși în acest sens decât colegii lor americani . „Când devine disponibilă o nouă tehnologie , ei o aduc în practica lor, fie că este vorba de ultrasunete sau CT." În Statele Unite, ecografia cardiacă este făcută de cardiologi, dar ecografia abdominală este încă province of radiologists. Gastroenterologists, he thinks, should do their own ultrasounds.

Brenner's new job suits his eclecticism. His career has been replete with accomplishments in research, clinical work and administration, and at UCSD he is still able to round on patients, troubleshoot gels in the lab and maintain leadership roles in several medical and philanthropic organizations.

"I decided that if at all possible I want to continue teaching and seeing patients; I want to continue my research program," he said. "Sometimes hands-on experience is the best."

—*Jennifer Blair*

O alumnă de sănătate publică aduce dreptate socială campaniei pentru hrană sănătoasă

Michele Simon, MPH '90, JD, este supărată că afacerile cheltuiesc 36 de miliarde de dolari anual „pentru marketing pentru a-i determina pe oameni să [consuma] lucrurile greșite”. Este convinsă că reclamele pentru alcool, tutun și alimente nedorite promovează bolile cronice. Și de aceea autorul cărții *Appetite for Profit: How the Food Industry Mines Our Health and How to Fight Back* (Nation Books, 2006) cruciade împotriva „bolilor cauzate de marketing”.

Ca parte a campaniei sale alimentare, Simon a creat site-ul web www.informedeating.org pentru a crește gradul de conștientizare a politicii alimentare și pentru a încuraja răspunsurile publice active la industria alimentară. Simon ține discursuri frecvente în care îndeamnă: „Uitați-vă la ce a făcut industria alimentară pentru a ne modifica alegerile, apoi urmăriți politica agricolă într-un mod de justiție socială. De exemplu, comunitățile sărace suferă din cauza disponibilității alcoolului ieftin și a lipsei de alimente sănătoase.” Simon este, de asemenea, director de cercetare și politici pentru Institutul Marin , un grup de supraveghere a industriei alcoolului din California.

Asemanând cruciada ei cu campaniile antifumat, Simon a întrebat: „Cum putem schimba legile, astfel încât să mănânci sănătos să nu facă excepție? Politicile agricole sunt puternic influențate de industrie. Subvenționăm tipurile greșite de alimente – nici măcar nu producem suficiente fructe și legume pentru a îndeplini porțiile zilnice recomandate.”

Pasiunea lui Simon a germinat în anii ei ca licențiat în biologie la Universitatea Carnegie Mellon și ea

În timp ce obținea diploma de sănătate publică la Yale, Michele Simon și-a conceput propriul program educațional, care includea cursuri de drept, medicină și afaceri. Acum ea militează pentru obiceiuri alimentare mai sănătoase.

interesele duble — bioetică și politică — l-au îndemnat pe nativul din New York să urmeze o diplomă de sănătate publică la Yale. Când a ajutat cu consiliere prenatală la Spitalul Yale-New Haven i-a atras genetica, Simon a cerut permisiunea de a urma un curs de drept reproductiv la facultatea de drept din Yale.

„Clasa lui Jay Katz a fost fascinantă", și-a amintit ea, referindu-se la Jay Katz, MD, HS '56, JD, Elizabeth K. Dollard Profesor Emeritus de Drept, Medicină și Psihiatrie la Facultatea de Drept din Yale. [Vedea; „O campanie face o oprire la Universitatea Yale", p. 34] Simon a devenit asistentul de cercetare al lui Katz și a fost influențat de munca sa de pionierat în bioetică și consimțământ informat. „Cu siguranță a avut un impact asupra mea în combinarea sănătății cu legea."

La acel moment, Yale nu oferea nici o concentrare în domeniul sănătății, nici diplome comune în drept și sănătate publică, dar Simonei i sa permis să-și elaboreze propriul program, care includea cursuri de drept, medicină și afaceri. „Sunt recunoscătoare că am putut face ceva care mi se potrivea cu adevărat și am simțit întotdeauna că am primit sprijin din partea facultății", a spus ea.

În timpul primului ei loc de muncă, la Departamentul Serviciilor de Sănătate din California - Filiala de boli genetice, Simon a decis să-și îmbunătățească credibilitatea politicii de sănătate și și-a câștigat DOCTORATUL la Universitatea din California Hastings College of the Law în 1995. Apoi, inspirată de noua ei dietă vegetariană și convinsă că programele de nutriție la colegii și universități reflectă adesea „știința politică" influențată de industrie, Simon a identificat rapid problemele politice despre nutriție.

„Cu atâtea dovezi științifice care arată că o dietă pe bază de plante este superioară, de ce ne spune guvernul să mâncăm carne și lactate în fiecare zi? De ce programele de prânz școlar sunt atât de grele pe produse de origine animală?" se întrebă ea. Folosind pregătirea ei juridică, Simon a vizat politica de nutriție, care era în mod tradițional preocupată de programe de remediere, cum ar fi bonurile alimentare. „M -a interesat calitatea, nu doar accesul – cum să-i ajut pe oameni să fie mai sănătoși decât să nu fie foame."

Ea a descoperit curând o nutriționistă proeminentă, Marion Nestle, PH.D., profesor Paulette Goddard de nutriție la Departamentul de Nutriție, Studii Alimentare și Sănătate Publică a Universității din New York și autoarea cărții *Food Politics* and *What to Eat,* care descoperea modul în care politica influențează alegerile alimentare ale Americii. „Sunt un discipol al ei, un mare admirator, urmând urmele pe care ea a aprins-o, popularizând noțiunea de politică legată de ceea ce mâncăm", a spus Siroon.

Lucrând cu colegii de la Centrul Rudd pentru Politică Alimentară și Obezitate din Yale, Simon a analizat influențele industriei asupra legilor de stat legate de alimente; Raportul ei, care susținea că, în ciuda legislației recente pentru îmbunătățirea alimentației școlare, mai trebuie făcut, a fost publicat în *Food and Drug Law Journal* în 2007. La sfârșitul anului 2006, ea a vorbit atât la Rudd, cât și la Școala de Sănătate Publică. „A fost foarte distractiv să mă întorc ca alum. A vorbi despre modul în care combin sănătatea publică cu dreptul a fost o oportunitate grozavă de a încuraja absolvenții programului MPH să - urmărească politica și dreptul, un domeniu în creștere. Unii finanțatori majori văd nevoia ca mai mulți avocați să lucreze la nutriție."

Nestle îl numește pe Simon „o gânditoare neobișnuit de clară despre problemele alimentare, așa cum demonstrează în *Appetite for Profit,* o carte grozavă. Îl folosesc pentru a-i învăța pe studenți cum să interpreteze ce înseamnă cu adevărat corporațiile alimentare atunci când mormăiesc platitudini despre dorința de a îmbunătăți sănătatea și pentru a înțelege de ce obiectivele companiilor alimentare și ale sănătății publice nu se pot suprapune niciodată. E atât de atentă la probleme încât învăț mereu lucruri noi de la ea."

Acum, aflată la a doua ediție, cartea bine revizuită a lui Simon oferă instrumente practice pentru „a lupta împotriva industriei alimentare. Dacă este o voce pentru oamenii care au lucrat la această problemă, frustrați de obstacole." (Ea are capitole despre „Expunerea complicității guvernamentale" și „Lupta împotriva alimentelor mari în școli.") Și, contestând un argument central al industriei alimentare - că nutriția este o alegere personală a stilului de viață, nu o chestiune de politică publică - ea a spus: „Aceasta nu este doar o chestiune de alegere personală - este o responsabilitate societală".

— *Carol Milano*

Chipuri Familiare

Ai un coleg care face diferența în medicină sau sănătate publică sau a urmat un drum neobișnuit de când a părăsit Yale? Ne-ar plăcea să aflăm despre absolvenții Școlii de Medicină, Școlii de Sănătate Publică, Programul de Asociație de Medici și programele de doctorat, burse și rezidențiat ale școlii de medicină. Trimiteți-ne o linie la ymm@yale.edu sau scrieți la Faces, *Yale Medicine,* 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511.

Marc Yoshizumi Eduardo Alfonso

194OS

B. Herold Griffith, MD '48, HS '50, a prezentat o lucrare la o reuniune a Societății de Istorie Medicală din Chicago în decembrie despre „Johns Hopkins și Revoluția în Medicina Americană”. Griffith este profesor emerit de chirurgie și șef emerit de chirurgie plastică la Northwestern University Medical School din Chicago.

F. Carter Pannill Jr., MD '45, a fost onorat în octombrie cu numirea Catedrei F. Carter Pannill Jr. MD în Medicină Internă la Universitatea din Texas Medical School din San Antonio. Pannill a fost decanul fondator al școlii de medicină în 1965.

La 17 noiembrie **Samuel Ritvo,** MD '42, și-a sărbătorit cea de-a 90-a aniversare la o gală la New Haven Lawn Club, co-sponsorizată de Western New England Institute for Psychoanalysis, pe care a contribuit la înființare în 1954, și Yale Child Study Center, unde lucrează la facultate din 1950.

197OS

Guthrie S. Birkhead, MD '79, comisar adjunct al Oficiului de Sănătate Publică pentru Departamentul de Sănătate al statului New York, a primit în martie unul dintre premiile Dr. Nathan Davis 2008 pentru serviciu guvernamental remarcabil de la Asociația Medicală Americană (AMA). Aceste premii naționale, numite după fondatorul AMA, sunt prezentate oficialilor locali, de stat și federali de carieră și aleși ai guvernului din șapte categorii de serviciu public. Premiul lui Birkhead este la categoria „Funcționar public de carieră la nivel de stat sau local”. El este medic-șef de sănătate publică în departamentul de sănătate de stat, care supraveghează patru centre de sănătate publică și două cabinete de sănătate publică.

Robert L. Goldenberg, MD, HS '74, a fost numit profesor emerit de obstetrică și ginecologie de către Consiliul de administrație al Universității din Alabama (UAB) pe 9 noiembrie. Consiliul l-a recunoscut pe Goldenberg pentru cei 30 de ani de serviciu. De când s-a alăturat facultății în 1976, Goldenberg a ocupat o serie de funcții, inclusiv director al Centrului pentru Sănătatea Reproductivă a Femeii, director al Centrului de Cercetare Obstetrică, președinte al Departamentului de Obstetrică și Ginecologie și Charles E. Flowers Endowed Professorship în Departamentul de Obstetrică și Ginecologie.

Harry S. Romanowitz, MD '73, a înființat primul centru independent de îngrijire de urgență pediatrică în comitatul Fairfield, Connecticut, Firefly After Hours Pediatrics. Romanowitz este directorul medical al noii unități, care se află în Stamford. El a servit mai mult de 20 de ani ca președinte de pediatrie și -pediatru șef la Spitalul Stamford.

Marc O. Yoshizumi, MD '70, sa pensionat după 29 de ani la Universitatea din California, Los Angeles, unde a fost profesor de oftalmologie. De asemenea, a fost director al Centrului de Traumatologie și Urgență Oculară și al Programului de Educație în Oftalmologie al Studenților în Medicină al Institutului Jules Stein Eye.

198OS

Eduardo C. Alfonso, MD '80, Edward WD Norton Profesor de Oftalmologie, a fost numit ca presedinte interimar al Bascom Palmer Eye Institute, care serveste ca Departamentul de Oftalmologie al Universitatii din Miami Miller Scoala de Medicina. Numirea sa a început pe 1 noiembrie. Alfonso va servi și ca director al facilităților de îngrijire a pacienților lui Bascom Palmer. Absolvent în 1984 al programului de rezidențiat al institutului, Alfonso este în facultate din 1986.

Jacqueline Gutmann, MD '85, endocrinolog reproducator, sa alaturat Northern Fertility & Reproductive Associates din Philadelphia. Gutmann este -profesor asociat clinic și director asociat al Diviziei de Endocrinologie Reproductivă și Infertilitate de la Școala de Medicină a Universității Thomas Jefferson. Este specializată în tehnologii de reproducere asistată; sindromul ovarian polichistic; și reproducerea terților și construirea familiei pentru cuplurile de același sex. De asemenea, are un interes puternic pentru medicina complementară.

Idalia Ramos Sanchez, MPH '81, a fost numită consilier principal pentru politici

CASTING CALL FOR STANDARDIZED PATIENTS

The Yale School of Medicine (YSM) Standardized Patient Program invites alumni, their families and other interested members of the medical school community to participate as standardized patients in clinical teaching programs for medical students. Standardized patients simulate real patients as they are interviewed and examined by medical students who are observed and supervised by physicians. Scripts for patient role playing and ample training will be provided. One- to two-hour teaching sessions are held on campus on certain weekdays. It is recommended that standardized patients participate in at least 10 sessions per year. A stipend is provided to cover such costs as parking and travel. If you are interested in contributing to the YSM educational program as a standardized patient, please contact the director, Frederick Haeseler, M.D., FW ’76, associate clinical professor, at frederick.haeseler@yale.edu.

Idalia Ramos Sanchez

James Talcott

M. Kathleen Figaro

Samuel Myers

Ali Kemal Ozturk Christina Yuan

al Centrului Național pentru Sănătatea Minorităților și Disparitățile de Sănătate (NCMHD) în februarie . Centrul face parte din National Institutes of Health (NIH). Sanchez va servi ca principală legătură legislativă în cadrul Diviziei de planificare științifică strategică și analiză a politicilor, care coordonează dezvoltarea planului strategic AL NCMHDS și este responsabilă pentru evaluarea și evidențierea eforturilor NIHS DE A ELIMINA DIFERENȚELE DE SĂNĂTATE . Sanchez a petrecut 25 de ani în sănătatea publică; ea și-a început cariera cu Departamentul de Sănătate Publică din Hartford.

James A.Talcott, MD '80, MPH, și Nancy S. Knox s-au căsătorit pe 1 decembrie în New York City. Talcott este directorul Centrului de Cercetare a Rezultatelor de la Massachusetts General Hospital Cancer Center din Boston. Centrul cercetează efectele cancerului și terapiei cancerului asupra pacienților pentru a îmbunătăți îngrijirea și a evalua tehnologia de îngrijire a cancerului . Nancy Talcott este scriitoare și cercetătoare independentă pentru articole de reviste și documentare din New York și Boston.

199OS

M. Kathleen Figaro, MD '96, profesor asistent de medicină la Centrul Medical al Universității Vanderbilt, a fost aleasă ca unul dintre cei patru bursieri naționali în advocacy în domeniul sănătății de către Centrul de Medicină ca profesie al Universității Columbia. În calitate de bursier, ea va lucra pentru a îmbunătăți calitatea și accesibilitatea asigurărilor de sănătate pentru locuitorii săraci din Tennessee, după dezactivarea în masă a Tenn-Care din 2005. Împreună cu soțul ei, Alan Rice, ea a primit primul lor copil, Victoria, pe 14 noiembrie.

David John, MD, HS '90, a fost numit director al serviciilor de urgență la Spitalul Caritas Carney din Dorchester, Massachusetts, în noiembrie. John a servit în ultimii șase ani ca director medical pentru managementul riscului de calitate și președinte asociat al celor trei departamente de servicii de urgență la Spitalul Middlesex din Middletown, CONNECTICUT .

Michael A. Joseph, MPH '96, PH.D., și Lauretta Adwoa Larbi Ansah, MPH, s-au căsătorit pe 9 noiembrie în Brooklyn, NY. Ceremonia a avut loc la Biserica Presbiteriană Centrală Bedford, unde Joseph și Ansah conduc ministerul HIV/SIDA .

Mireasa este analistă de programe în biroul inspectorului general de la biroul de evaluare a programelor Agenției pentru Protecția Mediului din Manhattan. Joseph este profesor asistent de epidemiologie la Universitatea de Stat din New York Down State Medical Center din Brooklyn și fondator al Black Young Professionals' Public Health Network, o organizație care lucrează pentru a crește oportunitățile - studenților minoritari în domeniul sănătății publice.

Samuel S. Myers, MD '92, MPH, a fost ales în octombrie în consiliul de administrație al World Watch Institute, o organizație de cercetare a mediului. Myers este instructor în medicină la Harvard Medical School, unde a încheiat recent o bursă de cercetare în medicină internă generală, finanțată de National Institutes of Health. Pentru bursa sa, el a cercetat rolul așteptărilor pacienților pentru îmbunătățirea rezultatelor clinice. Myers a fost, de asemenea, director principal al - Inițiativei pentru comunități sănătoase la Conservation - International, care abordează - nevoile de sănătate, planificare familială și dezvoltare ale sătenilor care trăiesc în zone prioritare de conservare la tropice.

Scot Phelps, MPH '95, sa alăturat Southern Connecticut State University ca profesor asociat de management al urgențelor pentru a crea primul program de management al urgențelor la nivel de absolvent din stat. El a ajutat recent Universitatea de Tehnologie Auckland din Noua Zeelandă să evalueze un program similar . El va vorbi la Conferința Mondială privind managementul dezastrelor din iunie, la Toronto. El poate fi contactat la phelpssi@Southernct.edu .

2OOOS

Jonathan Erulkar, MD '01, și **Deirdre Carroll Erulkar,** MSN '00, au anunțat nașterea celui de-al doilea fiu al lor, Benjamin Holder Erulkar, pe 18 mai 2007, la Boston. După ce a terminat acolo o bursă de chirurgie a coloanei vertebrale, Jonathan și familia s-au mutat în Lake Forest, III., unde Jonathan este partener în biroul Bannockburn al Institutului de oase și articulații din Illinois.

Katherine Van Loon, MD, MPH '02, și **Jonathan C. Steitz,** JD '07, s-au căsătorit pe 3 noiembrie în Sea Island, Ga. Van Loon, care și-a primit diploma de medicină de la Colegiul de Medicină din Georgia, este rezident în al doilea an la Beth Israel Deaconess Medical Center din Boston. Steitz este fiul lui Joan A. Steitz, PH.D., profesor Sterling de biofizică moleculară și biochimie, și Thomas A. Steitz, PH.D., profesor Sterling de biofizică moleculară și biochimie și profesor de chimie. Steitz a fost recrutat în 2001 de către Milwaukee Brewers ca ulcior, dar cariera sa de baseball a fost încheiată de tendonită a cofetei rotatoare la umărul drept. Acum este consultant în Boston pentru McKinsey & Company, consultanții de management.

Christina Yuan, MPH '05, și **Ali Kemal Ozturk,** MD '06, s-au căsătorit în Villanova, Penn., pe 3 noiembrie. Yuan este cercetător asociat la Școala de Sănătate Publică, iar Ozturk este rezident în neurochirurgie la Spitalul Yale-New Haven.

TRIMITEȚI ȘTIRI ALUNI LA
Claire M. Bessinger, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

VIZITAȚI-NE PE WEB
yalemedicine.yale.edu

Norman H. Bass, MD '62, medic - educator, neurolog și neurolog pentru copii și adulți , a murit pe 24 februarie la domiciliul său din West Falmouth, Massachusetts. Avea 71 de ani. În 1963, Bass a fost numit - sublocotenent în corpul medical al Gărzii Naționale a Armatei, din care s-a retras ca comandant major de batalion medical. Înainte de a începe o practică în Cape Cod, Bass a ocupat posturi de profesor la Universitatea din Boston, Universitatea din Pittsburgh, Universitatea din Maryland, Universitatea din Kentucky și Universitatea din Virginia. Realizările sale în medicina academică au fost publicate în ediția din 2007 a revistei *Who's Who in America.*

Malcolm B. Bowers Jr., MD, HS '65, profesor emerit și cercetător principal în psihiatrie , a murit pe 13 ianuarie la domiciliul său din Branford, Connecticut. Avea 74 de ani. Bowers a petrecut 45 de ani la facultatea din Yale, fiind șef de psihiatrie la Yale și director de pregătire în psihiatrie la New Haven. Spitalul de psihiatrie Yale-New Haven . A fost autorul mai multor cărți, printre care *Retreat From Sanity, A Psy chiatrist Recollects* și *Abetting Madness.* Cea mai recentă carte a sa, *Men and Posons: The Edgewood Volunteers and the Army Chemi cal Warfare Research Program,* a fost publicată în 2005.

John C. Carpenter, MD '47, a murit pe 7 ianuarie în Aventura, Fla. Avea 85 de ani. Carpenter a servit ca ofițer medical asistent în armata SUA în Virginia și în Germania. În 1957 s-a alăturat grupului medical Canandaigua , în Canandaigua, NY, unde a practicat până în 1987.

Richard H. Cote, MD '48, a murit pe 3 noiembrie în Santa Rosa, California. Avea 82 de ani. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Cote a primit o medalie de victorie, medalie de bună conduită și panglică pentru campania de teatru american pentru serviciul său în Unitatea de serviciu 3305 a Armatei SUA. De asemenea, a servit în Forțele Aeriene ale SUA într-o unitate DE MASH din Coreea în 1950. A fost chirurg ortoped cu un cabinet în Santa Rosa din 1960 până la pensionarea sa în 1997. A fost membru al Colegiului American de Chirurgii și al Academiei Americane de Chirurgii Ortopedici.

Joseph FJ Curi, MD '64, a murit în octombrie în Goshen, Connecticut, de leucemie mielogenă acută. Avea 69 de ani. Căpitan în forțele aeriene americane, Curi a servit în cel de-al 392-lea grup medical aerospațial de la baza forțelor aeriene Vandenberg din California. În 1970, după un fellowship în medicina adolescenților la Harvard, sa alăturat personalului spitalului Charlotte Hungerford din Torrington, Connecticut. De asemenea, a avut o practică individuală în pediatrie și medicina adolescenților timp de 34 de ani. A fost membru al Societății Medicale de Stat din Connecticut , al Societății Medicale Litchfield County și al Academiei Americane de Pediatrie. A fost secretar de clasă pentru clasa sa de medicină și a făcut parte din comitetul executiv al Asociației Absolvenților de Medicină din Yale. Curi a primit premiul Distinguished Alumni Service Award în iunie 2004.

Hillary Blair Stanton Foulkes, MPH '07, a murit pe 21 decembrie în Austin, Texas, din cauza complicațiilor leucemiei. Ea avea 25 de ani. Născut în Natick, Massachusetts, Stanton Foulkes a absolvit Massachusetts Institute of Technology în 2005 și a ocupat un post de asistent de cercetare la Școala de Sănătate Publică Harvard înainte de a-și începe studiile la Yale. După absolvire, a primit o bursă de doi ani de la Centrele pentru Controlul și Prevenirea Bolilor și a început să lucreze ca bursier în epidemiologie la Departamentul Serviciilor de Sănătate de Stat din Austin. A fost o muziciană și dansatoare desăvârșită, cântând cu MIT Wind Ensemble și MIT Dance Troupe.

Ward S. Jenkins, MD '44, a murit pe 31 octombrie în Burlington, Vt. Avea 86 de ani. După ce și-a primit diploma de medicină, Jenkins sa alăturat Corpului Medical al Armatei. După opt ani ca medic generalist la Salem, NY, a studiat alergia la Clinica Lahey din Burlington și s-a alăturat Clinicii Toledo în 1958. A practicat acolo până la pensionare.

Edna M. Klutas, RN, MPH '57, a murit pe 9 septembrie în Newville, Penn. Ea avea 89 de ani. Klutas a fost un veteran al US Army Nurse Corps, care a servit în Puerto Rico și Virginia din 1942 până în 1946. Din 1955 până în 1956, a fost director executiv interimar al Asociației Americane a Asistentelor Industriale și a servit ca unul dintre membrii consiliului de organizare al Consiliului American pentru Asistentele de Sănătate Ocupațională . în calitate de președinte al consiliului de administrație ABOHN.

Joshua Lederberg, PH.D. '47, laureat al Premiului Nobel, profesor universitar și președinte emerit al Universității Rockefeller, a murit de pneumonie pe 2 februarie în New York City. Avea 82 de ani. Leder - Berg a început facultatea de medicină la Colegiul Medicilor și Chirurgilor din Columbia în 1944, dar și-a luat concediu în 1946 pentru a lucra în genetică cu Edward L.Tatum, DOCTORAT, la Yale. În 1958, la vârsta de 33 de ani, Lederberg a împărțit Premiul Nobel pentru fiziologie sau medicină cu Tatum pentru munca lor privind organizarea materialului genetic în bacterii. El a consiliat nouă administrații prezidențiale din Statele Unite și a fost un genetician molecular distins ale cărui realizări au contribuit la stimularea revoluției actuale în biologia moleculară și biotehnologie.

Fiul unui rabin, Lederberg s-a născut în Montclair, NJ, în 1925 și a absolvit Stuyvesant High School din New York City la vârsta de 15 ani. Și-a primit diploma de licență de la Columbia College în 1944. A deținut funcții la Universitatea din - Wisconsin și la Școala de Medicină a Universității Stanford înainte de a deveni președinte al Universității The Rock. pensionat în 1990.

În timp ce se afla la Yale, el a făcut descoperirea fundamentală că o formă de reproducere sexuală are loc în bacterii , demonstrând că bacteriile posedă un mecanism genetic numit recombinare, similar cu cel al organismelor superioare, inclusiv al oamenilor. El a arătat mai târziu că materialul genetic bacterian este schimbat nu numai prin conjugare , când întregul complement de cromozomi este transferat de la o celulă bacteriană la alta, ci și prin transducție, când sunt transferate doar fragmente. Mai recent, lucrarea sa a abordat modul în care activarea genelor le modifică vulnerabilitatea la mutageneză.

Lederberg a servit în Marina SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial ca membru al corpului medical în laboratorul de patologie clinică din St. Albans

Naval din Queens, NY După război, a lucrat în cadrul multor comitete și consilii consultative guvernamentale care se ocupă de cercetarea sănătății fizice și mintale. A jucat un rol activ în misiunile Mariner și Viking pe Marte sponsorizate de Administrația Națională pentru Aeronautică și Spațiu a SUA. El a fost consultant al Agenției pentru Controlul Armelor și Dezarmare în timpul negocierii tratatului de dezarmare a armelor biologice și a continuat să consilieze guvernul federal în probleme de securitate națională.

Pe lângă Premiul Nobel, Lederberg a fost onorat cu multe premii și premii, inclusiv Medalia Națională a Științei în 1989 și Medalia Prezidențială a Libertății în 2006. A fost, de asemenea, membru al consiliilor de administrație ale mai multor fundații, inclusiv Carnegie Corporation și Fundația Revson, și a fost președinte al Consiliului științific consultativ al Fundației Medicale Ellison.

Albert R. Matteson Jr., MD '44, a murit pe 10 octombrie la Apolis din India. Avea 87 de ani. Matteson a servit în Corpul Medical al Armatei SUA, a absolvit o rezidențiat în otolaringologie la Spitalul Roosevelt din New York și a început o practică în Danville, III. S-a pensionat în 1997.

William F.McKeon, MPH '82, a murit pe 4 decembrie în West Springfield, Massachusetts. Născut în 1933, McKeon și-a primit diploma de medicină de la Colegiul de Medicină din New York înainte de a servi ca ofițer medical în Marina SUA, apoi a practicat urologie în Norwich, Connecticut timp de 20 de ani. După ce și-a primit MPH, McKeon a urmat o a doua carieră în sănătatea publică, lucrând ca director medical al companiei Monsanto în Springfield, Mass.

James W. Needham, MD '48, HS '51, a murit pe 16 noiembrie la Los Angeles. Avea 81 de ani. Din 1951 până în 1955, Needham a fost chirurg de zbor în Forțele Aeriene ale SUA. A început o practică în Van Nuys, California, și s-a alăturat facultății de la Universitatea din California, Los Angeles. A fost furnică consultantă - pentru March of Dimes și membru al Societății Americane de Geriatrie.

Elizabeth D. Robinton, PH.D. '50, a murit pe 9 ianuarie în Lenox, Massachusetts. Avea 97 de ani. Microbiolog cu un interes puternic pentru sănătatea publică, Robinton și-a obținut diploma de licență la Teachers College de la Columbia University și a terminat un master la Smith College. Ea a lucrat la laboratoarele de sănătate publică de stat din Kentucky și la laboratorul de sănătate publică din Connecti cut, din Hartford, înainte de a începe o carieră academică în 1944, predând - biologie la Smith College. După ce și-a luat doctoratul în sănătate publică în 1950 de la Yale, Robinton a devenit titulară în 1954, iar în 1967 a devenit primul catedr al noului departament de științe biologice al lui Smith . În 1994, în calitate de profesor emerit, Robinton a primit medalia Charis lui Smith „în recunoaștere a excelenței academice, loialitatea și angajamentul față de predare și studenți”.

Joseph Ross, MD '62, a murit pe 27 decembrie la casa sa din Wayland, Mass. Psihiatru de mai bine de 30 de ani, Ross a fost bursier Woodrow Wilson în timp ce a obținut un master în filozofie la Școala de Arte și Științe din Yale. După ce și-a obținut diploma de medicină și a terminat un rezidențiat în psihiatrie la Spitalul Universitar din Boston, el a servit ca locotenent comandant la Marina SUA la Quantico, Virginia, unde a oferit îngrijiri psihiatrice militarilor și femeilor din serviciu și familiilor acestora. A fost director asistent și apoi director al Centrului de Sănătate Mintală Trinity din Framingham, Massachusetts, și a făcut parte din personalul medical la Centrul Medical MetroWest, fostul Spital Framingham Union. Ross a menținut un cabinet privat în Natick, Massachusetts, timp de mai bine de 20 de ani și a servit timp de peste 25 de ani ca consultant psihiatric pentru St. Patrick's Manor, o comunitate de pensionari din Framingham.

Edwin J. Scott, MD '42, a murit pe 10 februarie în Hawthorne, NY. Avea 91 de ani. Scott a lucrat ca tehnician medical în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, staționat în Anglia, Franța și Islanda și la Spitalul General Walter Reed. În 1948 a devenit artist editorial la *Sunday Mirror Magazine* pentru King Features și mai târziu a fost numit director de artă în - departamentul de promovare.

Richmond W. Smith Jr., MD '42, a murit pe 1 decembrie în Camden, Maine. Avea 90 de ani. Smith a servit timp de trei ani ca ofițer medical în Marina SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, servind în bătălia din Golful Leyte și în fazele incipiente ale atacului asupra Okinawa. După război și-a încheiat rezidențiatul și o bursă de cercetare la New York Hospital-Cornell Medical Center. După război s-a întors la Spitalul Henry Ford din Detroit, unde și-a făcut stagiul . În timp ce acolo a înființat Divizia de Endocrinologie și a devenit președinte de medicină, publicând articole despre cercetarea obezității. De asemenea, a efectuat cercetări în domeniul osteoporozei și a făcut prima evaluare a importanței sociale și economice a bolii în anii 1960.

Hilliard Spitz, MD '43, a murit pe 13 decembrie în New London, Connecticut. Avea 90 de ani. După absolvire, Spitz a fost internat la Spitalul Mount Sinai din New York City. Apoi s-a alăturat Marinei SUA, servind ca ofițer medical la momentul invaziei Normandiei din 1944. A slujit și în Pacific. În 1948 s-a întors în New London, orașul natal, și a început o practică în medicină internă. În 1976 și 1977 a fost președinte al Societății Medicale de Stat din Connecticut.

Robert W. Wroblewski, MD '58, a murit pe 16 decembrie. Avea 78 de ani. Wroblewski și-a început cariera de chirurg general în 1963 în Akron, Ohio. După o pregătire suplimentară, a trecut la oncologie și chirurgie oncologică, completând o bursă de doi ani în oncologie la Boston University Medical Center în 1974. A fost șef de oncologie la Akron General Medical Center, director de oncologie la Medina Community Hospital din Medina, Ohio și director de program de cancer la Good Samaritan Hospital din Vincennes, Ind.

TRIMITEȚI NOTIFICĂRI NECROLOGICE LA
Claire M. Bessinger, *Yale Medicine*, 300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511, sau prin e-mail la claire.bessinger@yale.edu

Proiectul de apă al unei absolvente de sănătate publică atinge prima sa etapă în Niger

Cu puțin peste un an în urmă, Ariane Kirtley, MPH '04, și-a descris în cuvinte și fotografii munca ei în Azawak, o regiune îndepărtată din țara africană de vest a Nigerului [Vezi „Apa este viață”, iarna 2007]. Seceta prelungită, a constatat ea, amenința existența - locuitorilor regiunii, dintre care mulți sunt păstori nomazi. „Acești oameni mor literalmente de sete pentru că nu au acces la apă”, a spus Kirtley. „Aceasta este una dintre cele mai sărace regiuni dintr-una dintre cele mai sărace țări din lume. Nu există drumuri, puține școli, puțină îngrijire medicală și aproape deloc asistență umanitară.”

În această zonă îndepărtată de 80.000 de mile pătrate, unde poate dura două zile pe spatele unui măgar pentru a ajunge la o clinică sau la școală, sursele de încredere de apă potabilă sunt esențiale pentru supraviețuire, a spus Kirtley. În timpul unei vizite la New Haven în octombrie, ea a raportat primul succes al organizației pe care a fondat-o, Amman Imman, care este dedicată construirii de foraje care vor atrage apă de la 600 până la 3.000 de picioare sub suprafață.

„Am construit primul foraj”, a spus ea, adăugând că este situat în satul Tangarwashane, cu o populație care fluctuează între 300 și 500. „Deservește nu numai satul, ci toate comunitățile din jurul satului și toți nomazii care trec prin ele.” Sonda furnizează apă pentru 5.000 de oameni care trăiesc în comunități de șapte mile pe o rază de șapte mile. În timpul sezonului uscat, până la 25.000 de oameni și animale vor lua apă din foraj.

Construcția a început în ianuarie 2007 și a fost finalizată în iulie a acelui an. Forajul are patru jgheaburi pentru animale, un turn care conține până la 5.300 de galoane de apă, o fântână cu șase robinete lângă turnul de apă și o altă fântână cu două robinete în sat.

Organizația nonprofit Kirtley a creat, de asemenea, un comitet local care va asigura întreținerea și gestionarea financiară, de mediu și socială a sondei. Și, a adăugat ea, furnizarea de apă curată a adus alte schimbări. „Au construit o școală”, a spus ea. „Au început să cultive culturi de subzistență. Au loc multe schimbări pozitive.”

— John Curtis

THE SCHOOL OF MEDKIht
ALUMNI BULLETIN JJgl
• AH UMIVItllIt • £

Artificial Kidney to be Purchased
—Alumni Bulletin
October 1958

“The School of Medicine has received $s,ooo from the United Fund of Middletown, Connecticut, as a contribution in support of basic research. In announcing the gift, Dean Lippard stated that the money will be used for the purchase of an artificial kidney. The equipment for hemodialysis will be set up in a special laboratory adjacent to the Fitkin 2 medical ward and will be under the direction of Dr. Franklin Epstein, assistant professor of medicine. It will be available for treatment of selected patients and for research in renal physiology. One of the research studies will involve investigation of the effects of renal failure on the nervous system.”

Mystery of Lyme Disease a Step Closer to Being Solved
—*Yale Medicine* Spring/Summer 1983

“Scientists at the School of Medicine have isolated for the first time a newly recognized spirochete from the blood, skin or cerebrospinal fluid of patients with Lyme disease.‘The recovery of this organism from patients provides important evidence that the *I. dammini* spirochete is the causative agent of Lyme disease,’ according to Dr. Allen C. Steere, principal investigator of the research.

"... The new finding has implications for better diagnosis and treatment of the illness, and may help in the understanding of some other immune-mediated diseases such as rheumatoid arthritis.

“Lyme disease, first recognized in 1975 by Yale medical scientists including Dr. Steere and Dr. Stephen E. Malawista, professor of medicine and head of the Section of Rheumatology, has affected hundreds of people along the Atlantic coast and in some mid- and far- western states. It typically begins in summer with a unique skin lesion, erythema chronicum migrans (ECM), which sometimes expands to a diameter of five inches or more, and may be accompanied by flu-like symptoms....

“The first clue that Lyme disease was caused by an infectious agent was the fact that several children with typical symptoms

IA
B
O
c

Spread the

Rămâneți conectat

Yale Medicine **vă poate ajuta să rămâneți conectat cu colegii absolvenți ai Școlii de Medicină, ai Școlii de Sănătate Publică, a Programului de Asociație a medicului și a programelor de doctorat, burse și rezidențiat ale școlii de medicină. Distribuiți-vă știrile personale și profesionale pentru publicare în departamentul** *Alumni Notes* **din** *Yale Medicine* **și pe web, folosind acest card sau formularul online la info.med.yale.edu/ayam.**

□ ________________________________

Bifați caseta dacă noua adresă Data

______
Nume

______
Adresa

____
Oraș, Stat, Poș

Telefon de acasă cu prefix

Telefon de birou cu prefix

Fax

E-mail

Vă rugăm să verificați gradul (diplomele) de la Yale și anul (anii) de furnizare

□ ______________________ □ ______________________
MD **MPH**

□ ______________________ □ ______________________
PH.D. **Coleg** (FW)

□ ______________________ □ ______________________
MMSC. **PA-C**

□ ____
Personalul casei (HS)

□ ____
Alte diplome și ani de la Yale

Distribuiți-vă știrile pe reversul acestui card și trimiteți prin e-mail la:
Claire M. Bessinger
Planificare instituțională și comunicare
Școala de Medicină din Yale
300 George Street, Suite 773
New Haven, CT 06511

Vă rugăm să includeți o fotografie.

Please complete the attached and return it
in an envelope with a photograph to Claire M. Bessi
Institutional Planning and Communications
Yale School of Medicine
300 George Street, Suite 773, New Haven, CT 06511

Your face in this space!

Vă rugăm să includeți o fotografie recentă cu cap și umeri împreună cu informațiile dvs. *despre notele pentru absolvenți* .

Pot fi trimise printuri alb-negru și color, precum și fotografii digitale.

Dacă trimiteți fotografia digitală, trimiteți-o prin e-mail ca atașament la ymm@yale.edu . Asigurați-vă că rezoluția imaginii este de 300 de puncte pe inch, iar porțiunea cap și umeri măsoară cel puțin 1,5 inci.

Notă de final

A LOPA UN ACORD

La mijlocul lunii decembrie, aproximativ 90 de muzicieni - studenți și facultăți în medicină și sănătate publică - au urcat pe scena din Harkness Auditorium cu coardele lor, instrumentele de suflat și alamă. „A fost o seară distractivă, încântătoare, minunată”, și-a amintit Lynn T. Tanoue, MD '82, HS '85, profesor asociat de medicină, descriind lectura neoficială a muzicii de către Vivaldi, Rossini și Beethoven. A fost, de asemenea, prima adunare a unui grup în care Tanoue și Thomas P. Duffy, MD, profesor de medicină și director al Programului de Științe Umaniste în Medicină, speră să devină Yale Medical Symphony Orchestra.

Orchestra a „exploat în mod clar într-o dorință”, a spus Tanoue. A învățat să cânte la vioară în copilărie; ca adult a cântat în Yale Symphony și într-o orchestră comunitară din New Haven, dar a trebuit să se oprească când s-au născut copiii ei. Cincisprezece ani mai târziu era gata să se întoarcă la o orchestră. „Mulți dintre noi am fost muzicieni foarte dedicați într-un alt moment al vieții noastre”, a spus ea, „dar de obicei nu există oportunități la școala de medicină pentru a face acest lucru”.

Duffy vede orchestra, care primește sprijin financiar din partea Școlii de Medicină și a Spitalului Yale-New Haven, ca pe o modalitate de a construi punți între oamenii din școlile și departamentele campusului medical. „Este o oportunitate reală de a crea o comunitate în mijlocul comunității”, a spus el.

— Jennifer Kaylin

About 90 students and faculty members from the medical school gathered in December to play music by Vivaldi, Beethoven and other composers in the first rehearsal of what is hoped will become the Yale Medical Symphony Orchestra. The symphony gave its inaugural concert at the medical school in June.

Yale Medicine 300 CEORGE STREET, APARTAMENT 773, NEW HAVEN CT 06511
yalemedicine.yale.edu

I Hl * '1.1 >s

Non-Profit Org.
U.S. Postage
PA I D
Burlington, VT 05401
Permit No. 696